

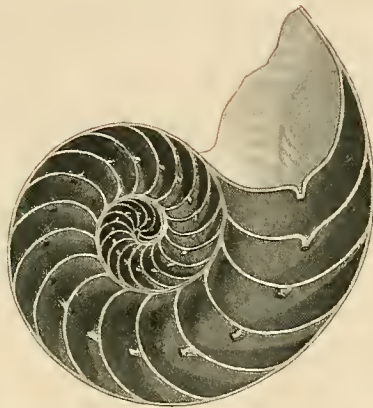
ca 12 may 1700 *Emis 3^r*

BOSTON
MEDICAL LIBRARY

IN THE
Francis A. Countway
Library of Medicine
BOSTON

O. W. Holmes

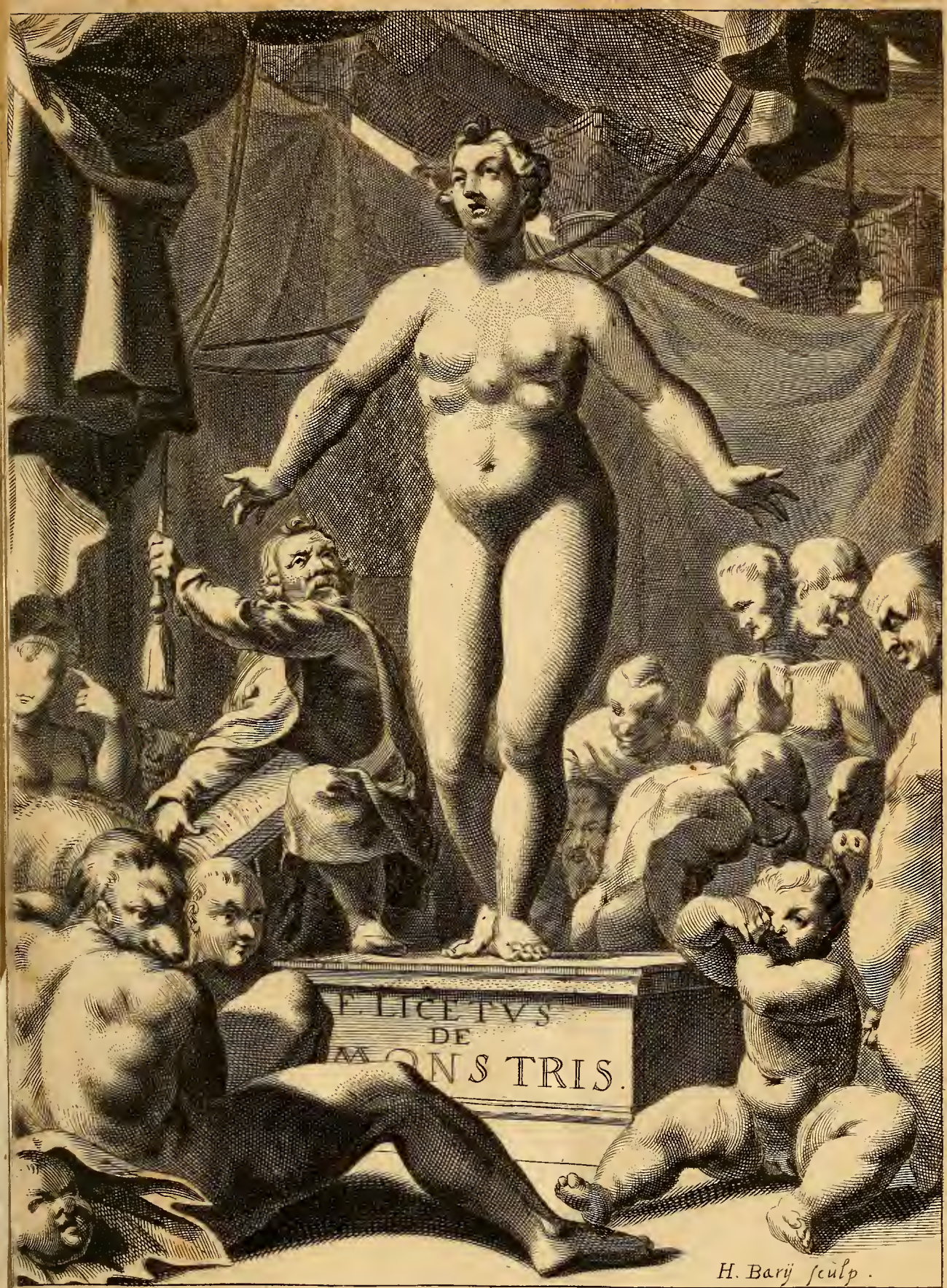

PER AMPLIORA AD ALTIORA

Oliver Wendell Holmes.

M. Hottus No. 55 Rue des
Josses M. le Prince

6⁴

H. Barij sculp.

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
Open Knowledge Commons and Harvard Medical School

<http://www.archive.org/details/fortuniuslicetus00lice>

*Ars Utinam mores animum que effingere posset!
Pulchrior in terris nulla Tabella foret.*

Benevolentiae monumentum offerbat M. Duclos 1745.

FORTUNIUS LICETUS

DE

MONSTRIS.

Ex recensione

GERARDI BLASII, M. D. & P. P.

Qui Monstra quaedam nova & rariora ex recentiorum scriptis addidit.

EDITIO NOVISSIMA.

Iconibus illustrata.

*Carolus
nec non*

Pallier D. M. M.

AMSTELODAMI,

Sumptibus ANDREÆ FRISII, MDCLXV.

16

Nobilissimo Clarissimoque

D O M I N O

D. THEODORO
KERCKRINCK,

Amico ac Fautori suo summo,

ANDREAS FRISIUS

S.

Librum quem vides de MONSTRIS,
tibi datum dicatumque imus,
amicorum integerrime, ac juve-
num præclarissime THEODORE,
atque utinam (ex pectore hoc votum) ma-
jus aliquod, tuoque ingenio, ac virtutibus
magis dignum munus! Sed quid dicam?
festinat se tibi aperire, & animo tuo insi-
nuare animus meus, à quo munus hoc per
se haud magnum, omne suum pondus acci-
piat

piat necesse est. Hic namque palam profiteor quanti & te, & amorem quem non semel erga me testatus es, faciam. An ego non magni facerem virtutem, scientiam, humanitatem, tam feliciter in te maturescentes, ut earum primitiæ jam habeant plenissimæ messis instar? pudori tuo non parcam, ne desim officio meo: virtutem tuam te celare in te virtus est, eam si quando occasio detur non propalare mihi daretur crimini. Et quis taceat in juvene nulla juvenilis ætatis argumenta, nulla voluptatis inquinamenta, nulla levitatis vestigia inveniri? Sed quid ago? an vitiorum fugâ te magnum prædicem? non est, non est iis locus in eo pectore, quod verè virtutes totum occupaverunt. Amor ille laboris in rebus honestis expellit ignaviam, levitatem non admittit illa morum gravitas, libidinem fugat alia & melior multos adjuvandi libido, quò facit sublimis illa tua, & ad-

mira-

mirabilis cum variarum, tum vel maxîmè
Rerum Medicarum scientia: admirabilis,
inquam, quis enim non admiretur te an-
no ætatis decimo octavo ad prima latini-
tatis rudimenta admissum, biennij spa-
tio ita *Romanæ Linguae* perfectionem,
& principia *Græcanicæ* attigisse, ut illâ
promptissimè scribere & loqui, hanc o-
tiosè interpretari posses: quis non præ-
dicet, te altero anno ita Philosophiæ præ-
cepta imbibisse, ut ætatem in ea trivisse
videreris: quis non stupeat eundem te
ad Medicinæ adyta ita subito admissum,
ut non tantum cum veteribus ejus my-
stis in theoria paria facere, sed in praxi
tam mirabilia præstare videamus, ut ne-
mo concipere possit in quo Medicorum
Parnasso somniaveris, ut sic repentè
summus Archiater prodires. Plebs te
veneratur, magnates colunt, Princi-
pes expetunt viginti quinque annorum
juvenem, quia vident, intelligunt, au-
diunt

diunt te supra vulgarem artis modum, non
empyricâ quâdam felicitate, sed solidâ ac
benè fundatâ methodo, sanitatum edere
miracula. Non texam hîc catalogum eo-
rum, qui à desperato valetudinis statu resti-
tutam sanitatem suam tibi referunt acce-
ptam, nec enim tu isto genere laudis eges,
nec ego volo ad particularia ob certas ra-
tiones descendere. Sufficit mihi, si omni-
bus perspecta & quamplurimis percepta
humanitas tua, quam tertio loco posueram,
æquo animo admittat hoc meum obse-
quium, quò, ut initio dicebam, nihil aliud
intendo, quàm magis intimè insinuare me
animo tuo, quò, te supra vulgarem sortem
per hæc quæ dixi Medicæ artis miracula
quotidie magis atque magis accrescente,
amor tuus erga me non imminuatur, quan-
doquidem meus licet ex amicitia in ve-
nerationem vertendus semper augebitur.

GERAR-

GERARDUS BLASIUS

BOSTON MEDICAL LIBRARY
AUG 8 1903
Med. Doct. & Prof. Pub.

LECTORI BENEVOLO

Salutem.

TRactatus hujus Authorem, imò tractatum ipsum multis commendare velle, supervacaneum omninò censemus, Soli hoc esset lucem velle addere. Quis enim vel leviter in Medicinâ & Physiologiâ versatus, qui summi Viri *Fortunii Liceti* summo acumine scripta opera, si non in totum, saltem ex parte, viderit, legerit, perpenderit? Quis non admiratur maximi hujus Philosophi eruditionem, & in inquisitione rerum naturalium æquè ac præternaturalium diligentiam singularem? Ardua pleraque sunt quæ indagare, examinare, illustrare aggressus est. Testatur id inter alia præsens *de Monstris* tractatus, in quo fusam eam materiam de eorum causis, differentiis, quæque eo ullo modo spectant, & ad cujus debitam tractationem exemplorum ingens requiritur numerus, mirâ adeò brevitate proponit, ut, si non tam moles, quàm rerum eo exhibitarum excellentia & copia spectetur, volumen rectius appellari mereatur. Hunc semel atque iterum typis descriptum *tertiæ editioni* adornare consultum quod judicaverimus, præter celebritatem nominis Authoris urfit, quàm maximè exemplarium ultimo, nempè anno *MDCCXXXIV. Patavii* editorum, defectus, & quod præcipuum, vitiosa admodum omnium eorum quæ haberi possunt, impressio. Eloqui non possum, non dicam

**

quot

A D L E C T O R E M .

quot typographorum mendis scateant, sed quot vitiis eloquentiæ Romanæ regulis omni modo contrariis, unde innumeris locis non nisi summâ cum difficultate, & præviâ sufficienti rerum tractatarum cognitione sensum verum elicere licet. Ommissa plurima, superflua multa, varia transposita. Hæc itaque cura Bibliopolæ fuit, corrigendo, demendo, addendo, exemplar omnibus modis absolutum exhibere, ne impofterum quid sit, *Lector amice*, quod à lectione utilissimi non minus quàm jucundissimi hujus scripti te detineat. Ad hoc obtinendum multum quoque conferre videbatur, & Characterum ad operis hujus impressionem adhibitorum diversitas, & Indicis absolutissimi curiosa dispositio. Literarum hinc exactum à Typographo observari discrimen sedulo curavit, postquam in primis tribus phileris confusionem à me admonitus annotaverat. Indicem quoque, quem in prioribus editionibus capita sola respicere comperiebatur, unde necessario integrum sæpè caput, aut saltem maximam ejus partem, perlegere coactus fuit Lector, antequam ipsi occurreret id, in quod inquirebat, ita disposuit, ut jam singulis paginis sit accommodatus. Et cum ad historiæ fidem maximum contribuat tradentis autoritas, placuit etiam hîc Catalogum operi adjicere Virorum eorum, quorum mentionem elaboratissimo hoc suo tractatu facere voluit *Licetus* noster. Hæc ubi ad editionem hanc perficiendam, magno labore, nec minori sumptu, sic adornavit Bibliopola, juvenis literatissimus, suo non minus quàm aliorum commodo studia promovere summoperè allaborans, utpote quibus eum omni tempore maximè delectatum probè ipse novi, quò majorem fidem apud te, *Lector humanissime*, mererentur, & , siquidem quid vitii adhuc continerent, convenienter emendarentur, Recensionem meam subjicerem amicè rogavit. Desiderio ejus honestæ contrariari inhibuit jam à teneris contracta familiaritas,

A D L E C T O R E M.

liaritas, ne quid de infito studia promovendi ardore, maxime si Medica fuerint, dicam. Quid à me præstitum sit, non necesse hîc adducere, ne alienis superbire velle videar, suffecerit utriusque nostri operâ opus limatum probèque politum tibi hîc exponi. Nec Recensionem tantum, tui in gratiam, vacavi, sed & auctuarii loco recentioribus temporibus observata quædam sub finem operis adjeci. Selecta ea sunt, simplici quandoque stylo proposita, nonnunquam & Iconibus illustrata, ab iis, quæ *Licetus* nosster magno numero exhibet, planè distincta, hîc enim similia, siquidem adjicere animus fuisset, næ Appendix libri molem longè superasset. Desumpta omnia ex Authorum fide dignissimorum operibus, ut sunt: *Observationes medicæ Dni. Nicolai Tulpii, Exconsulis, & Senatoris Amstelodamensis, in Collegium Ordinum Hollandiæ & Westfrisiæ deputati, &c.* *Historia Naturalis, & Medica Indiæ Orientalis Dni. Jacobi Bontii apud Indos Archiatri*, ob materiæ excellentiam & affinitatem juncta *Historiæ naturali Indiæ Occidentalis Dni. Guiljelmi Pisonis, quondam Illustrissimi Dni. Dni. Joannis Mauritii, Principis Nassoviæ, &c. Archiatri, nunc Practici Amstelodamensis & Collegii Medici ibidem Præfecti.* *Historiæ Anatomicæ rariores Dni. Thomæ Bartholini, Professoris Regii apud Hafnienses honorarii, &c.* *Observationes Medico-Physicæ Dni. Petri Borelli, Medici Galli.* *Specimina Anatomica Dni. Ludovici de Bils à Coppensdamme, Bonem &c. Domini &c.* Lux denique è tenebris affulsa ex viscerum monstrosi partûs enucleatione *Dni. Anthonii Everardi, Practici Medioburgensis.* Unicum, idque omnium ultimum in rerum naturalium æquè ac præternaturalium investigatione industriæ singulari *Dni. Eduardi à Sypestein, quondam discipuli mei diligentissimi, nunc Practici apud Ultrajectenses Experientissimi, Amici sinceri,* præcipuè acceptum ferimus.

A D L E C T O R E M.

Hæc sunt, *Benevole Lector*, quæ te scire necessarium duxi, antequam de editione hæc judicium feras; de chartæ enim ty-
porumque nitore, multa hîc adferre superfluum foret, quid
opus verbis, ubi rerum testimonia adsunt. Vale interim, la-
boreque nostro utere.

INDEX

I N D E X
C A P I T U M

In hoc volumine contentorum.

P R Æ F A T I O

Aperiens propositum, utilitatem, ac divisionem totius Operis.

LIBER PRIMUS,

In quo agitur de Monstris generatim.

Cap. I.

Monstri varia significatio; quæ propria est, ac nostri instituti, detegitur.

Cap. II. *Monstri etymologia vulgaris, quasi res eventuras monstret, confutatur; vera & propria proponitur.*

Cap. III. *De Monstrorum Humanorum reali existentia.*

Cap. IV. *Realis existentia Monstrorum irrationalium naturam non egredientium patet.*

Cap. V. *Ostenditur in stirpibus etiam re vera Monstra contingere.*

Cap. VI. *De Monstrorum causis generatim quot, quæque sint.*

Cap. VII. *Monstrorum causa finalis generatim quotuplex, quæque sit.*

Cap. VIII. *De Monstrorum causa formali generatim, quotuplex, quæque sit.*

Cap. IX. *De Monstrorum causa effectrice generatim, quotuplex, quæque sit.*

Cap. X. *De Monstrorum causa effectrice generatim, quotuplex, quæque sit.*

Cap. XI. *Propria Monstri generatim accepti definitio investigatur.*

Cap. XII. *Inventa Monstri definitio explicatur.*

Cap. XIII. *Monstri divisio in suas species supremas multiplex affertur, sed aptior eligitur.*

I N D E X
LIBER SECUNDUS.

In quo speciatim agitur de Monstris Humanis.

P R Æ F A T I O

Attexens dictis dicenda, & dicendorum ordinem promulgans.

Cap. I.

O Rigor, & causa Monstrorum humanorum communis quæ, & quotuplex esse valeat.

Cap. II. Monstrorum in humana specie mutilorum realis existentia ex Historicis elicitur.

Cap. III. Origo, & prima causa monstri uniformis mutili educitur ex propriae materiae defectu.

Cap. IV. Secunda causa, & origo Monstri mutili ostenditur esse ex debilitate, ac defectu virtutis formatricis.

Cap. V. Tertia causa, & origo Monstri mutili statuitur in angustia uteri, ac loci foetum continentis.

Cap. VI. Quarta mutili Monstri causa, & origo ad materiae ineptitudinem redigitur.

Cap. VII. Quinta Monstri mutili causa, & origo est ex parente itidem trunco.

Cap. VIII. Sexta causa, & origo Monstri mutili ad morbum foetus attingere dicitur.

Cap. IX. Monstra mutila ex imaginationis parentum vi exoriri non posse.

Cap. X. Monstri uniformis excedentis realis existentia ex historicis item comprobatur. (capa.

Cap. XI. Monstri excedentis natura, & causa prima elicitur ex parentum phan-

Cap. XII. Secunda causa, & origo Monstri excedentis in materiae nimio excessu esse perhibetur.

Cap. XIII. Non omnia Monstra excedentia ex materiae redundantia exoriri; sed aliqua excedentium sui causam tertio loco in una materiae penuria obtinere.

Cap. XIV. Quarta causa, & origo Monstri excedentis in superfœtatione collocatur.

Cap. XV. Quinta causa, & origo Monstri excedentis resolvitur in iteratam effusionem materni seminis in uterum citra superfœtationem.

Cap. XVI. Sexta causa, & origo Monstri excedentis pertinet ad angustiam uteri.

Cap. XVII. Septima causa, & origo Monstri excedentis ex parentibus monstrificis elicitur.

Cap. XVIII. Octava origo, & causa Monstri excedentis in vitio nutritionis consistere perhibetur.

Cap. XIX. Nona ratio, & causa Monstri excedentis monstratur in animi passionibus parentes afficientibus: exercitatio cum Cardano, & Paræo.

Cap.

C A P I T U M.

Cap. XX. *Decima causa, & origo Monstri excedentis in violenta materni corporis concussione reponitur.*

Cap. XXI. *Undecima causa, & origo Monstri excedentis refertur ad morbum fœtus.*

Cap. XXII. *Monstrorum ancipitis naturæ subsistentia realis demonstratur.*

Cap. XXIII. *Monstri ancipitis origo, & causa communis insinuatur; eruiturque prima ex materiei diversæ defectu, ac excessu.*

Cap. XXIV. *Secunda Monstri ancipitis origo, & causa ex uteri angustia, & defectu virtutis formatricis explicatur.*

Cap. XXV. *Tertia Monstri ancipitis origo, & causa in morbo fœtus, & superfœtatione detegitur.*

Cap. XXVI. *Quarta Monstri ancipitis origo, & causa refertur in materiæ ineptitudinem, & iteratam materni seminis, & sanguinis effluxionem ad uterum, citra superfœtationem.*

Cap. XXVII. *Quinta Monstri ancipitis origo, & causa depromitur ex parentum corpore Monstroso.*

Cap. XXVIII. *Sexta Monstri ancipitis origo, & causa ex vehementi parentum imaginatione, & vitio nutritionis in fœtu enucleatur.*

Cap. XXIX. *Monstri ancipitis origo, & causa septima reponitur in arte, peccata Naturæ imitante, ac non sine auxilio Naturæ operante.*

Cap. XXX. *Monstri difformis existentia ex historicis promulgatur.*

Cap. XXXI. *De Monstri difformis natura, & causis; primaque illius origo resolvitur in malam uteri conformationem.*

Cap. XXXII. *Secunda Monstri difformis origo, & causa spectat ad malum situm placentæ nuncupatæ: cujus usus explicatur.*

Cap. XXXIII. *Tertia difformis Monstri causa, & origo ex mola depromitur.*

Cap. XXXIV. *Quarta Monstri difformis origo, & causa ostenditur ex motu.*

Cap. XXXV. *Quinta Monstri difformis origo, & causa statuitur imbecillitas facultatis discretivæ.*

Cap. XXXVI. *Sexta origo, & causa Monstri difformis ad nimiam materiæ visciditatem redigitur.*

Cap. XXXVII. *Monstra informia, debitam membrorum figuram non retinentia, reipsa inveniri.*

Cap. XXXVIII. *De Monstrorum informium origine, & causa; quæ primùm deducitur ex imbecillitate facultatis formatricis.*

Cap. XXXIX. *Secunda Monstri informis origo, & causa ex angustia uteri colligitur.*

Cap. XL. *Tertia informium monstrorum causa, & origo in motu inordinato reponitur.*

I N D E X

- Cap. XLI. *Quarta informis Monstri origo, & causa depromitur ex mola, & placenta, tumore uteri, concurrente virtutis formatricis imbecillitate, ac materia ineptitudine.*
- Cap. XLII. *Quinta informis Monstri origo, & causa ex imaginatione parentum vehementi explicatur.*
- Cap. XLIII. *Sexta informis Monstri causa, & origo in monstroso parente detegitur.*
- Cap. XLIV. *Septima informis Monstri origo, & causa refertur ad menstruorum fluxum tempore conceptus.*
- Cap. XLV. *Monstri enormis existentia patet.*
- Cap. XLVI. *Monstra enormia, & omnino monstra non esse infantcs candidos è parentibus Æthiopibus ortos; nec vicissim Æthiopum more nigros è candidis: & de colore Andromedæ.*
- Cap. XLVII. *Monstri enormis origo, & causa prima esse in imaginatione parentum perhibetur: & multa de aureo crure Pythagoræ considerantur.*
- Cap. XLVIII. *Secunda Monstri enormis aureo femore causa, & origo reponitur in exhalatione ignea de corpore viventis effluente.*
- Cap. XLIX. *Tertia Monstri enormis aureo femore causa, & origo resolvitur in morbum regium.*
- Cap. L. *Quarta Monstri enormiter pilosi causa, & origo ex crassitie, & fuliginum copia extruditur; ubi plura de corde piloso Aristomenis.*
- Cap. LI. *Quinta Monstri enormiter pilosi origo, & causa ex parente pariter piloso petenda est.*
- Cap. LII. *Sexta Monstri enormiter lapidescentis origo, & causa ex intemperie, ac materia ineptitudine deducitur.*
- Cap. LIII. *Monstri multiformis in eadem specie subsistentia patet; ubi de capite virili, mulieris corpori affixo; & de Hermaphroditis mira quædam explanantur.*
- Cap. LIV. *Monstri multiformis in eadem specie, mulieris nempe virile caput habentis origo, & causa prima ex heterogenea feminis natura educitur; & de feminis vulgo in masculos mutatis; & de masculis effeminatis.*
- Cap. LV. *Secunda causa ejusdem monstri multiformis, & origo excutitur ex defectu feminis masculi.*
- Cap. LVI. *Tertia Monstri multiformis in eadem specie origo, & causa refertur ad parentum imaginationem.*
- Cap. LVII. *Quarta origo, & causa Monstri multiformis in eadem specie ad parentis consimilem naturam attinet.*
- Cap. LVIII. *Monstra multiformia, diversas animalium species in eodem genere proximo referentia, non esse fragmenta, sed in rerum natura reperiri.*

C A P I T U M.

- Cap. LIX. *Monstri multiformis diversas animalium species in eodem genere proximo referentis, caussa, & origo prima depromitur ex apparentia.*
- Cap. LX. *Secunda caussa, & origo Monstri, multiplicis speciei animalia referentis, ex imbecillitate generantis pendere demonstratur.*
- Cap. LXI. *Tertia caussa, & origo Monstri multiformi animalium specie elicitur ex degenerata seminis anima in naturam alienam.*
- Cap. LXII. *Quarta Monstri multiformis varias animalium species referentis origo, & caussa eruitur ex materiali foetus principio.*
- Cap. LXIII. *Quinta Monstri humani brutalem effigiem habentis origo, & caussa ex virtutis alentis vitio elicitur.*
- Cap. LXIV. *Sexta hominis monstrosè ferinas partes habentis origo, & caussa in alimentaris materia vitio reperitur.*
- Cap. LXV. *Septima caussa, & origo Monstri humani ferinam effigiem habentis ex morbo elicitur.*
- Cap. LXVI. *Octava caussa, & origo Monstri humani, brutorum effigiem in membris habentis, ex imaginatione parentum desumitur.*
- Cap. LXVII. *Nona caussa, & origo Monstri varias animalium effigies habentis agnoscitur ex parentibus monstrosis.*
- Cap. LXVIII. *Decima caussa, & origo Monstri partes habentis brutorum membra, & humana referentes, explicatur ex seminum mistione, ac nefaria venere.*
- Cap. LXIX. *Dubitationes propositam theoriam urgentes diluuntur, & prima educta ex Aristotele, alicubi negante monstrum fieri ex animalibus diversæ speciei.*
- Cap. LXX. *Altera dubitatio Maniliana, & Lucretiana diluitur, negans quid esse nobis commune cum feris, & plantis ad invicem (nam Castronianam verbis temerè suffultam, non autem rationibus innixam, latè discussimus in opere de Feriis Altricis Animæ, disputat. xxv. & xxvi.*
- Cap. LXXI. *Tertia dubitatio viri eximii negantis ex variis speciebus posse quid uni tantum parenti congenitum nasci: Exercitatio cum acutissimo Delrio.*
- Cap. LXXII. *Distinctè magis explicatur origo humani monstri ex fera nascentis.*
- Cap. LXXIII. *Undecima caussa, & origo Monstri, variæ speciei animalium partes habentis, ex cacodæmonis opera elicitur.*
- Cap. LXXIV. *Monstra multiformia fuisse constructa ex partibus referentibus animantia diversi generis.*
- Cap. LXXV. *Monstri humani membra viliorum animalium habentis origo, & caussa prima in apparentiam refertur.*
- Cap. LXXVI. *Secunda Monstra diversi generis origo, & caussa ex imbecillitate virtutis generantis colligitur.*

I N D E X

- Cap. LXXVII. *Tertia Monstri diversigeni origo, & causa in debilitate formatricis reponitur.*
- Cap. LXXVIII. *Quarta causa, & origo Monstri multigeni ex imbecillitate virtutis separatricis deducitur.*
- Cap. LXXIX. *Quinta causa, & origo Monstri multigeni refertur ad seminis degeneracionem.*
- Cap. LXXX. *Sexta causa Monstri poligeni materiae ineptitudo esse ostenditur.*
- Cap. LXXXI. *Septima causa, & origo Monstri multigeni desumitur ex debilitate virtutis alentis foetum.*
- Cap. LXXXII. *Octava causa, & origo Monstri diversigeni ex inepto partium alimento educitur.*
- Cap. LXXXIII. *Nona causa, & origo Monstri multigeni ex morbo foetus adducitur.*
- Cap. LXXXIV. *Decima causa, & origo Monstri multigeni ex parentum imaginatione hauritur.*
- Cap. LXXXV. *Undecima causa, & origo Monstri diversi generis ad parentes monstrosos refertur.*
- Cap. LXXXVI. *Duodecima causa, & origo Monstri poligeni habetur in seminum permistione.*
- Cap. LXXXVII. *Decima tertia causa originis Medusæi capitis in ovo gallinæ.*
- Cap. LXXXVIII. *Decima quarta causa, & origo Monstri multigeni ad vim mali Dæmonis refertur.*
- Cap. LXXXIX. *Monstri cacodæmonis effigiem referentis existentia patet.*
- Cap. CX. *Monstri cacodæmonis effigiem habentis origo, & causa prima desumitur ex parentum imaginatione.*
- Cap. XCI. *Monstri Dæmoniformis altera causa, & origo explicatur ex causis prius adductis.*
- Cap. XCII. *Peroratio totius operis.*

F O R T U N I I L I C E T I

In suos Libros de

M O N S T R O R U M C A U S S I S ,

Natura, & differentiis.

P R Æ F A T I O.

Est admirabilium nostratis hujus orbis eventuum conditio, ut hominem, rerum indifferenter omnium scientiam connato impulsu, internoque affectu nunquam non desiderantem, peculiari quadam vi ab alijs quibusque scibilibus ad sui ipsorum meditationem alliciant non solum, verum etiam attrahant, rapiantque: Quum igitur inter universa sub cælo degentia monstrosa animantes maxima raritate summam sui admirationem pariant in mortalium animis; non ab re communi iam cupiditate flagrant ubique homines Monstrorum essentiam internoscere. Sed eorum quicumque ad hæc usque tempora de Monstris contemplationem mundo invulgarunt, pluri nuda Monstrorum historias texere sat habuerunt; alij subtiliores quidem, sed admodum pauci eorumdem aliquot differentias, & leviores causas jejune nimium tetigerunt; à nemine adhuc Monstrorum attributis omnibus exactè declaratis; ut propterea eximia hæc Physiologiæ seges etiamnum inculta, & ferè deserta nos ad sui culturam accuratiorem acrioribus dudum stimulis excitaverit. Qua quidem in speculatione licet omnia Monstrorum attributa persequi decreverimus; quia tamen ex rei natura præcipuè causas, originem, & differentias eorum explicare instituimus, primùm quidem

generatim monstrorum omnium communem naturam considerantes, deinde verò speciatim eadem attributa in homine monstroso, velut in ceterarum specierum regula, manifestaturi; proinde universam meditationem De Monstrorum causis, natura, & differentiis inscriptam, in duos libros partiri operæ pretium duximus, eorumque primum communi monstrorum generi, alterum verò monstris humanis speciatim dicare volumus, in hac theoria unam rei naturam jugiter intuentes, & Aristoteli magistro semper adhærentes, Platone, Hippocrate, Galeno, atque Avicenna nequaquam neglectis. Difficilem scio me nunc subire provinciam; Sed quum ea sit Monstrorum ad perfectas animantes habitudo, quæ privationis ad habitum, obliqui ad rectum, ac omnino læsi cujusvis operis ad absolutum; propterea ut ^a Aristotelis observatione, privationis natura intimè dignosci nequit nisi per habitum, cui opponi dicitur; & rectum obliqui scitissimè ^b index constituitur; omnesque norunt, oblationes atque operum peccata non nisi ab ijs plenè cognosci, qui absolutorum essentiam, & attributa prius non ignoraverint: ita planè quæcunque à nobis in hoc opere De Monstrorum causis, natura, & differentiis exarata sunt non exactè, nec facile ab ijs intelligi valebunt, qui prius librum De perfecta constitutione hominis in utero superioribus annis invulgatum non lectitaverint; in eo enim plurima jacta sunt fundamenta, & explicata principia dicendorum in præsentis volumine. Tu Divinae sapientiae Mater admirabilis, cujus hodie læta mirificam Nativitatem sacrosancta celebrat Ecclesia, in hac ardua contemplatione mihi scientiam veritatis à summo Deo impetra obsecro, Virgo Dei genitrix incomparabilis. Rem igitur in tuo nomine alacer aggredior.

^a 3. de an.
^b 25.

^b 1. de an.
^c 85.

F O R T U N I I L I C E T I

G E N U E N S I S

D E

M O N S T R O R U M C A U S S I S ,

Natura, & differentiis,

L I B E R P R I M U S ,

In quo agitur de Monstris generatim.

C A P U T I.

Monstri varia significatio, quæ propria est; ac nostri instituti detegitur.

Uæcunque rarò contingentia communem rerum sui generis ordinem, ac legem magno excessu cum summa hominum admiratione transgrediuntur; ea, sive in bonorum, sive in malorum serie contineantur, publico sapientum consensu Monstra nuncupari consuevere: sic viri virtutibus heroicis mirè præstantes; quasi humanam supergressi naturam propè ad Divinam accesserint; sic ex adverso ferinis vitiis homines turpissimè fœdati, quasi belluarum conditionem induentes humanam penitus exuerint; sic mulieres eximia corporis aut pulchritudine admirabiles, aut enormi deformitate abominabiles, Monstrorum nomine passim à

Monstra metaphoricè.

Monstra propriè dicta.

Portenta, prodigia, & ostenta, non monstra.

Quasi monstra non monstra quæ sint.

Vulgi monstra.

atque communiter; physicè verò, ac propriè monstra dicuntur, quæ in subcælestium animantium genere non sponte genita membrorum constitutionem perfectæ progenitorum structuræ turpiter dissimilem, ac eorum naturæ minimè consentaneam sortita fuerunt; ut puellus expes, puella biceps, cinocephalus, centaurus, & alia id generis: Quæ siquidem enormia in rebus inanimis raro contingunt, suarum caussarum naturam non referentia, sed alieni generis essentias mirè præferentia; ut militum digladiantium, ac leonum imagines in nubibus aliquando apparentes; ea potius portenta, prodigia, & ostenta, quam verè monstra nuncupavero. Quæ autem animantes unius naturæ in suo genere perfectam constitutionem habentes ex femina diversæ admodum speciei enascuntur, ut rana, vel serpens ex mulieris utero exiens, puellus albus ex æthiope genitus, ac vicissim ex parentibus albis puella nigra, & similia his, verè monstra non sunt, sed quasi monstra; ut docuit nos egregiè Plato in Cratylo; siquidem originem monstruosam habere possunt, non autem substantiam; quippe simpliciter visa intuentium mentes in admirationem non rapiunt. Quæ item dissimilium specierum membra obtinere videntur viventia ex parentibus sibi consimilibus orta, ut qui vivere dicuntur in Africa homines monoculi, unipedes, & acephali, verè monstra non sunt, etsi veris monstris similia sint, ac vulgo monstra nuncupentur: sed vulgi errorem arguit non rara, nec parentibus dissimilibus, at ex consimilibus, & quotidiana eorum ibi generatio citra ullam incolarum admirationem. Quæ demum parvo excessu à natura parentum viventia degenerant, ut gibbi homines, claudi, macrocephali, & id generis, monstra

monstra mihi non sunt, cui nec raro fiunt, nec admirationem ullam incutiunt. Reliquum est igitur ut Monstra, quorum contemplationem hoc opere ag- Verè monstra quæ.
gredimur, propriissimè dicta, sint animantia, speciatim humani aliquid habentia, inusitatae structuræ, suis genitoribus valdè dissimilia, & rarò contingentia; ut homo trimanus, equæ pullus humano capite, natus ex muliere semicanis, & id generis alia plurima; quorum differentias † infra promulgabimus.

† cap. 13.

C A P. II.

Monstri etymologia vulgaris, quasi res eventuras monstrant, confutatur: vera, & propria proponitur.

Dicuntur autem hæc propriè Monstra, non quia sint talia ut hominibus monstrant, res eventuras; quod cum vulgo sibi persuasisse videtur * M. Tullius; siquidem in primis pleraque horum vidimus, ad quæ in iis regionibus ubi nata, & alta fuere, nihil infuetum, aut infigne bonum, aut malum est consequutum, quod ab illis unquam præmonstrari potuerit. Deinde verò monstra quum sint a Aristoteli, reluc-
tante nemine, peccata, & læsiones naturæ non rectè operantis; profectò si physicè quid portendere possunt, ea non nisi malorum signa esse valebunt: At verò nos agnovimus genitores antea vitam in summa inopia duriter agentes, è nato sibi monstro, nullam perpeffa regione noxam, egestatis malum fugasse, pecunia non modica in filio monstrando à videntibus undique sibi comparata. Deinceps autem naturalia signa quæcunque necessario sunt eorum, quæ ab ipsis monstrari dicuntur, vel causæ, vel effectus: ceterum

* de Div.

a 2. Phyl. t. 82.
4. de gen-an. ca. 4.

Monstra nil monstrant futurum.
Monstra errata naturæ.
Monstra non nisi malorum signa esse valere.

Signa physica: daum generum.

Monstra non indicant futura quia sint futura quia sint futurorum effectus.

Causa quæ tempore posterior suis effectibus.

Futura mala cur non sint fines monstrorum.

Finis perficit, Monstra non perficiuntur eventis.

Monstra non esse causas futurorum.

Actio physica actu fit.

monstra non indicant futura quia sint eorum effectus; quippe nulla causa est secundum tempus suo effectu posterior, una excepta finali; eventa verò potissimum mala, quæ à monstris significari dicuntur, non possunt constitui monstrorum fines; quia finis essentia consistit in bono ^a Quin & absolutè quæ monstrorum exortum sequuntur, eorum fines esse non valent; quoniam finis perficit ea omnia, quæ ad finem diriguntur; monstra verò eventis non perficiuntur, quia sæpè intereunt monstra prius quàm illa eveniant, quæ ab ipsis monstrata creduntur; plerique enim monstrosi partus exorti statim, vel paullò post emoriuntur: & profectò ^b Aristoteles Empedocli negans in prima viventium constitutione multa genita fuisse monstra, temerè in unum concurrentibus variorum animantium partibus; illi non inficiatur, si quæ monstra exoriantur ex diversi generis membris malè confarcinata, ea statim emori, nec diu in vita servari. Neque verò monstra censeri debent futurorum nuntia veluti suorum effectuum; siquidem nullam activitatem, causæve rationem obtinent monstra in res futuras, quas indicare putantur, tum quia plerumque corrumpuntur monstra multò priusquam ea nascantur, quorum indicia esse statuuntur; tum quia monstra procul abesse possunt ab iis, quorum signa, & causæ dicuntur esse; quum omnis actio physica per naturalem ^c contactum obeatur; tum demum quia nihil in se habent monstra; quo futurorum causæ statui possint: quid enim rustici puellus biceps mox exortum in Republica dissidium efficiendo præmonstret? Denique verò si monstra signa sunt, quum physica signa futurorum esse nequeant; erunt Divina: & certè plerique insignes viri opinantur à Deo sum-

^a 2. phys. t. 23.

^b 2. phys. t. 76.

^c 1. de gen. t. 44. & 45.

summo procreari monstra, ut homines moneat futura calamitatis: Ego quidem ut credo posse Deum optimum; & omnia monstrorum genera mirabiliter procreare, & iis creatis uti ad monendos homines de futuris, ac imminentibus ærumnis; ita non arbitramur, quæ re ipsa hucusque nata sunt monstra, ab uno Deo in hunc finem prodiisse; tum quia in Africa solitudinibus multa ex brutis exoriuntur monstra, ubi nulli degunt homines, quibus eventura miseria ulla præsignificetur: tum quia frequentia sunt monstrorum exempla apud infideles, qui prodigiis à vero Deo, quem non agnoscunt, neque colunt, non retrahuntur à malis imminentibus: tum quia in sacris literis nullum à Deo monstrum procreatum legimus in hoc genere, licet multa olim prodigia fecerit: tum demum quia pleraque monstra ex nefaria venere originem ducunt, cujus ministerio piaculum sit asserere Deum optimum uti ad monendos homines. Monstra igitur appellantur, non quia sint signa hominibus ullo pacto monstrantia res eventuras; sed quia vicissim ejusmodi sunt, quæ ob sui novitatem, ac enormitatem quamprimum visa cum admiratione, atque stupore ab unoquoque unicuique alteri monstrantur: ea est enim hominum conditio peculiaris inter ceteras, ut ubi quis aliquid insigniter enorme conspexerit, statim cuivis obvio, aut propinquo illud mirabundus ostendat; & absente homine, cui illud monstrare queat, miris modis animo excrucietur donec alterum inveniatur, cui monstrum commonstret: adeò gestit natura hominis quod rarum novit, alteri monstrare.

A solo Deo posse fieri omnia monstra.

Non à Deo re ipsa fieri proximè monstra.

Monstri vera etymologia.

C A P. I I I.

De Monstrorum Humanorum reali existentia.

Rerum exi-
stentia ut
comprobetur.

Monstra in rerum natura verè consistere, nec esse pura hominum figmenta, non aliunde quàm ex historijs, Clarissimorum virorum testimonijs, & experimentis probari potest. Multa quidem ficta sub monstrorum nomine circumferri novimus ; at omnia monstra esse Poëtarum commenta, aliorumve hominum mendacia putandum est nemini; siquidem Rueffo ^a natus est homo carens brachijs à nativitate, ^{a lib. 5. c. 3} pedibus ea omnia faciens, quæ ceteri manibus efficiunt. Et in agro Veienti puer natus est unimanus & biceps. Quorum has ipse protulit effigies.

^a lib. 3. de
Prodig.

^b lib. 15.
de re anat.

Polydorus ^a Virgilius puerum unimanum ortum esse scribit; & puellam genitam altera manu carentem. ^b Realdus autem Columbus illustris anatomicus alios, inquit, secui, quibus brachia ab ortu deerant: alios, quibus deerant crura. Præterea corpus integrum intuitus sum, cui dimidium alterius cohærebat. Auriculas instar brutorum in hominibus. Et nonnullis interpositis subdit, Monstrum mihi oblatum est Patavij dissecandum, erat infans semestris mas, ut alij mares sunt, cui alius imperfectus infantulus in anteriore parte incumbibat, cruribus, brachijs, dorso, abdominis parte, pene, medioque collo: videbatur autem caput huius imperfecti puelli in thoracem perfectioris intrusum. Hoc monstrum vixit aliquandiu. Si quis imperfectam illam appendicem, & pondus inutile attigisset, ille, quem integrum omnium membrorum diximus, statim persentiscere animadvertebatur. Hoc itaque monstrum, ubi diem suam obiit, ego rei novitate allectus libenter secui: quæ autem observavi, hæc ferme sunt: In imperfecto nonnulla intestina aderant, ex quorum unius portione tum vesica, tum anus construebantur: nullum ibi aderat jecur, neque cor, neque cerebrum: sed ren permagnus, quem ego hepatis penè munere fungi sum opinatus: nam ab extremo jecore perfecti infantis crassa vena, duraque ad instar arteriæ deducebatur ad renem illum insignem; atque inde venæ aliæ complures passim distribuebantur: at ab arteria dextra axillari perfecti puelli arteria ortum ducebat, quæ postmodum per universam partem monstri imperfectioris deducebatur. Item à nervis dextri brachij exhibant, qui per reliquum corpus imperfecti homunculi disseminabantur. atque hætenus de monstro Patavino vir

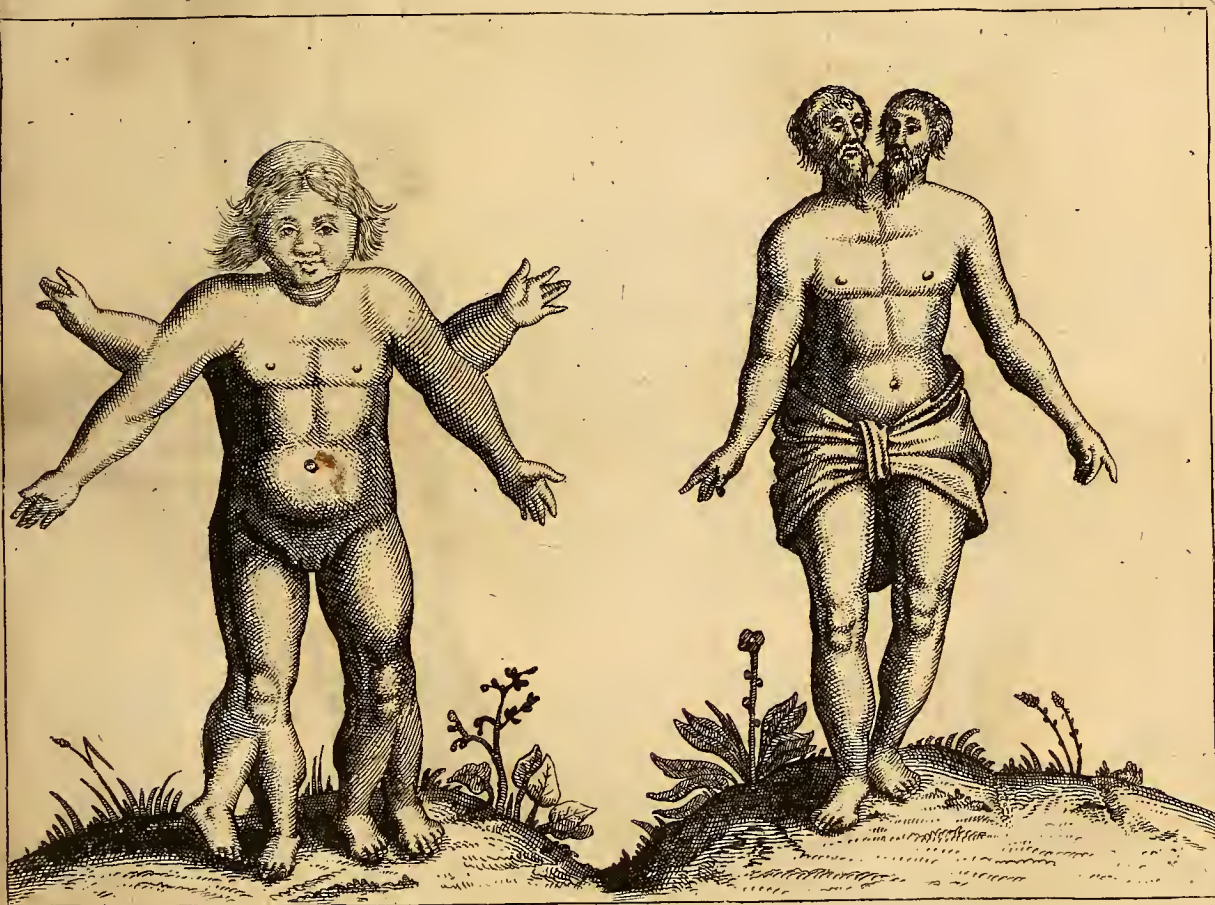
10 *Fort. Lic. de Monstrorum Caussis,*
 egregius. Alius visus est, è cujus umbilico promi-
 nebat caput humanum, in has effigies.

Phlegontis ^c autem Tralliani, Cæsaris Liberti, ejus-
 demque scriptoris antiqui testimonio, Ad Neronem ^{lib. de mirab. & longau.}
 allatus est infans quadriceps, respondentibus propor-
 tione etiam ceteris membris, Athenis præfecto Thra-
 syllo, natus est & alius caput habens è sinistro enatum
 humero. Cornelij Gallicani uxor Romæ infantem
 partu edidit capite Anubidis. Romæ quædam bicipi-
 tem abortu edidit foetum, qui Aruspicum jussu in Ti-
 berim annem est abjectus. Divi ^d Augustini testimo-
 nio, post Babylonici ædificij dissipationem diversi ge-
 neris hominum monstra producta sunt. Apud Ioan-
 nem Gualtherium ^e Belgam ex Rubeaquense habemus ^{e tom. 2. Chron. chr. pol}
 pueros

pueros ingenuos Arimini sine oculis, & absque naso 3772.
 genitos. In Piceno infantem manibus abortu, pedi- 3774.
 busque carentem. Arretij puerum natum esse uni- 3792.
 manum. Sinuessæ alium à nativitate altera caruisse 3803.
 manu. Priverni quoque puellam sine manu enatam. 3872.
 Romæ itidem ancillam puerum una orbatum manu 3873.
 peperisse. Alia natum habuit sine foramine naturæ, 3792.
 quo humor emittitur. In Veienti puerum natum esse 3800.
 bicipitem. Theani Sidicini alium quatuor manibus, 3803.
 totidemque pedibus, binoque membro femineo or- 3823.
 tum refert etiam Julius *f* Obsequens. 3830.

f cap. 71.

Eidem Chronistæ Terracinæ pueri trigemini editi
 sunt. Ceræ quadrupedes, & quadrumanes infan-
 tes orti. Amiterni puellus tres pedes ab ortu habuit.

Anno mundi.

3832. Puerum ancilla peperit quatuor pedes, manus, oculos, auresque totidem habentem cum duplici obscœno; qui Aruspicum jussu crematus est, cinere mox in mare dejecto. Puella etiam quatuor pedes ab uterò matris eduxit. Frusinone ancilla puero bicipiti mater extitit. Puer trimanus, ac tripes ortus est alibi.
3838. Puella biceps, quatuor pedes habens, totidemque manus, & duplicatùm feminæ sexum, ex alvo materna sine vita exivit. Amiterni etiam Iulio Obsequenti puer tribus pedibus, & una manu exortus est. ibi- & cap. 79. dem alter tripes enatus dicitur.

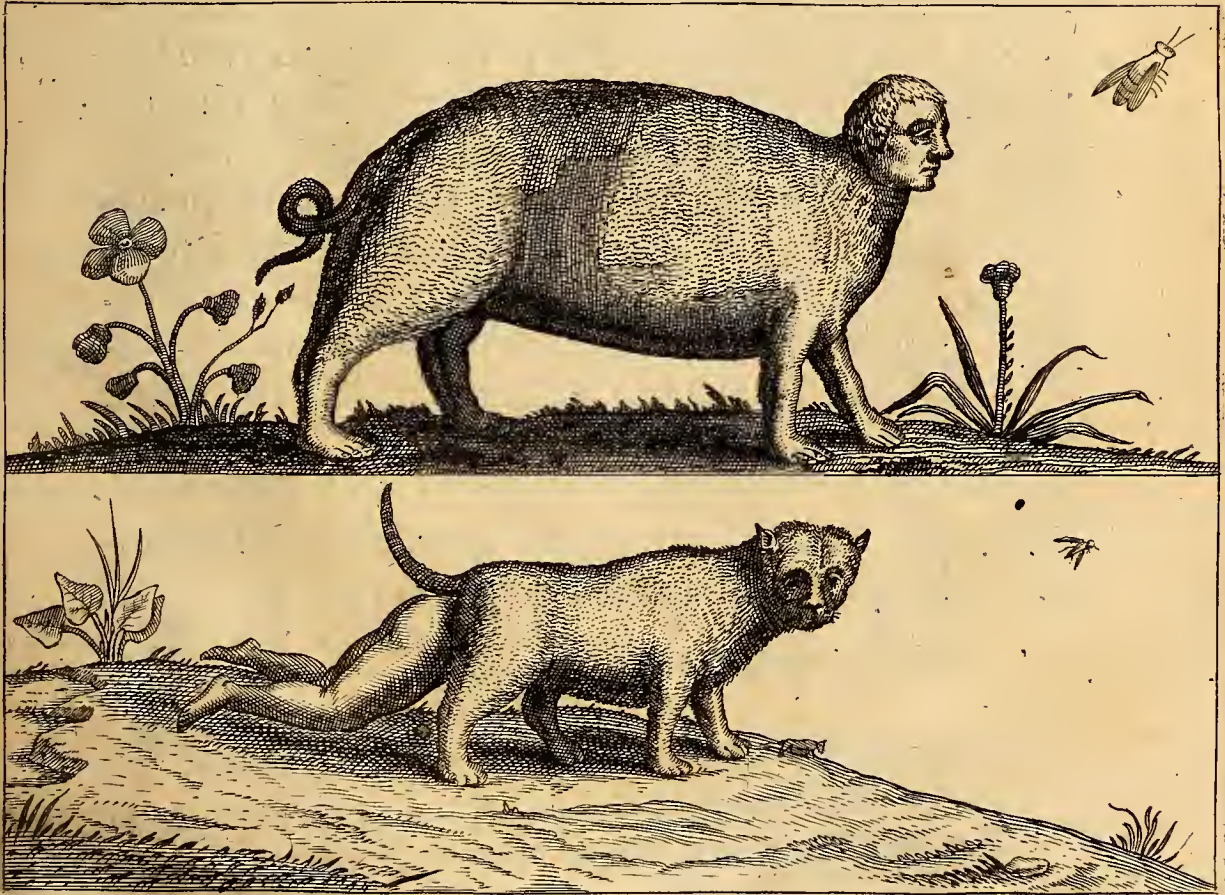

Nursiæ gemini ex muliere nati, puella integris membris omnibus; puer vero podice ad anteriorem regionem

gionem transposito; nempe à parte priorè alvo ita hiante, ut nudum intestinum conspiceretur; idem posteriore parte solidus natus; qui voce missa diem obiit.

b 9. var.
hsto. ca.
16.
i 17. An-
tropolog.

Idem Gualtherius ex *b* Æliano, *i* Volaterrano, & Rubeaquense memorat Matem Italiæ accolam pubetenus hominem, reliqua equum retulisse; licet Ælianus arbitretur primum equitem fuisse, non verè centaurum. Tarquinijs genitum esse porcum orè, & capite humano. Consimile monstrum postea Sinuesæ ortum non semel. Cæræ autem Suem humanas manus, & pedes habuisse. Proximis mensibus in Agro Patavino mulier felem partu edidit, e cujus parte posteriore humana crura pendula prominebant;

B 3

cujus

cujus historiam infra latius commodiori loco referemus. Plutarchus refert ^k se vidisse centaurum ex equa natum, supernè ad cervicem usque, & manus humana forma, reliquas partes equinas habentem. ^k In conv. sep. sap.

Afinæque ^l filiam afinina crura, ceteras partes humanas, easdemque pulcherrimas obtinuisse. Aristoteles ^l Parallel. 29. ^m 4. de gen. an. cap. 4.

^m ipse puerum non diffitetur jam ortum capite arietis, aut bovis; vitulum capite pueri. Quin & apertè confitetur pueris etiam quibusdam genitalis postremum, & meatum qua excrementum vesicæ transit, non eodem terendisse; sed infra meatum illum transegisse; quamobrem eos demissis clunibus mingere, qui testibus paullò in partem superiorem retractis, videntur à longe simul & maris habere genitale, & feminæ. Jacobus ⁿ Rueffus infantem se vidisse asserit ortum sine manibus, aliumque pedibus carentem. ⁿ 5. lib. de concept.

^o Porta confitetur multos se vidisse quadrimanos, & quadrupedes, varijsque formis: sed Neapoli speciatim vivum puerum, ex cujus pectore alius puer foras exhibat integer, retento solum in pectore prioris capite; qui cohærebant simul in ventre. ^o 2. Mag. cap. 17.

Raby ^p Moyses testatur quodam anno mulieres in Sicilia peperisse pueros deformes, ac plurimos bicipites. ^p Aphor. 25.

Pausanias item refert mulieres ætate sua partu edidisse monstra minotauro longè horribiliora. Sunt itaque monstrosæ species plurimæ in humano genere.

C A P. I V.

Realis existentia monstrorum irrationalium naturam non egredientium patefit.

Sed & in brutorum animantium serie monstrorum easdem propemodum contigisse differentias litterarum monumentis prodidere scriptores varij; Polydori ^a enim Virgilij observatione fues nati sunt aliquando sine auribus. Mulus tripes genitus. Magno ^b Alberto hircus ortus est pedes tantum anteriores habens, iisque gradiens, posteriore parte corporis solum non verrens. Æliano ^c Ægyptij ternis aliquando pedibus Accipitrem apud se visum ajunt. Apion ^c Gruem bicipitem, aliamque avem quadricipitem memorat. Ælianus vidit Bovem quinque pedes habentem, & vitulum, cui pes ab humero dependebat; absolutus quidem, sed ad gressum inutilis. Ægyptij ferunt agnum pedibus octonis; & cauda gemina esse natum; ac eundem fuisse bicipitem. Licet Ælianus hoc fabulosum putet, quod humano sermone locutus esse dicatur. Apud Clazomenios Suem alatum exortum fuisse auditum est. Ne huc afferam testimonium Empedoclis ab Aristotele ^d citatum, & ab Æliano ^d ita scribente, Empedocles physicus de animalium proprietate scribens, autor est nasci quædam bigenera, in unum scilicet corpus natura duplici coalita; sed ejus versus audiamus,

- „ *Multa genus duplex referunt animalia membris,*
- „ *Pectore, vel capite, aut alio, sic ut videatur*
- „ *Ante viri, retroque bovis forma, aut viceversa:*
- „ *In pecore humanæ quondam vestigia formæ*
- „ *Insunt, & pecoris humano in corpore contra.*

Quam

e 4. de gen.
an. cap. 4.

Quam sententiam non damnat Philosophus. Im-
mò verò ipsemet Aristoteles e non negat ovem na-
tam esse capite bovis : sed confitetur animalia orta
multis capitibus , & pluribus pedibus quam eorum
speciem deceret : ac speciatim oviparorum gallinas,
& columbas peperisse pullos monstrificos corpore , &
capite uno , cruribus quaternis , alis totidem. Conra-
di Lycosthenis testimonio , M D LII. mense Fe-
bruario in domo Ludovici Dheitæi , felis domestica
inter reliquos foetus numerosos , enixa est catellum vi-
vum , monocephalon , bicorporem , octipedem , utrius-
que sexus , corporibus invicem complexis , & in unum
caput coëuntibus , sic ut se mutuo osculantium spe-
ciem referrent. Idemque mox addit , Anno Domini
M D LIV. Catus Basileæ mihi domesticus , quum
quatuor uno partu catulos edidisset , postquam post
octiduum in profluentem projiciendos mandassem ,
invenit ancilla unum ex his pedibus horrendis , ac qua-
si in spiram variis reflexibus conversis. Post biennium
autem tres catulos uno partu edidit circa ventrem ,
non umbilici vinculo conjunctos , sed revera in matris
utero unitos , quos tamen partus dolore enecatos in-
venimus. Eiusdem relatu , M D LII. Bonnæ in-
ferioris Germaniæ , haud ignobilis , atque ad Rhenum
quatuor miliaribus Colonia Agrippina siti oppidi ,
XVII. Calend. Junii biceps vitulus , duobus scili-
cet corporibus , capitibus , caudis , sed tribus tantum
oculis natus est. Horumque monstrorum effigies has
appinxit.

Sed

Sed & hodie Patavii in Collegio Ravennati felis inter multos catulos unum peperit bipedem, qui carebat cruribus anterioribus, & habebat oris orificium propè gulam; obtinebatque quadratas aures: Vivus ortus est, sed brevi mortuus, quia carens pedibus, ad mammam repere nequivit, ut fratres; quare fame periit. Vidi ego recens mortuum. Aitque Aristoteles visum jam esse serpentem duobus capitibus. Conspectamque fuisse capram cornu in crure gerentem. Meatum etiam alimenti sicci coaluisse qui-

C

qui-

quibusdam bestiis, scilicet ovibus, & nonnullis alijs; nam & vaccam fuisse Perinthi accepit, cui cibi excrementum extenuatum per vesicam transmittebatur, dissectusque anus denuo properè coalescebat, nec refecando evincere vitium poterant. Subtili *f* Scaligero

f in i. de
plant. A-
rist, com.

canis bipes ortus est; & anaticula uno crure nixa. Rueffo in Helvetijs *g* equa à tauro subacta pullum peperit equinis tantum pedibus, forma verò crinibus, & cauda bovi similem. In Gallia verò equa à cervo subacta pullum edidit posteriori parte equæ similem, quem nullus alius equus cursu æquare potuit; ipsumque Ludovicus Rex à possessore dono accepit.

g 5. de
concep.
c. 3.

Ælianus bovem quinque pedibus præditum vidit. Rhases tricipitem canem aspexit. Gualtherij relatu agnus Tusculi natus est cum ubere lactanti. Equus

Anno Mundi.

3755. leus Reate quinque pedibus ortus. Alium similem
3763. postea in Lucanis genitum asseverat, & alium in Brutijs.
3766. Pulli gallinacei nati cum ternis pedibus. Sueffæ
3767. Livio etiam natus est agnus biceps. Aculo agnus biceps cum quinque pedibus. Mulus tripes Reate natus.
3789. Anguis quadrupes visus. Calatiæ natus est asinus tripes.
3838. Gallus gallinaceus quinque pedibus inventus.
3841. Saturæ vitulus biceps natus. Alter in Gallia. In Lucanis duo agni equinis pedibus nati, alter siminino
3861. capite. Pullus gallinaceus quadripes. Bos recens
3873. natus initio belli Romani contra Persas conspectus

Anno Christi

573. est, ex cujus cervice duo capita eminebant. Ex ovo
1268. provenit anser monstrosus, quem se vidisse refert Albertus cum duplici collo, quaternis pedibus & alis;
1269. dorso uno, ut videretur anser unus alium deferens;
1270. sed non diu vixit. Calissæ natus est vitulus cum duobus caninis capitibus, atque dentibus, & septem pedibus vitulinis; capitum autem majus quidem in

loco

loco suo, minus verò ad caudam situm erat. Ex Annalibus Dominicanorum Colmariensium Christiani Urstifii fide & industria editis, habemus in Tham fotum fuisse pulliculum quatuor pedes habentem ex ovo galinæ. Wyle in Turgaviæ oppido vitulus biceps natus est. Alter postea in Sabinis. Pontanus testem citat, qui affirmavit allatum sibi arietem exenteratum, qui præcordia, & intestina geminata obtinuerit. In Suintgoiæ pago Lanfer, natus est porcus uno capite, quatuor auribus, duabus linguis, octo pedibus, corpore à capite ad umbilicum uno, ad posteriores partes gemino. Laurentius Pignorius, historicæ veritatis, & antiquitatis cultor eximius, in suis notis ad Alciati
„ emblemata scribit, Locustæ anno Domini M D
„ LII. die XVIII. Augusti Insubriam & Venetiam
„ depopulatæ sunt: id verò quoad annum adeò verum
„ est, ut ambigere non liceat. Præibat porro illarum
„ agmen (ut traditum est) monstrum, quod nos hic
„ appingendum curavimus, cum locustæ imagine,
„ ut rei memoria perennet, videantque Providentiæ
„ Divinæ hostes, syntaxim Dei Opt. Max. in pœ-
„ nis etiam infligendis, ad quas non sine mente &
„ consilio prodit sapientissimum illud Numen. Et
„ hujusmodi parergo usi sunt tunc temporis Phry-
„ giones (uti ego non semel animadverti) in au-
„ læis exornandis.

1496.

Pictura verò talis est, supervolans monstro suillo, de quo nuperrimè.

In pago Argentinensi Sugenheim anser in ovo inventus duplici capite, collo uno, quaternis pedibus, quorum duo erant in alarum loco; podex geminus.

1499. Ibidem sus ortus anserinis pedibus. Cracoviæ vitulus
 1533. biceps natus. In Helvetiorem oppido Tella, in alvo leporis inventus lepusculus quatuor auriculis, & octo pedibus, quorum quatuor in dorso eminebant, alii suo loco stabant. In Sardinia, qua nocte Carolus
 1541. Quintus in Africam soluturus venerat, natus est vitulus biceps. Alius postea ortus propè Fribergum. In Thuringia vitulus natus est sextipes massam carnis è latere dependentem gestans. Bernæ, & Basileæ visus equu-

equuleus quinque pedibus. Apud Rauracos circulator bovem quinque pedes habentem circumducebat. In Gallia gallinæ pulli comperti sunt quatuor alis, totidem pedibus; ast uno capite præditi: Paræi testimonio, Metis in Lotharingia, in hospitio, cui Sancti Spiritus imago pro insigni est; sus nephrendum peperit octonis cruribus, quaternis auribus, & capite canino præditum: posteriora corporum à ventre deorsum tanquam gemellorum distincta erant; anteriora sursum unita; duas in ore linguas habebat cum dentibus quaternis in superioris maxillæ, totidemque in inferioris lateribus: Haud fatis expressa erat sexus distinctio, ita ut masne, an femina id monstrum esset dignoscere nemo posset: unica enim sub cauda rima: singula quæque corporum posteriora fissa, & aperta erant. Paræo etiam Anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo tertio, in Zezanæ Urbis suburbio, loco qui dicitur campus Benedictus, in ædibus Ioannis Poleti, falsi mensoris, natus est agnus, hac qua cernis effigie: editus in lucem mox interijt; nec vitæ, nisi exiguo motu, ulla signa dedit: sub auribus osculum ipsi visebatur, lampetræ osculo simile. Venetiis anno millesimo quingentesimo septuagesimo quinto, ortum monstrum sub uno capite duo catellarum corpora continens. Alibi serpens visus duplici capite in has effigies.

1572.

1573.

1575.

1577. Eodem ^k autore in eodem pago Blandio Meloduni ortus est agnus triceps; medium caput reliquis crassius erat; balante uno reliqua pariter balabant capita. Id monstrum sibi visum affirmavit Joannes Bellangerius. lib. 24.
cap. 12.
1624. In mea domo, Patavii, anno millesimo quingentesimo vigesimo quarto, famula præpinguem galinam mihi deplumans excoquendam, reperit in ejus pedibus utrisque quinque digitos cum suis unguibus distinctos.

Ita ergo certissimum est in brutorum animalium serie multa reperiri monstra.

Osten-

C A P. V.

Ostenditur in stirpibus etiam revera monstra contingere.

QUum inter homines, & inter animantia ratione carentia liquidò jam constet Naturam multorum generum monstra procreare mira facie, membrisque,

a Lucret.
lib. 5.

a Orba pedum partim, manuum viduata vicissim,

Multa sine ore etiam, sine vultu cæca reperta,

Vinctaque membrorum per totum corpus adhæsu;

in stirpium genere quoque consimilia peccata, lapsusque naturæ contingere apertissimè videntur; licet

b 2. de an.
t. 6.

multò rarius; & hoc, quia plantæ *b* simplicio-
naturam fortitæ, minoraque, & rudiora instrumenta
corporis, in sui constitutione generanti naturæ ma-

Cur in plantis
monstra rari-
ora quàm in
animalibus.

gnam peccandi occasionem adimunt; facilius enim
est errare in pangendis operibus variarum partium

Facilius cur-
fit naturam
errare in
plantis for-
mandis
quàm anima-
libus.

magno artificio invicem connexarum, uti sunt ani-
malium membra; sed paucas plantarum partes rectè

componere non est ita difficile; quocirca in plantis
multò pauciora quàm in animalibus monstra contin-

c 2. phys.
t. 83.

gunt; aliqua tamen in iis etiam exoriuntur: In pri-
mis etenim doctore Aristotele *c* habemus in stirpi-
bus, perinde atque in animalibus, monstra necessariò

contingere, dum adversum veteres ait, si ab initio te-
merè concurrentibus rerum principiis fiebant bovi-

gena viriprora in animalibus, oportuisse in plantis
etiam consimilia monstra fieri vitigena oleoprora.

Sed apertius reipsa fieri alibi docet monstra in planta-
rum fructibus, ut in animalibus inquires, *d* Monstra

d 4. de
gen. an.
ca. 4.

d multimembra rarò admodum sunt in iis, quæ singu-
los pariunt, sed crebrius in iis quorum partus est nu-

merosus,

Columbas
sæpè parere.

Varia stirpi-
um monstra
recententur.

merosus, & præcipuè in avium genere, earumque potissimum in gallinis; iis enim partus numerosus, non modo quòd sæpè pariant, ut columbæ; verùm etiam, quòd multos simul conceptus intra se continent, & temporibus coeunt; hinc gemina etiam pariunt plura, coherent enim conceptus, quoniam in propinquo alter alteri est; quomodo interdum fructus arborum complures. Ac revera in ficibus, in persicis; in prunis talia nonnunquam vidimus monstrorum genera; vidimus & in limonibus. Petrus Bertellius bibliopola mihi familiaris in pepone monstrum hujusmodi conspexisse se confitetur. Prosper Alpīnus eximius plantarum naturæ perscrutator hæc de monstrorum natura conscribenti mihi testatus est, observasse se in fructu cucumeris mirè monstrosam deformitatem; & in folijs trachelij vulgaris, virgæ aureæ, ac ulmi; & in folijs, floribusque rosarum; & in floribus bliti rubri, & amaranthi: misitque diebus elapsis ex horto medicinali spicam Indici frumenti, cui à latere adnati viscebantur veluti cæparum cortices albi, crassi, viscidam substantiam habentes, nigra capillamenta, furvamque fuliginem intra se continentes. Gualtherius ex Rubeaquense Sigibertum autorem affert, cui arboris, quæ dicitur Sambucus, flores, grana, & fructus in flores, grana, & fructus vitis transformantur; præclare sanè monstrum sambuci uvas ferentis. Ferrantes * Imperatus in suo Musæo carduum monstrum se habuisse scribit, qui mirificè cornucopiæ imaginem præsefererat. Frumenta in arboribus nata testatus est * Plinius, & Livius. In Germania propè Alberschwiler, non longè à Landavio oppido, uvæ in vindemia inventæ sunt barbatae, quæ primùm ad Ludovicum Bavarix ducem electorem dono

e a 8. li. na.
Hist. c. 1.

* lib. 18.
cap. 18.

dono missæ, anno Domini M D XLI. deinde ve-
rò à Ferdinando Rege, ac Imperii Principibus in Co-
mitijs Spirensibus miraculi loco conspectæ; ibidem-
que ab Henrico Ziogther, insigni pictore, ad vivum
in hunc modum expressæ; ut ait * Lycosthenes. Qui
mox addit, In Germania propè pagum Malsch non
procul à Spira, Imperiali oppido, in vinea quadam
culmus quindecim spicarum, suis aristis egregiè or-
natarum, absque ulla fatione inventus est. Quo-
rum imagines hæ sunt.

* li. de
prodig. &
ostent.

In fungis etiam, quos infimum vegetalium gradum
obtinuisse censeo, monstra interdum nasci autor est

D

Porta

Porta f in sua *Villa* scribens afferri *Neapolim* ex *Vesuvio* monte lapides fungiferos, & *Surrentum* ex *Fa-* f lib. 10. cap. 70.
geto, & *Abellini* ex *Parthenio*, & in *Apulia* ex *Garga-*
no; qui lapides terræ dodrante aperti fungos restibili
 foecunditate gignunt, qui septem diebus perficiunt, &
 sexies anno demetiuntur; nascunturque fungi ex his
 petris aliquando non pileati, sed turiones, ut asparagi,
 & in ramos divisi. *Theophrastus* & *Terebinthum* me- g 2. de cauf. plant. cap. 23.
 morat in olea natum. *Laurus* item aliquando genita
 est in platano, quercu, & ceraso; ficus, & platanus, &
 palma in lauro; iuglans, & cerasus in salice, ut cum *Pli-*
nio, ^b ac *Theophrasto* i *Scaliger*, & *Porta* testantur. h lib. 5. ca. 17. & lib. 17. c. 14. & 25. i 2. de hist. plant. c. 3. & 5. de cauf. plant. c. 3. & 4.
Pausaniae in *Arcadicis* ex una & eadem radice ilex,
 & olea enatæ sunt. *Plutarchus* in opusculo de *Pythia*
oraculis ait sub Siciliensem Atheniensium calamita-
 tem aureas glandes de palma defluxisse. Non carent
 igitur monstrorum differentiis plantarum genera.

C A P. VI.

De Monstrorum caussis generatim quot, quæque sint.

Monstra qua-
tuor habere
caussas.

Natura om-
nia efficit ex
materia.

Naturæ ope-
ra omnia for-
mam habent.

H Abent profectò monstra, ut quivis alius effectus
 naturæ, quatuor summa caussarum genera;
 materiam, formam, effectricem caussam, atque fina-
 lem: materiam quidem, quia naturaliter ex nihilo ni-
 hil fieri potest; & quicquid natura molitur, sive id sub-
 stantia fuerit, sive accidens, non nisi ex præexistente
 subjecto, ut ex materiali principio, efficit, ^a *Aristote-* a 1. phys. t. 62. & 63.
le autore. Habent etiam monstra, ceteraque omnia
 naturæ opera; caussam formalem; quia eorum à natu-
 ra constitutio, quæ generatio est, *Aristoteleo* ^b moni- b 2. phys. t. 14.
 tu, idcirco natura nuncupatur, quia est via in naturam
 præcipuam, quæ forma esse constituitur ab eodem
 Philo-

e 2. phys.
1. 12. & 5.
metaph. 1. 5.

Philosopho: habuit autem hoc rerum naturalium generatio ad differentiam constitutionis rerum artificiosarum, quia operatio artis non semper eam formam assequitur, ad cuius adeptionem ab artifice dirigitur; quocirca denominationem ab ea forma non habet; sed ab artifice solo denominatur, à quo nunquam non provenit: sic planè operatio Medici non sanatio, sed medicatio nuncupatur; non enim semper sanat medicus operans; semper autem medetur. At generatio rerum naturalium, quia est via in formam, quam semper quoquo pacto consequitur; quæque natura est præcipua rei generandæ; propterea natura nuncupatur: Quæcumque igitur à natura fiunt, omnia suam obtinent formalem causam; monstra ergo formalis causæ non sunt expertia, quum à natura gignantur. Immò verò & effectricem necessariò causam habere oportet quæcumque quovismodo producantur; siquidem nihil fit uspiam, quod ab aliquo efficiente non procreetur; nullusque reperitur effectus absque agente causa: Quum etenim effectio cuiusque rei mutatio sit; mutatio verò nulla sit sine motore, quod absolutè definitum est esse principium primum unde motus quilibet proficiscitur; propterea effectus omnes ab aliqua effectrice causa pendere necesse est. Sed quorum natura est autor, ea finalem causam etiam obtinere illud manifestum cuique reddit, quod natura ex *Aristotelis* decreto nihil agit frustra: sed omnia, quæcumque producit, propter determinatum procreat finem. Monstra igitur, quum sint effectus naturæ; omnia obtinere causarum genera, materialem, formalem, efficientem, atque finalem. De quibus singillatim agendum est nobis, & primùm quidem generatim,

Generatio cur natura dicitur.

Natura præcipua forma est.

Ars non semper assequitur intentionem formam. Artis operatio unde denominetur.

Natura semper formam consequitur.

Nullum factum caret causa effectrice.

Effectio rerum mutatio est. Mutatio nulla sine motore.

Motor quid. Natura semper agit propter finem.

Nihil frustra.

d 8. phys.
t. 4.
2. phys.
5. 29.

e 1. cæl.
t. 32.
2. phys.
49. 75. & seq.

ratim, deinde verò etiam speciatiim, Aristoteleam
f methodum sectantibus; quæ à communibus, & f 1 phys. t. 2. 3. 57.
 confusis ad specialia, & distincta progredi consuevit.

C A P. V I I.

*Monstrorum causa finalis generatim quotuplex,
 queque sit.*

Monstra sunt
 effectus natu-
 ræ.

Naturæ finis
 in generatio-
 ne viventium
 qui.
 Species à ge-
 nerante in-
 tenta quotu-
 plex, quæque
 sit.

Generis essen-
 tialia singulæ
 speciei adfunt.
 Monstri finis
 remotus, &
 communis.

Alma rerum nostratium Natura parens, cujus
 effectus monstra sunt omnia, decreto Aristo-
 teleo, ^a quum semper alicuius finis gratia præstet
 quodcunque operatur; quippe quæ nihil usquam fru-
 stra ^b efficit: quemadmodum in procreatione subcæ-
 lestium animantium nullum sibi finem alium conse-
 quendum proponit, nisi perennem conservationem
 speciei eorum, quæ ob materiæ participationem in in-
 dividuo ^c perpetua esse nequeunt: quo fine potitur ge-
 nerans unumquodque, procreando aliud sibi simile
 in specie aut essentiali, & accidentali simul; quæ fi-
 gura dicitur; consistitque in proportione partium
 corporis, quod notavit ^d Porphyrius: aut saltem in
 essentiali: & in hac aut specialissima, aut subalterna,
 quæ genus etiam nuncupatur: Ita planè quum Mon-
 stra species sint viventium nostratium; nullum alium
 in sui procreatione finem obtinere debent nisi speciei
 generantium æternitatem: attributa enim cuiusque
 generis essentialia singulis aptantur speciebus ^a Ari-
 stotele doctore. Sed iste finis totius generis anima-
 torum mortalium, ut communis est tum perfectis,
 tum etiam viventibus monstrosis; monstrorum finis
 proximus, ac proprius esse non potest; erit igitur com-
 munis, atque remotus. At verò finis proprius, ac
 proximus, quo à perfectis animantibus monstra dis-

^a 2. phys.
 t. 42. 49.
 75. & seq.

^b 1. de
 part. cap.
 5.

^c 1. cæl. t.
 32.

^c 2. de an.
 t. 35.

^c 2. de gen.
 an. cap. 1.

^d cap. de
 specie.

^a 2. top.
 2. loc. 1.

antep. c. 3.
 1. de plat.
 cap. 1.

cernuntur, alius est; nempe animantium perfectorum finis proprius est procreare sibi similia in speciem secundum formam, quæ animam respicit; tum etiam secundum materiam; quæ in figura, & in membrorum corporis constitutione, atque organizatione consistit: organizatio enim quum sit dispositio, corpus apparans ad animam, quæ propterea definitur actus primus corporis naturalis ^b organici, ad materiam viventium refertur. Quum autem monstra sint errata naturæ in operatione sua impeditæ ne possit finem hunc totum integrè consequi: non valens efficere quod vellet, natura eadem vult, ac efficit quod valet; procreatque in eadem specie substantiali sibi simile animatum, sed in membrorum constitutione sibi dissimile. Quare finis proprius in generatione monstrorum, ac proximus est conservare perpetuitatem unius speciei essentialis generantium in individuis dissimilis conformationis; quum finis perfectorum animantium sit conservare perennitatem speciei & secundum formam, & secundum materiam, sive speciei essentialis simul, & accidentalis: In eo enim solo monstrorum finis à fine perfectorum animantium dissidet; quod monstrorum finis est portio finis perfectorum animatorum; siquidem peccatum naturæ monstra generantis est, quia non integrum finem consequitur sibi propositum, & à se desideratum; sed alteram illius partem; perfectiorem quidem, ac magis essentialem, nimirum formam specificam, & animam, & in ea speciei substantialis æternitatem; non adeptam evidentiori parte, quæ constituta est in simili conformatione corporis. Ut ex his appareat non esse cum vulgo simpliciter asserendum; Naturam in monstrorum procreatione suo sine frustrari; totali quidem

Finis animantium perfectorum proprius.

Organizatio disponit corpus ad animam.

Monstrorum finis proprius.

Peccatum naturæ monstra generantis, in quo consistat.

Natura in monstri procreatione ut suo sine frustratur.

b 2. de an. t. 7.

sine frustrari videtur quoquo pacto, quia unam illius partem non assequitur, quæ sensui est evidentior; quod vulgo imposuit; at revera non frustratur suo fine; quia illius partem essentialem, ac potiore assequitur natura monstra progignens. Ita ergo finis monstrorum est conservare speciem essentialem suorum genitorum in materia dissimiliter organizata.

C A P. VIII.

De Monstrorum causa formali generatim, quod duplex, quæque sit.

Forma cum
sine coincidit.

Monstrorum
forma du-
plex.

Discrimen
causæ proxi-
mæ à remota.
Causa proxi-
ma quid ha-
beat essen-
tiale.

Monstra in
quò genere
sunt.

Visa finali monstrorum causa, par est ut ad contemplationem formalis accedamus; quum hæ causæ plerumque in unum coincidant ^a *Aristoteli*: ^a 2. phys. t. 70. & 81. Quo factum est ut, quemadmodum de fine dudum ostensum est, monstra etiam obtineant duplicem causam formalem; remotam, & proximam. Est autem remota monstrorum forma communis & aliis in eodem genere degentibus; quum enim ab ^b *Aristotele* ^b 1. post. t. 5. & 30. inter causas remotas, & proximas discrimen illud essentialiale positum sit, quod omnis causa proxima est propria solius ejus effectus causa, cui proxima dicitur; at remota est communis etiam alijs effectibus in eodem genere contentis; quumque id unicuique causarum generi aptetur; propterea quando monstra sunt peccata naturæ in genere viventium; monstrorum forma remota communis erit forma cunctis animantibus, atque adeò forma proxima viventium quatenus viventia sunt; ea verò ad aures *Aristotelis* est in genere ^c substantiæ sita, & omnino anima; quæ definita est esse actus primus corporis naturalis organici. Forma igitur monstrorum remota est anima, quæ
com-

communis est viventibus etiam perfectis, quæ speciem constituunt monstro congeneam: dividitur enim animatum subcæleste in monstrosum, & benè conformatum. Sed animam esse monstrorum formam remotam illud etiam apertè demonstrat, quod anima definitur esse actus corporis naturalis organici; quo sitam esse materiam monstrorum remotam mox ^d ostendemus; adeò enim sese mutuò respiciunt materia & forma, ut materiam remotam perficiens actus nequeat esse nisi forma remota. Ceterum specifica, & proxima monstrorum forma, viventia nostra in esse monstri constituens, nulla est alia, quàm mala corporis constitutio, deformisque membrorum organizatio, & omnino vitiata partium conformatio; quandoquidem *f Aristoteli* monstra formaliter sunt peccata, & errata naturæ generantis: Modo natura generans monstra errare ac peccare nequit in forma monstri remota: quum etenim ea sit anima; & anima sit natura una, & similis, sive simplex; simplicia verò, & una vel assequantur omnino, vel penitus non assequantur causæ productrices; nec ea partim assequi valeant, partim non assequi: si natura generans in constitutione viventis animam consequatur, iam vivens procreat nullo errore in animæ productione: sin autem animam procreare nequeat, planè haud gignet viventem substantiam; quare nec monstrosum. Quum igitur natura monstrum procreans constituat vivens, cujus forma est anima, quæ visa est esse monstri forma remota; jam constat naturam in monstri exortu non errare circa formam ejus remotam. Sed error naturæ in monstri procreatione consistit post animationem materiæ in ejus organizatione; siquidem natura generans animantia nostratia in

Forma monstrorum remota quæ.

Monstri forma specifica.

Natura non peccat in forma monstri remota.

d cap. 6.
e 2. phys.
t. 26.

f 2. phys.
82. &
4. de gen.
an. cap. 4.

sub-

Error naturæ
monstrum
generantis in
quo sit.

Varii errores
naturæ in
monstri ori-
gine.

Monstrorum
forma speci-
fica quid sit.

subditam sibi materiam, præter animam, quæ substan-
tialis forma nuncupatur, miram accidentalem con-
struit formam; quæ multiplicem membrorum vari-
orum structuram, nexum, figuram, molemque com-
plectitur: in qua conformatione variis modis potest
natura peccare aliter efficiens ac efficere deberet ad-
mirabilem hanc animati corporis fabricam, sive nume-
rum, aut molem partium diminuendo, adaugendove;
sive membra transponendo è naturali sede; sive ijs de-
bitam figuram, aut connexionem non attribuendo;
sive partium substantiam in alienam commutando: de
quibus erroribus & postea sigillatim fusius commo-
diori loco agemus. Quum itaque natura generans ani-
mantia nostratia in nulla re alia peccare valeat non re-
ctè operans, præterquam in partium organizatione;
quumque monstra sint formaliter naturæ peccata; jam
evidens est formam propriam, & specificam monstro-
rum nihil esse aliud quam vitiatam membrorum cor-
poris sub cælo viventis conformationem.

g cap. 13.
& toto 2.
lib.

C A P. I X.

*De Monstrorum causa materiali generatim, quo-
tuplex, quæque sit.*

Materia sub-
cælestium du-
plex.

Relativa pa-
riâ.

A Monstrorum forma transeundum nunc nobis
est ad eorum causam materiale. Porrò ma-
terialis monstrorum causa generatim, ut aliarum re-
rum omnium corporearum sub cælo degentium, a A-
ristotele autore, duplex est; altera remota, & commu-
nis; altera verò proxima, & propria: Quod vel ex eo
elicere possumus, quia quum materia essentialem re-
spectum habeat ad formam b Aristotelis decreto; ei-
demque viro quot modis unum c relativorum dicitur,

a 8. meta.
t. 12.

b 2. phys.
t. 26.

c cap. de
Ad aliq.

toti-

totidem dicatur & alterum: quando nuper visum est monstrorum formam duplicem extare, aliam quidem remotam, aliam verò proximam; geminam quoque materiam monstrorum esse necesse est, remotam pariter, & proximam: Inter hujusmodi verò causas, ut dudum ^d vidimus, positum illud est essentiale discrimen ab ^e *Aristotele*, quod causa proxima est propria folius ejus effectus causa, cui proxima dicitur; ast remota est communis etiam aliis in eodem genere positis: quum igitur monstra sint peccata naturæ in genere animatorum contingentia; idcirco materia monstrorum remota communis erit materia cunctis animantibus subcælestibus, atque adeò materia proxima viventium nostratium, quatenus viventia sunt in genere substantiæ; unde, ut verbis *f Aristoteleis* utar, corpus naturale organicum constitui debet monstrorum materia remota; materia namque proxima generis evadit materia remota speciei. Materia verò monstrorum proxima est ipsum corpus animatum, seu vivens subcæleste; id enim nullius alterius rei præterquam monstrorum materia est; ut cuivis inductione per omnia materialia compertum fieri potest: quare monstri causa materialis propria, & proxima generatim est corpus vivens subcæleste. Quod inde quoque demonstratur apertè, quia quum monstri ratio in mala conformatione consistere visa sit; organizatio verò à natura fiat operante in conceptum jam factum: quum ^g *Aristotele* doctore conceptus sit corpus vivens; Quippe quod fit ubi excrementum feminæ receperit à semine maris principium, quo animatum est: quod principium nil nisi anima esse potest, quæ vitæ principium est ^h *Aristoteli*: profectò materia vitiata organizationis susceptiva, & proinde ma-

Causa remota quid habeat essentiale.

Materia monstri remota quæ.

Materia proxima generis est remota speciei. Materia proxima monstri quæ.

Organizatio fit post conceptionem. Conceptus quando, & quomodo fiat.

Anima vitæ causa.

E

teria

^d cap. 5.
^e 1. post.
t. 5. & 30.

^g 2. de
an. t. 6. &
7.

^g 2. de
gen. an.
cap. 3.

^h 2. de
an. t. 36.
37.

teria monstrorum proxima necessariò est corpus vivens subcæleste : Subcæleste inquam, quia monstra sunt ortui, & interitui obnoxia ; cujusmodi non est cælum : corpus vivens, quia in solis viventibus propria monstra contingunt ; quum in ceteris inanimis prodigia, & ostenta, portentaque contingere valeant in plerisque monstris similia, sed non verè monstra : vivens inquam absolutè, quia quum organizatio corporis humani fiat non solùm in utero, & primis diebus, quando ⁱ *Aristoteli* conceptus vivens vitam ^{i 2. de gen. an. cap. 3.} stirpis, unicam habet animam vegetalem ; & procedente tempore, quando insuper suscepit sentientem, qua postea fit animal ; verùm etiam extra uterum dum rationalem habens animam homo alitur ; siquidem alimentum convertitur in partium substantiam, & earum configurationem recipit : quumque natura errans in conformatione membrorum semper monstrum constituat, sive peccet in organizatione prima dum foetus solam habet animam vegetalem ; sive in media, dum etiam sensitrice obtinens animal est ; sive in ultima, dum homo natus est ; ut nos docuit etiam ^k *Aristoteles* ; quod infra ^l latius apparebit : propterea monstri materia proxima generatim non est vegetans solùm, non animal tantum, non homo ; sed ^{k 4. de gen. an. cap. 3. l lib. 2. c. 18.} corpus vivens subcæleste universè sumptum. Id ipsum ex eo item clarè demonstratur, quia non solùm in humana natura monstra contingunt, verùm etiam in brutis, & in stirpibus : quod ^m supra latius apparuit. ^{m cap 5.} Sic ergo monstrorum materia proxima est corpus subcæleste vivens generatim. Insuper autem quum materia propriè à physiologo non nisi per ⁿ formam ^{n 1. phys. t. 69.} cognosci valeat ; namque potentia non nisi per habitum cognoscitur ; materia enim potentia est ^{o 1. phys. t. 82 & 2. de an. t. 2.} *Aristoteli* ;

Organizatio fit etiam in adulto vivente extra matris alvum.

Monstra in brutis, & stirpibus.

Materia ut à physico notificatur propriè. Potentia notificatur habitu.

p. 9. meta. t. 20.
p. 2. phys. 4. & 2. de an. t. 4.
p. 2. de an. t. 9. 4. de gen. an. c. 1.
Aristoteli; cui p actus est absolutè ratio cognoscendi, & intelligendi : si materia monstrorum proxima nihil aliud est, quàm id in quo inest eorundem forma; quod monuit *Aristoteles* asserens materiam simpliciter uniuscujusque id esse, in quo velut in subjecto infidet forma, ceu natura potior in viliori : profectò quum forma propria monstri dudum visa sit nihil aliud esse quàm deformis organizatio, malaque membrorum corporis conformatio : quumque organizatio, conformatioque deformis forma sit inexiſtens, non quidem in anima viventis; non in corpore ut est quid ab anima contradistinctum; quia oculus, aut pes animam non habens æquivocè oculus, aut pes est *Aristoteli* perinde ac lapideus, vel pictus; sed mala organizatio quum sit in toto composito ex anima, & corpore organico; constare liquidò jam potest materiam monstrorum proximam nihil esse aliud quàm corpus subcæleste vivens. Ceterum quia corpus subcæleste vivens trifariam considerari potest, primò quidem ut animatum est, atque omnino ratione animæ; deinde verò ut corporeum quid est, seu ratione corporis; deinceps autem ut tertium quid est ex anima, & corpore æquè constitutum. Materia monstri proxima Physiologo non est vivens quoad animam; nam corpus vivens ratione animæ malè conformatum monstrum est metaphoricè, ac poëticum; illi enim vitiosos homines ab *Hercule* interemptos, monstra ab eo edomita concinunt: Nos autem hic agimus de monstris naturæ ad Physicum attinentibus. Neque verò materia monstrorum proxima est totum vivens, ut tertium quid ex anima & corpore æquè constitutum; quia id monstrum est integrum, non autem monstri pars materialis,

Materia est potentia.
 Actus est ratio cognoscendi.
 Forma ut in materia sit.
 Organizatio in quo subiecto sit.

Viventis triplex consideratio.

Monstra Herculi domita quid fuerint.

si monstri formam obtinuerit: sin minus, jam nihil habet monstri; & est vivens perfectum. Reliquum est igitur ut monstri materiam proximam dicamus esse vivens subcæleste quoad suum corpus animæ subjectum, ac potius corpus viventis subcælestis, quàm corpus vivens subcæleste. Cujus ea ratio est, antea tacta; quia in hoc solo propriè inest monstri forma essentialis proxima; quum enim forma hæc monstrorum essentialis, eademque proxima, sit mala membrorum conformatio; membraque sint partes corporis viventis, / *Aristotele* doctore; propterea monstrorum materia proxima nil nisi corpus animati subcælestis esse dicenda est. Addo iterum monstrorum alia oriri ab initio in alvo materna simul cum organizatione foetus, alia fieri extra uterum adultis jam animalibus ob malam organizationem alimento inditam in monstri naturam degenerantibus, observatione *Aristotelis*; quum autem adultum animal monstrosam formam non induat nisi in suis membris quatenus sunt partes corporeæ subjacentes animæ; atque in alvo matris non organizetur nisi conceptus, in quo inest anima ut forma, quæ sibi præparat, & architectatur corpus, formatque idoneum ad operationes vitæ rectè obeundas; ut *alibi* fusè demonstravimus; planè manifestò jam constat materiam monstrorum proximam non esse animam viventis, non illius corpus ut ab anima contradistinctum, non ipsum vivens totum ut æquè ex anima & corpore constitutum, non idem vivens ut animatum; sed vivens idem subcæleste ut corporeum quid, sive animans mortale quoad corpus, sive clarius corpus animantis mortalis animam in se habens.

Monstri materia proxima quæ.

Monstra quæ fiunt extra uterum, quæ in utero.

f 2. de gen. an. cap. 1.

t vide in f cap. 18. 4 de gen. an. cap. 3.

* lib. de ort. an. hum. & lib. De Vira.

C A P. X.

De Monstrorum caussa effectrice generatim,
quotuplex, quæque sit.

SUpereft, post aliarum explicationem, nunc mani-
festanda monstrorum caussa efficiens generatim.
Sunt autem in effectrice monstrorum caussa eadem
agentis proximi, & remoti differentia: fed præterea
nonnullæ aliæ; quia proximum efficiens subdividitur
in primarium, coadiuvans, secundarium, & instru-
mentale. Porro caussæ monstrorum effectrices remo-
tæ duæ sunt; prima quidem est Deus Optimus emi-
nenter cum agentibus omnibus naturalibus ad eo-
rum effectus omnes producendos, functionesque o-
beundas nunquam non concurrens; à quo propte-
rea rebus omnibus pendere esse, & vivere, his qui-
dem clarius, his autem obscurius, pro uniuscujusque
capacitate, docet ^a *Aristoteles*. Secunda verò mon-
strorum caussa effectrix remota est cæleste corpus,
quod motu suo perenni, & luminis opera physicè
gubernat omnia efficientia nostratia; quod novit,
monuitque nos idem ^b *Aristoteles* alicubi statuens
necessarium fuisse mundum hunc inferiorem conti-
guum extare supernis lationibus, ut omnis hujus vir-
tus gubernetur inde. Proximum verò efficiens instru-
mentale monstrorum generationi deserviens est ca-
lor maternorum viscerum. Secundarium verò mon-
strorum efficiens est matris uterus. Coadjuvans mon-
strorum efficiens, quod in eorum generatione prima-
rio agenti cooperatur, est matris anima. Primarium
verò monstrorum efficiens adhuc subdividitur in prin-
cipium quod agit, in Scholis adæquatum dicitur,

Monstrorum
efficientis dif-
ferentiæ.

Proximum
efficiens ejuf-
dem rei mul-
tiplex.

Monstri cauf-
sæ effectrices
remotæ quæ.

Cælum ut fit
nostratium,
ac monstro-
rum caussa.

Monstrorum,
instrumenta-
le efficiens.
Secundarium
efficiens.

Coadjuvans
caussa.
Primaria du-
plex.

^a I. cæl.
t. 100.

^b I. meteo.
cap. 2.

Fœcunditas
unde femini.
Efficiens
monstrorum
immediatum,
& principale.

& est feminis portio magis spirituosa; unde spermatis fœcunditas inest, ^c Aristoteleo dogmate; atque in principium quo primo adæquatum efficiens agit, & est anima feminis, illi à parentibus indita, quatenus est facultas organorum corporis viventis constitutiva, non quidem absolutè, sed impedita ne finem sibi propositum integrè consequatur: secus enim vis organizatrix non impedita semper animantis membra sine ullo errore constituit; at errat in eorum conformatione solùm, quando aliqua ex causa impeditur quò minus valeat munus suum rectè obire, ac proposito sibi fine integrè potiri. Sic ergo efficiens proximum monstrorum generatim est virtus formativa, constitutivaque, sive organizativa partium corporis viventis, residens ut anima, & forma in parte spirituosa feminis, illi à parentibus indita in suo munere obeundo impedita; quæ virtus in animante etiam adulto remanet nutrimento membrorum conformationem communicatura; ut ^d alibi fusè à nobis est demonstratum. Impedimenta verò huic virtuti membrorum viventis corporis conformatrici multa, multifariamque adveniunt à multis caussis; quas ^e infra commodiori loco, agentes de speciali cujusque differentia monstrorum causa effectrice, ac origine, latè considerabimus.

c 2. de
gen. an.
cap. 3.

d li. de
ort. an.
hum.

e lib. 2.

C A P. XI.

*Propria Monstri generatim accepti definitio
investigatur.*

EX hætenus allatis monstrorum caussis nunc nobis proximæ omnes sunt seligendæ, quibus aptam monstri generatim accepti definitionem contexere

texere valeamus, intimam ejus essentiam, prius quàm ad specierum contemplationem descendamus, introspecturi: feligendæ sunt autem causæ monstrorum propriæ, quia communes, & remotæ procul absunt à definitione; quæ definitum à quocumque alio disterninare debet, ^a Aristoteleo præcepto. Quum autem eodem autore ^b definitio quævis ex genere proximo rei definiendæ, ac tot differentiis essentialibus contexi debeat, quarum si unaquæque seorsum sit re definienda communior, omnes tamen simul conjunctæ illi ^c æquipolleant; quumque Aristoteli etiam ad investiganda rerum attributa latentia quæcumque in definitionibus assumenda sunt, mirificè conferat una ^d Divisio; necessarium nobis profectò fuerit abditioem monstri definitionem divisionis auxilio indagare. Porro monstra vel in accidentium genere aliquo, vel inter substantias collocanda sunt: ea verò non esse accidentia id apertum facit, quòd corpora sunt vitam habentia, & animata; quæ omnia in genere substantiæ ab ^e Aristotele reponuntur. At verò substantiarum corporearum, quæ omnes ^f Aristoteli ex materia & forma constituuntur, aliæ sunt substantiæ non solùm ex parte materiæ, verùm etiam ex parte formæ, ut homo, leo, & id generis alia; quæ propterea purè substantiæ, ac maximè substantiæ rectè dicuntur: aliæ verò substantiæ sunt solùm ex parte materiæ, non item ex parte formæ; ut domus, navis, statua, quæ constituuntur in esse per figuram, quam esse accidentalem qualitatem nemo non novit ex ^g Aristotele; cui talia fieri ^h simpliciter, & esse substantias apertè decretum est; licet minus substantias esse ⁱ alibi confiteatur. Quum itaque Monstra constituentur in esse per miram deformitatem, quæ

Causæ communes non sunt in definitione ponendæ.
Definitionis officium.
Definitio ex quibus textatur.

Divisio ut definitioni conferat.
Monstri definitio ut indaganda.
Monstra non esse accidentia.
Viventia omnia substantiæ sunt.
Substantiæ corporeæ omnes compositæ.

Purè substantiæ quæ.
Substantiæ solùm ex parte materiæ, non ex parte formæ quæ.
Monstra, quò in esse constituentur.

^a 1. post t. 20.
^b 1. phys. t. 5.
^c 3. met. t. 10.
^d 7. meta. t. 43.
^e 2. post t. 17.
^f 2. post t. 4. & 21.
^g 7. meta. t. 43.
^h 2. de an. t. 3. & 4.
ⁱ 2. de an. t. 2.
^g In Prædi. qualic.
^h 1. phys. t. 62. & 63.
ⁱ 2. de an. t. 3.

item

Monstra substantiæ sunt non ratione formæ.

item ad qualitatem quartæ speciei redigi consuevit; non purè, ac maximè substantiæ, sed erunt substantiæ ratione materiæ solius, ut navis, domus, & statua, formam accidentalem obtinentia; quam esse miram, & abominabilem deformitatem in membrorum constitutione ^k antea novimus. Quoniam verò hu-

^k cap. 6.

Rarò contingunt.

juscemodi viventia insigniter enormia possunt vel frequenter, seu etiam semper; vel rarò exoriri: monstra ex eorum genere non sunt, quæ semper, & frequenter eveniunt, sed rarò admodum contingunt: quod & ^l Aristoteles perspicuè nos docuit, & ratio

^l 4. de gen. an. c. 4.

Frequentia non mira, sed rara.

convincit; quæ siquidem frequenter, aut semper accidunt, nullam videntibus incutiunt admirationem, quæ necessariò ubique provenit ex monstrorum inspectione; illa itaque rarò nascuntur. Quia verò rarò contingentium alia fiunt ex primario naturæ instituto; alia non: certum cuivis esse oportet monstra non

Monstra non ex primario naturæ instituto.

fieri ex primario naturæ instituto; quia natura primariò bonum, ^m pulchrum, & perfectum, sibi que omnino ⁿ consimile procreare intendit non solùm in specie substantiali, sed etiam accidentali; quum ex

^m 1. phys. t. 81.

ⁿ 2. de an.

t. 34. 35. t. magn.

mor. c. 10.

adverso monstra sint naturæ parentum singulorum dissimilia, imperfecta, & mirè deformia. Sed quæ non fiunt ex primario naturæ instituto, adhuc in duplici differentia versantur; nam alia fiunt omnino præter naturam; alia verò ex secundario naturæ instituto: Quæ præter naturam fiunt, ea sunt quæcumque proveniunt ab efficiente violentiam naturæ inferente; vel ab eo, quod naturæ quomodocumque copulatum fuerit, nulli horum in actionibus natura cooperante: Quæ autem fiunt ex secundario naturæ instituto, à natura

Quæ fiunt præter naturam quotuplicia, quæque fiunt.

Quæ fiunt ex secundario naturæ instituto.

fiunt impedita ne possit optatum finem omni ex parte consequi: ubi enim natura efficere nequit opus perfectis-

efficere nequit opus perfectissimum, quod vellet; efficit imperfectum quod potest: Immò verò & hoc naturæ commune cum arte video, ut non potens facere quod vellet, efficiat utraque quod potest. Scio plerosque cum *Philopono* monstra simpliciter asserere præter naturam; quibus non esse assentiendum ex eo patet, quoniam à natura fiunt, eaque non solum universali, ut existimavit *Joannes Grammaticus*, sed etiam à particulari suorum genitorum, licet impedita ne possit opus in suo genere perfectissimum, ac sibi simillimum procreare. Quare constituendum est monstra fieri ex secundo naturæ instituto propter aliquod impedimentum, ob quod quum nequeat illa perfectum, & pulchrum vivens constituere; potius quàm nihil efficere, vult deforme monstrum procreare; si non in membrorum conformatione, saltem in essentia, & forma substantiali sibi consimile. Monstri ergo definitionem essentialem jam ex his texere possumus asserentes Monstrum esse subcæleste vivens membrorum enormi constitutione videntibus horrorem cum admiratione incutiens, rarò admodum nascens, ex secundo naturæ instituto genitum propter aliquod impedimentum in principiis suæ conformationis.

Non potens facere quod vellet, natura & ars efficit quod potest. Monstra non esse præter naturam.

Sed ex secundo naturæ instituto.

Monstri definitio.

C A P. XII.

Inventa Monstri definitio explicatur

AD exactam verò essentiaë monstrosaë dignotionem operæ pretium est allatam definitionem particulatim magis ex *Aristotelea* doctrina manifestare. Monstri fanè genus proximum, quod *Porphyrio*

Genus in definitione substantiaë quid explicet.

Monstri genus proximum.

Cælo nulla deformitas.

Inanimata non sunt verè monstra.

Amplitudo generis monstrorum,

Differentia monstri specifica à forma deducta. Materia quæ immediatè sibi uniri formam postulat

Monstra quæ non sint licet malè constructa; & parentibus dissimilia in essentia.

^a in definitione substantiæ definiti materiam propriam explicare debet, nihil aliud est quàm subcæleste vivens; à quo genere tum cælestia corpora, in quibus nulla deformitas, nullaque inest partium mala conformatio; tum inanimata omnia excluduntur; in quibus etsi monstrorum imagines aliquando reperiuntur; ut in nubibus centauri; vera tamen monstra unquam fieri non possunt. Includitur autem in hoc genere monstri non solùm humana species, brutorumque animalium genus, verùm etiam stirpium universa natura; quæ tres numerantur viventis subcælestis supremæ species: In plantis autem perinde atque in animalibus monstra contingere apertè colligas ex ^b superioribus. Est itaque monstrum generatim subcæleste vivens. Cui quidem generi statim adjecta est in definitione differentia essentialis à specifica monstri forma desumpta: materia enim proxima quum essentialem, & immediatam habeat habitudinem ad formam, immediatè illam sibi uniri postulat; consistit autem monstri forma specifica in membrorum corporis enormi conformatione, horrorem, & admirationem, ob rei novitatem, videntibus incutiente: Qua differentia procul arcentur à monstrorum numero tum gibbi homines, & claudi, & sedigiti nascentes, qui frequenter oriuntur; non minus quàm nigra uva exorta ex vite **CAPNEO** albam ferre solita ex ^c *Aristotele*; quique sine horrore, aut admiratione visuntur: tum quoque porcus, rana, serpens, elephas, quibus mulieres fuere matres, & lepus ab equa editus, & puella candida ex æthiopicis parentibus orta, & vicissim nigra ex candidis; quia in horum viventium corporibus nulla deformitas extitit, malave conformatio, nullaque configuratio

^a Cap. de Diff.

^b Cap. 5.

^c 4. de gener. an. cap. 4.

tio videntibus horrorem, aut admirationem afferens; quamvis horum origo ex parentibus adeò dissimilis naturæ monstrosa fuerit: quare *Plato* ^d scitissimè non absolutè monstra, sed quasi, monstra, & veluti monstra nuncupavit vitulum ab equo genitum, & equum à bove ortum. Idipsum censeas de leone ab ove genito, cujus historiam retulit ^e *Cælius* in antiquis suis lectionibus. Ceterum nos hic monstra propriissimè dicta definimus, non autem res quomodocumque monstrosas. Est itaque Monstrum vivens subcælestè membrorum vitiata constitutione videntes in horrorem, & admirationem illico rapiens, rarò admodum enascens. At verò quia definitionis perfectæ munus est ^f *Aristotelis* præscripto distinguere in singula, nempe tum singula definiti attributa essentialia distinctè explicare; tum rem definitam à singulis aliis determinare; propterea in monstri definitione haud satis est genere proximo materiam propriam, & differentia priori formam illius expressisse; verùm ulterius oportet formali differentia duas alias adjungere, quarum altera exprimat monstrorum causam finalem, altera effectricem; quò possit integra monstrorum essentia comprehendì. Ac sanè finalis causa monstri generatim per id insinuatur, quod monstrum fieri dicitur ex secundario naturæ instituto; quum enim ex ^g *Aristotelis* observatione haud uno in loco, agentia cuncta naturalia, & speciatim viventia nostratia omnes operationes suas in eum finem dirigant, ut pro suæ cujusque naturæ captu æternitatem assequantur, cujus participatione Deo summo similia quoquo pacto fiunt; peculiari tamen ratione viventia caduca nequeuntia sese in individuo perpetuare, per generationem so-

Origo monstrosa eorum quæ monstra non sunt.

Definitionis perfectæ munus.
Locus *Arist.* Illustratus.

Agentium cunctorum naturalium finis.

^d In Cratylo,

^e lib. 13. cap. 14.

^f 1. phys. t. 5.

^g 2. de an. t. 34. 35. 2. de gen. an. ca. 1.

Mortalia ut
æternitatem
aflequantur.

bolis sibi fimilis omni student ingenio æternitatem in specie confequi, eaque sibi & in effentiali, & in accidentali forma confimillima; quod est primarium agentis institutum in generatione sobolis: ubi autem nequeat, quod primariò intendit, fempiternitatem speciei specialiffimæ per confimilis omnino individi generationem adipifci; fecondario quodam instituto efficiens quod efficere potest, feffe vergit ad confervationem aut generis propinquioris, aut etiam fuæ speciei quomodocumque in individuo, fi in conformatione corporis diffimili, faltem in identitate speciei fecondum fubftantialem formam non vario. Cauffa denique monftrorum effectrix, quæ impedit ne agens fubcæleffe generans prolem sibi confimilem ad amiffim procrearet, fed coactum fuerit vitata membrorum conftitutione monftrum generare, vitium eft in aliquo principio eorum, quæ animantis conformationi funt neceffaria; five id fit materiæ inopia, five copia, five prava difpofitio, five inftrumentorum ineptitudo, five primarii agentis imbecillitas, five cooperantis affectio vehementior, five quid aliud; atque ideo fcitè ^b *Aristoteles* monftra fanxit alicubi effe oblæfiones quasdam, five prævaricationes, & excurfus naturæ, ac omnino peccata ejus efficientis, quod propter aliquid agit. Et fanè per has duas differentias poftremas monftra propriè dicta diftinguuntur ab iis, quæ vulgo monftra exiftimantur; quum habentia monftrorum imaginem, verè tamen monftra non exiftant; atque hujusmodi funt fi qui funt *Pygmei*, *Cyclopes*, *Gigantes*, *Monopodes*, *Tritones*, *Syrenæ*; *Satyri*, *Cinocephali*, *Acephali* faciem in pectore obtinentes (de quibus ⁱ *D. Auguftinum*, ^k *Plinium*, *Jodocum* ^l *Hondium*, *Levinum*

Vulgi monftra per allam definitionem excluduntur à monftrorum coetu.

^b 2. de gen. an. cap. 4. 2. phyf. t. 82.

ⁱ 16. de civita. Dei cap. 7. ^k lib. 7. c. 2. ^l Defcrip. Reg. Gu- jan.

m li. i. c.
18.

Levinum Hulsum, & Gualtherum Ralegh testimonium perhibuisse nos dudum observavimus in opere nostro *m De Vita*) & alia multa sive in mari, sive in terra viventia, ex parentibus eam speciem, & membrorum constitutionem naturaliter habentibus in *Africa*, in *Asia*, & speciatim apud *Indos* originem ducentia; nullam etenim hæc vulgi monstra obtinent monstri conditionem, una excepta membrorum structura monstrorum constitutionem æmulante; nam & in suis regionibus frequentissimè, immò verò quotidie nascuntur, ut apud nos homines perfecti; nullamque incolis admirationem, nullumque inferunt horrorem; ac fiunt ex primario naturæ instituto, ut parentes in specie per omnia consimili perpetuentur; nec in eorum conformatione ullum reperitur vitium impediens organizantia principia. Ita ergo tota veri monstri generatim accepti essentia quoad singulas sui partes & causas ea definitione mirificè comprehenditur, qua constitutum est Monstrum esse vivens sub-cæleste membrorum vitiata constitutione videntibus horrorem cum admiratione afferens, rarò admodum nascens, genitum ex secundo naturæ instituto propter aliquod impedimentum in causis suæ originis.

C A P. XIII.

Monstri divisio in suas species supremas multiplex affertur, sed aptior eligitur.

H Actenus de Monstrorum causis generatim: comminus aggredi nunc oportet ad singulas eorum differentias, seu species; hæ autem Divisio-

Monstrorum
theoria specia-
alis.

nis opera sunt primùm inveniendæ, mox sigillatim explicandæ, atque in suas quæque causas referendæ.

Et tribus fontibus monstri divisio in species.

A materia monstri duplex divisio.

Prima.

Exploditur.

Quia fat est novisse causas monstri humani.

In primo analogato nosci cetera virtute. Monstri divisio secunda.

Exploditur.

Quia repetitionis inutilis origo est in theoria. Monstri divisio tertia.

Tria verò quum sint in monstro, penes quæ in varias species partiri potest, materia proxima, tempus originis, & forma essentialis: Quando materia monstri proxima dudum visa est esse subcæleste vivens, sive corpus viventis nostratis; penes eam duplex divisio monstri fieri potest: prima quidem monstri divisio est in tria supremagenera, quæ sunt monstrum vegetativum, sensitivum, & intellectivum; siquidem totidem sunt subcælestium viventium supremæ species, planta, brutum animal, & homo. Verùm quoniam homo ita est rerum omnium mensura, ut in ejus origine theoria nostratium viventium reliquorum aptè contineatur; & quia in analogis fat est scientifico notitiam habere de præcipuo, in quo cetera omnia virtute dignoscuntur: propterea quum in monstrorum genere humana principem sibi locum vendicent, de humanis monstribus speciatim agere volentes, parum ab allata divisione adjumenti haurire valemus: alias itaque monstri divisiones consulamur. Altera verò divisio monstri à materiali principio petita erit pro varietate membrorum corporis, in quibus conformatio vitari potest: penes quam licet solius humanæ naturæ omnia monstra recenseri valeant, ut homines monstroso capite, pectore, brachijs, ventre, cruribus, & id generis; minus tamen apta est metdodo scientificæ, quia quum plures partes eandem speciem malæ conformationis habere possint, cogemur inutiliter easdem monstrorum origines, & causas in variis partibus repetere. Quare nobis usui non sunt monstri divisiones à materia petitæ; ad alias ergo accedamus. Porro tempus originis

a 4. de gen. an. cap. 3. & 4. ginis monstrorum duplex observatur ab *a Aristotele*; quippe aliqua monstra fiunt à natura extra uterum maternum; sic *Athletas* quosdam prius benè formatos in monstra degenerasse testatur Præceptor eximius; aliosque item faciem humanam in vultum diverfi animalis commutasse; qua de re latius b cap. 18. infra cum *Aristotele* tractabimus: sic expositum infantem factum quadrupedem judicat c lib. 18. de subtil. *Cardanus*, educatumque in sylvis, ferarum indulgentia ferinos cum lacte induisse mores, vultus, ungues, & caudam emisisse; taleque monstrum in *Misnia* captum; & ejuscemodi etiam *Magni Alberti* ævo duos, masculum & feminam homines quadrupedes in *Germaniæ* nemore captos multò antea subjungit d 22. de animal. rr. 3. cap. 1. *Cardanus*: cui tamen assentiri nequeo, quia *Magni* etiam *Alberti* e 10. de Republ. *d* testimonio hæ feræ fuere de Simiarum genere in multis partibus humanam figuram referentium; nam homini caudam è sylvestri victu enasci probabile non est. Nec similiter verum putamus, quod in proposito affertur ex f Dan. c. 4. *Platone* de *Glaucio marino*, eum scilicet fuisse hominem piscatorem, cujus posteriora membra in piscem mutata sunt, veteribus corporis partibus partim fractis, partim contritis, & à fluctibus penitus obtruncatis, ut cuivis magis bestix similis sit, quàm qualis natura erat: nam mera est fabula hæc, non historia *Glauci*; novimus enim *Platoni* apologos esse usitatiores. Verum tamen habemus è sacra pagina *f Nabuchodonosor* Regem ab hominibus ejectum septem annis nemora cum bestiis habitasse, fœnum bovis instar comedisse, capillos ejus in similitudinem aquilarum crevisse, & ungues illius quasi avium: sed hoc supra naturæ metas dici potest fuisse miraculum; adeò ut *Athletæ* soli,

Monstra extra matris uterum facta.

Infans expositus in feram degeneravit Cardano.

refellitür Cardanus.

Glauci marini monstrosa forma.

Purum figmentum.

Nabuchodonosor feram: ut indueret.

&

& alii homines ab *a Aristotele* commemorati extra uterum degentes ex perfectis viventibus in monstra degeneraverint nulla dubitatione puris naturæ viribus; quum certò constet longè plurima in utero matris monstra procreari. Ceterum hæ duæ mon-

g 4. de
gen. an.
c. 3.

Rejicitur ter-
tia monstri
divisio.

Quia nimis
confusam
theoriam fa-
ceret.

Quarta mon-
strorum divi-
sio recipitur a
varietate for-
mæ.

Actus distin-
guit, qui, &
quomodo.

Monstrum u-
niforme quod
fit.

Multiforme
quod.

Monstrum
mutilum.

Excedens.
Anceps.
Difforme.

strorum species nimis confusam, & communem eorundem theoriam nobis exhibent; quum exquisitam propositi argumenti desideremus in hoc opere. A formæ igitur essentialis varietate monstrorum species omnes præcipuas hauriamus; sic etenim scientifica magis divisio fuerit; siquidem actus est, qui se-

b 7. meta.
l. 49.

parat, & distinguit, apud *b Aristotelem*; potissimumque actus essentialis specificas differentias constituit. Quum autem essentialis monstrorum forma fit vitiata, insueta, & mira membrorum corporis compositio; penes eam primò dividitur monstrum in uniforme, ac Multiforme: monstrum uniforme illud est, quod habet partes referentes membra viventis unius speciei; Monstrum verò multiforme constat ex partibus membra viventium diversæ speciei æmulantibus. Subdividitur autem hoc utrumque genus monstri propriè dicti varias in species; nam monstrum uniforme aut est mutilum, ut infans absque cruribus ortus, absque brachiis; aut est excedens, ut puella biceps; aut est monstrum ancipitis naturæ, ut infans duplici capite sine pedibus; aut est monstrum difforme, ut infans habens membra transposita, oculos in pectore, manum in collo, testiculos intra ventrem reconditos; aut est monstrum informe, ut infans ro-

Informe.
Enorme.

tundus *i Hippocratis*; aut est monstrum enorme, ut infans semilapideus. Monstrum verò multiforme subdividitur in illud, quod constat ex partibus vario-

i 2. sect.
epid. 2.

Multiforme
in eadem spe-
cie.

rum individuorum in eadem specie, ut mulier virili capite;

Multiforme
in diversa spe-
cie.
Multigeneris.

Semidæmon.

Monstrorum
species omnes
ad decem re-
ducta.

capite; atque in illud, quod coagmentatur ex parti-
bus membra viventium diversæ speciei in eodem
genere propinquo referentibus, ut infans semicanis,
centaurus, minotaurus; & in id, quod constat ex
partibus membra viventium diversi generis propin-
qui æmulantibus, ut puer anserinis pedibus, & alatus,
& faciem habens ranalem, ex humanis membris &
avium; imperfectiorumve animantium partibus con-
stitutus: ac denique monstrum multiforme constare
poterit ex membris referentibus partes viventium in
vario genere penitus; ut homo semidæmon ex mulie-
re natus. Dæmon enim assumpto corpore vivens est
æquivocè, ut fusè demonstravimus in libris *De*
Vita Decem itaque sunt supremæ monstrorum spe-
cies, ex formæ illorum specificæ varietate deductæ,
nimirum monstrum uniforme truncum, excedens,
ancipitis naturæ, difforme, informe, enorme, Multi-
forme constans ex partibus diversa viventium in ea-
dem specie individuorum membra referentibus, con-
stitutum ex partibus diversas viventium in eodem
genere proximo species æmulantibus, confarcinatum
ex partibus diversi generis proximi, & coagmentatum
ex partibus diversi generis omnino naturam æmulan-
tibus. Atque hæc de *Monstrorum Causis, natura &*
differentiis generatim dicta sint satis.

Finis primi Libri.

G

F O R-

lib. I. c.
51.

FORTUNII LICETI
 DE
 MONSTRORUM CAUSSIS,
 Natura, & Differentiis,

LIBER SECUNDUS,

In quo speciatim agitur de Monstris humanis.

P R Æ F A T I O

Attexens dictis dicenda, & dicendorum
 ordinem promulgans.

Explicatis in superiori contemplatione
 caussis, natura, & differentiis mon-
 strorum generatim; ordo naturæ postu-
 lat, ut ad eadem attributa in singulis
 monstrorum generibus aperienda nunc
 aggrediamur. Verum quoniam quæ-
 cumque in plantarum, & brutorum animalium mon-
 stris considerari possunt, eadem illustriora de proposito,
 & locupletiora sunt in monstris humanis; propterea
 operæ pretium fore arbitramur, si ex professo, prima-
 rioque instituto de his speciatim agamus; originem Ho-
 minis monstrosi, & causam communem in primis aduen-
 tes; illius differentias mox sigillatim patefacientes; ac
 unamquamque demum in suas causas immediatas ex rei
 natura resolventes ea methodo, ut uniuscujusque speciei
 seorsum primò existentiam, a dudum leviter tactam ex
 histo-

historicis, fusius comprobemus; deinde verò generationem propriam ex suis causis proximis deducamus, rei naturam semper consulentes; & propositum^b antea ordinem in iis differentiis investigandis observantes.

C A P. I.

Origo, & causa monstrorum humanorum communis quæ, & quotuplex esse valeat.

Q Uum tot, taliaque sint principia ad humani corporis fabricam ædificandam concurrentia, quot qualiaque vidimus in opere *De perfecta constitutione hominis in Utero*, femina parentum, eorundem animæ, imaginationes, maternus sanguis, uterus, intelligentiæ, cælum, Deus Optimus; ut certum est unicuique, ubi ea omni labe caruerint, hominem perfectum constituere; ita ubi eorum aliquod, vel plura quomodocunque vitiata fuerint, humanum genus in varias monstrorum species planè deformant. At de monstrorum generatione speciatim acturos, illud in primis, quotuplex, quæque sit eorum communis origo, & causa, explicare oportet. Quæ quidem in re triplicem absolutè putamus fieri posse monstrorum procreationem; unam quidem supranaturalem à summo Deo in pœnam perpetrati sceleris homines deformante; quod legimus in sacra pagina *Nabuchodonosor* Regi contigisse: alteram verò infra naturam, à Dæmone malo illudente sensus humanos; ut accidit maleficio transformatis; tertiam autem merè physicam, ob aliquod vitium, ac impedimentum in principijs naturalibus humanorum corporum conformationi destinatis. Nostri muneris non

Monstrorum generatio triplex absolutè.

Supra naturalis.
Infra naturam.

Physica.

^b lib. 1.
c. 13.

^a Dan.
c. 4.

Eligitur explicanda potestrema.

Monstrorum quatuor causarum genera.

Causa efficiens una communis esse potest omnibus monstris.

Monstra non omnia uniformia.

Materia non una omnium monstrorum.

Causa finalis monstrorum omnium non una.

Deus ut monstrorum causa.

Deus ubi Aristoteli.

est neque miraculosam, neque illusionem à malo dæmone fictam monstrorum originem perscrutari; agemus autem solum de naturali. Monstra verò quum in sua physica generatione quatuor obtineant causarum genera; una tantummodo causa efficiens reperitur, quæ eadem numero monstris omnibus communis esse potest: Quum etenim monstri forma essentialis una sit corporis figura, & conformatio; certum cuiusvis est non unam communem monstris omnibus esse figuram, & conformationem; quando alia sunt quadrupedia, sine pedibus alia; alia brachiorum expertia, duplici alia capite, alia bicorpora, & alia conformationum aliarum. Materia verò monstri communis una est subcæleste vivens; quæ non individui, sed generis habet unitatem: monstri verò humani materia omnes monstrorum species recipiens nec ipsa est una numero, nec specie, sed genere solum; nam pleraque monstra humanorum homines sunt; alia ex congressu hominis nefario cum belluis orta, quapiam ex parte humanam effigiem referentia, bestiarum sunt; alia semibestiales homines; ut *b* infra patebit. Causa item monstri finalis non est una specie, sed genere tantum; immò verò duplex; conservatio aliàs solius speciei essentialis, aliàs unius generis; & vitæ operatio. Una causa efficiens monstris omnibus communis est tum Deus Optimus, tum Intelligentia motrix, tum etiam cælum. At verò Deus Optimus causa est remotissima, & communissima supernaturalis, & supernaturaliter, ac eminenter concurrens cum omnibus agentibus infra se positis ad quorumlibet effectuum productionem; ut monuit aliquando *c* Aristoteles, asserens à Numine supra extimam lationem, ubi neque tempus, neque motus, neque locus, neque corpus.

b Cap. 58.

c 1. Cæli. t. 100.

corpus, neque vacuum est, beatissimam, & sibi sufficientissimam vitam vivente, rebus omnibus aliis pendere esse, & vivere, his quidem clarius, his autem obscurius: cum ceteris autem agentibus Deum summum non physicè, sed eminenter concurrere diximus, quia sine motu concurrat; omnis autem ^d actio physica vel motus est ^e Aristoteli, vel non sine motu. Intelligentia verò infra Deum motrix causa est item post Deum maximè communis, & remotissima omnium effectuum corporeorum; à qua veluti à principio & cælum ^f Aristoteli, & tota natura dependet physicè; & quia per motum à se in cælesti corpore facta cuncta corpora conservat, & moderatur, generabilia verò etiam producit. Cælum item est causa tertio loco remota, & communium eventuum subcælestium ^h physica, & physicè agens; quia & corpus est mobile, & non sine motu operatur; quod alibi ⁱ docuit idem Aristoteles inquiring necessarium fuisse mundum hunc inferiorem contiguum extare supernis lationibus, ut omnis hujus mundi virtus gubernetur inde. Verùm quoniam decreto ^k Aristotelis causæ communes, atque remotæ non pariunt exquisitam propositi scientiam; propterea his omissis ad propinquas monstrorum singulorum causas accedamus, à quibus illorum differentiæ singulæ proveniunt.

d Gilb. porr. ca. de Actione. e 9. meta. t. 7.

f 2. Eudemior. c. 5. 12. meta. t. 38. g 2. phys. t. 26.

h 1. Cæl. t. 5. & seq.

i 1. meteo. cap. 2.

k 8. meta. t. 12. 1. post t. 19. 20 23. 24. 2. phys. t. 38.

Actio physica est cum motu

Intelligentia ut sit monstrorū causa.

Cælum ut sit monstrorum causa.

Cælum non agit sine motu.

Causæ quæ non pariunt scientiam.

C A P. II.

*Monstrorum in humana specie mutilorum realis
 existentia ex historicis elicitur.*

NE quis autem arbitretur inventas in ^a præcedenti libro monstrorum differentias esse quidem intellectu excogitabiles, at revera nunquam omnes in rerum natura fuisse, ac præsertim nunquam in humano genere compertas esse, aut inveniri posse; licet olim pleraque illorum exempla ex historicis ^b attulerimus; operæ pretium, immò verius necessarium duximus nunc distinctè magis singularium specierum monstrosæ figuræ in hominibus realem existentiam comprobare ex monstris ortis maximè post adventum Christi Domini; nam superiorum plurima nata sunt ante Divini Verbi Incarnationem. Sic ergo à monstris mutilis exordio sumpto specialem hanc theoriam agrediamur. Porro in Monstrorum mutilorum genere *Ctesias Gnidius in Persicis* asserit *Roxanem Cambysis* uxorem peperisse puerum capite carentem: cui Magi dicebant, hanc prodigii significationem esse, nullum regni successorem à *Cambyse* relictum iri. Dein *Ioannes Gualtherius* diligens Chronista ex *Rubeaquense* multa recensuit inquit, In pago *Dirli-*
storf natus est puellus corpore quidem benè compacto, cui tamen brachia, pedesque ob naturæ defectum non conveniebant; dextra enim manus quum omnino deesset; eo loco, quo pollex esse solet, carnosus tumor instar verticuli, aut nucis parvæ eminebat; sinistrae autem manus pars dimidia in tres tantum digitos, sed planè conjunctos, ut pedes quoque in totidem digitos desinebant: Educatus autem non tantum ci-
 bum

a cap. 13.

b 1. lib. c. 3.

Anno Domini.

1492.

c tom. 2. Chron. Chroni. polit.

bum potumque monstrosis manibus capere; sed numerare pecuniam, subducere rationes, easdemque elegantissimis litterarum characteribus rationum libro assignare potuit; quemadmodum alia omnia, quæ aliàs manuum auxilio ab hominibus fieri solent: Vixit ultra sexaginta annos vividus, ac obeso corpore senex. Infans etiam in *Hassia* ceteris benè distinctis 1503. membris natus est, auribus tamen, oculis, ac naribus omnino carens, solumque oris hiatum obtinens in facie. Alius *Wittembergæ* sine capite ortus. Puellus 1525. alibi postea exoritur, qui brachiis penitus orbatus, 1528. reliqua corporis forma rectissima fruebatur; pedibus, quum ad vigesimum ætatis annum pervenisset, vice manuum mirè utebatur, accipiendo, secando, ori inferendo, nec non etiam alea, & chartis colludendo. Hunc se *Lutetiæ* vidisse d' *Paræus* confitetur quadragenarium; quadrato corpore, omnia quæ manibus perfici solent, munia obeuntem; humeri enim trunco, & capite, colloque vibrato securim in palum oppositum tam certo, & valido ictu, quàm manu quivis alius vir ejaculabatur; aurigæ flagellum tanta vi distringebat, ut aëre validius percussio resonaret; ceterum pedibus edebat, bibebat, chartis lusoriis, & talis colludebat. Tandem latro, & ficarius deprehensus ex furca strangulatus rotæ affixus est. Infelici natura benigna parens brachia, manusque tradere noluerat, ne furta, & cædes patraret; in quæ tamen vitia seu siderum, temperamentive inclinatione; seu potius mala educatione turpiter collapsus, meritas infamis vitæ pœnas capite luit. Ejus hanc effigiem antea vidimus.

lib. 23.
cap. 6.

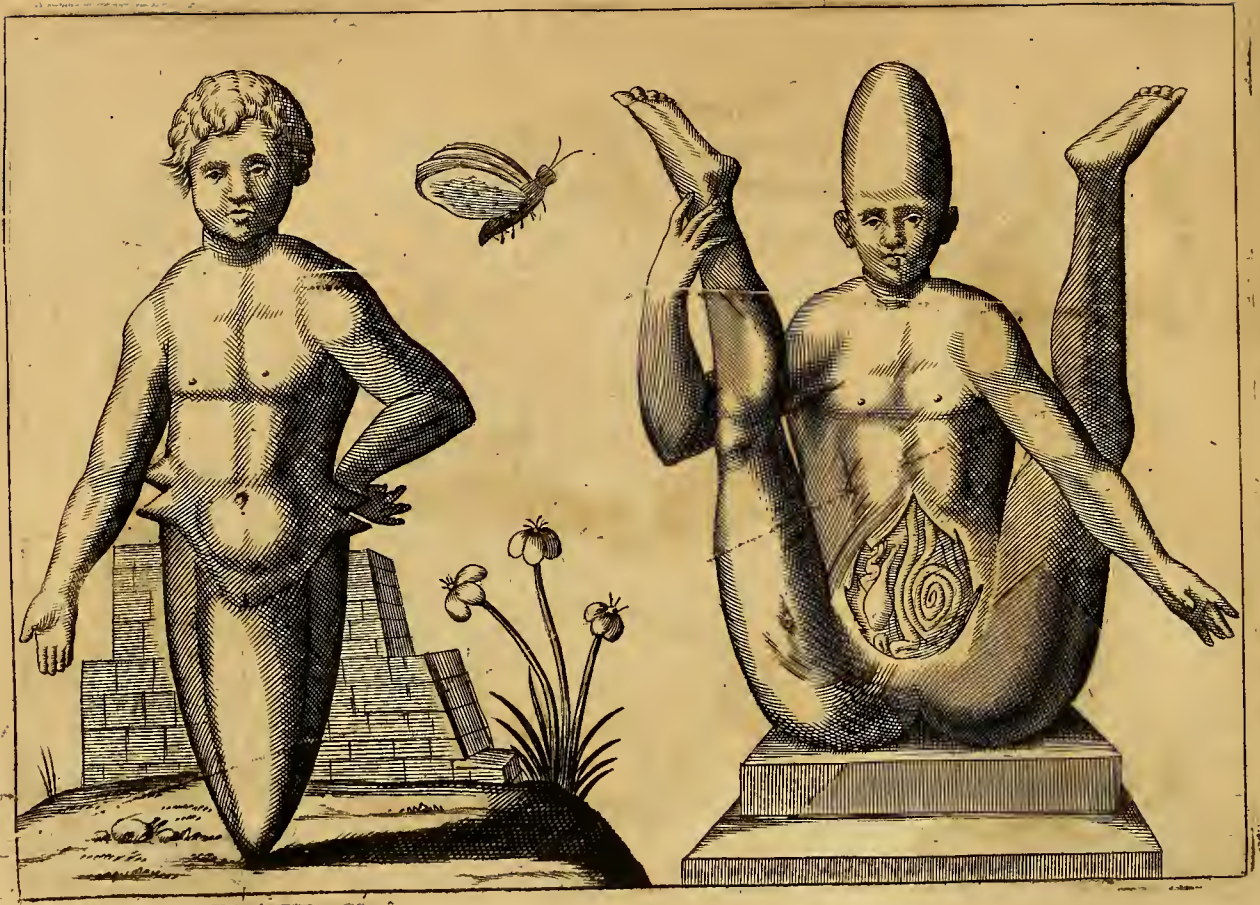
In eadem specie monstri mulier ejusdem agilitatis *Paræo*, & aliis visa est, quæ manibus omnino carens, arrepta pede pluma litteras non tantum elegantissimè pingere; sed tractare colum, nere, numerare pecuniam, ac subtilissima quæque pedum digitis conficere potuit. *Augustæ Vindelicorum* & *Delrij*^e Disq. mag. to. 1. lib. 2. q. 14. quoque testimonio mulier primo peperit caput humanum membranis involutum; mox bipedem serpentem, cui *Lucij* piscis caput, corpus ranæ, pedes & caudalacertæ; tertio porcellum. In villa *Nepritz* non procul ab oppido *Wurtzensi* ad *Moldam* sito, natus est infans sine pedibus *Jobi* etiam *f Fincelij* f lib. de mira. testimonio.

Mysenæ ortus est infans diviso in fronte craneo, unico crure, sine labijs, oris loco exiguum habens foramen, reliquo truncatus corpore. In ditione Principis Palatini Electoris, in pago Horcshan, in valle Zellina infans muliebri sexu ortum habuit monstruoso aspectu, sine oculis, carens auribus, aperto, & lato ore, corpore ubique lacero, ac in plerisque membris excoriato simili. Widensbachi, quod parùm à Schleusinga distat, Fincelij quoque relatu, monstrum natum est ex muliere, quod infantem absque pedibus referebat, eorum loco habens demissam cuspidem; à femoribus etiam cuspides prominentes obtinens in hanc effigiem.

Anno Dom.
1552.

1553.

1585. Romæ anno Domini millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, visus est vir trigesimum secundum natus annum, coxis, & cruribus, pedibusque infantis nuper nati partes consimiles magnitudine non æquantibus, supernis membris debitam ætati molem obtinentibus.
1554. In Misnia infans natus est absque capite, oculorum effigie in pectore expressa, Fincelij relatu.
1556. Basileæ infans natus est masculus, carens auribus, earum loco habens duo tantum foramina, sic tamen clausa, ut nihil inde audire potuerit: vixit octo menses. Ibidem postea infans etiam natus corpore satis quidem benè compacto, sed sine collo, monstrosa planè facie,

cie, oculis insolitæ magnitudinis, quasi in fronte
fitis : superior capitis pars illi omnino deerat : in
occipitio foramen erat satis amplum, ex quo san-
guinis aliquantulum fluebat; statim ab ortu occi-
dit. Paræo referente, qui se id monstrum Lutetiæ
vidisse testatur, puer novem annos natus in Par-
pavilla pago, sex à Guisio oppido miliaribus, Pe-
tro Renardo, & Matre Marqueta genitus est, cui
duo tantum digiti in dextra manu erant; brachi-
um haud inveniustè à summo humero ad cubitum
usque deformatum; sed inde ad extremos duos di-
gitos valdè deforme visebatur : cruribus carebat;
quamquam à nate dextra pedis imperfecta quædam
velut figura quatuor tanquam digitis distincta pro-
ferre se videbatur : à sinistræ verò natis medio duo
digiti profiliebant; quorum unus genitali virili
haud erat absimilis. Puellam ortam sine brachijs,
quæ pedibus omnia propemodum officia muliebria
peragebat, nos Patavij habuimus non ita pridem
à circulatore per orbem à spectaculo propositam.

1564.

Romæ anno M D LXXXV. visa est octennis puella decora facie, ceteris membris bellissimè formata, cui ab origine deerant crura, & coxarum partes inferiores. Revera igitur sunt monstra mutila.

C A P. V.

Origo, & prima caussa monstri uniformis mutili educitur ex propriae materiae defectu.

Pygmei cur
non sint
monstra.

Monstra in humano genere uniformia mutila non sunt pumiliones, quos vulgò nuncupant Pygmæos: tum quia hi frequentes sunt, & ex pusillis parentibus orti naturam non referunt suo sine ulla ex parte frustratam; tum quia nullam deformitatem

tem habent, nec vitium in caussis suis: sed monstra mutila sunt, quibus cum turpitudine insigni aliqua pars deest, vel adest imminuta: Horum originem referunt omnes in purum materiæ defectum; nec ulterius afferunt viri sapientes, cujus materiei defectu, & quomodo talis defectus contingat in materia, confusam nimium, ac rudem propositi doctrinam exhibentes: quum effectum non resolvant in causam primam; quod negotium injunxit naturali Philosopho Aristoteles; quærere namque possumus quæ, quomodo, & cur deficiat materia in constitutione foetus aliqua determinata parte mutili. Nos hic distinguendum putamus; aliud enim est monstrum mutilum, cui deest magna pars corporis, ut exos ille foetus Hippocraticus, expe puella, vir sine brachiis, & caput membranis involutum partu editum ab Augustana muliere; aliud est monstrum cui deficit non ita magna portio corporis, ut monoculus infans, unimanus, auribus, nasove ab origine carens: Profectò monstrum magno truncatum membro nascitur semper ex defectu materiæ, non quidem cuiuscumque, sed illius determinatæ, quæ illarum partium constitutioni propriè dicata est à natura, primam, sui originem habens ex eo, quod superabundavit partibus ejusdem ordinis in corpore parentum; scilicet infans exos in sui constitutione non habuit in femine parentum eam portionem crassam, quæ ortum ducere solet ex alimento redundante nutritui paternorum, ac maternorum ossium: defecit autem ea portio feminis parentum, vel quia nutritioni suorum ossium ob aliquod vitium nihil superabundaverit; vel quia superabundans materia inepta fuerit ob sui crassitudinem, quæ in venas arctissimas regrederetur, per

Monstra mutila, quæ sint

Effectus in quædam causam sint resolvendi.

Monstri mutili divisio.

Monstra mutila quæ sint ex defectu materiæ, & cujus.

Infans exos: cur genitus. Deficere cur possit determinata portio feminis.

a 2. phys. t. 27. & 38.

b fecl. 2. epid. 2:

quas ad ultimam seminis prolifici officinam pervenire posset; vel quoniam ad testes delata in semen perfectum commutari nequiverit, seu sua, seu testium culpa; vel quoniam ab aliquo seu calore uteri nimio dissipata, seu frigore ambientis concreta; vel quia in alium usum consumpta fuerit, reliqua seminis, & sanguinis substantia benè se habente. Consimiliter sine coxis, & cruribus illa ferè semipuella genita fuit ex defectu partis crassioris genituræ parentum, menstruique sanguinis, quæ ortum habere debuit ex alimento superabundante nutritui crurium, & coarum genitorum. Idem iudicium esto de viro, & de puella sine brachijs; mutuli enim ortus est ex defectu materiæ illius particularis, quæ à partibus ejusdem generis in corpore parentum effluere debebat, ortum ducens ex alimento earum nutritui superabundante: secus enim natura, quæ de possibilibus efficit quod melius est, non monstrum, sed hominem perfectæ conformationis generare debuisset minoris quantitatis cum omnium membrorum apta proportione. Caput autem illud membranis involutum, quod ab Augustana muliere partu editum affirmatur, mihi purum caput non est; quia caput sine corde, ac hepate physicè vivere non potest multum temporis, nec in utero; pars autem omnis formata est vivens ^d Aristoteli: sed in ea mole cor, & hepar etiam fuere, aliaque principalia viscera; licet facies totam materiam extrinsecus in formam capitis occuparet; reliquæ autem partes deerant in monstro, deficiente materia spermatica, & sanguinea, ex qua determinatè generari debebant; utpote originem trahens ab eo, quod redundare consuevit nutritui earumdem partium in corpore parentum: defecit autem, quia consumpta

Infans carens
cruribus un-
de ortum ha-
beat.

Infantis abs-
que brachijs
caussa origi-
naria.

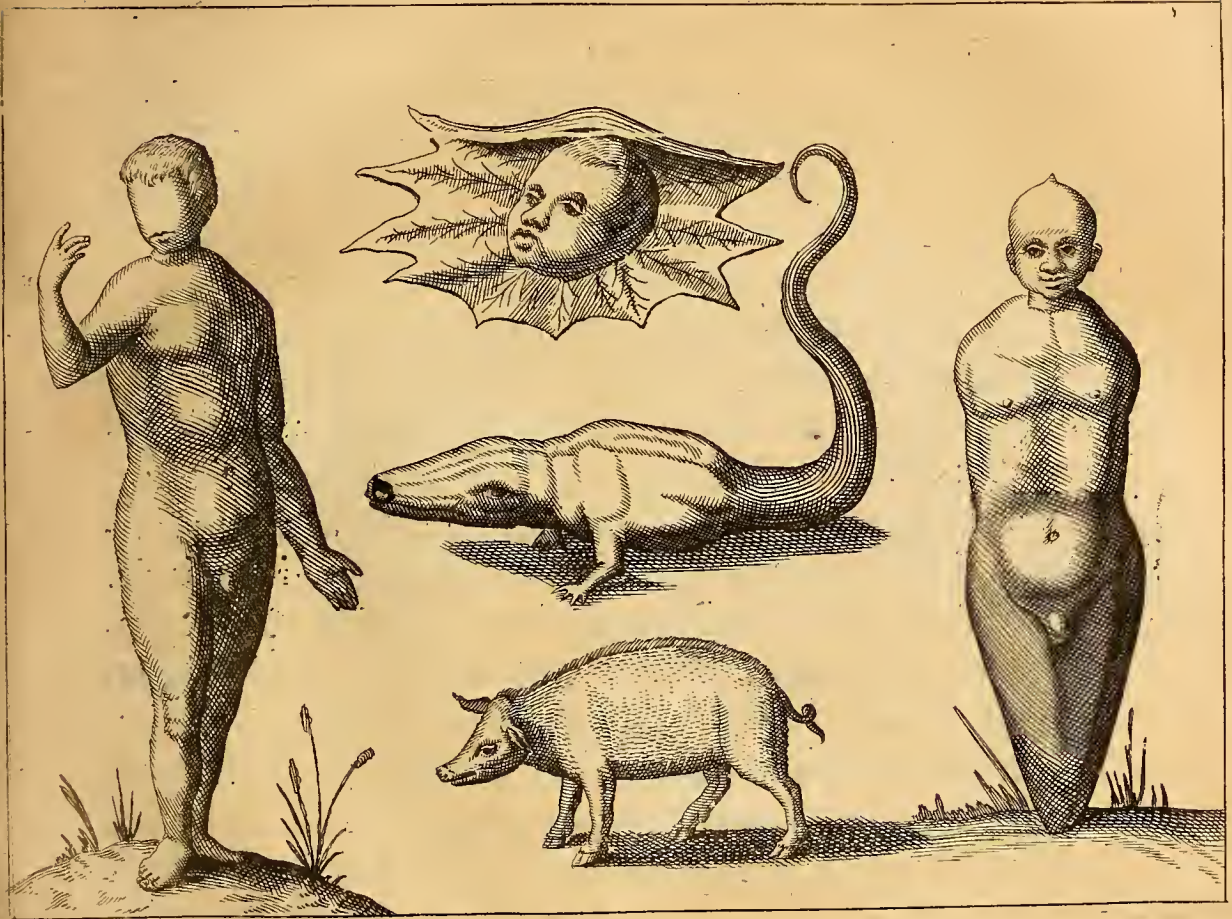
Natura fem-
per efficit
quod melius
est, de possi-
bilibus.
Caput mem-
branis invo-
lutum quam
naturam ha-
buerit.

Caput sine
busto, nec in
utero diu vi-
vit.

c de an. in
cef. c. 10.
1 polit.
cap. 5.

d de gen.
an c. 4.

sumpta est in ortum spontaneum serpentis, quem mulier illa post capitis monstrum peperisse dicitur; & in constitutionem animalis alterius bruti, quod post serpentem edidit in has effigies.

Abire autem parentum semina ex mala sive sua, si-
 ve uteri qualitate in materiam, ex qua serpentes in
 utero spontè nascantur, novum non est, eo experi-
 mento comprobatum, quod e Paræus à f Levino
 recepit in hanc sententiam scribente, Superioribus
 annis me usa est medico mulier quædam insularis,
 quæ ex congressu cum nauta quum concepisset, cele-
 riter illi adeò alvus intumuit, ut ad præscriptum à
 natura

Ex femine in-
 utero mulie-
 ris serpentes
 gigni quomo-
 do.

li. 19. c. 3.
 f de oc. na.
 mir.

Mola miræ
formæ.

natura usque terminum gestando oneri non videretur suffectura: nono mense exacto obstetricem accersit, moxque post validos conatus, & enixus, exclusit primò informem carnis concretionem, duabus utrimque ansis in brachiorum longitudinem, & modum exporrectis præditam, & à vitali quodam principio se spongiarum, & urticarum more motitantem, ac palpitantem; postmodum delapsus ab utero serpens est rostro adunco, longo, teretique collo, oculis vibrantibus, cauda acuminata, eximiaque pedum agilitate; qui ortus fremitu, sibilisque totum cubiculum implevit in omnem se partem proripiens, ut latebram nancisceretur; sed ipsum mox unanimi impetu factò quæ aderant mulieres pulvinis coniectis suffocarunt: tandem misella multo labore fracta foetum masculum peperit adeò malè multatum, & excarnificatum ab eo serpente, ut statim baptizatus interierit. Monstrum autem uniforme minori portione truncum, ut puer unimanus, semipes, monoculus, nasindigus, auricaptus, & id generis, oritur ex defectu materiæ, quæ suam originem traxit à residuo alimenti superabundante nutritui consimilium partium in corpore parentum; secus enim si materia menstrui, vel seminis, undecumque à parentis corpore prodiret, apta esset ex qua in utero virtute feminis unaquæque foetus particula constitueretur, nunquam ex defectu materiæ monstrum mutilum orietur, potissimè truncum parte pusilla, ut manu, auribus, naso; nam poterat foetus à natura, ubique de possibilibus efficiente quod melius est, paullo minor constitui corpore toto, ex alijs partibus desumpta portiuncula materiæ in deficientis membri constitutionem. Quod latius explicavimus in opere de perfecta constitutione hominis in utero.

Non ex quacunque portione feminis aut menstrui fieri quacunque partem foetus.

C A P. III.

Secunda caussa, & origo monstri mutili ostenditur esse ex debilitate, ac defectu virtutis formatricis.

Monstrum idem uniforme aliquo membro mutilum, ut puer unimanus, unipes, monoculus, nasci carens, aurindigens, præter materiæ illarum partium propriæ defectum, ab aliqua ex propositis caussis proveniente, fieri etiam potest ob imbecillitatem virtutis formatricis eorundem membrorum: si etenim pars illa feminis parentum spirituosa, cui vim constitutivam foetus inesse vidimus, imbecilla fuerit; reliquas partes efformare poterit, præter eas, quæ monstro desunt: determinatè verò potius has quàm alias efformare desinit ob imbecillitatem multiplici de caussa: una quidem est, quia portio feminis parentum spirituosa, cui propriè talium membrorum efformatio demandata est, quum habeat originis suæ materiam à consimilibus generantium membris; si quapiam ex allatis caussis in tota feminis massa foetum constituyente non reperiatur, vim ea massa non habebit eas partes in foetu generandi; utpote carens temperamento simili, quo earum partium naturam constituat: Quæ caussa bellè ad efficientis defectum redigitur, ut prior ad inopiam materiæ. Altera verò est, quia in massa spirituosa feminis ea portio, ad quam ejuscemodi membrorum efformatio pertinet, sit vel nimio calore uteri dissoluta, & enervata; vel nimio ambientis frigore proprio calore privata, à quo foecunditatem habebat ^a *Aristoteli*; alijs partibus feminis intactis; vel etiam quia non ultimum feminis complementum in testibus habuerit;

Ut monstrum deficiens oriatur ex defectu virtutis formatricis

Semen unde foecunditatem habeat.

I

vel

^a de gen. an. cap. 3.

vel demum quia olim à partibus confimilibus in parente, quarum nutritatui superabundavit, vi tertiæ coctionis non adepta fuerit exactum illarum partium temperamentum, quo ad confimiles in foetu procreandas indiget ceu necessario penitus instrumento. Id autem vitium simul inesse debet cum paterni, tum etiam materni feminis illi portiunculæ, quæ à confimilibus parentum membris materialem originem ducentes, confimilium membrorum foetus constitutioni à natura destinantur: Quod quia rarò admodum contingit, ideo frequenter monstra non oriuntur, paterno semine materni vitia sæpenumero corrigente, atque non rarò vicissim materno spermate paternæ generituræ defectum supplente. Tertiam caussam refert ^b *Aristoteles* in caloris, quo semen pollet, excessum, aut defectum inquires, *Inest hic calor in excremento seminali, tantam, talemque habens motionem, & actionem, quanta modicè ad quamvis corporis partem accommodetur. Quod si vel deficit, vel excedit, rem, quæ fit, aut deteriorem efficit, aut lesam, & mancã. Atque hac sanè ratione ortum reor monstruosum puerum, quem anno Domini MD LXXIII. Paræus & Lutetia vidit novem annos natum, in Parpavilla pago, sex à Guisio miliaribus, Petro Renardo, & matre Marqueta genitum; cui tantum duo digiti in dextra manu erant; brachium haud inveniustè à summo humero ad cubitum usque deformatum; at inde ad extremos duos digitos deforme valdè visebatur: cruribus carebat; quamquam à nate dextra pedis imperfecta quædam veluti figura quatuor tanquam digitis distincta proferre se videbatur: à sinistra verò natis medio duo digiti profiliebant, quorum unus genitali virili haud erat absimilis. Cujus hæc erat effigies,*

Unius parentis semen alterius vitium corrigere posse.

^b 2. de gen. an. cap. 4.

^c lib. 24. cap. 6.

C A P. V.

Tertia caussa, & origo monstri mutili statuitur in angustia uteri, ac loci foetum continentis.

SEd trunca etiam hominum corpora quibusdam partibus oriuntur nullo materiae defectu, nullaque virtutis agentis imbecillitate, ob solam uteri, membranæve foetum ambientis angustiam in ea regione, quæ constituendæ partis in conceptu locus esse deberet: si namque uterus quapiam in parte sui nimis coarctetur, aut ob aliquem tumorem scyrrhosum,

Caussæ utrum
angustantes.

nimis coarctetur, aut ob aliquem tumorem scyrrhofum, sive in sua substantia natum, sive in tunicis intra eum fitis, & embrio circumpositis: sive in visceribus extra utrum degentibus, sed illi propinquus exortum, à quo comprimatur: aut ob nimis arctam ventris adstrictionem studiosè à muliere factam, seu conceptus occultandi causã, seu quavis alia ratione: aut ob placentæ nuncupatæ, aut molæ cum foetus conjunctæ immodicum incrementum: aut quia duo sint foetus magni, pluresve duobus in utero: nequeunte materia in iis angustiis locum habere, in quo determinata pars illa foetus generetur; vel consumitur in halitus, vel in humores diffluit, vel in membranas foetum ambientes, sive placentam, sive in alias partes consimilis naturæ alio loco ampliori genitas commutatur; vel demum intra vicinarum partium cavitates, ac laxiorem substantiam introducitur; foetu à natura mutilo iis membris, quibus in amplo loco constituendis ea materia destinata fuerat: Et hac sanè ratione foetus expes, auricaptus, absque brachiis, nasindigus construi potest; ac tunc maximè, quum duo, vel plures conceptus justæ molis fuerint in utero.

C A P. V I.

Quarta mutili monstri caussa & origo ad materiæ ineptitudinem redigitur.

SI quando autem utero existente satis amplo, & expedito; virtuteque formatrice valida, & integra; quin & materia debitæ quantitatis; aliqua tamen materiæ portio inepta fuerit, quæ animetur, & in

in substantiam viventem convertatur; aut quæ animata determinati membri figuram induat, sive quia ultimas dispositiones, ac temperamentum necessarium ad animam, vitamque, aut membri figuram subeundam non habuerit: sive quia tales dispositiones, ac huiusmodi temperamentum, ob aliquam intemperiem sibi quomodocumque ab ambiente corpore impactam, amiserit: quando actus activorum *Aristoteleo* a decreto non fiunt nisi in patiente disposito, & in propria uniuscujusque materia, quæ non nisi per ultimas dispositiones determinatur ad unumquodque, ex se indeterminata existens ad omnia; proinde ceteris materiæ portionibus benè se habentibus monstrum in utero constituitur sine illo membro, cui constituendo pars illa materiæ inepta secundùm naturam ideo destinata erat, quoniam ab ejusdem generis membro parentis suam originem, & per eam consimile temperamentum temperaturæ partis gignendæ habens, in eo ultimam ad ejus naturam induendam propensionem obtinere debebat. Hac de causâ unoculus infans oriri poterit sine alterius vestigio, unipes, unimanus; immò verò etiam carens insigni mole corporis, ut captus brachijs, & cruribus, coxisque.

Ineptitudinis materiæ fœtus causæ

Actus activorum in patiente disposito fieri.

Materiæ ex se indeterminata, ut determinetur.

Materiæ ineptitudo ut sit monstrorum causa.

2. de an. r.
24. 26.

C A P. VII.

Quinta monstri mutili caussa, & origo est ex parente itidem trunco.

Porro si parentes ambo truncati fuerint eadem aliqua suorum corporum parte ab origine; atque adè in genere monstri contineantur; necessariò prolem monstrosam fuscipient eadem parte carentem; quippe conceptui nec à patre proveniet pars illa efficiens spirituosa seminis, cui dicata est ejusmodi membri conformatio; nec à matre materia eidem parti constituendæ necessaria: Quocirca ex duobus unoculis, aut unimanis,

Cur, & quando ex monstrosis parentibus monstri filij nascantur.

manis, aut cruricaptis, brachiisve carentibus partus omnes enascentur necessariò monstrosi, monoculi, unimani, crurindigi, brachijsve capti. Si ergo carenti brachijs illi sicario *Lutetia* strangulato nupta fuisset mulier illa, quæ a *Paræi* testimonio visa etiam *Lutetia* fuit non ita pridem sine brachijs orta; ex tali conjugio non nisi proles brachiorum exors exoriri potuisset.

li. 24.
6. 6.

Sin autem utrique parentum ejusdem membri mutilatio post ortum morbi alicujus sævitia contigerit, non erit necessarium ex illis monstrosam pariter sobolem procreari; poterit monstrosa tamen ex illis itidem soboles provenire ob causam nuper allatam:

Ex monstrosis parentibus cur & quando filii non monstrosi oriantur.

At

At verò non erit hoc necessarium, quia fieri mutilatio potuit in parentum corpore quando jam ad eorum testes, & ad venas propè ventrem pervenerit materia seminalis cum sanguinea, quæ superabundaverat olim nutritui earum partium, quibus postea parentes orbatu fuere; tunc enim ex mutilis parentibus integra potest exoriri soboles; quo nomine *b Aristoteles* alibi verè dicere potuit taurum à castratione vaccam implevisse; tunc enim vasa ejaculantia inter testes & penem media taurus ille semine plena obtinere potuit, quod vel exectis testibus in uterum feminæ jaculari valuit, & ex illa prolem integram suscipere: Tale quid enim cani cuidam contigisse olim audivimus à *Papyrio Cabalietto* præclaræ indolis viro; canem scilicet Veneris cestro percitum, dum femellam sui generis ad coitum insectaretur, invitis catellæ dominis, intra valvæ cujusdam angustias comprehensum medium, ac vi dentium forcipe statim ab hero catellæ testiculos amputatum, & illico dimissum, à castratione cum obvia sibi cane venerem non detrectante corpus miscuisse. Sin autem uni tantum ex parentibus membrum aliquod defuerit, si quidem femina sit carens aliqua parte, præfertim non spermatica, vel ex utroque genere partium constituta, necessariò foetus enascetur monstrum eadem parta truncum; quia materia illius membri constitutioni apta non nisi à matre integra inest suam originem ab ejus parte consimili obtinens, neque huic defectui consulere poterit masculi semen, quia id in materiam carnosarum partium illi membro necessariarum concedere non valet. At verò si pater fuerit homo aliqua parte mutilus, is ex femina integra poterit quidem monstrum æquè truncum procreare; at non necessariò mutilam prolem suscipiet, quia ubi

Taurus castratus quomodo vaccam potuerit gravidam efficiere.

Canis castratus venerem exercuit.

Paternum semen quando suppleat nequeat defectum matris materis.

b 1. de gen. an. c. 4.

defi-

deficit spirituosa pars paterni feminis illius membri formationi destinata, præsto esse potest à consimili parte materni corporis materialem generationem habens feminei spermatis spirituosa portio, quæ in ejus membri conformatione suppleat defectum patris; qua ratione ^c *Aristoteles* alibi monuit ex læsis parentibus interdum læsos, interdum non læsos filios provenire. Ita ergo ex coitu cum monstro mutilo monstrum consimile generatur.

Femina cur possit omnem masculi defectū supplere.

2. de gen. n. cap. 3.

C A P. V I I I.

Sexta causa, & origo monstri mutili ad morbum fœtus attinere dicitur.

Postremo loco monstrosus partus ab integris parentibus edi poterit, nulla vel deficiente; vel inepta materia; nulla continentis uteri angustia; nullaque virtutis formatricis imbecillitate; ubi fœtus integer efformatus in utero aliquem morbum patitur, quo integra illius aliqua pars absumatur: Ut enim homines adulti luis Venereæ veneficio plerique nares amittunt, ac virile membrum; utque sphacelismo integris brachijs aliquando vel cruribus privantur; utque nimio frigore nonnulli pedibus truncantur; ut aliis membris ferro amputantur, igneve consumuntur; qui omnes obducta vulnere, ulcerive cicatrice, monstra mutilata nobis apparent; ita sanè tenerrimum fœtus corpusculum in utero aliqua parte detruncari valet, sive adurente inflammatione consumpto pede, sive corrodente humore aliquo exesa manu, sive sphacelismo absumpta virga, sive quomodocumque aliter alia parte detracta; qui morbus à natura, * *Hippocrati* medicatrice, mox quaqua ratione

Monstrum ut vi morbi oriatur.

* 6. epid. sect. 5.

K

curatus,

curatus, obducta corpori foetus cicatrice, relinquitur puellus truncus, qui suo tempore nascitur monstrum eo membro destitutum. Rarò autem contingit exoriri ejuscemodi monstrum, quia rarò contingit foetum in utero tenellum adeò gravi morbo affici, & non interimi, sed ab amisso vi morbi membro integro obducta corpori cicatrice convalescere. Sic igitur ex vi morbi oriuntur pleraque monstra mutila.

C A P. I X.

Monstra mutila ex imaginationis parentum vi exoriri non posse,

NEque verò plerisque aliis assentimus, quibus omnia cujusque speciei monstra, atque adeò mutila, vi vehementioris phantasiæ parentum enascuntur: Quum enim phantasia quantumvis intensa vim non habeat detrahendi quidquam materiei generandi conceptus: nec virtuti generatrici: nec formatrici feminis: nec loci amplitudini, uterum nimis quàm par sit angustando: nec sanitati foetus, morbum membrorum consumptorem procreando: sed solùm valeat figuras, & colores partium variare vehemens imaginatio: liquidò jam patet nullum ab ea monstrum mutilum posse procreari: at omnia in eo genere fieri à caussis antea propositis cum seorsum acceptis, tum etiam multò magis si plures in unum convenerint, sive in eadem parte, sive in pluribus: siquidem trunci monstrosè à natura homines sunt simul pluribus membris carentes: quorum uno uteri angustia destitui possunt, altero vi morbi privari, altero defectu materiæ orbari, altero imbecillitate agentis causæ spoliari: & ita de aliis. Ita ergo ex tot caussis physicè nascuntur

scuntur omnia monstra mutila: quorum originem Clarissimi viri indifferenter referunt in unum materiei defectum.

C A P. X.

Monstri Uniformis excedentis realis existentia ex historijs item comprobatur.

AT in eodem genere monstri uniformis ex adverso multa re ipsa comperiri monstra in aliqua parte aut secundum numerum, aut secundum molem mirabiliter excedentia, iisdem historicis confirmari potest; namque apud eundem *Joannem Gualtherium* infans duplici capite ortus est. Quin etiam *Theodosio* imperante, *Arcadio*, & *Honorio Coss.* in orientali plaga in castello *Emaus Palestinae*, natus est puer ab umbilico deorsum unum corpus obtinens, sursum bicorporeus, duo habens pectora, duo capita proprijs pollentia sensibus adeò discreta, ut altero comedente, ac bibente, alterum abstineret monstri caput; altero vigilante, alterum somnus oppressum detineret; licet nonnunquam simul dormirent, simul colluderent invicem; sed & inter se aliquando rixabantur, seque invicem percutiebant. Vixit monstrum ferè biennium; & alter semipuer alteri mortuo quatrimum supervixit. Hujus monstri testimonium perhibuit *D. Augustinus* luculentissimum.

Anno Dñi.

140.

398.

Constantinopoli puer natus est quatuor pedes habens. Alter duos vertices à nativitate obtinuit. In *Thracia* pariter natum infantem quatuor pedes habentem populi viderunt. Alterum ibidem duo capita gerentem; quorum uterque ferro concisus est. *Henrico Tertio* imperante in confinio *Normanniae*,

601.

1044.

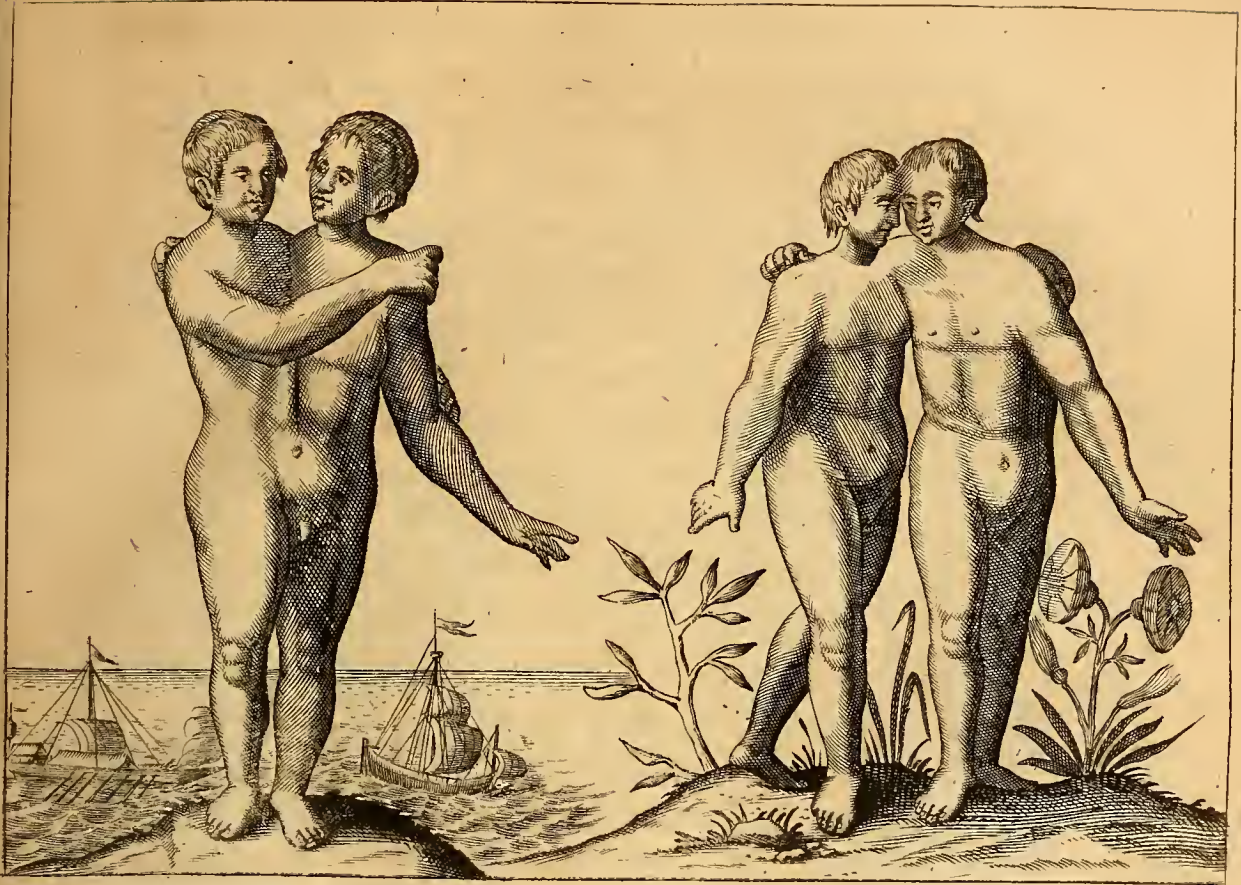
lib. 16.
de Civ.
Dei cap 8.

ac *Britannia* portentum visum est in una, vel potius in duabus mulieribus; erant duo capita, & quatuor brachia, cetera gemina usque ad umbilicum: inferius singula omnia, comedebat, ridebat, loquebatur una, dum altera interim abstineret, fleret, atque taceret; ore gemino comedebatur, sed uno meatu venter eiciebat; uni defunctæ, supervixit altera penè triennio mortuam portans, denique pondere molis, & nidore cadaveris occubuit. Historiam texuere quoque *Vincentius ex Guillerrino*, & *Matthæus Palmerius*, lib. 26. cap. 38.

1063. *stantiæ ad lacum Acronium* nati sunt duo infantes, masculus & femina, duobus capitibus, quatuor brachiis, totidemque pedibus, membris omnibus absolutis, sed conjunctis corporibus imo ventre circa umbilicum. Homines alibi postea nati bicipites. In *Anglia* ortus est puer geminus à clune usque ad superiores partes ita divisus ut duo haberet capita, duo corpora integra ad renes cum suis brachiis, qui triduum supervixit. Monstrum etiam *Namuti* exortum est infantem bicipitem referens tam sexu duplicem, quàm ceteris partibus, sola corporis compage simplicem. Novi ex *Annalibus Dominicanorum Colmariensium* mulierem in *Sclecistat* peperisse puerum cum duobus capitibus. *Trithemius* in Chronico Spanheimensi ad annum 1236. Hoc anno qui fuit ... *Ivari Abbatis* in villa *Gebrad* natus est puer masculus biceps monstrosus valdè, vixitque mensibus sex & q. diebus, cujus duo erant capita à parte posteriori sibi opposita, unum verò corpus, duo ventres confusi, & inferius mirabiliter in unum redacti, pedes duo.

Anno Domini.

195.

1316. In agro *Florentino* puer natus bicorpori effigie, geminis capitibus, quaternis manibus, circa genitales partes ita connexus, ut in duos tantummodo pedes terminaretur; à partu matris paucos dies vixisse perhibetur: de quo ^b *Franciscus Petrarca* Lyricorum Italorum summus meminit, asserens, ejusdem monstri effigiem *Florentiæ* in Hospitali ad scalas exculptam, epigramma sequens inscriptum habere.

^b lib. 4. rer. memorandi

„ *Hac Petrus Paulusque, uno sub corpore bini,*
 „ *Fabrica naturæ mirajacemus humo.*
 „ *Cuique suum fuit & manuum, fuit oris opusque;*
 „ *Vesicæ, ast unum ventris opusque fuit:*

K 3

„ *Junxere*

- „ Junxere extremae partes nos corporis ambos
 „ Quas neuter simul, & dicat uterque suas.
 „ Neutra ex parte pedes; capita ex utraque fuerunt
 „ Bina; sed è medio corpore planta fuit.
 „ Bina fuit medio, quæ corpore planta deorsum
 „ Pendebat, sursum quinta erat una manus.
 „ Non verò nobis unus somnusque, cibusque,
 „ Nec risus nobis, fletus & unus erat:
 „ Somno membra dabat unus, ridebat & alter,
 „ Sugebatque unus flens quoque & alter erat.
 „ In Florentina natos nos fluminis Arni
 „ Valle dedit Patriæ; nos pia cura Patris.
 „ Inde alti, & Sacro pariter de fonte levati,
 „ Viximus ambo decem bis totidemque dies.
 „ Quid nunc Neptunum, quid nunc Janumque bifrontē
 „ Miraris? Stygij terna quid ora Canis?
 „ Et quid Geryonis tria corpora? scilicet unum
 „ Nos corpus, binas nos animasque lege.

De hoc etiam monstro *Kornmannus* libro suo de *Miraculis vivorum*. In pago *Vallis, Arni* superioris nomine *Tertanio* monstrum exortum est duos puellios uno umbilico ad invicem junctos habens, cui ab uno latere & genitalia erant membra, & bina quoque pendebant invalida crura; ab altero verò latere crus solum exhibat imperfectum; fuitque monstrum hephemerum. Alibi natus est in *Italia* infans sub uno capite quatuor brachia, totidemque crura divaricans; cui vita exiguo tempore duravit; de quo & *Ambrosius* ^c *Paræus*, & ^d *Joannes Riolanus Fil.* testimonium perhibuere. Puella biceps in *Boioaria Aquilonari* inter *Danubium*, atque *Alemannum* fluvios in *Sandersdorf* nata est in mola pagi, quæ & quaterna bra-

1389.

Anno Dñi.

1413.

c li. 24. c.
 d de mon-
 str. Lut.
 cap. 8.

bra-

brachia, bis geminas manus, & totidem pedes habuit. In agro *Piceno* exortus est infans dentibus sex, & facie insolitæ magnitudinis. *Bernæ* puella orta est uno capite, duabus posterioribus corporis partibus, totidemque pudendis. 1472.
1475.

In *Veronensi* agro infantes feminæ duæ natæ sunt binis genitalibus, duplici ventre quaternis brachiis, sed sibi dorso ab imis humeris, ut inquit *Paræus*, ad nates usque arctissimè cohærentes; quod monstrum parentes diu multumque per *Italiæ* urbes, quæstum inde sibi comparantes circumtulere.

In pago *Rorbachio* non procul ab *Heydelberga*
 1486. *Paræi* etiam relatu, gemini utriusque sexus obver-
 1487. sis tergoribus annexis orti sunt. Biceps infans *Pa-*
taviy natus est, in quo præter naturæ luxuriam nihil
 aliquoquin fuit fœdum aspectu. *Romæ* gemini or-
 1493. ti sunt, simulque uno corpore conjuncti, adversis
 inter se manibus, ac facie; qui pauculos vixerunt
 dies. *Berheldiæ* in ditione Principis Palatini Ele-
 ctoris nati sunt gemini pectoribus sibi affixis, unico
 umbilici dependentis vinculo constricti. Germaniæ
 in oppido ad sylvam *Hirciniam* sito, infans duobus
 capitibus, quatuor manibus, & duobus pedibus na-
 tus

1495.

1498.

1403.

1514.

1516.

1519.

tus est. Propè *Wormatiam* ad dextram *Rheni* partem in villa *Birstad*, quæ sita est inter *Wormatiam* & *Benshaim*, mulier quædam enixa est duas puellas corporibus integras, sed in vertice fronte tenus inseparabiliter connexas, & sese mutuo inspicientes; eas *Munsterus Maguntia* se in sua *Cosmographia* scribit vidisse sexennes; cogebantur simul incedere, simul cubare, ac surgere; & quum una procederet, altera retrocedebat: nasi utriusque sese ferè contingebant: oculi verò non in directum, sed in latera tantum torqueri poterant. Vixerunt ad annum decimum; quo tempore, quum una defuncta refecaretur à superstite, viva hæc aut ex accepto in capite vulnere, aut potius ex vulneris fœtore & putrefactione corrupta in cerebro, paullò post etiam diem obiit extremum; cujus imaginem paullò supra vidimus. In ditione *Werdemberga* monstrum feminei sexus ortum est duplici capite, quaternis brachiis, pectore, ac ventre uno, pedibus duobus. In agri *Tigurini* pago *Gossaw* apud *Helvetios* mulier honesta masculos duos duobus capitibus, uno quidem corpore, umbilici vinculo conjunctos, quatuor manibus, & quaternis pedibus enixa est. *Colmaria Imperialis Alsatia* oppidi ad *Illum fluvium* siti natus est infans virili sexu, ex cujus pectore aliud integri hominis, ejusdemque sexus corpus omnibus membris absolutum ad genua usque propendebat, solo capite in alio corpore infixo. In *Germania* visus est justæ vir ætatis, cui aliud caput ex umbilico exertum prominebat; quod in morem superioris etiam cibum assumebat: Hujus meminerunt itidem *Jacobus f Rueffus*, & *Ambrusius s Paræus*. *Janus Vitalis Panormitanus* in suo *Teratorizone* de monstro isto, è cujus pectore pro-

L

pendebat

e lib. 3. p. 625.

f lib. de homil. conce. g lib. 24. cap. 2.

82 Fort. Lic. de Monstrorum Cauffis,
pendebat collo tenus abdito capite alter infans ait,

„ Ecce oritur, dictu horresco, propè curva cavernæ
„ Ora puer mentis mens haud ignara Deorum
„ Protinus ergo ingens telluris crevit acervus
„ Tollitur ex ima gramen compage revulsum
„ Mox ruit abrupto cumulo ; mirantur aristæ,
„ Mirantur glebæ, Cyprios tum terra capillos
„ Decepit, aurati dudum patuere cylindri
„ Nec monstris similes pavidis, crescit que tuendo
„ Ocius, & truncum sub pectore librat inanem
„ Egressus puer, & sine nomine pectore corpus
„ Imminet, huic collum caput est, & brachia parva
„ Pro manibus sunt, terga polum spectare videntur.

Ex *Sabaudia* in *Helvetiam* migravit quidam iusta 1525.
 ætate, integra forma, membris benè compactis, ex
 cujus tamen ventriculo præterea aliud hominis cor-
 pus ita propendebat, ut caput totum, atque brachia
 sola deessent: circumtulit vir bonus hanc molem ma-
 gno hominum undique confluentium spectaculo, &
 admiratione, per regiones diversas ex corpore mira-
 bili quæstum faciens.

In *Hiricinie sylvæ* quodam pago non procul à
Kniebis infans monstrosus natus est virili sexu, in 1529.
 cujus corpusculo circa pectus aliud præterea corpus
 membris omnibus absolutis propendebat ad genua
 usque, solo capite in alio corpore tecto. Pervenit 1531.

hoc monstrum ad virilem ætatem pererrans orbem.
 Propè *Esselingam Neccari* natus est infans uno ca-
 pite, quatuor aures, quaterna brachia, bisgemina
 crura, totidemque pedes obtinens; cujus & *Jovianus*
Pontanus, & *Paræus* etiam meminisse videntur,
 non geminato aurium ordine. In *Helvetiæ* pago
Gossaw, propè ^b *Groningam* ortus est infans duo-
 bus capitibus, ternis brachiis, totidemque pedibus.
Theani Sidicini Rueffi relatu natus est infans, mani-
 bus quatuor, pedibusque totidem, capite & ventre
 uno, binoque membro femineo

In oppido *Seckingen*, propè *Basileam* ad *Rheni* 1534.
ripam sito, gemini nati sunt conjunctis lateribus, qui
 propter matris graviter parturientis angustias ni-
 mium compressi, ferè oppressi non diu vixerunt. *Bre-* 1535.
mopyrgi Marchiæ urbe, notante *Fincelio*, natus est
 infans ita in corpore circumflua, & laxa carnis mole,
 ut militari sago Germanico indutus appareret. In 1536.
agro Tigurino natus est infans ei planè similis, qui in
Helvetiis etiam, in pago *Gossaw* ante sexennium

1538. ortus est, uno corpore scilicet, duobus capitibus, tribus manibus, totidemque pedibus. Natus est homo, & ad perfectam viri staturam excrevit, capite, ac humeris tantummodo geminus, ita ut caput alterum ante, alterum retro prospiceret, mira inter se similitudine; barbis etiam, & oculis sese mutuo referentibus; idem erat utrisque cibi appetitus, vox similissima; idem uxoris, quam monstrum habebat, desiderium, eadem excernendi cupiditas: annum: excedebat trigessimum.

Simile monstrum in *Bavaria* conspectum est; fuit mulier viginti sex annorum, duobus capitibus, quorum

quorum unum fatis deforme erat; hæc dum mendici habitu ostiatim sibi victum quæreret, ne gravidæ consimilia monstra id admirantes parerent, dato viatico jussa est è finibus abire. Foetum natum vidit *Hassia* 1540. geminis capitibus reflexis in dorsum; quorum sese facies obversæ invicem minaci vultu conspexerunt. *Friburgi Mysorum* editi gemelli totius thoracis anterioris cohæsu invicem junctis. Textoris uxor in *Misnia Friburgo in vico Franciscano* gemellos peperit anterioribus corporis partibus in mutuo complexu conjunctos. In *Ducatu Wirtembergensi* nati 1542. sunt gemini coalitu pectoris ad umbilicum usque connexi. *Schauffiæ Helvetiorum* ortæ sunt infantes 1543. duæ uno solido corpore à collo ad umbilicum usque, umbilici subtus vinculo propendente; ceterum capitibus geminis, quaternis brachiis, totidemque pedibus monstrum pollebat. In pago *Rinach* non procul à *Basilea Rauracorum*, mulier geminos edidit concretis corporibus duobus supra umbilicum, quaternis brachiis; quæ tamen corpora à lumbis in duos pedes conjuncta desinebant; fuit Monstrum à *Munstero* descriptum, & postea quoque à *Stumpfio*. *Mediolani*, referente à *Cardano*, puella biceps orta est; reliquis membris unum corpus referentibus; nam bina crura, bina brachia, vulva una fuit: Sed quum *Gabriel Cuneus* Chirurgus mortuam dissectavisset, primò quidem gulam interiorem (sunt qui *Meri* vocant) & cum ea ventriculum invenit duplicem; qui tamen in fundo coibant; ibi etenim pylorus unus; nihilominus ex eo intestina gemina exoriebantur, ut illorum uterque ordo duplicatus esset, uno excepto recto, in quem unum coibant omnia, qui ad unum anum terminabatur: erant autem fæces in

lib. 14.
rer. var.
cap. 77.

ambobus intestinorum paribus: Pulmones gemini visebantur, atque hi nulla ex parte in unum coibant; Cor paullò altius quàm in aliis esse solet ^r litteram græcam referens bifidum scilicet; sed tamen in una sede; an uterque ventriculus superior in eo esset, non exploravit: Jecur crassum; valdè oblongum, sed absque lobis: Spina dorsi duplicata; distabatque una ab altera digiti magnitudine, unaquæque suo subdita capiti; & usque ad crus, quod sibi in directo erat, ferebatur. Dentes inferiores anteriores quatuor, superiores duos habuit, sed magnos, & inferioribus duriores; qui tamen dentium duritiem non exquisitè præferebant. Renes erant duplicati: ureteres, & vesica minimè. Orta est mense nono & absoluta, & corpulenta: verùm in ipso exortu ob errorem obtorto collo unius ab obstetrice idem dies, eademque hora fuit, qua tenebras mortis, & vitæ hujus lucem experta est. Manifestum est igitur idem in his contingere, quod in fructibus: duas tentavit natura creare puellas; in ipso exortu principalium membrorum collisa atque constricta sunt omnia præter caput: omnia igitur principalia præter cerebrum, in unum coiverunt; fuerunt tamen potentia duo; quæ autem posterius creata sunt, velut uterus, brachia, & extrema, ab uno tantum principio, & tanquam in uno foetu sunt absoluta. *Heydelbergæ* apud *Neccarum flumen* orti sunt infantes duo conjuncti, & masculi, duobus corporibus ventre conglutinatis, duobus, capitibus, quatuor manibus, & pedibus quaternis; vixerunt sesquidiem: dissecto

1544. monstri cadavere, cor unum extitisse visum. In *Achen* oppido *Saxonie* ad *Albim* duo infantes femoribus lateretenus concreti visi sunt qua crura subnectun-

nectuntur coxæ, eo situ, ut dexter sinistra manu humero dextro alterius incumberet, sinister dextram thoraci alterius transversim prætenderet. *Lovanij* 1547.

lib. 4.
cap. 1.

gemelli nati distinctis corporibus uni adhærentibus capiti. ^k*Paræi* observatione mulier *Lutetia* sexto graviditatis mense foetum peperit geminum caput, bina brachia, & quatuor habentem crura; in cujus mortui cadavere dissecto cor unicum repertum fuit.

In ditone *Abbatis Ursini*, pago *Riedensi*, propè *Kauffburen Sueviæ oppidum*, fabri uxor gemellas omnibus partibus absolutas, sed ventre ad collum usque conjunctas peperit. 1550.

Middelstoni in *Anglia* natus est infans duobus corporibus, atque capitibus, quatuor manibus; unico ventre, umbilico, & alvo ad ejicienda excrementa: ab una parte corporis duobus 1552.

pedibus justa proportione formati: ab altera unico pede tantum; sed ex duobus conflato, ac novem digitis munito.

1 Cap. 6.

Joannes Riolanus Fil. in tractatu de *monstro Lutetiano* testatur in *Anglia*, non procul ab *Oxonia* natum esse monstrum biceps, quatuor manibus donatum, sed ventre unitum, & partibus inferioribus unicum.

Ex istis gemellis uno vigilante, alter dormiebat; dum hic lætam faciem ostenderet, ille tristis, & mœstus apparebat; quindecim dies vixere; sed alter unico die alteri supervixit.

Memorable est, subjungit vir ^m doctus, historia monstri cujusdam in *Northumbria* orti, quod ventre cohærebat, gemino capite, quaternis manibus; sed inferiores partes communes habebat.

m Heët.
Boe. l. 2.
hist. Seo.

Circa hæc tempora, inquit *Rerum Scoticarum Historiographus*, * monstrum novi generis in *Scotia* natum est, inferiore quidem corporis parte maris, nec quicquam à communi hominum forma discre-

* Georg.
Buchan. l.
23. hist.
Sco.

pans;

pans;

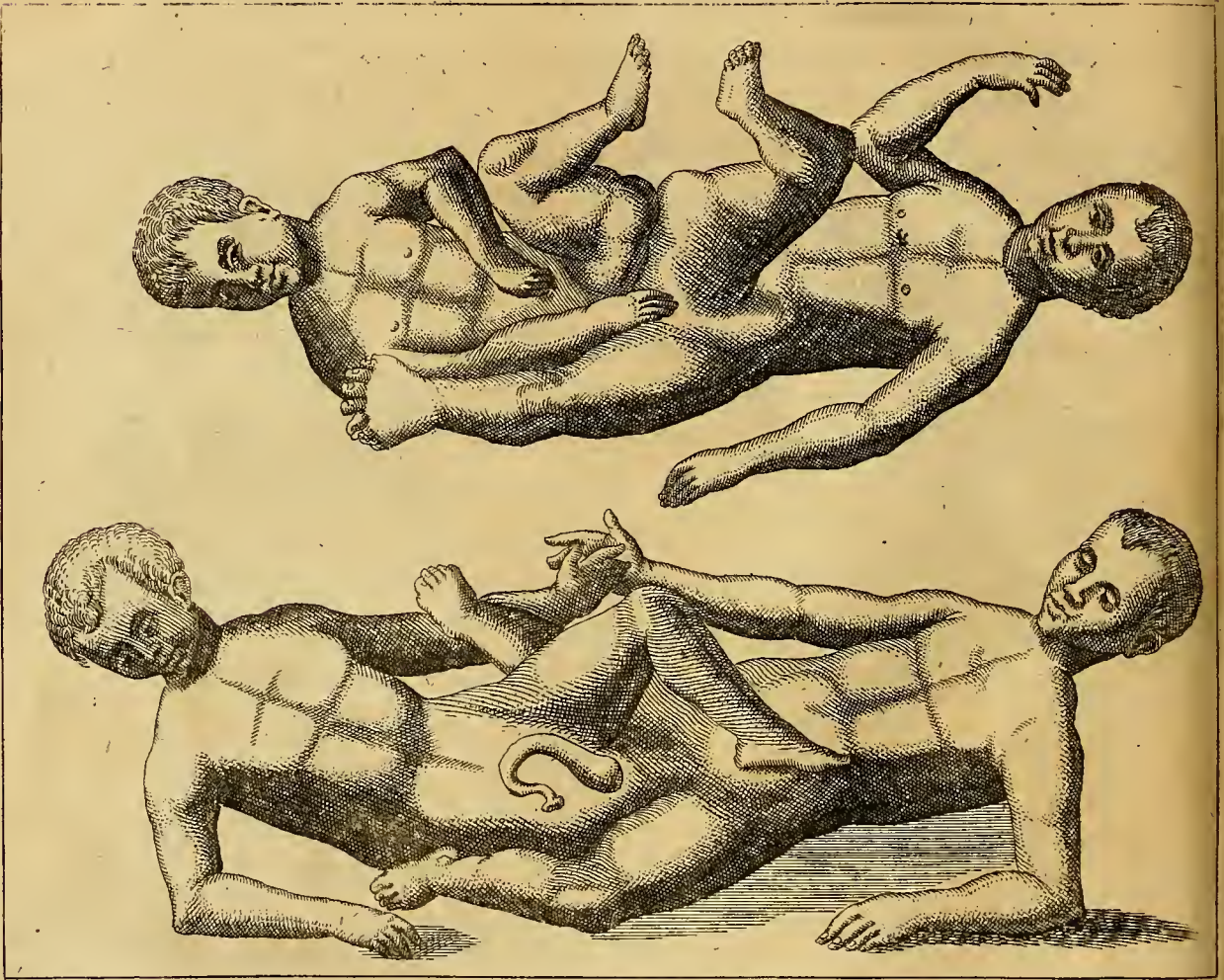
pans ; umbilicum verò supra, trunco corporis, ac reliquis omnibus membris geminis, & ad usum & speciem discretis : Id Rex diligenter & educandum, & erudiendum curavit, ac maximè in musicis : qua in re mirabiliter profecit : quin & varias linguas edidicit, & varijs voluntatibus duo corpora secum discordia dissentiebant, ac interim litigabant, quum aliud alteri placeret ; interim velut in commune consultabant. Illud etiam in eo memorabile, quod quum infernè crura, lumbive offenderentur, utrumque corpus communiter dolorem sentiret ; quum verò supernè pungeretur, aut alioqui læderetur, ad alterum corpus tantum doloris sensus perveniret : quod discrimen in morte fuit magis perspicuum : nam quum alterum corpus complures ante alterum dies extinctum fuisset ; quod superstes fuit, dimidio sui computrescente, paullatim contabuit. Vixit id monstrum annos viginti octo, ac decessit administrante rem *Scoticam Ioanne Prorege*. Hac de re scribimus, ait, eò confidentius, quod adhuc supersint homines honesti complures, qui hæc viderint. In *Hassia Germaniæ, Witzzenhausiæ*, infans masculus biceps, collo duplici ; corpore infero benè compacto exortus est. *Conradi Lycosthenis* testimonio, *Genevæ* apud *Allobroges*, monstrum, quale hic subjectum vides, ex *Galla* quadam muliere, *Genevæ* tunc habitante, natum est : quod materiæ redundantis indicium fuit : Id monstrum binas habuit facies, hoc est bifrons erat, qualem *Ianum* pinxit antiquitas : quod utrumque pendet inflatum, intestina sunt ex dorso prodeuntia : quod autem ex ventris inferiore parte pendet, id jecur est, ex feminæ vulva prolapsum : monstrum hoc utrumque habet sexum, ad dextram mas est,

est, ad lævam femina : ad vivum expressit *Gaspar Maserius* pictor, qui tum ibidem cum multis aliis aderat. Eidem *Lycostheni*, apud amoenum illud & ambitiosum *Antiochiæ* suburbanum, visu relatuque horrendum natum est *Constantii Imperatoris* temporibus monstrum, infans scilicet ore gemino, dentibus cum binis, & barba, quatuor oculis, brevissimis duabus auriculis in has effigies.

Herbeslebi in *Thuringiæ* pago gemellæ natæ 1553
 sunt ventre concreto, ac fascia carnea in unum quasi
 colligatæ, medio corpore se mutuis amplexibus
 retinentes, quæ paucas post horas obierunt. In *Mis-*
niæ pago *Ziehest*, non longè à *Pimaw* natus est
 M infans

1555. infans duo habens capita. ⁿ *Paræus* autem *Lutetia* ⁿ lib. 14. cap. 2.
1570. in vico *Gravillierorum* ex *Petro Germano*, & *Matheâ Petronilla* natos esse ait duos infantes perineo ad nates conjunctos, communem umbilicum in loco sexus obtinentes: sexum illis distinctum fuisse asserens.

Anno Dñi.

1572. *Addit in Viabani Paroecia, qua Carnutum Lute-*
tia itur, in pagulo *Parvarum Bordarum*, *Cypri-*
nam Girandam Jacobi Mercatoris agricolæ uxorem
 peperisse gemellas ad nates junctas; quibus unicum
 fuit commune femineum pudendum; unicum ab-
 domen;

domen; & in ejus medio unicum umbilicum: ceterum duo pectora, quaterna brachia, sed terna crura monstro fuisse; illudque pauculos supervixisse dies. In insula obscuri lacus, *Ferrariensi* ditione, ortum 1579. est ex muliere monstrum uno capite, cui ad occipitium frustum grande carnis dependebat: in ore duæ linguæ, acuta latiori infidebat: uno collo, duobus pectoribus in unum junctis: ex anteriori parte duas mammas exerens: ex altera nullas; quaternis brachiis hinc inde pendentibus: epigastriis paullo infra umbilicum disjunctis: sexu femineo distincto utriusque ventri à natura concesso. Doctissimus *Riolanus filius* disertum edidit opusculum. *De monstro nato* 1605. *Lutetiae*, quod coagmentatum fuit ex duabus puellis amplexu mutuo, sterno, & ventre ad umbilicum usque conjunctis; in quibus dissectis repertum est cor, & jecur unum. Novissimè autem nos Patavii puellum quadrimum vidimus circumferri capite 1611. maximo, nullam ferè cum pusillo corpore proportionem habente. *Amiterni Rueffo* natus est puer tribus pedibus.

Reperiuntur itaque in natura rerum monstra uniformi excedentia tum in discreta, tum in continua membrorum quantitate.

C A P. X I.

Monstri excedentis natura, & caussa prima elicitur ex parentum phantasia.

Gigantes non esse monstra & cur.

Monstra quid sint.

Monstra verò in humano genere uniformia excedentia non sunt vastæ molis Gigantes proportionatam corporis, ac membrorum rectam conformationem habentes; quippe in eorum origine nullus adest error ullius caussæ naturalis; quum *Aristotele* a doctore monstra generatim sint naturæ peccata, & oblæsiones ob vitium in aliquo principio exiis, quæ viventium generationem quomodocumque promovent. Sed monstra excedentia uniformia sunt homi-

a 2. phyf.
t. 82. & 4.
de gen. an
cap. 3.

homines, multò plura, vel multò majora quædam tantummodo membra obtinentes quàm unius individui perfecti natura postulet, & reliquarum corporis partium proportio requirat; sic monstrum excedens *Cardani* ^b testimonio in *Daphne* urbe regionis *Antiochiæ Constantii* tempore natum est; infans fuit enim ore duplici, duobus dentibus, quaternis oculis, duabus exiguis auribus, barbaque præditus: sic in *Britannia* eidem ortus est infans, cujus genitalia genitalibus inserta erant, crura commista, ut in duo redirent; cetera duorum, caput, brachia, venter, æquè ex adverso positi: sic puer biceps; mulier bifrons; sic omnes illi, quorum exempla quamplurima ^c dudum retulimus: quibus ex *D. Augustino*, ^d *Parrai* quoque observatione, adjicimus suo tempore natum in Oriente infantem, qui à ventre sursum duplicia omnia membra obtinebat, deorsum verò simplicia: duo namque habuisse capita, quatuor oculos, pectus duplex, manus quatuor; cetera reliquorum infantium similem extitisse, & aliquamdiu vixisse. Quum autem hujusmodi monstrorum excedentium, plures causæ naturales esse valeant; inter eas primum locum *Phantasiæ* dabimus; quæ monstris mutilis efficiendis inepta ^e nuperrimè visa est: Neque verò potest *Phantasia* omnia excedentium monstrorum genera procreare: sed ea tantummodo, in quibus sunt geminatæ partes, quæ tamen simul junctæ membrum non efficiant majus quam deceat proportionem ceterarum partium unius integri foetus: siquidem phantasia ut materiam imminuere, sic neque illam potest adaugere: quum autem valeat formam accidentalem partibus indere ad libitum: jam poterit cum virtute discretrice, ordinatrice, ac formatrice

Monstra excedentia quæ sint.

^b 15. de va. cap. 77.

^c cap. 10. ^d lib. 24.

^e cap. 9. Monstri excedentis causæ plures. phantasia quæ monstrum parere possit

Phantasia non potest materiam imminuere, nec augere.

partium foetus operans ministerio spirituum bifrontem foetum more *Jani* constituere, ut propterea scitissimè feminam illam bifrontem *Bavariae Principes* ostiatim victum sibi quæritantem dato viatico à finibus abire jusserint, ne illius conspectu gravidæ mulieres consimilia monstra parerent.

Poterit etiam quadrupes, ac biceps puella nasci divisa materia capiti constituendo apta in duas partes, consimili spectro à phantasia indito altè spiritibus virtuti formatrici deservientibus; adeò gestit omnis natura generans rem sibi *f* consimilem constituere.

Agens omne gestit, sibi simile constituere.

f I. maga. mor. c. 10.

C A P. XII.

Secunda caussa, & origo monstri excedentis in materia nimio excessu esse perhibetur.

SEd longè communior excedentium monstrorum caussa est materiei excessus, nulla distinctione solus in proposito ab omnibus decantatus: Nos autem eum ita explicamus, quia puella biceps caussam obtinuit redundantiam illius materiei determinatæ, cui soli demandata erat à natura capitis constitutio; hæc autem est portio illa crassior utriusque feminis, & sanguinis, quæ ortum habuit ex alimento superabundante nutritioni capitis parentum: quæ materia si à discretrice virtute feminis, aut aliqua alia caussa dividatur, seorsum induens formam capitis, bicipitem foetum constituit; sin autem in unam massam conjuncta maneat, foetui caput indet non numero geminato, sed improporcionata magnitudine monstrosum. Sic puer trimanus, triave gestans crura, foetusque quadrupes constitutus est ex redundantia.

Puella biceps cujus materiei excessu genita.

dantia illius materiæ tum sanguineæ, tum seminalis quæ in parentibus ortum habuit ex alimento superabundante nutritui partium earumdem.

Secus enim si undecumque à parentum corpore defluxa materia in utero apta esset, ex qua singulæ partes embryonis progignerentur; jam nunquam ob excessum materiæ fieret puellus trimanus, aut biceps, aut quadrupes; fieri enim deberet paullò major infans toto corpore nullam monstrosam obtinens turpitudinem, à natura de possibilibus semper quod melius ^a est efficiente: quæ omnia latè ^b superius, & ^c alibi. Ita ergo monstrum excedens sive in continua, sive in discreta membrorum quantitate, oritur ex abundantia materiæ defluxæ à partibus parentum ejusdem ordinis cum ijs, quæ in monstro excedere conspiciuntur.

Materia
monstrum
excedens
constituens
quæ.

^a de an.
incess. c.
10. 1. po-
lit. cap. 5.
^b cap. 3.
^c de perf.
const. h6.
in ut. c. 11.

C A P. XIII.

Non omnia monstra excedentia ex materiæ redundantia exoriri; sed aliqua excedentium sui causam tertio loco in una materiæ penuria obtinere.

ORiri posse monstrum excedens citra materiæ redundantiam plerisque difficile videri poterit; sed monstra excedentia nasci ob unam materiæ penuriam, cunctis fortasse falsum, ac primo aspectu in Physiologia monstrum apparebit: Utrumque tamen verum esse intimè rei naturam intuenti constabit apertè: Ac primùm quidem ea ratione, quia monstrum bicorporeum sub uno capite adeò magnum ut duorum justæ molis capitum magnitudinem æquet; quin & *Riolani* monstrum gemellarum uno corde, dia-

Monstrum
excedens ut
ex materiæ
penuria na-
scatur.

phrag-

phragmate, ac jecore magno, quasi ex duobus constituto, pectore, ac imo ventre conjunctarum, ab exundantia materiæ non exortum fuisse ideo dicendum, quia gemellorum origo monstrosa non est, neque in redundantis materiæ culpam referenda est; sed materia nihil excedens si in duas vel plures partes quavis de causa, in utero scindatur, plures uno foetus constituet; ut alibi demonstratum est, dum ^a *De* ^a cap. 6. *Perfecta hominis conformatione* ageremus. Secundum verò ea ratio probat, quia materia duobus foetibus constituendis insufficientis unum monstrosè nimium excedentem constituere potest. Ac sanè aliquando instituens natura in utero geminorum procreationem, eamque agressa, ubi formatis quibusdam partibus materiam postea sufficientem non habeat pro duplici corpore constituendo, seu ea sit in utero consumpta, seu ad ipsum aliqua ex causa non pervenerit; quod vellet efficere non valens, natura efficit quod valet, residuum materiæ in unius corporis formam gemellorum partibus antea formatis adjungit, & monstrum excedens constituit, ob defectum materiæ necessariæ gemellorum generationi primariò intentæ à natura, & dudum inchoatæ. Jurarem ita ortum fuisse monstrum excedens & *Mediolanense* à *Cuneo* dissectum; & in *Northumbria* ortum, & *Anglicana* duo, & *Viabanese*, & pleraque alia; quorum superius historias adduximus nunc tibi relegendas. Ita ergo fiunt etiam monstra excedentia ob unius materiæ defectum.

C A P. X I V.

*Quarta caussa, & origo monstri excedentis in
superfoetatione collocatur.*

R Arò superfoetationem contingere experimento Superfoetatio
rara. comprobatur ; eam verò rari eventus illius, Superfoetatio
quando, &
quomodo fie-
ri valeat. quod monstrum dicimus, à Physiologo constitui posse, difficile non est ratione convincere. Fieri enim potest superfoetatio primo gestationis tempore ; tunc autem virile semen ad priorem conceptum si applicetur, in eo novam partem constituere potest ea regione, qua contigerit præexistenti foetui copulari ; sic exortum fuisse verisimile est infantem, è cujus ventre caput alterius hominis exerebatur. Monstrum
excedens ut
ex parente
monitroso. Fieri quoque superfoetatio valet secundo, vel tertio mense graviditatis ; tunc enim secundo foetu jugiter crescente, quum in utero pleno is locum non habeat ab alio grandiori conceptu vacuum, in quem adolescat ; nec duriorum uteri substantiam perfodere queat, in tenerimum gemelli corpus sensim abdomine discisso, aliqua sui parte penetrat, illique in unum monstrum copulatur. Ita genitum fuisse hominem illum adultum, è cujus abdomine puellus pro statura corporis longè minoris ætatis abdito capite collotenus prominebat, mihi probabile est ; nam gemellorum uno, & eodem tempore conceptorum non est adeò dispar magnitudo, ut dum unus vigesimum agit ætatis annum, alter vix dicimus attingentis magnitudinem referat : gemellos autem omnes eodem congressu fatos æquali, aut parum admodum inæquali magnitudine compe-

N riri

riri certum est unicuique, sive discretos ab invicem, sive conjunctos in monstri formam consideraverit: ut apparet in monstro *Lutetiano Riolani*, & aliis quamplurimis. Ceterum senioris foetus majorem molem adaugere potuit nutritionis modus; nam solus ille comedens appenso sibi non nisi residuum subministrabat: quare hic alimenti penuria non tantum adaugeri valebat: ut in proposito locum habeat tritum illud à vulgo proverbium: qui aliena manu cibum porrigente comedit, raro nutrimenti copia suffocatur. Verùm & alia longè faciliore ratione hujusmodi monstrum per superfoetationem, sine hac violenta prioris puelli perforatione fieri potuit; nempe facta superfoetatione primis illis diebus post anteriorem conceptum; tunc enim facto illi priori conceptui superinductus alter nullo negotio, propter utriusque materiae mollitiem ac visciditatem, conglutinatur; fortèque contingit ut malè sita muliere, vel quomodocunque aliter caput minoris, aut aliam quamvis partem cum alio membro majoris puelli monstrosè natura conjungere cogatur. Sic ergo vi superfoetationis monstrum excedens oritur conjuncto posteriori conceptu cum priori, vel perforatione, vel adhæsu, ita

C A P. X V.

Quinta caussa, & origo monstri excedentis resolvitur in iteratam effusionem materni seminis in uterum citra superfœtationem.

QUando superfœtatio non fit nisi per novam mulieris gravidæ cum masculino mixtionem, ac perceptum à primo penitus distinctum: licet secundus illi postea copulari valeat; quia tamen citra compressionem à mare factam potest mulier in seipsam semen effundere, ut in pollutione contingit sive nocturna, sive diurna: profectò si gravida mulier paulo post conceptum iterum, sive dormiens, sive vigilans

Superfœtatio non sine coitu iterato.

Mulier sine coitu quomodo possit in seipsam semen effundere.

Secundus
conceptus ut
sine coitu ire-
rato fiat.

lans venerorum imaginatione intra uterum semen effuderit, menstruumque sanguinem; nullo negotio potest in hanc materiam extrinsecus adhærentem priori conceptui vis masculi feminis in illo servata iterum operari, & secundum conceptum constituere; qui priori adjunctus cum illo sensim adolescat in monstrum excedens uniforme.

C A P. XVI.

Sexta causa, & origo monstri excedentis pertinet ad angustiam uteri.

Monstrum
excedens ut
ex uteri an-
gustia prove-
niat.

Angustia ute-
ri ex quibus
caussis pen-
deat.

AT verò etiam provenire monstra excedentia ob unam uteri angustiam rationi consentaneum est: ubi scilicet natura gemellos inceperit constituere, habens ad eorum generationem idoneam, & sufficientem materiam, citra ullum excessum, aut defectum, viresque robustas: si locus, in quo talis materia continetur, angustus extiterit, ex duobus fit unum corpus in imaginem monstri excedentis: Angustia verò hæc uteri monstrorum excedentium ortui occasionem tribuens variis de caussis exoriri potest, nam vel adventitia ex tumore intra uterum ejus cavitatem aliqua ex parte occupante; sive uteri substantiæ tumor adhæreat, sive membranæ foetum involventi, sive etiam placentæ foetui substratæ: aut hic tumor est extra uterum in vicinis membris ejus culpa uterum nimis comprimentibus: sed & arcta ventris inferi constrictione fasciis, aut vestium muliebrium structura uterus nimium angustari poterit, & inde monstrum exoriri. Hanc sanè ob causam, præter alia plura, *monstrum Riolani* genitum fuisse mihi verisimile est, quod duplicis puellæ corpora in unum à sterno ad

ad umbilicum junctâ continebat, uno corde, uno diaphragmate, ac uno jecore quidem; sed quorum quodvis magnitudinem duorum justæ molis adæquaret: quum ceteras partes omnes discretas habuerit æqualis, & proportionatæ inter se quantitatis.

C A P. XVII.

Septima causa, & origo monstri excedentis ex parentibus monstrosus elicitur.

A Deò satagit nostratium rerum quarumcumque natura semetipsam in specie saltem perpetuare, ut hac ratione si qui parentes ambo fuerint in eadem specie monstri excedentis, nullo negotio jam possint sobolem monstrosam pariter ortui dare: dummodo ex eo sint monstorum genere, cui à natura interdicta non sit procreandi functio: sic profectò ex ambobus bicipitibus biceps enascetur: sed tamen hoc necessarium non est, quia ex eorum capitibus omnibus adeò exigua materia semini communicari potest ut uni constituendo capiti puelli sufficiat, duplici non sufficiat: & hoc tum quia ex uno tantummodo capite ad testes seminaria materia transmitti valet: tum maximè quia unus parentis ventriculus duobus capitibus non adeò uberem transmittit alimoniam, ut illorum nutritui magna portio utilis alimenti superabundet, quæ ad testes delata, & in semen absolutum versa, indeque in uterum effusa, ibi plurium capitum constitutioni sufficere valeat. Sin autem alteri soli ex parentibus contigerit natura monstrosa excedens, rarius adhuc ex eorum congressu monstrum ejusdem generis, ob easdem causas enascetur. Ita sanè oriri poterit puellus trimanus,

Superfeceratio
ut monstrum
efficiat.

aut tripes, tricepsve à parentibus consimilibus, ut ex fedigitis fedigitus enascitur; non tamen semper, ac necessariò; quod observasse monuimus *Aristotelem* alicubi dicentem ex læsis parentibus interdum læsos, interdum non læsos filios exoriri.

Ex læsis interdum læsos, interdum non læsos oriri.

a 2. de ge an. c. 3.

C A P. XVIII.

Octava origo, & causa monstri excedentis in vitio nutritionis consistere perhibetur.

Nutritionis unius culpa monstrosam homines in excessu induere naturam *Aristoteles*, experimentum, & ratio docet; ^a *Aristoteles* quidem alicubi statuens, *Degenerare quod patitur, nec superatur; aut defectu facultatis ejus, quod coquit, & movet; aut copia frigiditateque ejus, quod concoquitur, & distinguitur; quum enim partem superet, partim non superet; facit multiforme quod constituitur, ut Athletarum nonnullis per usum cibi nimium accidit; quum enim per copiam pastus natura nequeat superare, ut proportione augeat, formamque servet eandem, diversa efficiuntur partes, & adeò interdum, ut nihilo ferè similes primis evadant.* Experimentum autem ostendit nobis in puero quadrimo, cujus caput ingens erat adeò, ut magnitudinem reliquarum partium moles nulla fermè proportione superantem haberet adultorum hominum duo magna capita simul juncta excedentem; testimonio namque patris, qui eum mensibus elapsis circumferebat visendum, ad stipem inde sibi corradendam, audivimus illum ab ortu natum capite parvo ceteris membris proportionato; sed in dies puello caput mirè crevisse, corpore reliquo consuetam in aliis augmenti celeritatem, seu

a 4. de gen. an. c. 3.

Monstrum sola nutritio ut efficiat.

Monstri Patavini natura.

verius

verius tarditatem recipiente, nulla tam celeri ac magno capitis incremento febre, destillatione, sensuum læsione, aut alia vitæ offensa molestat infans; sed sanus solummodo jacere cogitur pusillo corpore, adeò vastam capitis molem non ita facilè sustinere ac regere valente: Quare nos arbitramur cum *Aristotele* ceteris partibus corporis debitam nutrimenti quantitatem in sui substantiam convertentibus, unum caput nimiam alimenti copiam in sui naturam commutare; quacunque ex causa eo tanta pabuli tendat ubertas, sive à capite veluti à magna cucurbitula trahatur, sive in caput non ita validum à partibus infernis quod eis superabundat transmittatur: quæ quidem alimentaris materies à propria capitis natura in sui substantiam per nutritionem vertitur, unde nulla symptomata, nullique morbi exoriuntur in puero; sed tamen vitians proportionem capitis in magnitudine cum corpore reliquo puerum monstruosum constituit. Ratio demum nobis apertissimè suadet, quod huic puero jam nato contigit; puellis in utero matris adhuc existentibus eodem planè modo contingere posse: sic ergo quavis de causa in utero ad aliquam foetus particulam, nullo parentum vitio, ubi major alimenti ubertas pervenerit, aliis membris decenti mole nutrimenti fruentibus, eaque pars totam hujusmodi pabuli massam in se converterit: proportionem suam cum residuo corpore destruere potest ea pars in maximam adaucta quantitatem, ac monstrum uniforme in excessu constituere: atque hac ratione oriri potuit puer maximo capite, ingenti manu, immani pede, naribus, vel auribus, vel oculis supra cujuscunque hominis adulti quantitatem monstruosè grandibus, nullo penitus intercedente morbo.

Ad caput
quomodo ni-
mia materiæ
copia tendat.

C A P. XIX.

*Nona ratio, & caussa monstri excedentis monstratur
in animi passionibus parentes afficientibus:
exercitatio cum Cardano, & Paræo.*

A Nimi passiones vehementiores, seu ad sensu-
tricem, seu etiam ad intellectricem animam
attineant, potissimum in matre gravida posse mon-
strorum caussam existere, probabile fati est; quum
enim animæ partes inferiores omnes à superioribus
in eodem vivente ad proprias operationes obeundas
gubernentur; quod sine alimento esse non potest, ut à
nobis explicatum est in opere * *De Vita*; quumque in
semine degens virtus formatrix conceptuum utatur
ministerio caloris sibi assiduè à matre per spiritus com-
municati; profectò simulacra rerum quæcumque ve-
hementia fuerint in animo, & spiritu materno (utro-
que hoc ad foetus organizationem cum paterni semi-
nis virtute cooperante) poterunt in conceptu confi-
miles imagines efformare, ob rationes alibi allatas in
opere ^a *De perfecta constitutione hominis in utero*; sed
monstrum excedens uniforme nunquam constitue-
re valebunt, nisi vel geminatis membris, ut ^b dudum
ostendimus, vel quum gemelli concepti fuerint, quos
variè in unum monstrum copulent; nam sola parentis
cogitatio, solaque imago rei visæ in spirituum sub-
stantia residens, ubi conceptus unicus extiterit, ex eo
monstrum efficere non potest uniforme, neque exce-
dens in mole, neque deficiens; quia talis imago in ma-
tris animo, aut spiritu substantiam foetus ulla ex par-
te nec augere, nec diminuere potest; quos autem con-
ceptus invicem cohærentes in consimilem imaginem
efformare potest: atque hac sanè ratione *Moguntinum*

Animæ par-
tes viliores in
actionibus
suis à nobi-
lioribus gu-
bernari.
Vis in femine
formatrix ut
operetur.

Parentum
imaginatio ut
monstra ex-
cedentia effi-
cere valeat.

* 1. 2. c. 1.
190. 200
1. 4. c. 65.
66.

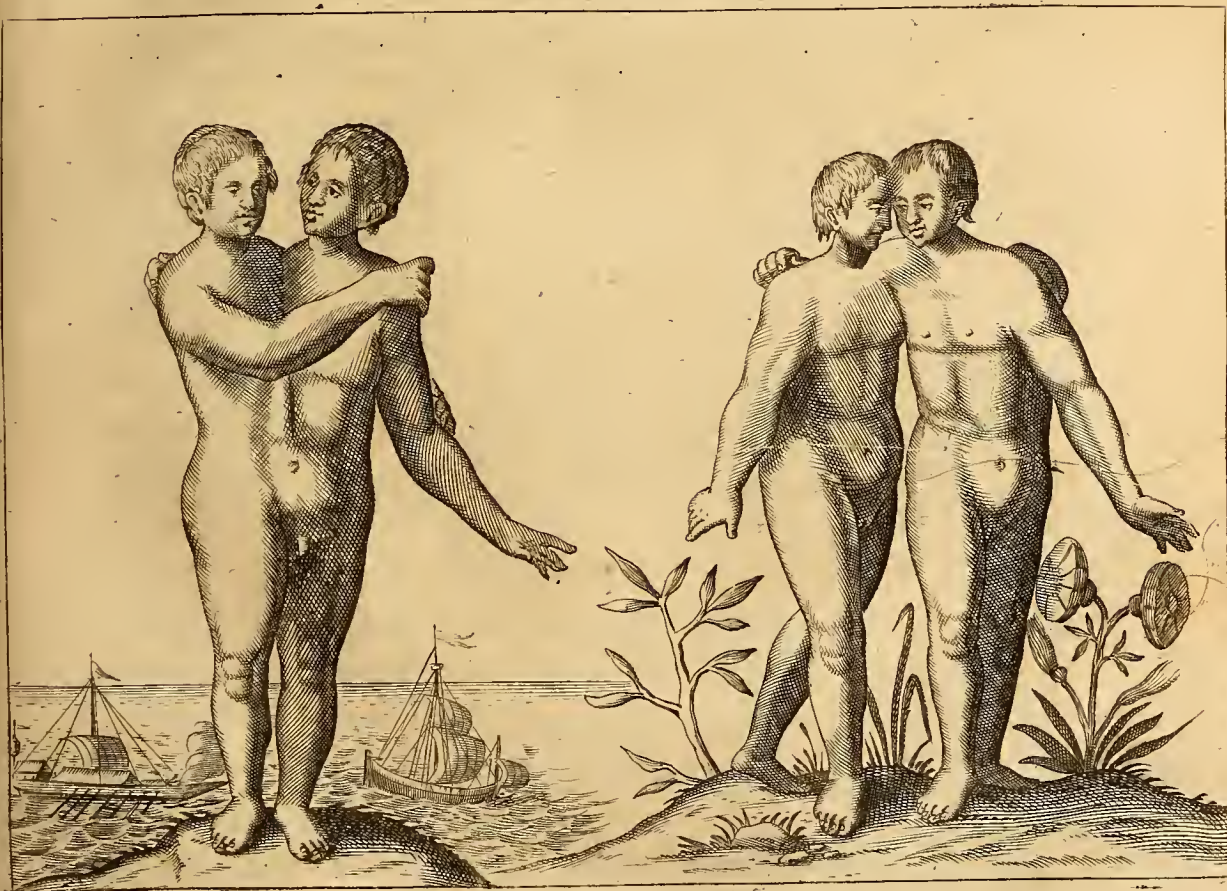
^a Cap. 26.

^b Cap. 11.

mon-

c. 12. de
subtil.

monstrum effingi potuisse censemus cum solertissimo *Cardano*, e qui alicubi hanc protulit historiam. In *Moguntino* quoque nostris temporibus accidisse constat ut duæ mulieres, quarum altera prægnans esset, invicem colloquerentur; currens alia supervenit, quæ loquentium capita invicem collisit; quæ gravida erat, dum pareret, signa timoris in infantibus expressit; siquidem duas puellas peperit, è summa fronte usque ad nasum junctas in facie, sic ut non nisi obliquè spectare possent.

Supervixit hoc monstrum tamen usque ad annum
decimum : Altera mortua, atque ab alia vivente ex-
O cisa,

cifa, quæ supererat & ipsa mortua est; seu timore, seu pedore, seu animi molestia; quam misera dum altera ægrotaret contabescens susceperat, incertum est. (*Paræus* ^d opinatur eam obiisse propter inflictæ plagæ divulsificæ malignitatem) Certius illud est quod à multis quæsitum est sæpius, prægnantium affectus foetus, qui in utero sunt, posse vitare; unde tot maculæ in infantibus vini, suillæ cutis, punicorum malorum, ac talium: Nam quum mater harum puellarum concussa, timore imaginem collisi capitis retineret, capita puellarum in unum coierunt: neque enim id concussione sola factum credibile, quamquam non parùm ad hoc contulerit; quoniam sæpius mulieres magis casu collidunt ventrem, quam tunc, quum caput illa collisit; nec tamen gemini una coeunt: nam si modò concussio causa hujus fuit, non jam capitis, sed dum caput alliditur, dorfi, vel ventris. Hæc ad verbum *Cardanus*. In quibus pleraque habebat subtilissimus *Scaliger* exercitationis incitamenta; sed negocium fortè detrectavit; quia de propositis *Cardano* consentiebat. Nos tamen illud in primis priori mortua superstitem ab ea excisam, nec timore, nec pedore, nec animi molestia brevi extinctam fuisse damus; quippe inde illæ passiones adeò vehementes ipsi non contigerunt, ut eam neci tradere potuerint: Nec *Paræo* concedimus ipsam sorori suæ non diu supervixisse propter inflictæ plagæ divulsificæ malignitatem; tum quia medici opera inflictæ plagæ malignæ non sunt, ut hostiles à telo venenato; tum quia rationabile est à perito medico talem sectionem ad arcendum sanguinis fluxum peractam fuisse candenti ferro, quo nulla inferri, sed si quæ

d Lib. 24.
cap. 2.

Cardanus notatur.

Paræus notatur.

Plagæ quæ malignæ non snt.

Plagæ ut à medico infligi debeant.

fortè

fortè subesset à præcisa parte deberet malignitas, & possset omnis auferri. Arbitramur itaque per illam conjunctionem capitum, per quam mutuus erat præcipuorum membrorum utriusque puellæ consensus, ab ægrotantis corpore halitus, & spiritus morbificos in alterius membra præcipua transfusos esse morbi consimilis in superstite procreatores; quæ propterea eodem morbo mox interierit. Quin & ea de causa interiisse potuit, quia cum tali communicatione, causæ morbificæ, sororis conjunctione destituta soror privata erat auxilio, quo per mutuam conspirationem alterutrum corpus ab alterutro gaudere consueverat; novimus enim assuetorum adjumentorum privationem morbos, & mortem inferre consuevisse; quot suppressis mensibus, quot assuetis hæmorrhoidum, narium, & fonticulorum fluxionibus destituti dilabuntur celeriter in morbos mortales? mirum cur à *Cardano Scaliger* non postulaverit in tantæ subtilitatis occasione, qua ratione, quoque modo prægnantium imaginationes, & affectus animi consimilium rerum imagines in corpore foetus efforment: & cur ipse suo è foecundo penu tantam subtilitatem lectoribus omnibus cupientissimis more suo non porrexerit: nos de proposito mentis nostræ cogitata nuper tetigimus; sed latius in libro *e De Constitutione foetus* explicavimus. Illud præterea distinguendum erat *Cardano* subtili, de tempore, quo contigit materni capitis collisio, si enim statim à conceptu, & ante organizationem gemellarum in utero, antequam formationem capitum discretorum prægnans capite allisa fuit; id certè fieri potuit, ut postea matris anima, & spiritus cooperans virtuti feminis formatrici monstrum effingeret, ac materiei gemellis

Assuetorum
adjumento-
rum privatio
morbos, &
morbem in-
ducit.

e Cap 26.

Monstri ex-
cedentis ori-
go varia.

constituendis sufficienti similem imaginem impertiretur. Id ipsum censeas si mater capitis collisionem passa est in ipso articulo conformationis capitum puellarum in utero. At verò si contigerit ultimis graviditatis temporibus, ac omnino jam efformatis puellis ab invicem discretis, caput maternum cum mulieris sibi colloquentis capite collidi, jam pura imago in animo, spirituque materno haud potis fuit disjuncta gemellarum capita in unum conglutinare. Sed hoc longè aliam habet rationem; quæ nobis ex rei natura nunc est indaganda.

Parentum
phantasia
quando ne-
queat gemel-
los congluti-
nare.

C A P. XX.

Decima caussa, & origo monstri excedentis in violenta materni corporis concussionem reponitur.

UBi gemellis in utero jam formatis, iisque distincta omnino corpora obtinentibus, posteriori gestationis tempore capitibus, aut quavis alia parte corporis, ob matris percussione copulari contigerit: hoc certè monstrum haud aliam originem, & causam habere poterit, nisi quia gemella capita in utero è regione sibi invicem opposita, & propè sita fuerint, quæ in magna illa materni corporis concussionem ipsa quoque invicem collisa fuerint, & confricatione excoriata, sanguinisque glutine nudatæ externa cute partes sese contingentes ac jugiter crescentes facilè coaluere; vidimus enim sæpè, dum *Bononia* studiis operam navaremus, eximum præceptorem *Taliacotium* nares hominum præcisas resecturum prius excoriare cicatrices nasi, deinde brachii partem decorticatam naso ad unionem coapta-

Gemelli in
utero formati
ut copulenta-
sur.

Nares præcisæ,
& labia
curta ut reficiantur.
Arbores varietate
ut in unum
cohereant.

re, ac fuere ad plusculos dies. Quin & arborum variarum partes decorticatæ, ac invicem ligatæ coëunt in unum corpus glutine succi alimentaris ad eas partes ab utraque arbore defluentis. Nec tamen obest *Cardani* oppositio de mulieribus, quæ sæpè casu magis colliduntur, quàm illa *Moguntina*, in quibus tamen gemini non una coëunt; siquidem in primis haud probat vir egregius gravidas geminos utero gestantes vehementius collisas geminos copulatos non peperisse. Deinde verò constituimus hoc ideò inter monstra nobis connumerari, quia rarò contingit; & quò rariùs accidit eò magis monstri naturam obtinere: sat nobis est causam attulisse, à qua talis effectus proficisci valeat: Immò verò causam monstrorum indeterminatam, & raram necesse est esse. Deinceps autem gemelli non semper eandem servant in utero positionem, ut ex concussu materni corporis conglutinari valeant in monstrum. Denique negamus viro subtili causam conjunctionis gemellorum in monstrosam formam esse non posse ventris, & dorsi materni collisionem, non autem capitis; nam simul cum capitis violenta, & vehementi collisione totum corpus, & quæ in materno corpore continentur gemellorum corpuscula invicem validè concuti necesse est; ac magis in collisione capitis, quàm ventris, aut dorsi; quia capitis dura substantia minimè cedens, sed ictui resistens, violenter percussa retrocedit; secumque retrahit corpus universum; at venter, & dorsum ob mollitiem cedens ictui collisionem perpeti potest etiam vehementem, corpore reliquo quiescente, nec agitatis in utero gemellis.

Monstrorum
causa inde-
terminata, &
rara.

Capitis ma-
terni violenta
concussio cur
monstrum ef-
ficiat magis
quam dorsi,
aut ventris.

CAP. XX.

*Undecima caussa & origo monstri excedentis
refertur ad morbum fœtus.*

Ceterum alia eidem monstro, citra materni corporis collisionem, percussionemve ullam, origo esse potuit; nempe si gemellorum corpora in utero prius distincta vel ambo, vel eorum alterum fronte tenus, defluxa in eum locum, aut ibi genita, ut fit, materia quapiam erodente, exesum fuerit; communicato corrosivo humore vicino capiti alterius; nullo negotio tenella utriusque cutis consumitur; capita verò propinqua, seseque contingentia excoriata facilè conglutinantur: Quare consumpto à natura (*a Hippocrati morborum medicatrice*) illo humore noxio, inductaque partibus undique cicatrice, gemellæ conglutinatæ in monstrum ex utero prodire: cui origo vulgo relata est in materni capitis ad alterum allisionem, quia fortè contigerit matrem eas utero gerentem capite collidi; quum tamen hac etiam de caussa citra ullam capitis collisionem ejuscemodi monstrum illa parere potuerit. Ab hac itidem caussa in eodem genere pleraque alia monstra excedentia exoriri potuerunt; siquidem gemellorum foetuum & pectora, & latera, & tergora, & brachia, & crura, & nates aliaque membra sic primùm excoriari, suborta in iis inflammatione, ac deinde uniri; sedatoque morbo conjuncta monstrum demum constituere; cujusmodi multas historias dudum recensuimus. Sic igitur ex tot caussis physicè generantur monstra uniformia excedentia; quorum
origi-

Ex morbo
foetus ut fiat
monstrum
excedens.

Natura mor-
borum medi-
catrice.

a 6. Epit.
sect. 5.

originem plerique omnes indifferenter in unam referunt materiæ redundantiam.

C A P. XXII.

Monstrorum ancipitis naturæ subsistentia realis demonstratur.

AT verò præter deficientia, & excedentia monstra in uniformium genere nonnulla fuere alia naturæ cujusdam ancipitis; quæ scilicet in una parte mutilam, in alia excedentem sortita sunt quantitatem; quandoquidem ^a *Gualtherii Chronica* animadversione in pago *Freywerck*, non procul ab *Adorffio Voilandia oppido*, natus est infans biceps, quaternis manibus, totidemque pedibus: sed carens utroque sexu; in cujus loco umbilicum habebat: mater illi fuit uxor fabri ferrarij. ^b *Paræi* quoque observatione in *ponte Seo*, ad *Andes oppidulo*, prodierunt in lucem gemellæ feminæ membris omnibus perfectæ, nisi quod alterutrius manus sinistra quatuor tantum digitis distincta erat; cohærebant autem anterioribus partibus à mento usque ad umbilicum; qui utriusque unicus, item cor erat; hepar in lobos quatuor divisum: vixit monstrum semihoram. ^c Apud eundem ^e autorem monstrum aliud inspexitur; ancipitis naturæ infans erat duplici capite, sed sinistro carens brachio in hanc effigiem.

Anno Dni.
1555.

1572.

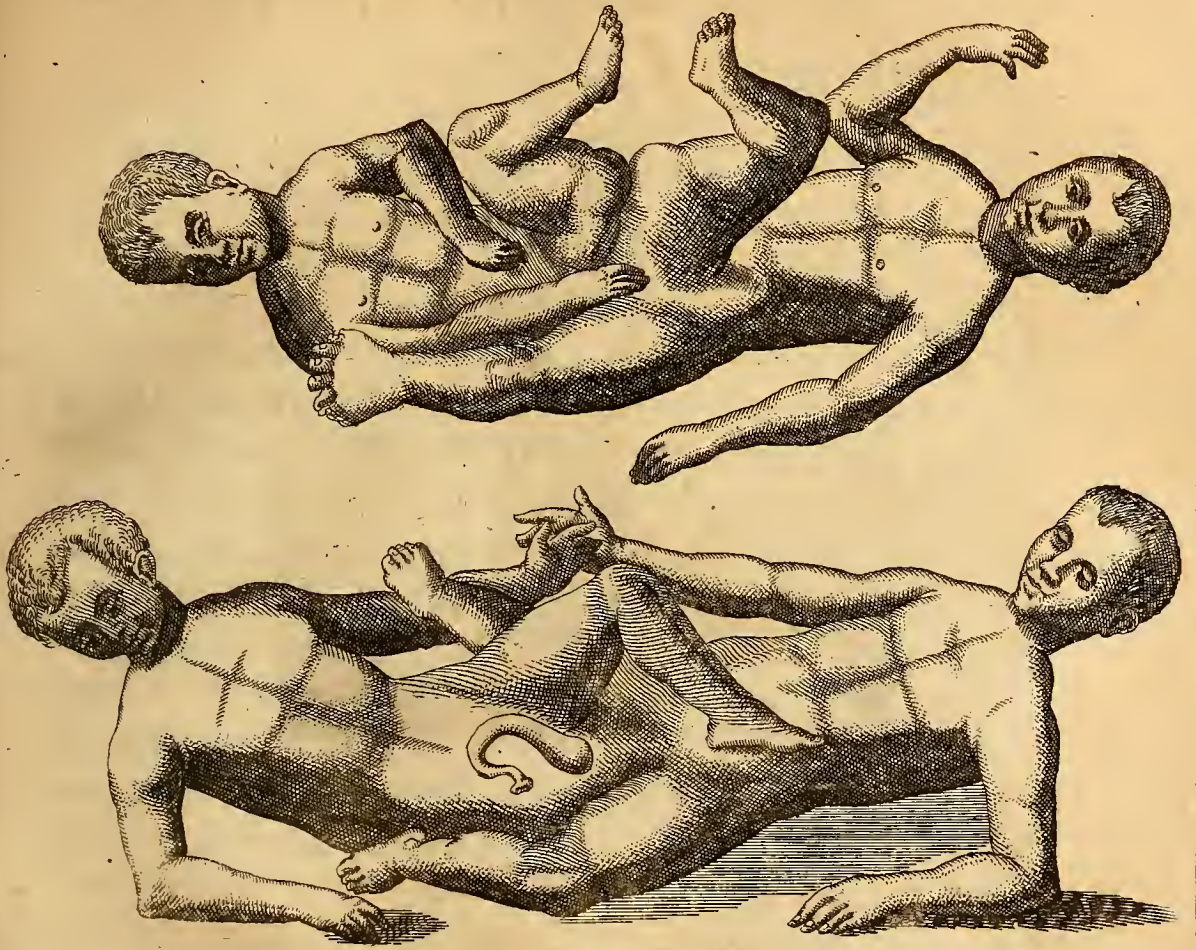
1575.

Rueffo

^d *Rueffo* in *Veienti* agro puer natus est unimanus, ^d lib. 5. c. 1.
 & biceps. Eidem in *Anglia* non procul ab *Oxonia*
 MDLII. natus est partus duobus capitibus, bra-
 chijs quatuor, manibus totidem, ventre uno, mem-
 bro muliebri, sede una: ex una parte pedes trans-
 versi duo erant, ex altera unus tantum, ritè expor-
 rectus, forma duorum pedum digitos habens decem;
 Horum alter diebus quindecim, alter verò uno su-
 pervixit: Lacrymarunt hoc tempore rarò. Alter
 ex his lætus admodum, alter autem somniculosus &
 tristis extitit: viginti digitos transversos erat lon-
 gitudò, & latitudo ipsorum. His simile natum est
 monstrum *Cutiliani*, ditione *Pistoriensi*, anno Do-
 mini

mini. M DC X. XI Martij, Patre *Majo Carbonatio*
matre *Genevera Masi*, ætatis xvi. annorum.

Venetis mulier Hebræa monstrum peperisse fertur ex
duobus infantibus ad nates copulatis, utroque sexu 1617.
carentibus, & unico umbilico gaudentibus: tale quid
ortum est etiam *Genuæ*, monstrum fuit infans perfe-
ctus, cui alter imperfectus inferiori ventre conjunctus
adhærebat corpore longè minor, altero crure carens,
captus oculis; nihil omnino lactans: ambo simul me-
junt. De quo monstro recens nato mihi talem epistolã
scripsit olim *Augustinus Pincetus Genuensis Medicus*.

Perill. & Excellentiff. D. Obſervandiff.

D. FORTUNIO LICETO

PATAVIUM.

AUGUSTINUS PINCETUS

Medicus Genuenſis. S. D.

Occafione novi cujuſdam monſtri noviffimè hic apud nos Genuæ nati, ad te pauca ſcribere placuit de illius hiftoria, Vir Excellentiffime, tuum de ipſo iudicium expectans. Pellegrina uxor Baptiftæ Colloreti die duodecima Martij anni milleſimi ſexcentefimi decimi ſeptimi, in Parœcia Sancti Bartholomæi de Coſta in ditione Genuenſi, duos filios peperit ſimul invicem junctos in ventre inferiori, alijs partibus ab invicem diſjunctis: ambo ſunt maſculi; unus eſt altero duplo major: & minor mancus eſt uno crure, in alijs partibus eſt benè conformatus, niſi quod oculos non habet apertos. Baptizati fuerunt ut duo corpora; unus appellatus eſt Joannes Baptiſta & alter Lazarus: Parentes eorum ſunt optimè ſani, & ante hos genuerunt alios filios benè formatos: Quod autem mirabile reddit hoc monſtrum illud eſt, quod unus ſolus lac fugit, & ambo nutriuntur ac vivunt, & dum major fugit lac, obſervatur minori lac pervenire uſque ad labia, quibus ipſum lambere pergat: quam rem ego vidi, & obſervavi, Dicunt hos duos filios eodem tempore foras emittere excrementum urinae. Cupio te mihi aliquid hac de re ſcribere. Vale. Genuæ. die xix. Martij. M DC XVII.

Cui viro responsum tunc ego dedi in hac sententiam,

Perill. & Excellentiss. D. Observandiss.

D. AVGVSTINO PINCETO

Medico Genuensi

FORTUNIUS LICETUS

S. D.

Pauca dicam de Monstro recens nato istic apud vos, vir egregie, te remittens ad ea, quæ vulgavimus de natura monstri ancipitis explicata libro 11. capite xxxij. & sequentibus: puto enim esse monstrum anceps à me ibi descriptum. Si foret ambobus unus ventriculus, facile uno lactante solo, viverent & alerentur ambo; & minori è communi stomacho non difficulter ad os regurgitaret substantia materni lactis, quam ille mancus seu lambit, seu veluti ruminat, ne destitueretur illa priori nutrimenti digestionem, quam in ore fieri monuit Avicennas: si etiam haberent commune jecur, ut habuerunt duæ femellæ Riolani in monstro Lutetiæ nato anno millesimo sexcentesimo quinto, ambo simul urinam reddere possent apud eos, qui putant urinam excrementum esse coctionis illius, quæ celebratur in stomacho, dicentes urinam separari à sanguine, peracta jam ea coctione nutrimenti, quam obimus in hepate. Aliorum monstri attributorum causas habere poteris vir egregie ex ijs, quæ nos de monstri ancipitis natura latè disseruimus in edito libello. Potest autem hoc monstrum diu vivere,

1. can. f. d.
4. cap. 2.

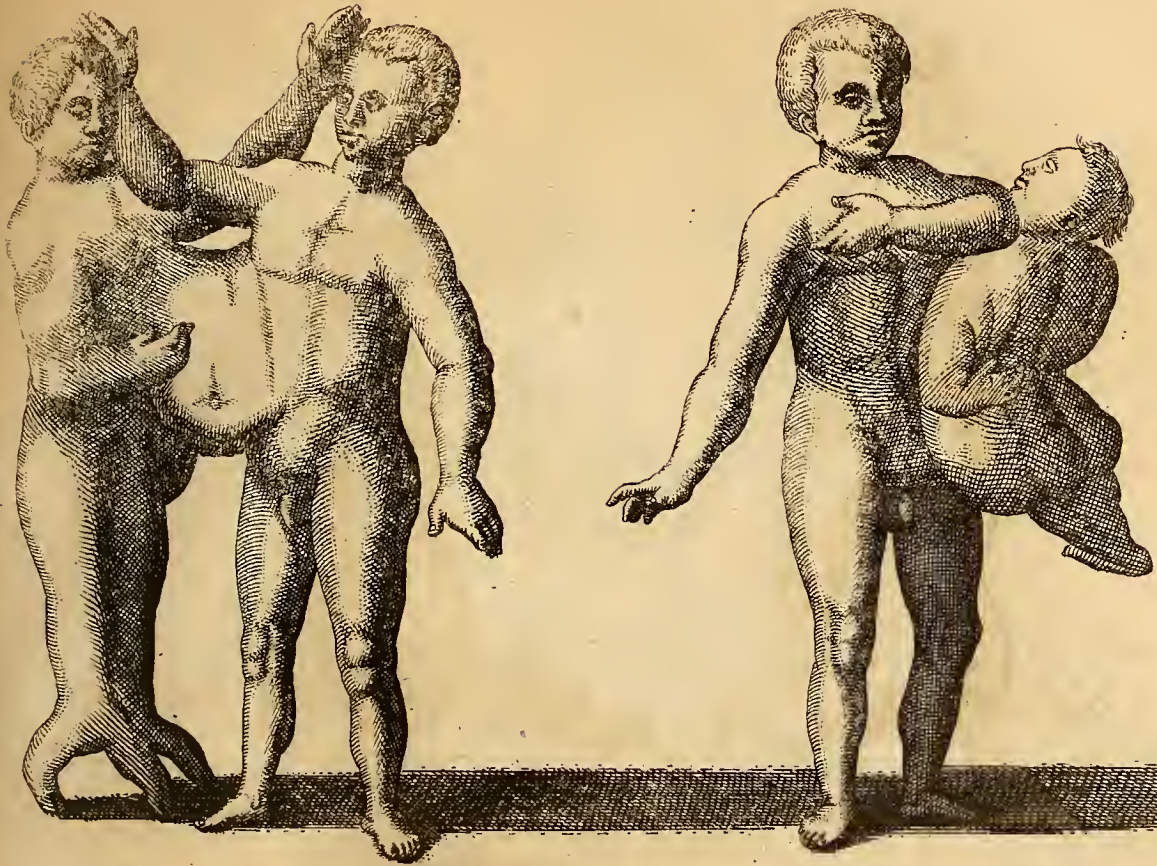
1605.

P 2

quem-

quemadmodum diu vixit homo monstrosus ille, cui è pectore prominebat caput infantis intra præcordia reconditi; nec non viceversa illius alterius, cui è pectore colotenus abdito capite propendebat infans integer mirè pendulus. Verùm inspectione structuræ partium conjunctarum conjectari melius caussa poterit in vivente monstro; quæ ut ex nuda relatione satis aperta non potuit haberi, sic ex anatome cadaveris apertissimè posset intueri. Vale vir eximie, & me tui studiosum ama. Patavii. Calendis Aprilis MDCXVII.

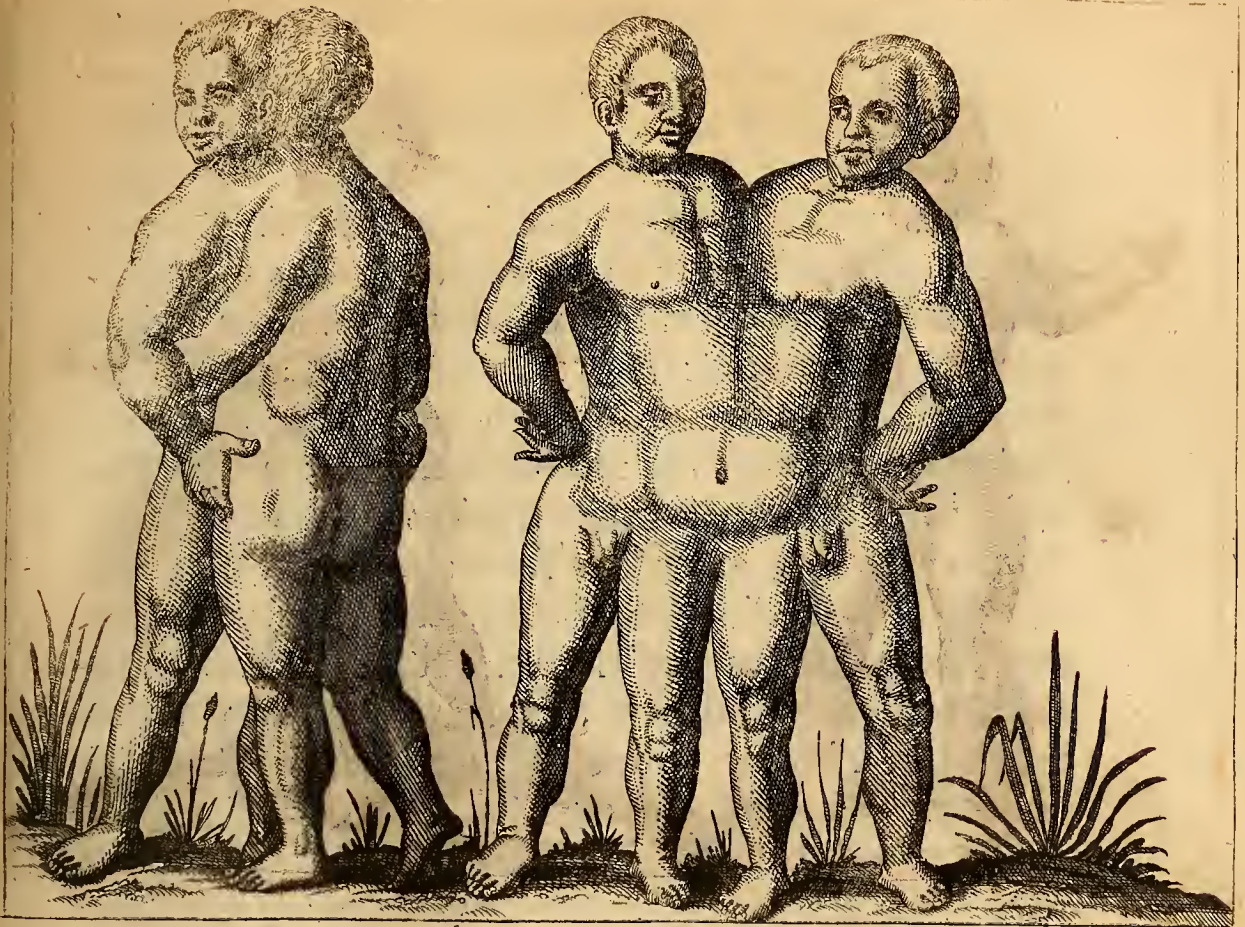
1614. Hoc idem Monstrum ego postea non semel vidi Venetijs & Patavii quadrimum; cujus ostentatione genitores ejus erronee per orbem sibi victum comparabant, à spectatoribus sibi stipem erogantes. Anno Domini millesimo sexcentesimo decimo quarto III. Kal. Junij. hora diei vigesima circiter, in Villa Porcetti propè Colonie oppidum ex rusticis parentibus orti fuere gemelli monstrosè conjuncti veluti per tertium abdomen; quorum alter masculus fuit benè conformatus; alterius non fuit sexus distinctus, sed ejus vice cavitas quædam ad usque genua protendebatur, signum potius distinctionis coxarum, quàm feminei sexus: coxæ, cruraque in unum jungebantur, ut referre viderentur truncos duos plantarum coalescentes: loco pedum tres habuit carnosas propaggines prominentes, in extremitate scissas ad instar fermè unguium Suis, aut Ovis. Obierunt à nativitate: Horum duorum monstrorum hæ fuerunt imagines.

Rueffo puer Amiterni natus est uno brachio, sed pedibus tribus in hanc effigiem.

1569. *Paræi* verò relatu, anno Domini millesimo quingentesimo sexagesimo nono. *Turonensis* quædam mulier gemellos peperit unico capite conjunctos, & se mutuo complectentes: horum ad ipsum sceleton misit *Renatus Ciretus*, tota *Turonensi* regione famatissimus. Et multò prius eidem auctori, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo sexto, mulier *Lutetie* sexto graviditatis mense, fœtum peperit, geminum caput, bina brachia, & quaterna crura habentem. Cujus monstri cadaver quum dissecuisset, unicum cor reperit. Ex quo scire licet, unicum eum infantem extitisse.

C A P. XXIII.

Monstri ancipitis origo, & caussa communis insinuatur; eruiturque prima ex materiei diversæ defectu, ac excessu.

Monstrum ancipitem naturam obtinens, quod Monstri ancipitis causæ variae. & excedentis, & deficientis in varijs sui corporis partibus imaginem refert, plures agnoscit originis suæ causas; quas ex traditis assequi difficile non erit; simplicium etenim naturæ compositorum essentias manifestant: complicando igitur excedentis, ac deficientis monstri primordia, & generationes

nes, quæcumque sese invicem compatiuntur, nullo negocio causas monstræ naturæ ancipitis proximè constituentes habere poterimus: Et sanè prima tali-<sup>Prima e-
plicatar</sup>um origo esse potest ex abundantia materiæ destinatæ constitutioni unius membri, & defectu materiæ, natura dicatæ origini alterius: sic profectò exortus est puellus biceps altero carens brachio; cujus imaginem sine historia nobis depinxit *Paræus*, cujusque imagini attexuit historiam *Rueffus*, asserens in *Veienti agro* puerum natum esse unimanum, & bicipitem; si modò is ille idem fuerit, de quo *Paræus*: scilicet si parentum feminis, & sanguinis ea portio, quæ ab alimento superabundante nutritioni capitis originem traxit, uterum adierit ea ubertate, qua duobus capitibus in foetu constituendis sufficiat; ea verò portio, quæ à genitorum altero brachio ex ultimi alimenti superabundantia oriri consuevit, aptaque est constituendo consimili brachio in conceptu, in uterum non irrepsit; sive quia parentum illi brachio nihil superabundaverit alimenti ex quo tale semen, talisque sanguis effici poterit, unde brachium puelli constitueretur: sive illa materia obstructis venis ad testes, ac uterum deferri nequiverit: sive quia contracta intemperie aliqua dispositionem amiserit, qua in semen, & sanguinem brachio puelli constituendo aptum nata erat commutari: sive quia calore partium consumpta fuerit: tunc sanè conceptus expers fiet illius brachii, & biceps, si materia capiti constituendo apta in duas partes intra uterum quacumque de causa dividatur: secus enim unam in massam cohærens unicum efficiet caput, majus quam par sit, pro ceterorum membrorum proportione: atque ita fiet monstrum anceps: seu

C A P. XXIV.

Secunda monstri ancipitis origo, & caussa ex uteri angustia, & defectu virtutis formatricis explicatur.

AT verò monstrum anceps exoriri etiam potest ob uteri angustiam, & defectum virtutis formatricis simul convenientibus: quibus enim feminis uterus angustior aliqua ex ^a antea relatis caussis contigerit, quàm ut in eo commodè gemelli contineantur, & augeantur: si portio feminis halitiosa ex aliqua parte parentum determinata materiam suæ originis trahens, cum reliquo femine ad uterum non confluerit, aut in parva nimis quantitate confluerit: inde sanè monstrum ancipitis naturæ generabitur, uteri angustia copulante gemellos, & formatricis imbecillitate aliquorum membrorum constitutionem prætermittente. Sic profectò monstrum in ponte *Sæo* ad *Andes* oppidulo dudum ex ^b *Paræo* relatum exoriri potuit: nempe feminis utriusque pars crassior, & materni sanguinis portio tanta fuit, ut gemellorum constitutioni sufficeret: sed spiritiosa spermatis portio duplici cordi, & absoluto digitorum numero constituendo pares vires non habuit, seu ob alias caussas, seu quia portio illa feminis spirituosior à digitis parentum priorem materiam suæ generationis hauriens, in uterum quacumque occasione non irrepserit; quare concurrente uteri angustia gemellæ cohærentes uno corde, ac digito captæ in sinistra manu originem facilè habuere.

^a Cap. 5.

^b Cap. 22.

C A P. XXV.

*Tertia monstri ancipitis origo, & caussa in morbo
fœtus, & superfœtatione detegitur.*

IN eodem genere monstri ancipitis pleraque oriri etiam possunt ex superfœtatione, ac maximè prioris conceptus ægritudine simul convenientibus; ubi enim superfœtationem gravidas perpeti contigerit, & novum conceptum pristino quavis ratione cohærere; atque alterius embryi particulam aliquam vi morbi sanabilis absumi: tunc sanè monstrum exorietur ancipitis naturæ, deficiens quidem aliqua particula vi morbi consumpta, sive nimium emaciata nutritum debitum sibi ad vitæ munia obeunda, & ad aliarum partium proportionem incrementum habere nequiverit: sive corrodentis alicujus humoris malignitate penitus exesa fuerit: exundans autem evadet idem monstrum ob superfœtationem, qua posterior conceptus pristino copulatus, & coagmentatus viventes duos unit in monstrosam figuram. Immò verò etiam sola superfœtatione citra ullum interventum morbi, monstrum ancipitis naturæ generari poterit, si posterior conceptus priori copulatus, vel prior, vel uterque ab origine sua quopiam membro caruerit quacumque alia ex caussa.

C A P. XXVI.

Quarta monstri ancipitis origo, & caussa refertur in materia ineptitudinem, ac iteratam materni seminis, & sanguinis effluxionem ad uterum citra superfætationem.

SIn autem gravida mulier citra veneris actum, solo imaginationis venereorum stimulo incensa, vel etiam ob seminis abundantiam sive dormiens, sive vigilans, iterum seminis portionem, ac menstrui sanguinis intra uterum effundat ea ratione, ut hæc materia præexistenti conceptui quomodocumque agglutinetur, atque cohæreat; jam poterit vi seminis paterni adhuc in primo conceptu existentis, spirituosâ pars feminei seminis adjuta novelli foetus partes animare, atque constituere aut omnes, aut aliquas, pro materiæ quantitate, ac aptitudine; siquidem omnes integri foetus partes efformare posset; monstro excedenti occasionem daret; quod in ancipiti genere collocaretur aliqua pristini conceptus materiæ portio inepta, quæ alicujus membri naturam induere non potuerit: atque ita eo membro spoliatus conceptum, defectu excessui adjecto, ancipitis naturæ monstrum enasci oporteret; sin autem foetus posterior priori additus aliquo membro destitueretur, sive ob materiæ illius partis constitutioni à natura destinatæ ineptitudinem, sive ob ejusdem materiæ absentiam, monstrum itidem ancipitis naturæ procrearet aliqua parte redundans, aliqua deficiens, ut puerum tripedem unimanum, vel unicipitem infra bicorporeum altero crure carentem; & id generis.

C A P. XXVII.

*Quinta monstri ancipitis origo, & cauffa depromitur
ex parentum corpore monstrofo.*

SI verò parentes ambo ancipitis naturæ monstrofa corpora feu à nativitate, feu ob ægritudinem habuerint, adeò ut venerem agere, ac ex actu venereo prolem fufcipere valeant; procul dubio foetus procreare poterunt ancipites cum in eadem, tum etiam in diverfa monstrorum specie: in eadem sanè, fi parentes in confimili monstri specie contineantur: fiquidem ex trimanis unipedibus trimanus unipes orietur: in diverfa verò, fi parentes ancipitem monstri naturam diverfæ speciei obtinuerint: nam ex unoculo, & tripede genitore, ac matre unimana, & octodigita monftrum enafci poterit unoculum tripes, unimanum & octodigitos in manu habens; fi ex omnibus parentum membris materia feminalis ad foetus constitutionem concurrere contigerit: fed fieri etiam potest ut varietur monstri species in foetu, quia ob aliquod impedimentum ex iis, quæ fupra enumerata funt, aut quæ partes in uno parente funt, fuppleant defectum earum, quæ in altero non exiftunt, uberem feminarij principij copiam exhibentes: aut quæ partes in utroque funt generante, nihil transmittant ad uterum pro constitutione partium foetus fibi confimilium.

C A P. XXVIII.

*Sexta monstri ancipitis origo, & caussa ex vehementi
parentum imaginatione, & vitio nutritionis
in foetu enucleatur.*

Vehemens quoque imaginatio parentum, ac
speciatim feminæ, ob rationes allatas in libro
* Cap. 26. a *De Humani conceptus constitutione*, monstri ancipitis
originem promovere potest; nimirum si mulier
gemellis concipiendis materiam sufficientem in
utero habuerit, virtutemque utrique conceptui ef-
formando idoneam; vehemens imaginatio gemello-
rum in una quapiam parte corporis copulatorum, si
adjunctam habuerit in foetu alicujus membri atro-
phiam, facilè jam tibi producere poterit ex gemi-
nis turpiter in unum junctis monstrum anceps, tabe-
factam obtinens particulam quampiam, reliquarum
magnitudini nullum proportionis signum correspon-
dens, obtinentem.

C A P. XXIX.

*Monstri ancipitis origo, & caussa septima reponitur
in arte peccata naturæ imitante, ac non sine
auxilio naturæ operante.*

ARtem etiam esse ancipitis monstri conficiendi,
mirum fortasse videbitur alicui, & ad nostrum
institutum minimè pertinens, qui Physiologiam tra-
ctamus in hoc opere. Verùm quoniam Philosophum
naturalem decet omnia naturæ opera contemplari, seu

Physicum
quæ decet
contemplari.

Ars monstra
non efficit si-
ne opera na-
turæ.

Ars ut mon-
stra efficiat.

Ars monstra
ut efficiat in
stirpibus.
or in homini-
bus.

solitariè operetur, seu alteri cuiquam efficienti co-
operetur: quando ars, si aliqua est monstra effin-
gere valens, hoc ipsum sine opera naturæ præsta-
re nequeat: immò verò quum origo monstrorum
à natura præcipuè pendeat. artis autem operatio
sit solùm applicare activa passivis naturalibus: jam
physici muneris est monstra in viventium genere
artis ministerio facta considerare. Porro artis be-
neficio, seu verius maleficio, viventia monstra ef-
fingi posse primùm observamus in stirpibus; siqui-
dem agricolæ variarum arborum insitione, collig-
ationeque, quo magis unitæ stirpes specie invicem
dissideant, eo ex ijs conjunctis vivens monstrosam
magis naturam obtinebit. Deinde verò in mentem
subit solertissimum præceptorem *Taliacotium* per
insitionem consuevisse curtas aures, & nares, cur-
taque labia curare, brachio primùm partibus illis ex-
coriatis conjuncto; quod poterat nullo negotio in-
ducta cicatrice ijs partibus, conjunctum relinquere
in monstrosam effigiem: ut apparet ex ejus disertis-
simo libello. Non dissimili planè ratione factum est,
466. ut Anno Domini quadringentesimo sexagesimo sex-
to, referente ^a *Jordane*, & *Cuspiniano*, in *Gallia*
duo juvenes fulmine tacti adustione in unum con-
cretis corporibus inventi sint. Sed & homines adu-
stione pedum, manuumque, aut capitis, malè curatos
monstrosam effigiem præferentes plurimos conspe-
ximus. Non ergo mirum sit, si ambulones aliquot
provincias peragrantes monstra mirifica ostensuri
ad lucrum, ea prius sibi confecerint puellorum cor-
pora miris modis aliqua ex parte, potissimum car-
nosa, ut dorso, natibus, & brachijs, decorticata, in-
vicemque colligata, & à natura per transfusum san-
guinem

^a Lib. an-
nal. in
consul.

guinem, ac nutritionem in unum coagmentari permissa; alia quapiam parte amputata, ad horridiorem monstri aspectum. Averruncet Deus, & severè puniant Principes tales scyphantas. Sed etiam sine ullo scelere ob chirurgorum aliquorum imperitiam, atque aliquando ob ægrotantium negligentiam, membra corporis vulnerata, excoriata, è naturali loco dimota, ad pristinum statum haud probè restituta monstrosam hominis formam repræsentant. Hæc autem extra uterum monstra gignuntur, quæcumque artis ministerio constituuntur. Tot igitur, ac tales sunt, & his aliæ consimiles unicuique ex superioribus deductu faciles origines, & causæ propriæ monstrorum humanorum ancipitis naturæ. Jam ergo ad alias monstrorum species in eodem genere patefaciendas accedamus.

C A P. XXX.

Monstri difformis existentia ex historicis promulgatur.

MUlta in eadem uniformium serie fuere monstra, partes de naturali sede transpositas turpiter habentia; quæ difformia nobis appellare libuit. Namque *Venetijs* ^a *Petro Justiniano* historico insigni, *Rubeaquense*, *Gualtherioque* autoribus, puer editus est corpore plurivariam scisso; qui, præter multa foediora relatu, genitale membrum habuit vertici adnatum; atque ob eam rem non placuit in apertum referri. ^b *Cælij Rhodigini* testimonio natum est in patrii soli vico, nomine *Sarzano*, magnitudinis inusitatæ monstrum; infans

Anno Dñi.

1487.

1514.

fuit

^a Hist. Vener. lib. 10.

^b 24. lect. ant. ca. 3.

fuit biceps ; multa in eo mira ; quadrimestris magnitudo , membra omnia cum proceritate responsum habentia, & amuffitata ; facies utraque fimilitudinis propè indiscretæ ; in capitibus crines aliquanto longiores, ac nigricantes ; inter utrumque caput ex col-limitio humerorum tertia manus exerebatur, fed quæ aures longitudine non excederet, nec integra vifebatur omnino : Quia verò non folùm ob exceffum geminatorum capitum ; fed ob transpositionem tertiæ manus inter colla , vifenda res erat , mitti placuit ad *Hispanorum Ducem*, qui in proximo vicaria Regis fungebatur potestate : Id autem ut citra putredinis notam poffet obiri ; exenterare præmortuum necesse fuit : inibi ergo mirum aliud ; cor quidem simplex, ut affolet ; at jecur duplex, ficuti & lien ; nam in viscere hoc vifam quandoque duplicationem credimus ^c *Aristoteli* ; verùm in hoc, hujusque generis ^c *4. de ge an. cap. 4* monftris mira quidem, fed naturalis tamen à peritis rerum ratio afferri folet.

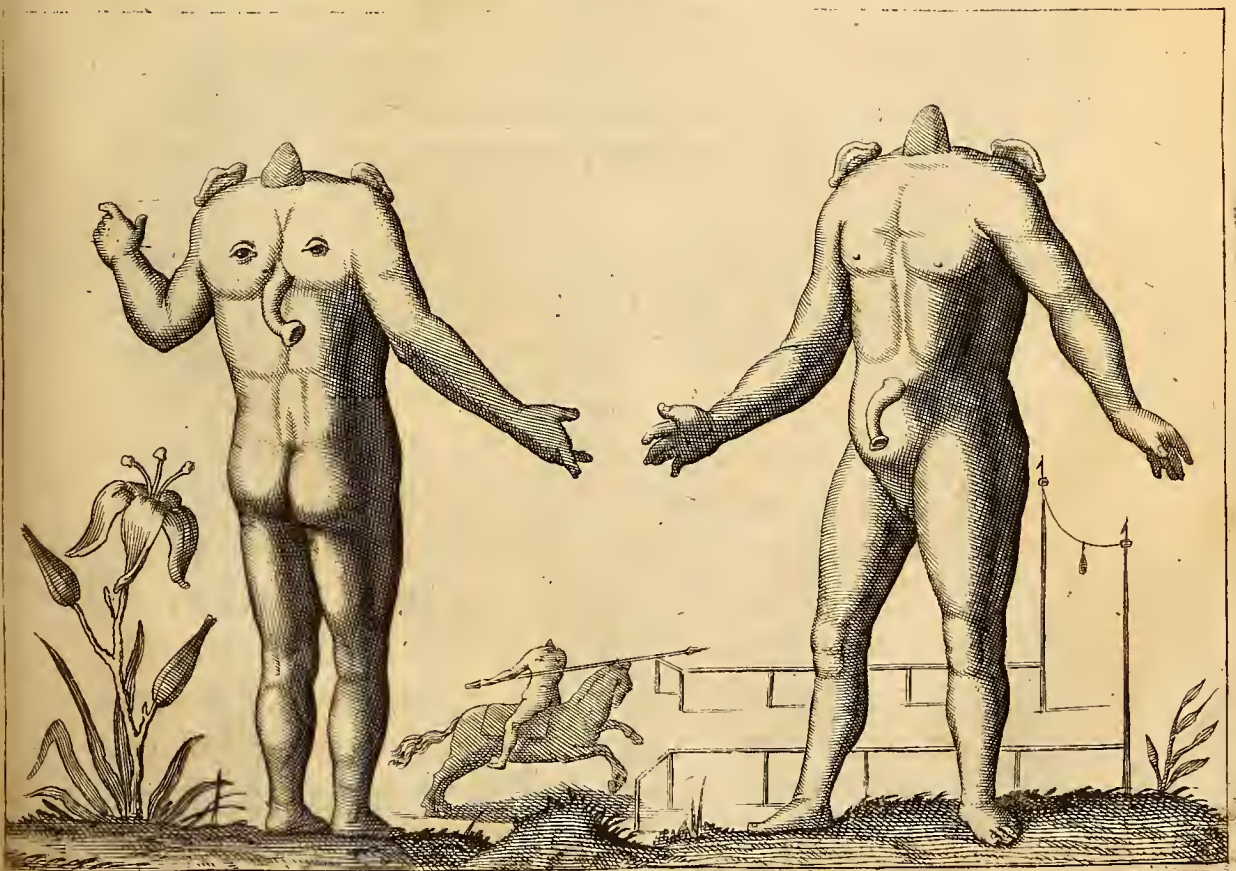
In *Ploa Voittlandie* oppido, *Rubeaquensis* testi-
 monio infans natus est, in quo neque dorsum, ne- 1547.
 que venter apparuit; intestina circa pectus ex aper-
 to corpore longè dependebant; caput versus pe-
 des inclinavit; umbilicus fuit in mola dextræ ti-
 biæ; caput acuminatum fuit ad similitudinem cida-
 ris, aut tiaræ, in hanc effigiem.

1550. *Luneburgi* ortus est infans ore distorto; unde *lingua* fissa, quasi duplex, exerebatur. Simile monstrum
 1553. ibidem triennio post exortum est *Stetini*, autore
 1554. *Fincelio*, in suburbio monstrum enatum est, cui capitis loco massa informis erat, mobilis, ut exta ovilla; loco unius auriculæ brachium stabat; loco faciei cincinnus similis pilis felinis; & lupi piscis ova, per quæ inferius lucebant ocelli vitrei, & renidentes; os contractissimo erat foramine, sine labiis, nasus quoque minutissimus erat; absque collo; alterum brachium è latere prominebat: sed neque pectoris, neque dorsi effigies aderat; lineola solùm notabatur rachi; nullus erat omnino sexus: brachia, & longa crura continuo rigebant

gebant offe sine juncturis, cubitis, & poplitibus: manus, & imi pedes erant molles, & penduli tanquam bis fracti, similes unguibus curvis, & aduncis *Lutræ*: mortuum mater peperit, licet in utero viveret. Cujus imago initio capitis visa est cum monstro *Sarzanense*. *Ambrosius Paræus* confitetur *Ville Francæ* in *Vasconia* ortam esse puellam sine capite, habentem aures in scapulis retro, nasum inter eas in spina, qui proboscidem parvam referret; oculos in humeris retrorsum aspicientes; & linguam sursum exertam, unde collum provenire debuisset: cujus monstri effigiem à *Fontano Agenensi Medico*, qui se id vidisse sanctè affirmabat, acceptam à *Ioannes Altinus Doctor Medicus Paræo* tradidit hujusmodi.

d lib. de
mirab. &
longæ.

Sed & testimonio *Phlegontis Tralliani Cæsaris Liberti* multò prius infans ortus est caput habens è sinistro enatum humero.

1624. Anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo quarto die XII. Julij, *Firmi*, quæ civitas est *Italiae* in *Æmilia*, dum Urbi Præfectus esset *Octavius Riparolia Genuensis*, exorta est puella toto corpore benè organizata, excepto capite, quod est aspectu foedissimum; nam videtur in occipite velut oculus obscurus: alter oculus visitur elatus in capite supra futuram coronalem, referens oculum humanum, & paullò majorem, sed sine palpebris, & absque ciliis, quorum vice sunt capilli capitis. Monstrum id habet frontem rugosam, sub qua utrimque spectantur parvæ quædam cavitates, ubi debebant naturaliter esse oculi. In media facie, ad locum nasi, erumpit frustum carnis, quod pendet veluti membrum virile (licet mihi videatur potius pyri carnei figuram æmulari) & est aliquantulum crassiusculum in apice; ubi spectatur etiam quoddam foramen: quod carneum frustum, velut appendix quædam, à vultu monstri pendulum separatur omnino præterquam in radice: sub hoc seu naso, seu pyro, seu proboscide, residet quædam rubea pellis quasi figuræ quadrangularis; & utrimque in ea spectantur oculi duo, velut oculi gallinæ. Ab ortu statim puella monstrosa sacro fonte baptizata fuit: & prius interiit, ac sepulturæ mandata, quàm ejus origo vulgaretur. Ego (scribit *Riparolia*) ad primum nuncium, eam curavi exhumandam, ut balsamo condiretur: sed inveni jam illi mures consumpsisse vultum, & fermè totum caput. Quidam Pictor, qui monstrum & vivum, & mortuum aspexit, ejus imaginem pinxit:

quæ

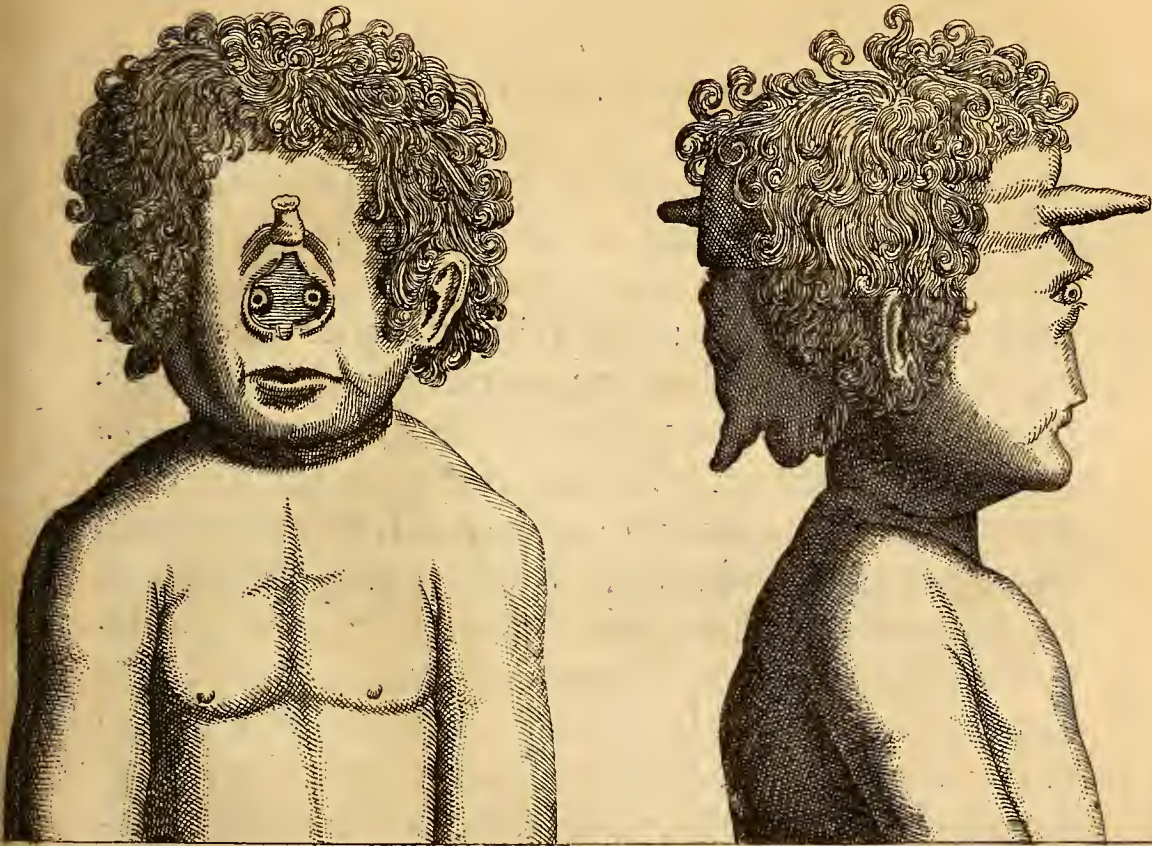
quæ cum serie facti, tunc Romæ transmissa, ad Eminentissimum ac Reverendissimum Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem *Franciscum Barberinum Sanctissimi Domini nostri Urbani Octavi* nepotem, nunc demum ex *Urbe Roma Patavium* missa fuit ab eximio Equite *Cassiano à Puteo* ejusdem Cardinalis pincerna ad Clarissimum Virum *Laurentium Pignorium*; qui mihi nostro volumine dedit inferendam, cum historia nuper fide relata ex autographo *Riparoliano*. Monstri verò ejusdem, ut pictor ille, sic & nos triplicem damus figuram, ut possint

pars anterior, posterior, & lateralis, in quibus ad-
sunt partes à naturali situ, & sede, atque figura pror-
sus abjunctæ.

Huic monstro simillimam faciei effigiem obti-
net aliud, quod habuit caput *Jani bifrontis*; &
utraq; facies loco nasi membrum virile; quod
altera quoque sortita est cum testibus in loco men-
ti: ad radices portentosi nasi parte inferiori utra-
que facies pariter habuit geminos oculos; altero
vultu aures longè infra locum naturalem, altero il-
las ad sedem naturalem obtinente: incertum an maf-
culeo sexu natum, an femineo: certum est ortum
paullò ante quàm *Rex Gallie* superiori seculo cum
exercitu non ita faustis auspicijs in *Italiam* venisset.
Imaginem nuperrimè transmisit *Patavium* ex *Urbe*
Roma vir eruditissimus *eques Cassianus à Puteo*, scri-
bens eam deductam fuisse ex icone *Leonardi Vincij*,
servato in Musæo Eminentissimi & Reverendissimi
Cardinalis *Francisci Barberini*, qui picturam emit
una cum alijs plerisque rebus eximij sculptoris, ac
pictoris *Villamene*, non ita pridem vita defuncti.
Monstri verò effigies talis erat.

Sic

Sic ergo reipsa fuere monstra partes transpositas
habentia, quæ Difformia nuncupavimus.

C A P.

C A P. XXXI.

*De Monstri difformis natura, & caussis; prima-
que illius origo resolvitur in malam
uteri conformationem.*

Monstri difformis ob partium è naturali sede transpositionem, ac speciatim puelli caput ex-erentis ex humero sinistro caussa, & origo est ex uteri mala conformatione: quia scilicet ea pars uteri, quæ capiti puelli naturalem locum præbere debebat, aliquo duriori tumore quomodocumque repleta, sive is in ejus substantia insideret, sive intra illam in contenta membrana foetum ambiente, sive extra ipsam in aliqua parte abdominis interiori propè uterum sita: nequeunte enim parte illa materiæ, quæ constituendo capiti dicata est à natura, reliquæ massæ conceptus in eo loco adjungi, quo deberet, eum alieno corpore minimè cedente repletum inveniens, cogitur in vicinas quantum potest sedes decumbere: ibique propriam formam capitis à vi formatrice adipiscens, importuno in loco collocato capite monstrum difforme constituit.

C A P. XXXII.

*Secunda monstri difformis origo, & caussa spectat ad
malum situm placentæ nuncupatæ: cujus
usus explicatur.*

EIdem monstorum generi consimiliter originem præbere poterit moles illa carnea placentæ referens imaginem, & uterini jecoris bellè usum obtinens in gravidarum utero, ex menstruo sanguine sensim ab orificijs vasorum effluente, & crescente genita; uteri fundo, & superiori parti adnexa; in qua maternus sanguis foetui nutriendo ulteriori elaboratione aptior efficitur; quod scitè primus omnium anatomicorum observavit *Arantius*: nempe si placenta hæc majorem in magnitudinem intumescat, majoremque duritiem contrahat, quàm par sit; & alienum à natura situm, quacumque ex caussa fortiatur; tunc locum occupans debitum alicui parti formandi conceptus, eam à naturali sede pellens orientem, ac proinde ob summam mollitiem duriori corpori concedentem, membrorum naturalem situm vitiat, monstrumque difforme constituit. Atque hac ratione ortum habere potuit monstrum ore distorto, partibusque turpiter nimium hiantibus, ac scissis, transpositisque; interposito nempe duriori placentæ corpore, ac molliores illas de sibi debitis locis expellente; cujusmodi monstra dudum notavimus *Nursiæ*, ac *Stetini* genita.

Placenta uteri jecur. ut gignatur.

Cujus finis gratia.

Ut monstrum difforme constituat.

C A P. XXXIII.

*Tertia difformis monstri caussa, & origo
ex mola depromitur.*

Mola quid, &
unde orta.
Ut monstrum
difforme fa-
ciat.

Non dissimilem consimili monstrorum speciei
causam, & generationem tribuisse poterit &
mola, carnea substantia nonnunquam in utero mu-
lieris ex vitiato semine genita; si contigerit eam sive
per superfoetationem post conceptum, sive ante con-
ceptum, sive simul etiam procreari; ipsa enim potest
tum mole sua nimia, tum duritie sua pervicaci, tum
motu suo incondito, & inordinato, tum pondere
suo gravi varias partium foetus transpositiones effice-
re monstrosas, nunc distorquendo membra eorum
pulsu ad vicinas sedes; nunc scindendo partes; nunc
ad loca remotiora illas pellendo; nunc in alia mem-
bra velut intrudendo: & hac sanè ratione procreari
potuit monstrum sine capite oculos habens in pecto-
re à *Paræo* relatam; scilicet à magna, & dura mola
comprimente pulsa, & intrusa materia capitis consti-
tutioni destinata in regionem thoracis.

C A P. XXXIV.

*Quarta monstri difformis origo, & caussa
ostenditur ex motu.*

Motus ut
monstrum
difforme pro-
ducat.

Difformium monstrorum origini causam exhi-
bere poterit etiam motus materix, quæ deter-
minatarum partium foetus constitutioni dicata est à
natura; ubi etenim sive à flatibus in utero genitis, si-
ve à percussione ventris gravidarum, sive ab earum
casu, sive à vehementi aliquo alio earumdem motu
mollissimi conceptus aliqua portio de pristino loco,
situque

situque naturali violenter divellatur, & in alienam sedem transferatur, ibi non cognatis sibi membris veluti per infitionem adhærescens, monstrum membrorum turpi transpositione difforme in esse constituit. Sic planè dixerim olim enata fuisse monstra ^{a cap. 30.} quamplura, quorum supra ^a memoravimus historias.

C A P. XXXV.

Quinta monstri difformis origo & causa statuitur imbecillitas facultatis discretivæ.

QUoniam partes omnes utriusque feminis, & materni sanguinis, ex quibusque parentum membris materiam sibi ab eorum nutritionis superabundantiis haurientes, dum in utero ad primam conceptus constitutionem conveniunt, simul in unum confunduntur, ac exactissimè permiscentur; ^{Necessitas virtutis discretivæ in femine.} necesse est in femine præter vim formatricem membrorum, adesse quoque aliam facultatem, quæ rudis, atque confusæ illius massæ partes singulas discernat, & quasque suis locis applicet, qui à natura debentur iis membris, quorum constitutioni sigillatim partes illæ inservire debent: uti latius à nobis ostensum est in opere ^a *De humani fœtus constitutione*: Si verò contigerit in femine vim quidem formatricem robustam esse, at facultatem separatricem, discretivamque partium materiæ conceptus, sive ob ineptitudinem instrumenti proprii, sive ob vitium ^{Facultas discretiva ut monstra difformia producat.} temperamenti, quo nititur, adeò imbecillam esse, ut nequeat proprium munus adimplere: tunc vis formatrix valida infirmam separatricem habens adjunctam, & munere suo non functam, ociosamque, in

^a cap. 7. 8. & seq.

confusis illis absque ordine partibus varia membra effingit, quorum ex naturali sua propensione capaces existunt, non obtento eorum situ naturali: quocirca monstrum partium convenientem situm, & ordinem inter se non habentium difforme generatur: cujusmodi generationem inter cetera obtinere potuit *Stetini* monstrum.

C A P. XXXVI.

Sexta origo, & causa monstri difformis ad nimiam materiae visciditatem redigitur.

Materiae visciditas ut monstrum difforme constituat.

Agentia purè physica ut ex necessitate operentur.

S In autem cum formatrice facultate discretrix in semine virtus valida satis extiterit, quantum postulat naturalis, & ordinaria materiei, quam subigere debet, constitutio: at verò in massa conceptus aliqua particula, sive redundans, sive non redundans, fuerit tenaci adeò lentore alicui particulæ diverso à sibi consentaneo loco sitæ junctæ, ut inde nulla vi, neque valida facultate revelli, & in convenientem sibi regionem transferri valeat: tunc virtus formatrix membrum ex ea formans, ad quod illa materia determinatam, & naturalem habet propensionem, difforme monstrum effingere cogitur: virtus enim partium viventis formativa est agens merè naturale; agentia verò purè physica ubicumque locorum materiam dispositam compererint, munere suo ex necessitate funguntur, illique materiei debitam formam conciliant: & profectò hac ratione ortum fuisse potuit *Sarzani* monstrum tertiam manum inter duo colla retinens: & alia quoque in hoc genere plurima.

C A P. XXXVI.

Monstra informia debitam membrorum figuram non retinentia re ipsa inveniri.

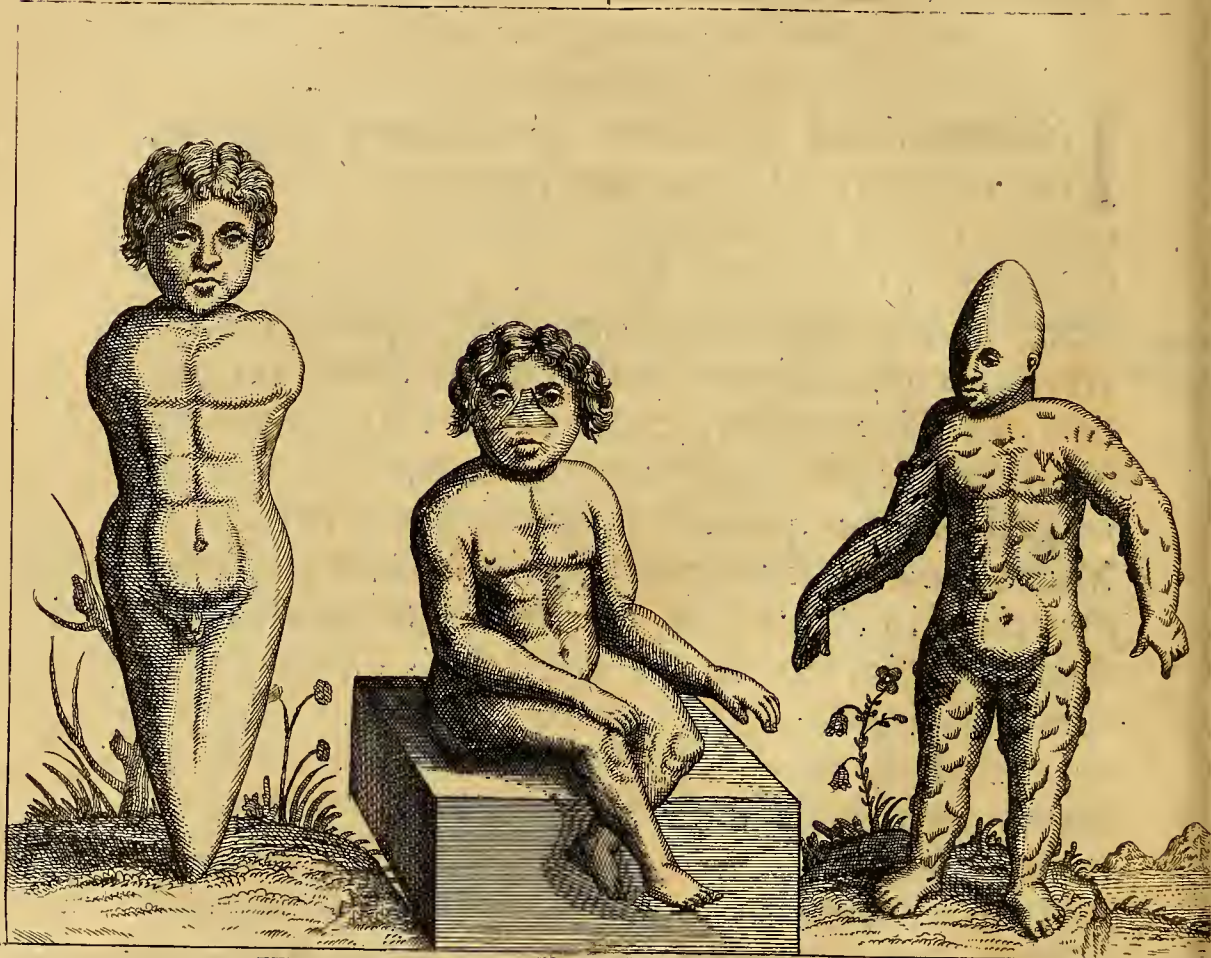
INforme illud monstrum appellamus, cujus vel toti corpori, vel alicui parti præcipuæ, conspicuæque non inest figura naturalis, sed alia ab ea longè dissidens. Fuisse verò & in hoc genere monstra humana constat apertissimè apud ^a *Hippocratem*, qui *Antigenis* uxorem perperisse fatetur carnosum puerum, exossem totum, crassum, & rotundum; qui membris, & præcipuis corporis partibus distinctus, magnitudinem quatuor digitorum non excedebat. Multò post ex *Rubeaquensis*, & *Gualtherij Chroni-
stæ* relatu in *Saxonia* infans natus est horrendo aspectu, contusis, laceratis, atque laxatis membris omnibus: capite oblongo, & quasi *Turcico pileo* insignito. *Tundorsij* quoque figuli uxor monstrum peperit horrendum: erat autem à vertice ad hypochondria hominis figura, ore tamen prominente ad instar canis: facie torva: ab umbilico verò destitutum reliquis partibus corporis humani, descendit in formam pyramidalem, in cuspide referens similitudinem caudæ *Suis* inflexæ; in dorsi autem spina umbilici alia imago prætensa erat: erecta tamen instar caudæ: sexus nullus omnino apparebat, non masculi, non feminæ, non androgyni. In agro *Piceno Jacobi Rueffi* ^b testimonio natus est infans absque brachijs, à genitalibus itidem desinens in conum quasi pyramidis, nullis coxis, tibiis, aut pedibus: erat autem sexu masculino, ceteras partes integrè forma-

Anno Dñi.

1545.

1556.

tas obtinens. *Basileæ* verò *Gualtherio* infans adeò
ſciſſis, & apertis naribus ortus eſt, ut inde illius ce-
rebrum facillimè ſit conſpectum.

Divo *Augustino* apud *Hipponem* natus eſt ho-
mo quaſi lunatas habens plantas, & in eis binos
tantummodo digitos, ſimiles & manus. Non ſunt
itaque figmenta monſtra informia naturalem cor-
poris totius, vel partium aliquarum convenientem
figuram non habentia.

c. 16. d.
civit. De
cap. 8.

C A P. XXXVIII.

*De monstrorum informium origine, & caussa; quæ
primùm deducitur ex imbecillitate
facultatis formatricis.*

AT verò monstrum informe, quod in eo totam
sui naturam constitutam habet, ut aliqua por-
tio corporis figuram maximè alienam gerat à natu-
rali, alias obtinuit suæ generationis caussas: qua-
rum primam esse putamus virtutis formatricis imbe-
cillitatem: quum enim ad hanc virtutem solam, &
maximè pertineat effingere singularum partium fi-
guras: ubi quæ in feminis ea portione residet, cui
præcisè alicujus membri determinati conformatio
destinata est à natura, ita debilis extiterit, sive ob
caloris inopiam, sive ob spirituum, quibus innititur,
intemperiem, sive ob aliam quamcumque caussam,
tunc sanè parti sibi efformandæ naturalem, ac debi-
tam suæ speciei figuram non imprimens, monstrum
conficit informe. Et sanè de caloris excessu, & de-
fectu in proposito meminit ^a *Aristoteles* alicubi scri-
bens, *Inest hic calor in excremento seminali tan-
tam, talemque habens motionem, quanta modicè ad
quamvis corporis partem accommodetur. Quod si vel
deficit, vel excedit, rem; quæ fit, aut deteriolem effi-
cit, aut læsam, & mancam.* Sic ^b *Hippocraticus* il-
le puellus ex *Antigenis* uxore rotundus totus ena-
tus est.

Cujus virtu-
tis interfit ef-
formare
membrorum
figuras.

^a 2. de ge.
an. c. 4.

^b 2. de
morbis
vulg. sect.
2.

CAP-

C A P. XXXIX.

Secunda monstri informis origo, & caussa ex angustia uteri colligitur.

Uteri angustia unde pendere valeat.

HUic informi monstrorum generi procreando satis dici non potest quantum uteri conferat angustia, undecumque illa dependeat: sive à naturali matricis exilitate, sive à ventris affectata contractione, compressioneve; sive à vicinarum partium, aut uteri duro tumore; sive à multitudine foetuum simul conceptorum: quum etenim crescens indies embryo locum amplum non habeat, in quo pro ratione sui augmenti partes omnes corporis extendere commodè valeat; prominentiores ob suæ substantiæ mollitiem angustiae loci facilè cedentes, variis, mirisque modis in seipsas contorquentur, & ad continentis loci figuram turpiter conformantur; quam informitatem diu in utero sustinentes, habitualement reddidit caussa, conservans illam multo tempore; unde monstra enascuntur turpi distortionem informia. Sic exortum dixeris puerum pedibus manibusque mirè distortum à ^a *Paræo*, ^b & *Rueffo* descriptum.

^a Lib. 24.
cap. 2.
^b 5, de
concep.
cap. 3.

C A P. XL.

Tertia informium monstrorum caussa, & origo in motu inordinato reponitur.

OB materiæ foetus in utero degentis teneritudinem cum visciditate conjunctam fieri quoque potest ut quacumque de caussa membrum aliquod infantis inordinato, ac vehementi motu cieatur, pars ea corporis mirè in monstrosam figuram distorqueatur; sive materna culpa enormes corporis agitationes

nes

nes fiant, ut in validioribus choreis, & saltationibus; sive ab externo aliquo motore gravida violenter concutiatur; sive termerè foetus ipsemet in alvo sponte moveatur: & eo sanè magis monstro informi vehementior motus originem præbere poterit, si motum fieri contigerit in angusto nimium utero. Sic profectò genitum dixeris infantem illum adeò scissis, & apertis naribus, ut per eas cerebrum inspicienti manifestè pateret; intrusis nimirum intra nares puelli digitis, & post digitulos etiam manibus integris, odorandi meatus mirè sensim sine sensu in monstrosam informitatem diducentibus.

C A P. XLI.

Quarta informis monstri origo, & causa depromitur ex mola, & placenta, tumoreque uteri, concurrente virtutis formatricis imbecillitate; ac materia ineptitudine.

SED informitas illa maxima, quæ observata fuit in puello habente partes ab umbilico infra in pyramidalem figuram desinentes, nullamque membrorum humanorum imaginem præferentes, plures habuit in unum concurrentes causas monstrificas; nimirum virtute illarum partium formatrice debili suam functionem intermittente; rudique, ac ineptâ illa materia hinc à dura mola, illinc ab excrescente placenta, & tertio ex latere à tumore uteri compressa in conum pyramidis; cujus cuspis acutior ab angustia loci in suillæ caudæ similitudinem contorta esse potuit. Quæ quidem causæ ut difficili negotio in unum coeunt; ita monstrorum origini adscribi optimè possunt; quorum natura est ut rarò admodum proveniant.

C A P. XLII.

Quinta informis monstri origo, & caussa ex imaginatione parentum vehementi explicatur.

Ceterum aliquas etiam monstrosas informitates à vehementi parentum imaginatione, potissimumque matris, seu vigilantis, seu dormientis, embryj corpusculo præsertim organizationis tempore imprimi posse, nihil est quod prohibeat satis; & è minus, quò facilius est vigenti, urgentique phantasiæ spectro conceptus alicujus membri figuram distorquere, atque à naturali constitutione turpiter variare, quàm partis alicujus aut magnitudinem adaugere, aut numerum geminare, aut situm permutare: At verò & ^a alibi fusè demonstravimus imaginationis generantium simulachra vehementiora facile posse in embryj substantiam alienissimarum rerum imagines, ac figuras insculpere; quæ theoria inde huc nobis transferenda non est. Ita ergo fieri potest ut visi monstri consimilis à parentibus, vel etiam per somnium, simulachro imaginationi eorum altè defixo; indeque spiritibus, ac virtuti formativæ impresso consimilis figura in membris embryj generetur.

^a De hum. foet. const. cap. 26.

C A P. XLIII.

Sexta informis monstri caussa, & origo in monstroso parente detegitur.

SIn autem parentum aliquis, aut ambo monstrosam informitatem in corpore, sive ortu, sive post

post ortum à morbo contraxerint; næ ipsi filios sibi consimiles, atque adeò monstrosos procreare poterunt; non quidem semper, quia unius informitati parens alter consulere poterit, si aut non ambo informes extiterint, aut non eadem corporis parte, aut non longè à concubitu vi morbi in talem informitatem inciderint; adeò ut seminis ante informitatem geniti aliquid habeant foetui constituendo sufficiens. Sin minus, ex monstrosis parentibus informes itidem filij procreabuntur: mirè namque pertinax est cujusque natura viventis in generanda sobole sibi quantum fieri potest quamsimillima: Quin & lapsam parentum essentiam in generatione filiorum errare non est difficile.

C A P. XLIV.

Septima informis monstri origo, & caussa refertur ad menstruorum fluxum tempore conceptus.

Q Uum autem parentes liberorum procreationi menstruæ purgationis tempore operam dare voluerint, monstrorum generationi sese obnoxios reddunt, vel è sacrarum litterarum testimonio; siquidem nobiscum & ^a *Paræus* apud ^b *Esdram Prophetam* se legisse confitetur, mulieres, quæ fluentibus mensibus viro se miscuerint, monstra parituras: ^c *Solinus* etiam in suo *Polyhistorico* ex *Democrito Physico* asserit mulieris profluvia menstrualia non parvis spectata documentis inter monstrifica meritò numerari; cujus ea ratio est, quia tunc menstruo primæ partium foetus constitutioni apto, ut puta ex residuo ultimi alimenti membrorum

^a lib. 24.

^c 1.

^b lib. 4.

cap. 5.

^c cap. 3.

omnium parentis exorto, commistum est menstruum alimentare, nondum vi tertiæ coctionis ultimam dispositionem adeptum ad induendum naturam cujusque membri determinatè: quare ex illa menstrui utriusque confusione non nisi monstrum informe potest exoriri. Sic fanè ortum dixero *Rueffi* monstrum, & alia.

C A P. XLV.

Monstri enormis existentia patefit.

HUmana corpora, eorumve membra, quibus nihil desit, nihilque superfit; nec situs, aut figuræ ullum adsit erratum; sed in sola substantia ordinarium naturæ cursum non servantia, & videntibus admirationem parientia, ea nobis *Enormia monstra* cognominantur, quorum tres tantum differentias videre licuit apud auctores, prioris exemplum est vetustissimum illud *Pythagoræ*, cui femur aureum extitisse credidit antiquitas; * *Diogenes enim Laërtius* asserit famam esse nudatum *Pythagoræ* femur aliquando aureum apparuisse: de cujus caussis suo loco ^a latius. ^b *Ælianus* hujus rei assertorem facit *Aristotelem* dicens, *Aristoteles* dicit à *Crotoniatis Pythagoram Apollinem Hyperboreum* cognominari, & hæc addit ille *Nicomachides*, quod aliquando eadem die & eadam hora visus sit à multis & in *Metapontio*, & in ludis *Crotone* surgere: ubi *Pythagoras* etiam alterum femur aureum ostendit. Dicit idem ille quod *Nessus fluvium* transiens appellatus sit; & multos ait hanc appellationem audivisse. Alterius exempla recentiora sunt; & primum à ^c *Cardano* adducitur, asseverante *Constantij* tempore in urbe *Daphne* regi-

* lib. 8.

^a cap. 47.

48. 49.

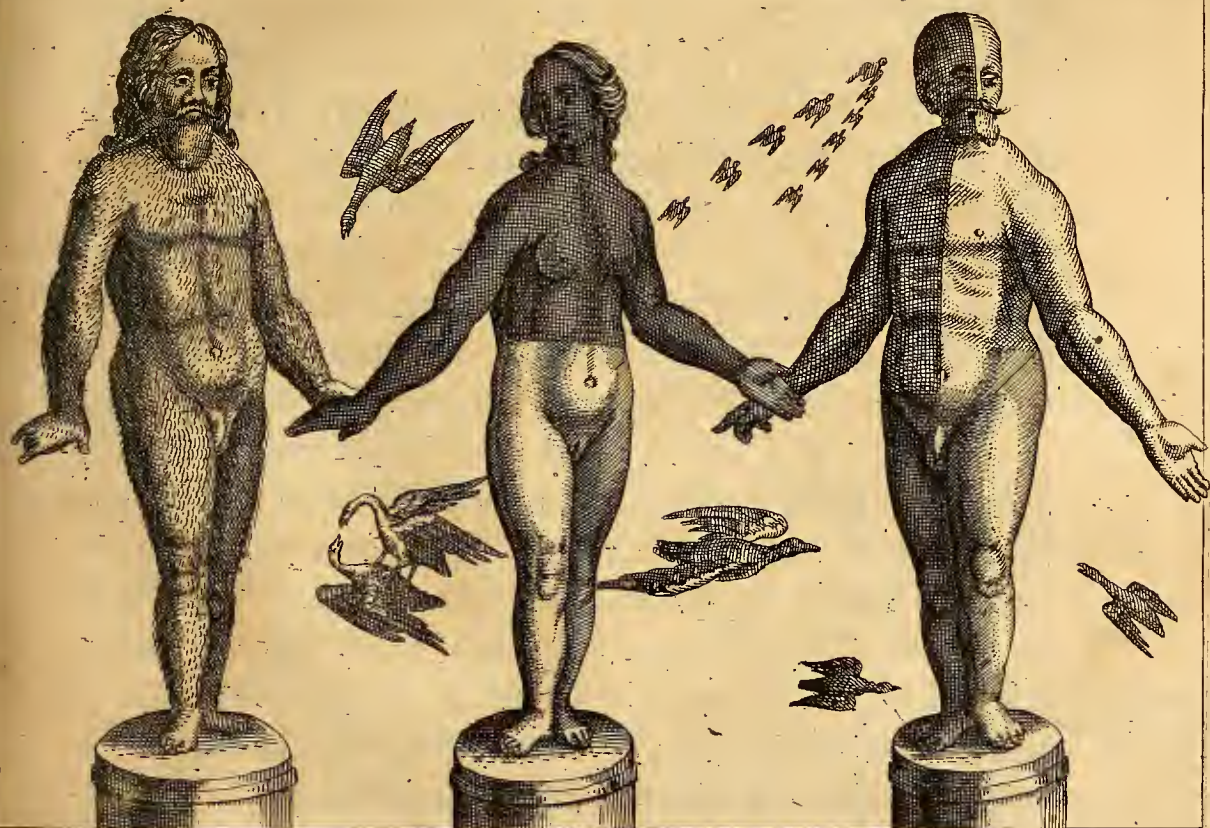
^b lib. 2.

c. 2.

^c 15. de variet. c.

77.

regionis *Anthiochiæ* natum infantem barbatur præter alia monstrosa. Secundum proponitur à ^d*Damasce-*
Maicol. ter. canic. llo. 3. lib. 13. 2.
no, qui testatur visam sibi puellam corpore toto instar *Ursi* villosam in agri *Pisani* oppido *Petræ sanctæ* genitam. ^e*Realdus* item *Columbus* insignis anatomicus ait se vidisse *Hispanum* quemdam pilis refertissimum in omni corporis parte, præterquam in facie, & manuum parte; ut in prima figura hujus imaginis apparet.

Vidisse ait etiam *Vestalem* consimiliter pilosam. *Rubeaquensi*, & *Gualtherio* pariter, *Martino Quarto Pontifice* ex illustri quadam femina natus est puer villosus, & in speciem *ursi* unguiculis armatus; quo monstrifico partu permoti matronæ necessarij, omnes *ursum* imagines, quæ fortè in ejus do-

mo fuerunt; deleri iussere; manifesto argumento receptæ ab ea imaginationis in conceptu. *Suevam* mulierem peperisse infantem ad instar Ursi pilosum testantur duo *Magni Upsalenses Episcopi*, consentiente *Delrio*. Sed & in sacra pagina legimus *Esau* ^{f. Gene. cap. 27.} filium *Isaac* hominem fuisse pilosum; quem ut æmularetur *Iacob* materno impulsu pelliculas hœdorū circumdedit manibus, & colli nuda porrexit; & à patre tactu putatus est *Esau*. Tertiæ differentiæ monstri ^{g. 1. 17. hist. par. 4. to. 2. p. 11. lib. 7} enormis duo exempla recentissima proponuntur à *Iacobo Augusto* & *Thuano* in hanc sententiam, Anno 1582. res incidit quò magis mira, eò minus fidei apud posteros habitura, nisi certissimis veritatis testimonijs niteretur; quam quia pro comperto habemus, hoc loco, ne in dubium olim revocetur, amplius asseri officij nostri & instituti esse duxi. Mulier quædam *Agendici Senonum*, quæ *Celticæ* nostræ metropolis est Archiepiscopali dignitate ornata, *Columba Charria* nomine *Ludovico Caritati Sartori* nupta, quum ad annum trigesimum octavum valetudine integra pervenisset, neque adhuc uterum gestasset, certissima habuit concepti foetus indicia, menstruis purgationibus non jam ut antea statis temporibus erumpentibus, & frequenti uteri motu jam manifesto, ac tumore lumborum & abdominis paullatim succrescente, mammisque lacte turgentibus: tandem decurso statæ gestationis curriculo, graveis puerperij labores, & alvi tormina experiri cœpit, urina ad aliquod dies suppressâ, quæ postea currente veluti alveo magna vi erupit, profuso illo ichore non tam ex vesicæ meatu, quàm ex muliebribus oculis scaturiente, & tunica disrupta una cum serosis recrementis sanguinis coacti quasi rhombus

Signa gravitatis certissima.

bus emerfit: ex eo mammæ concidere visæ; & motus infantis aut ignavus, aut nullus, ac labores mulieris tolerabiliores fuere; quæ à ludibrio illius fœturæ totum triennium in lecto decubuit, semper de valetudine adversa, de duritie, de tumore, de torminibus alvi, ac de inutili illo pondere, quod per se mobile pro vario gestantis motu, modò in hanc, modò in illam partem procumbebat, quamdiu vixit, conquesta. Quum rideretur à vicinis, ut erat satis lepidò ingenio, respondere solita erat, fore ut fœtus, quem utero gestabat, cum parentis exitio aliquando prodiret: Fato post vigesimum octavum gestationis illius annum functæ dissecto abdomine, uterus rugosus apparuit, & versicolor, tactu durus, ac veluti testaceus; sectoque rursus eo vix tandem renitente ad novaculæ aciem, portentosa mole gypsea eductus fœtus benè conformatis membris, ac eodem prorsus quo ceteri positu, de cetero penè lapideus; Fœtus lapideus in utero. ita tamen ut ossa capitis quasi cornea interlucere; partes autem internæ, viscera, cor, cerebrum naturalem habitum servabant; nisi quod ultra modum induruerant, non tamen ut externæ. Hodie adhuc corpusculum illud *Agendici* à prætereuntibus miraculi instar visitur, expers putredinis, & teredinis. De eo scripsere *Joannes Alibosius Augustodonensis*, qui postea *Henrici Quarti Archiaterus* fuit, & *Simo Provencherius Ligonensis*, præstantes Medici, causas concretionis, & post extinctum fœtum duritiæ contractæ: quum potius putrefieri debuisset, exarterimati; quas rerum naturalium peritis amplius discutientias relinquit Historicus. Hujus infantis semilapidei lapidescentis testimonium etiam perhibere ^b *Laurentius* celebrati nominis anatomicus

Quer-

Quercetanus ⁱ Jathrochymicus insignis, ^k *Bonamicus* egregius Philosophus, & novissimè omnium ^l *Riolanus* Medicus eximius. Subjungit autem aliud in hoc genere monstrum *Thuanus* inquires, tantum addam huic gemellum ferè naturæ miraculum proximus annis *Lutetiæ* in illustrissima femina visum; sed post quinquennium seu medicamentis, seu ferramentis frustillatim eductus foetus fuit, eundem procul dubio exitum, si diutius in utero hæssisset, habiturus; quippe qui jam lapidescere incipiebat.

ⁱ Diet. 1
lyhist.
^l Ét. 2 c.
^k 4. de a.
^c 42.
^l disp.
monstr.

4.

C A P. XLVI.

Monstra enormia, & omnino monstra non esse infantes candidos ex parentibus Æthiopibus ortos; nec vicissim Æthiopum more nigros ex candidis; & de colore Andromedæ.

Filios albos
ex Æthiopi-
bus ortos
non esse
monstra.
Nec Æthio-
pes ex albis.

AD hoc genus monstri sunt, qui censeant redigendos esse foetus albos ex genitoribus Æthiopibus ortos, & vicissim nigredinem Æthiopicam habentes ex candidis natos; quam sententiam tueri videtur doctissimus ^a *Paræus*; nam de monstris agens vi parentum imaginationis conformatis, puellæ villosæ à *Damasceno* visæ duo alia hæc attexit exempla inquires, proditum ab *Heliodoro* legimus *Persinam Æthiopiæ Reginam* ex *Hidaspe* marito pariter Æthiope filiam suscepisse albo colore insignem, quod quum in viri amplexibus, ex quibus gravida evasit, esset, fixis oculis, intentoque animo in oppositam pulchræ *Andromedæ* imaginem se convertisset: & paucis de puella pilosa interpositis subdit, Narrant *Hippocratem* hac caussarum explicatione principem quam-

^a Lib. 24
cap. 7.

quandam mulierem, quæ alba ex marito pariter albo prolem Æthiopsis instar nigram ob id susceperat, quod concumbens oculis obversantem Æthiopsis imaginem fortiter, & assiduè animo comprehendisset, adulterij suspicione explicuisse. Hæc vir insignis: cui ut consentio sola vi phantasiæ posse parentes albos nigram prolem fuscipere, ac vicissim Æthiopes albam; utque damus ex *Platone* ^b hujusmodi originem esse monstrosam, & sobolem veluti monstrum; non tamen dabimus albam filiam, licet ex Æthiopibus ortam, aut nigram ex albis genitoribus, esse monstrum; quia videntes se non rapit in admirationem, nihilque in suo corpore absolutè considerato, ac non in relatione ad parentes, obtinet monstri: monstrum enim substantia est, & absolutum quid, ac per se monstrum, non per comparisonem ad aliud: Neque verò sola raritas originis eam puellam inter monstra reponet; siquidem multa rarò fiunt, quæ monstra non sunt; nec sola raritas monstrum constituit; ut ^c dudum novimus ex monstri definitione. Deinde verò ut recipimus exemplum *Hippocratis*, ita exemplum *Persinæ*, quæ ex *Hidaspe* marito in Æthiopia candidam filiam peperit solo *Andromedæ* intuitu, non bellè duxit vir eximius in argumentum; siquidem *Heliodoro* nomine historia inscripta re ipsa mera est Poëtæ fabula: quod unicuique constabit illud opus totum legenti; etsi enim soluta oratione conscriptum sit; methodo tamen poëtica res fingit, non factas narrat *Heliodorus*; unde poëta, non historicus præcepto *Aristoteleo* ^d dicendus est. Nec minus poëta fuit *Achilles* ^e *Stati*, cui *Andromeda* item candida pingitur. ^f *Manilio* etiam ex poëtica libertate *Andromeda*

Monstrum non semper est, cujus origo monstrosa.

Monstra sunt absoluta, non relativa.

Sola raritas monstrum non constituit.

Heliodorus non historicus, sed poëta est.

^b In Cratyl.

^c 9. & 10.

^d Poët. lib. 3. ^e lib. 5. ^f rorum.

—————*nivea cervice reclinis*

Molliter ipsa suæ custos est sola figura.

Multò verisimilius apud Ovidium & Sappho Phao-^g Epig.
ni suam nigredinem excusans scribit,

Andromeda
Æthiops.

*Candida non sum, placuit Cephæia Perseo
Andromede patriæ fusca colore suæ.*

Unde Petrarcha in Triumpho Amoris bellè mutua-
tus lepidissimè concinit,

*Perseo era l'uno; e volli saper come
Andromeda gli piacque in Etiopia
Vergine bruna i begli occhi, e le chiome.*

Petrarchæ lo-
cus difficilis.
Joppe civi-
tates duæ.
Syriaca om-
nium anti-
quissima, di-
luvium præ-
cessit.

Quæ sententia plerisque difficultatem parit, eò quod
Perseus Andromedam Joppe, in maritima urbe Pa-
lestina, non in Æthiopia scopulo devinctam à Ce-
to liberaverit: sic testantur ^b Solinus, ⁱ Pomponius, ^h In col-
Hieronymus, ^k Plinius, ^l & ^m Boccacius Nos apud lectan:
autores duas eodem nomine Joppe civitates mari- ⁱ 1. Cof-
tamas legimus, alteram in Palæstina omnium toti- mograph.
us orbis urbium antiquissimam; utpote ⁿ Solino, ^k De dist.
& ^o Plinio ante diluvium universale conditam: cu- locor.
jus olim ^p Contarenorum primus comes fuit, in ex- ^l lib 9.c.5.
tinctæ conjurationis præmium à vidua Cypri Re- ^m 11. de
gina titulo recepto, Georgius vir magni animi, ac genea deo.
Reginæ pernecessarius, ejus successoribus natu ma- cap-25.
joribus in æternum eadem dignitate decorandis: in ⁿ in colle.
ter quos nunc amplissimum Senatorem Venetum, & ^o lib. 5.
Equitem Io. Thomam virum integritate, ac pruden- cap. 13.
tia summè conspicuum, veneramus: Alteram verò ^p Petr. Ju-
Joppe in Æthiopia, relatu P. Ovidij & Nasonis, ^q tin. hist.
cui Venet.

*Andromeden Perseus nigris portavit ab Indis.
Veteres enim Æthiopiam Indiæ nomine appella-
bant: & utrobique Andromedam scriptores alij ma-
rinæ*

^q lib. 9.
1. de art.
aman.

rinæ belluæ dicunt expositam, & à *Perseo* liberatam. Si quidem *Petrarcha* *Ovidio* consenserit, nihil habet difficultatis ejus assertio; censuit enim *Andromedam* in *Æthiopici maris* oppido saxo alligatam *Perseo* placuisse: sin autem cum *Solino*, & alijs *Andromedam* in *Syria* expositam crediderit: bifariam ejus carmina dubitatione liberantur; primò quidem si vertamus particulam *in* in particulam *di* legentes

Andromeda gli piacque d' Etiopia.

Deinde verò servata littera contextus asserentes poëtam *Æthiopiæ* meminisse, non tanquam loci, ubi *Perseus Andromeden* viderit, amaverit, à *Ceto* liberaverit; sed tanquam regionis, in qua nigerrima inter omnes accolas *Andromeda* videretur; licet oculos pulchros, non rubentibus venulis foedatos, & capillos longos, non breviores, ut *Æthiopiæ* feminae habent, obtineret; qui sensus evidens in codice vulgato, evidentior fiet, si sic interpungatur,

Petrarchæ locus difficultis elucidatur.

*Perseo era l'uno; e volli saper come
Andromeda gli piacque, in Etiopia
Vergine bruna i begli occhi, e le chiome.*

Ac certè *Andromeda* orta ex *Cepheo*, & *Cassiope* *Regibus* *Æthiopiæ* nigra Physiologo censebitur, alioquin enim ex nigris parentibus quavis de causa candida extitisset; quum id aut privilegium Regum *Æthiopiæ* natis datum esse oporteret (quod nonnullos opinatos memini; qui propterea *Tasso* fucensebant, quasi rei hujus ignarus miraculo, aut maternæ imaginationi *Clorindæ* *Regibus* *Æthiopibus* natæ candorem adscripserit) aut spectro albæ virginis parentis phantasiæ altè defixo contigisse necesse esset: quorum neutrum latuisse *Persinam*, & *Hidaspem* probabile est; atque adeò ab illa candidam

Charicliam expositam fuisse verisimile non est. Quum autem *Palestina* sit *Æthiopia* contermina; in ea facile potuit *Cepheus* ditionem oppidi habuisse; atque ibi velut in temperatiori loco fervidioribus anni diebus habitasse; vel sacrificia statis temporibus ad aras, quas vetustissimas *Cephei*, & *Phinei* fuisse refert ex ^r *Pomponio* / *Boccatius*, peragendi causa illuc advenire, ac diutulè cum tota Regia permanere consueviffe. Eo loci *Solinus*, & *Pomponius* *Saxum* esse scribit *Andromedæ*, servataque immania belluæ marinæ ossa; quæ inde *Romam* translata *M. Scauro* *Ædili* memorat ^r *Plinius*. Sed hæc obiter. Sat nobis sit ex *Æthiopibus* ortam candidam puellam, & vicissim ex candidis parentibus atram, de qua ex *Galeno*, *Avicenna*, & *Magno* ^u *Alberto* *Majolus*, ^x licet monstrosè genitas, ac veluti monstra, verè tamen monstrâ non extitisse; ac proinde à nobis, qui de monstris propriè dictis agimus, non de quasi monstris, nec de sola generatione monstrosa, inter monstra referri non debuisse. Idem iudicium feras de *Leone ex Ove nato*; cuius meminit *Cælius*, *Rhodiginus* inquires, *In Cò insula, rarum dictu apud veterem autorem fidei integræ, & gravitatis non dilute legimus monstrifica, & ideo mira præcipuè, ut vix non ficta videantur, & de ingeniorum Græciæ afflatu producta ratione: de grege Oviario Nicippi Ovem non ritu naturæ Agnum, sed Leonem peperisse. Prodigiale id, ut erat, visum multis; siquidem Nicippo tyrannidem portendit, quam mox is est consecutus; quum edito monstro privatum adhuc ageret. Ac ut demus ex ove leonem oriri, monstrosum esse partum; leonem natum monstrum esse non dabimus. Sed & apud ^z *Ælianum* in varia historia legimus*

^r 1. Cosmograph.

^r 11. genealog. deo. c. 25.

^r Lib. 9. cap. 5.

^u 1 22. animal. tr. 1. cap. 3. ^x colloq 3. 3. diæ. canicular.

^y lib. 13. cap. 14.

^z lib. 1. c. 29.

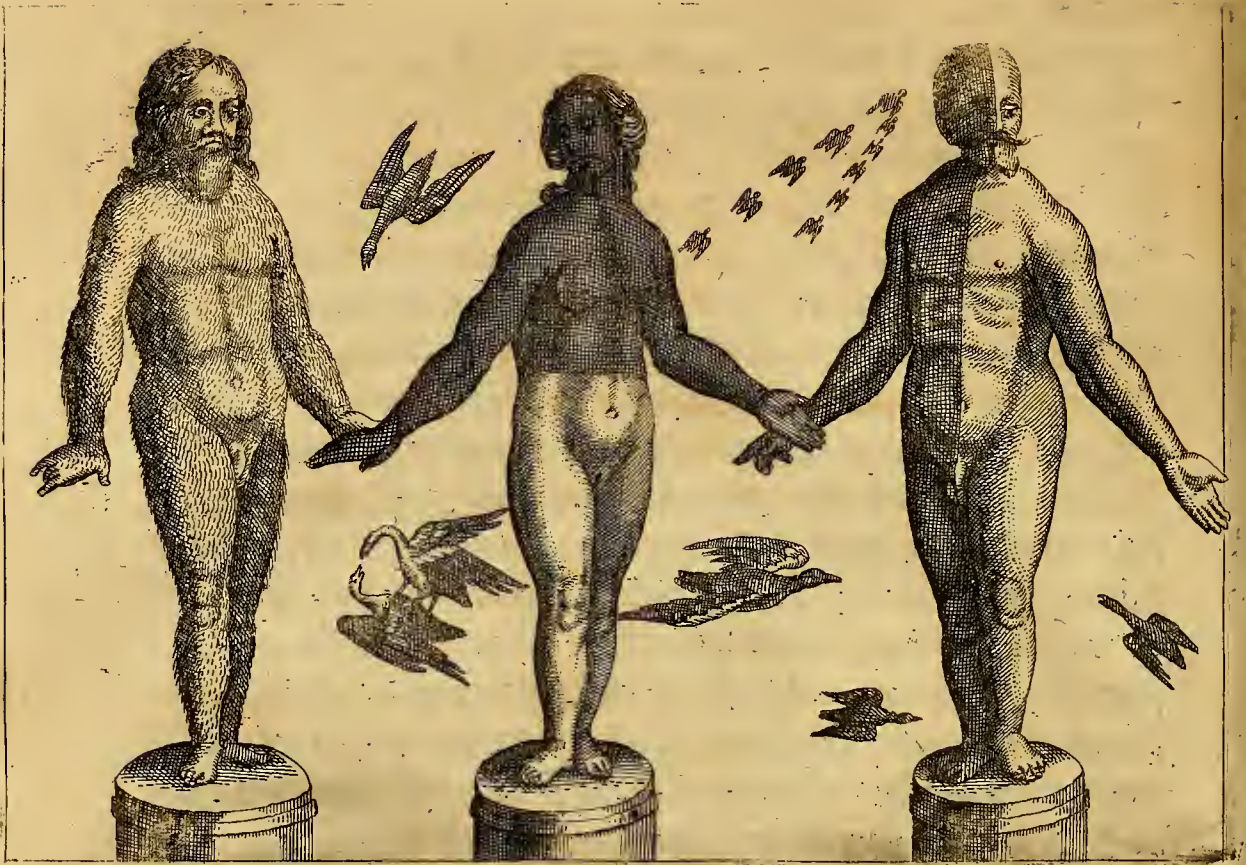
hoc

hoc idem in hæc verba, *Coi dicunt, in pascuis Nicippi Tyranni ovem peperisse: peperisse verò non agnum, nec agnam, sed leonem: atque id Nicippo, qui tum privatam adhuc vitam agebat, futuram tyrannidem portendisse.* Confimilis est origo monstrosa rei non monstrosæ; de qua in *Annalibus Colmariensibus*, ubi legimus, *MCCLXXVI. In Turego lupa domestica peperit duos lupos rufos, duos vel tres albos, & tres catulos maculosos, generum diversorum.* Non alia planè ratione, ut admonet alicubi ^a *Aristoteles*; fieri potest ut quis licet injustè agat, injustus tamen non sit: nam concumbere cum muliere quis posset non ignarus qua cum rem habeat: non tamen ex electionis principio sed ex affectu id faceret: qui sanè injustè quidem agit: non tamen est injustus: sicut neque fur, licet furatus sit: neque adulter licet adulterium commiserit. simili modo etiam de alijs. Ex his itaque patet ad aures etiam *Aristotelis* monstrosè fieri posse id, quod re ipsa monstrum non est: monstrosamque generationem esse valere viventis minimè monstrosi: verè tamen inter monstra numerabitur tum illa muliercula, à capite usque ad mammas nigra, infra verò usque ad pedes alba; de qua *Philostratus* in vita *Apollonij*; ^b quam visam ceteri veluti portentum extimuerunt: tum etiam vir ille bicolor, cujus medietas ex æquilibrio summè foret nigra, reliqua portio albedinem præferret eximiam; ad cujus hominis ita coloribus distincti à *Ptolomæo Lagi Ægyptijs* in theatro propositi intuitum, ut ait ^c *Cælius*, partim fusius riserunt, partim ut monstrificum quiddam averfati sunt.

9. Ethic.
ap. 6.

lib. 3.
ap. 1.

lib. 7.
cap. 18.

C A P. XLVII.

Monstri enormis origo, & causa prima perhibetur esse in imaginatione parentum; & multa de aureo crure Pythagoræ considerantur.

Crus aureum
Pythagoræ
vel apologus
est.

Allegoria ex-
plicata.

ENorme verò monstrum præsertim, quod in *Pythagora* observavit antiquitas, quem ferunt aliquando nudatum femur aureum habere visum: si modo id inter apologos referendum non est, aut potius allegoricam, quàm naturalem causam habuisse dicendum non est; significare siquidem volentes prisci sapientes *Pythagoram* in via morum, & sapientiæ

pientia nequicquam errare, sed benè incedere, femur
 aureum illi scitissimè attribuerunt: namque *Plato-*
nem legimus asserentem ^a apud Scythas eos felicissi-
 mos, optimosque viros esse, qui in sui capitis ossi-
 bus aurum multum continent: quodque magis est mi-
 rum, suis ex capitibus deauratis bibunt: & hæc intro-
 spiciunt, verticem, frontemque suam manibus attol-
 lentes. Et ^b alibi ex *Hesiodo* statuentem hominum
 primum genus aureum dici, non ex auro produ-
 ctum, sed bonum, & pulchrum: conjectura hinc fa-
 cta, quod idem nos, heu quàm à priscis illis degene-
 res! ferreum genus esse dicit: aureos verò, & bonos
 ipse solos sapientes constituit, qualem *Pythagoram*
 maximè coluit antiquitas: quem propterea non ine-
 ptè sanxit aureo crure incedere. Sed si hujus causam
 physicam assignare liceat, eam primò afferemus pa-
 rentum imaginationem: si enim sola phantasia vi pas-
 sim videmus in natorum vultibus, alijsque membris
 suilla, vini rubri, nigri, aliarumque rerum imaginem
 depictam: quid ni matre *Pythagoræ* vel vini flavi au-
 reum colorem referentis, vel aureæ alterius cujusque
 rei desiderio flagrante, pueri sui femur aureo colore
 pingere potuit? Eandem sanè causam habuisse *Da-*
masceno scribitur puella villosa, quam ex eo quod ma-
 ter in ipso excepti conceptique seminis articulo in
Divi Joannis Camelina pelle induti figuram ex lecti
 oppositis fulcris, seu verius in Ecclesia pendentem,
 acrius esset intuita; ut apertè testatur ex *Petr. Hip.*
Sylv. c. Majolus. Et profectò eadem ratione sola vi
 vehementioris parentum imaginationis aliquando
 ex Æthiopibus parentibus foetus albus enatus est,
 ac vicissim ex candidis Æthiops.

In Eu-
ydemo.

In Cra-
lo.

Scythæ cur
hibant ex cal-
vantis deau-
ratis.

Primi homi-
nes cur aurei
disti.

Aurei femo-
ris causa pri-
ma naturalis
ut sit paren-
tum imagi-
natio.

Part. 2.
cap. 7.
dier. cani-
cul. col-
loq. 3.

C A P. XLVIII.

Secunda monstri enormis aureo femore caussa, & origo reponitur in exhalationem igneam de corpore viventis effluentem.

ALia verò insuper aurei femoris *Pythagoræ*, atque adeò monstri enormis origo, & caussa naturalis constitui potest exhalatio ignea, & crassa ex eo membro quum nudaretur confricato emergens, ipsumque ambiens in auri speciem; qualis est inter meteora Physicis relatus ignis ille fatuus non urens, qui aliquando ambulantes homines insequitur: & sanè profligare quandoque ignes hujusmodi ex animalium corporibus non semel observatum est:

Ignes ex humano corpore mirè profilientes.

Cælius etenim *Rhodiginus* ^a in suis antiquis lectionibus, *Tiberij* equum notat ejus extitisse naturæ ut ore flammigare videretur. *Ioachinus* etiam ^b *Fortius Ringelbergius* confirmat sæpenumero per nigri equi collum se manum sursum, ac deorsum in tenebris duxisse, & undique ignium scintillas erumpere conspexisse. *Theodorici* pater ex toto corpore quoque scintillas dicitur profudisse. ^c *Apulejus*, & ^d *Valerius Maximus* testantur *Servio Tullio* etiam tum puerulo dormienti flammam circa verticem emicuisse. Quin & ex *Lucij Marij* Ducis duorum exercituum capite concionantis flamma eluxit. ^e *Cardani* etiam relatu quidam *monachus Carmelita* id per annos tredecim perpetuos passus est, ut quoties capitium reducebat ad occiput, scintillæ ignis è capillis erumperent: atque ea de caussa ad convivia frequenter vocaretur. ^f *Virgilius* etiam id *Asconio* contigisse, & *Lavinia* memorat; *Ascanio* quidem,

^a Lib. 5 cap. 5.

^b Lib. experiment.

^c Lib. d. Deo Socrat.

^d lib. 1. cap. 6.

^e 8 de rer. var. c. 43.

^f 2 *Æneid.* ver. 680.

Cum

Cum subitum, dictuque oritur mirabile monstrum;
 Namque manus inter mæstorumque ora parentum,
 Ecce levis summo de vertice visus Iuli
 Fundere lumen apex, tactuque innoxia molli
 Lambere flamma comas, & circumtempora pasci.
 Nos pavidi trepidare metu, crinemque flagrantem
 Excutere, & sanctos restinguere fontibus ignes.

Lavinix verò, dum & posterius concinit,

Præterea castis adolet dum altaria tædis,
 Et juxta genitorem astat Lavinia virgo,
 Visa (nefas) longis comprehendere crinibus ignem,
 Atque omnem ornatum flamma crepitante cremari;
 Regalesque accensa comas, accensa coronam
 Insignem gemmis; tum fumida lumine fulvo
 Involvi, ac totis Vulcanum spargere tectis.
 Id verò horrendum, ac visu mirabile ferri.

Alexandrinus Medicus ^b Philalthei testimonio as-
 severat à vertebra coxæ in laborante coxendice i-
 gnem exiluisse, oculosque inspicientis combussisse.
 At verò ego pluries audivi à Josepho patre, se, dum
 juvenis in Insula Corsicæ Medicinam faceret; Fran-
 cisco Guido Iurisperito, artificiosæ memoriæ mon-
 stro memorabili, nullique hominum comparabili,
 familiariter usum; quem sæpenumero, dum nudus
 in lecto recumberet, casu brachia frictione manu-
 um lævigantem, flammæ evidentius excutere con-
 suevissè, quàm si aridæ truncum hederæ virentis lau-
 ri baculo vehementissimo, concitatissimoque nisu
 attrivisset. Quinimmo dum Pisis agerem publicus
 Philosophus superioribus annis ab Antonio Cian-
 sio Bibliopola Pisano audivi se bis, dum subucu-
 lam nuncupatam exueret arctiorem, flammæ è dor-
 so, & brachijs cum crepitu effluisse, ita ut universa fa-

Secunda cau-
sa physica
cruris aurei
Pythagoræ.

milia præsens miraretur. Hoc idem frequentissimo in more positum fuisse *Maximo Aquilano* medico insigni *Petrus Lupius* inter *Pisani Gymnasij* Professores non indoctus ejus nepos amplissimo testimonio mihi retulit. Sic ergo Pythagoræ contigisse potuit ut dum nudaretur, frictione femoris confertim ex apertis poris flammulenta exhalatio prodiens aureo colore membrum illud inficere videretur.

C A P. XLIX.

Tertia monstri enormis aureo femore caussa, & origo resolvitur in morbum regium.

Potuit etiam Pythagoræ femur aureum astantibus apparuisse, quia in eam partem quavis de causa flavæ bilis portio decubuerit, icteritiam, morbumque regium particularem in eo membro procreans; novimus etenim arquato illo morbo affectos aureo colore mirificè cute tenus infectos esse; ac citra ullam erysipelatis præsentiam solummodo tingi: Quod autem ceteris passim toto corpore ab obstructione fellei meatus flavus, aureusque color innascitur, quid ni *Pythagoræ* soli femori contingere potuit? aureas verò illas glandes ^a *Plutarchi* testimonio è palma defluxas, putaverim esse fructus palmæ ob nimiam maturitatem flavescentes in lapidosam substantiam commutatos; fungos enim, & stirpium frondes, fructus, & stipites nonnumquam lapidescere, notum est viris mirabilium naturæ studiosis; flavos autem palmarum fructus lapidescentes in substantiam aureæ consimilem permutari neminem latere censeo.

Auræ glandes ut è palma physice defluerint.

^a Opuſ. d.
Pyth. o-
rac.

C A P. L.

*Quarta monstri enormiter pilosi caussa, & origo
ex crassitie, & fuliginum copia extrudi-
tur; ubi plura de corde piloso.*

AT verò monstri ob corporis villosi, aut barbæ precocis enormitatem origo, & caussa alia ex conditione materiæ deduci poterit; quum enim videamus infantes mollissimis pilis cute tenus enasci; sed evidentissimè in capite, superciliis, & palpebris; quod observat etiam ^a *Aristoteles*; ubi materia illa fuliginosa in materno sanguine plurimum abundaverit, ex quo foetui corpus constituitur; rationi consonum est multò pluribus, & crassioribus longioribusque consueto more totum corpusculum infantis enascentis pilis convestiri: si enim homo intrinsecus monstrum enorme fieri potuit piloso corde; quum in eo viscere nullus à natura pilus enasci consueverit; profectò quum monstrosa enormitate ob solam exuperantiam excrementosæ fuliginis in humano corde pili multi aliquando generari poterint; quid ni ab eadem caussa foetus humanus, cujus cuti naturaliter pili, etsi ob tenuitatem, ac breviter cæcutientibus insensibiles, enascuntur; toto corpore piloso, vel etiam vultu barbato, evidentibus ob crassitiem, longitudinem, ac multitudinem velleribus, exoriri poterit? pilorum enim abundantiam, & hirsutiem provenire ab excrementorum copia, quam, ut effectus caussam suam indicat, monet ^b *Aristoteles*: Sed plerosque homines corde piloso extitisse, vel ^c *Bonamici* observatione monent

Infantis piloso
origo.

Homines
corde piloso
qui.

^a 3. histor.
cap. I.

^b de ge. an.
c. 6.
^c 4. de ali-
cap. 43.

clarissimi scriptores; *Cælio* enim *Rhodigino* scribunt autores *Græci Hermogenem*, cujus de Rhetorica libri extant, cor habuisse hirsutie, ac magnitudine extra mortalium reliquorum rationem insigne. Id ipsum ferè de *Leonida* in *Parallelis* asserit *Plutarchus* ^d ex *Aristidis primo Persicarum rerum*; nempe quum *Persæ* in *Græciam* adduxissent innumerabilem hominum exercitum, missus est *Leonidas* à *Spartanis* cum trecentis militibus: is, ingruente prudentibus barbarorum multitudine, iis conspectis, dixit ad suos; sic prandete ut cœnaturi apud inferos; factoque in barbaros impetu, multis confixus hastis in ipsum *Xerxem* contendit, eique diadema avellit: mortui cor barbarus secans, hirsutum reperit. ^e *Plinius* item *Aristomenem Messenium*, qui ^e *tercentum* occidit *Lacedæmonios*, memorat convulneratum, & captum semel per cavernam *Latomiarum* evasisse, angustos vulpium aditus secutum; iterum captum, sopitis custodibus somno ad ignes advolutum lora cum corpore exussisse: tertio capto *Lacedæmonios* pectus dissecuisse, hirsutumque cor repertum fuisse. Si ergo enascuntur homines hirsuto corde ex fuliginoso excremento non purgato, & lentore nimio cordi adhærente; quid ni fieri possit infans in utero pilosus, atque etiam barbatus, fuliginum copia vel per universum corpus dispersa, vel ad faciem delata?

Leonidæ fortitudo.

Aristomenis fortitudo.

^e Lib. 7. cap. 16.

^d Paral. 4.

^e Lib. 11. cap. 37.

C A P. L.

*Quinta monstri enormiter pilosi origo, & causa
ex parente pariter piloso petenda est.*

EX pilosis parentibus vel utrisque, vel uno filios hirsutos exoriri probabile satis est; quum semper natura studeat effectus suis causis consimiles procreare; quam veritatem mirificè comprobatur pilosus infans ex muliere glabra ab urso compressa editus; cujus historiam ex *Delrio*; *Saxone Grammatico*, *Joanne*, & *Olao Magno*, utroque *Upsalensi Episcopo*, licet alibi tactam, hic brevibus repetere necessarium duximus: nempe in *Suecia* puellam eximiæ pulchritudinis, ancillis comitatam, quum extra oppidum ad recreandum animum exivisset, ab urso miræ magnitudinis ancillis consternatis, amplexam, raptamque, & molliter unguibus receptam, ad specum in nemore abditum delatam fuisse; atque in summo timore ab urso amante ad concubitum expetitam, bruto commistam, à quo carnibus crudis quotidie venatu captis enutriebatur, utero gestasse, ac partu edidisse monstrum pilosum membris humanis; quem infantem, à venatoribus interfecto urso, ad patriam delatum patris nomine ursum appellavit: ille autem parentis necem inultam non passus est; adolescens enim venatores illos interemit: Postea verò ex accepta uxore filium genuit nomine *Tregelum Sprachaleg*; à quo *Ulfo* genitus est *Suenonis Danorum Regis pater*. Ita ergo satis constat ex piloso parente hirsutum filium posse procreari.

Puella ab urso compressa pilosum infantem peperit.

C A P L I I.

Sexta monstri enormiter lapidescentis origo, & causa ex intemperie, ac materiae ineptitudine deducitur.

Monstrum autem illud foetus in utero materno enormiter lapidescentis aliam profectò nullam causam habere potuit, quàm eam ex qua in humano corpore lapides procreantur, sive in renibus sive in vesica, sive in jecore, sive in alio viscere; hujusmodi verò causa gemina est nempe materia crassa, densa, terrenarumque partium uberatate affluens, & calor seu etiam frigiditas excedens; calor enim resolvens tenuiores partes in halitus, crassiores in tophaceam substantiam indurat; sic plerisque à renum calore nimio creantur lapides; ut ex terræ luto ab igne in fornace lateres: frigus etiam nimium exprimens partes tenuiores, crassas item cogit in lapidosam duritiem; sic novi *Genuæ* bis è genibus e ductam tophaceam substantiam *Catherinæ* cuidam vetulæ, cujus historiam in Doctissimo suo *De* ^{a Lib. 4.} *Consultatione Medica* libro attexuit solertissimus, idemque, dum viveret, mihi observatissimus *Bartholomæus Turrianus* in hanc sententiam, *Hoc anno M D C. Catherina nostra ætatis suæ nonagesimo, abscessus in utroque genu habet; quorum alter à Dominico Licella Chirurgo nostro legitima occasione sectus, pro humore materiam non solum gypseam, sed ferè lapideam in frustula divisam, marmoris rupti fragmenta referentem, protulit: quæ materia adeò tenaciter adhærebat, ut ope volsellæ fuerit paullatim sejungenda.*

Pueri lapidescentis origo.

Calor excedens ut lapides in corpore creet.

Frigore ut lapides fiant in humano corpore.

6. in fi.

jungenda in qua sanè vetula, & in qua parte corporis non nisi ab intemperie impensè frigida in crassam, & viscidam materiam agente, hujusmodi lapidea substantia generari potuit. Sic planè semilapidei puelli, quorum superius historias attexuimus, non aliunde ortum habuere, quàm ex materia seu seminaria, seu menstruali, seu ut etiam utraque nimium viscida, & crassa, terrenæque substantiæ participe; in quam vel impensè calida uteri intemperies agens, ejus partes subtiliores dissipaverit in halitus, crassiores verò adusserit in tophum; vel frigidior sive uteri eiusdem constitutio, sive aëris eò quomodo-cumque ingressi consimiliter operans, partes tenuiores expresserit, & crassiores induruerit in lapideam consistentiam. Quod enim à disertissimo ^b *Bonamico* affertur eorum foetuum ita dispositam fuisse materiam ut mortua femina concreceret, & exiens ex utero lapidesceret, historiæ non responderet; nam alter *Thuani* foetus è matre viva lapidescens eductus est ope chirurgica, qui durus in utero sentiebatur: alter verò *Alibosij* non modò lapideus ipse fuit per viginti & octo annos à conceptu in utero manens durus, & gravis; verùm etiam uterus testaceus compertus est: indicium non ab aëre solo, sed ab intemperie uteri frigida saxeam duritiem foetui communicatam fuisse. Novimus plerasque materias intra viscera terræ molliorem substantiam nactas, quæ securi facilè secantur; aëri expositas protinus in durissimos lapides commutari: concedimus item viro subtili pituitam gypseam ex capite in dentem extrinsecus illapsam, tacto aëre, statim dentis duritiem accepisse; at confiteri non possumus ita repentè à solo aëre infantes illos monstrosos lapidosam duritiem

Bonamicus
notatus.

4. de ali.
42. in
in.

ritiem contraxisse; quando experimento constat eos illam nondum aëre tacto intra uterum habuisse. Ceterum humana corpora ob solam ambientis aëris intemperiem lapidescere autor est ab experimento doctus *Aristoteles*; Ad *Lydiæ metalla* inquit c de adn
rand. c 5 *apud Pergamum existentia, quæ antea Cræsus confecerat, bello quodam exorto, opifices confugisse ferunt, qui obstructo illius loci ostio suffocati sunt; posteaque longo temporis intervallo metallis adoperatis, vasa, quibus pro manus abluendi opportunitate utebantur, in lapides conversa inventa fuisse; & amphoræ, & vasa reliqua hujusmodi, quocumque liquore plena fuerant, unà cum hominum cadaveribus præterea in lapides conversa vulgò produntur.*

C A P. LIII.

Monstri multiformis in eadem specie subsistentia patet; ubi de capite virili mulieris corpori affixo; & de hermaphroditis mira quædam explanantur.

Sunt nihilominus in monstrorum genere viventia illa reponenda, quæ membris constant diversæ naturæ cum deformitate rarò contingentia; quæ propterea multiformia nuncupantur. In hoc autem cœtu ea primùm sese nobis offerunt, quæ membra obtinent in eadem specie diversum sexum referentia; quæ monstra duas habent differentias; in prima quidem specie mulieres ponendæ sunt barbato capite; superiori enim ætate hujusmodi tulit, & aluit *Germania* monstrum, caput habens à femineo distantissimum, virile prorsum, capillis crassis brevibus, & nigris; barba spissa, crassa, nigra, promissa; facie torosa,

torosa, uno verbo, tota & summè masculèa; sed reliquo corpore femineo, molli scilicet, glabro, candido, mammis in pectore turgentibus, abdomine coxisque; magnitudine femineis; nullo membri, sexusve masculèi vestigio; pudendo uno femineo.

Talem fuisse *Venerem*, cuius simulachrum barbatum

* 3. Sat. cap. 8. apud *Cyprios* memorat * *Macrobius*. In altera specie monstrorum plerique viri clarissimi reponunt omnes hermaphroditos. Nos non audemus omnes hermaphroditos inter monstra collocare, tum ob eorum frequentiam, tum quia plerique nullum præferunt naturæ peccatum; in quo monstri naturam supra

Hermaphroditos omnes monstra non esse.

a cap. 5. & seq. a consistere vidimus. Et certè si utriusque feminis, paterni scilicet, ac materni vis ita vigeat, ut in organizatione conceptus utrumque suum sexum integrè constituat; quomodo natura generans peccare dicenda est, si sibi simile utraque perfectè procreat? certè omnes uno jam concinunt ore Philosophi, generare sibi simile esse perfectissimum opus naturæ; b *Aristotelesque* vim generandi sobolem sibi confimilem solis perfectis animantibus concessit: Quare inter monstra non refero cunctos hermaphroditos, assentiente *Plinio*, c qui eos in prodigijs habitos, sua verò tempestate in delicijs haberi monuit: speciatimque illos androgynos monstra esse non dixerò, quos in *Africa* ex *Aristotele* admonet esse *Plinius* d dextra mamma virili, sinistra muliebri, vicibus inter se coeuntes. Et quæso quæ deformitas est in corpore habente utrumque sexum, eumque completum, & naturali sede? Quam notam imperfectionis, quodve peccatum admisit natura, aut qua ratione impedita fuit, dum procrearet hermaphroditum illum, qui testimonio e *Montui* viro nup-

b 2 de an. t. 34.

c Lib. 7. c. 3.

d Lib. 7. c. 2, in fin.

e 1. Theor. med. c. 6.

rat, ex eoque filios, & filias susceperat; & suas ancillulas comprimere, ac in illis generare solebat? peccavit non certè natura, dum alteram androgynam constituit, quæ anno Domini MDLXI. in *Scotia* herili filix uterum implevit: Peccavit certè androgyna tum prior, illicita sibi ancillarum venere utens: tum hæc posterior suæ custodiæ commissam heram constuprare ausa. Sed androgynos illos monstra existimo, quibus neuter sexus ob exilitatem perfectus est: aut quibus alter longè à naturali suo loco transpositus est: prioris generis illud monstrum fuit, de quo historiam texuit *Columbus* f illustri^s Lib. I, anatomicus inquiring, femina erat *Æthiopica*, earum quas *Cingaras* vocant *Longobardi*: hæc neque agere, neque pati commodè poterat: nam uterque sexus imperfectus illi contigerat suo magno malo: penis namque minimi digiti longitudinem, crassitudinemque non excedebat: vulvæ autem foramen adeò angustum erat, ut minimi digiti apicem vix intromitteret: optabat misera ut hunc illi penem ferro evellerem: quippe quem sibi impedimento esse diceret, dum cum viro coire exoptabat: optabat enim ut vulvæ foramen illi amplificarem; ut viro ferendo idonea esset: ego verò, qui horum vasorum discrimen intueri sæpius cupiebam, verbis detinui. Hæc ille. Duo autem alia, quæ refert androgynorum exempla, mihi ob rationes allatas propriè monstra non sunt. Sed posterioris generis monstrum androgynum illud est, quod habet uteri foramen in podice: quemadmodum enim *g* supra vidimus, *Nursæ* natum fuisse puerum, cui podex nullus erat in postica parte: sed apertus visibatur in anteriori corporis regione: Et quemadmodum ex *b* *Aristotele*

Androgynum
monstrum
quale sit.

g Lib. 1.
c. 3.
b 4. de
gen. an. c.
4. in fin.

acce-

accepimus tum jecur in sinistris, & lienem in dextris visum esse locis permutatis: tum pueris quibusdam genitalis postremum, & meatum qua excrementum vesicæ transit, non eodem tetendisse: ast infra meatum illum transegisse; ac propterea illos demissis clunibus mingere, qui testibus paulò in superiorem partem retractis, videntur longè distans simul & maris habere genitale, & feminæ: tum vaccam fuisse *Perinthis*, cui cibi excrementum extenuatum per vesicam transmittebatur: dissectusque anus properè coalescebat, nec ressecando evincere vitium poterant, scilicet recto intestino finiente à prima constitutione vaccini foetus cum collo vesicæ in ostium matricis: Quin ut novissimè retulit mihi *Jacobus Zabarella*, Simplicium Lector in patrio Lyceo clarissimus, famulam habuit ipse, quæ carebat ani foramine, ac nullum toto suæ vitæ tempore alvi excrementum emisit; sed urinas mingebat crassas ac turbulentas in magna copia; idque post mortem ejus mulierculæ, quæ ad senectutem vixit incolumis, audisse se testatur à propria matre, insigni matrona, & lectissima femina; ut inquam ancilla hæc sine podice alvi excrementa per urinam excernebat, quid ni fieri possit hermaphroditus, cujus sexus muliebris foramen habeat vel in podice, vel illi copulatum? hujusmodi certè fuisse duos illos oportuit, quorum historias texuit *Phlegon Trallianus* inquit; *Dorotheus Medicus* in commentarios suos retulit Alexandriae in Ægypto *Cinædum peperisse: foetumque conditum miraculi causa assevari. In Germania quoque in exercitu Romano, quem T. Curtilius Mancias duxit, servus militis peperit: Athenis Conone præside, Romæ Q. volusio Saturnino, & P. Cornelio Scipione Coss. scilicet hi parere &*

i Lib. de
mir. &
longæ.

Cinædus qui
parere potue-
rit.
Servus mili-
tis ut parere
potuerit.

antea concipere potuerunt, qui hermaphroditi erant monstrosè uteri meatum occultum in podice, vel potius cum podice conjunctum obtinentes ab ortu: Ab his parum fanè abfuit hermaphroditus ille, qui *Columbi* Anatomici relatu foramen habebat vulvæ confimile, fed non penetrans, inter anum, & testes, ubi sectio fieri consuevit ad educendum vesicæ lapidem. Sunt itaque monstra multiplicia in eadem specie diversæ naturæ partes obtinentia.

C A P. LIV.

*Monstri multiformis in eadem specie, mulieris nempe virile caput habentis origo, & caussa prima ex heterogenea seminis natura educitur; & de feminis vulgo in masculos mutatis.
& de masculis effeminatis.*

Multiforme illud monstrum, quod in eadem specie sub virili, & mirè barbato capite glabrum, molle, ac planè femineum corpus gestabat, cum mammis, sexu, & alijs partibus muliebribus, nullaque alia sub capite masculea; maximè oriri potuit eò quia virile semen, quod capiti constituendo, & efformando ex paterno capite materiam hausit, pollens viribus paterno capiti simillimum probè suo munere functum in conceptu genuerit; at verò paterni seminis portio è corpore reliquo materiam adeptæ, & alijs infra collum partibus efformandis destinata, vires languidiores obtinuerit (seu inopia, seu temperamentis discrasia) quàm ut potuerit masculeum bustum constituere: atque adeò femineum truncum virili capiti attexuerit in monstrum, in quo

Cervicem capiti voluit natura virili

Jungere femineam, geminasque inducere formas;

quia non potuerit masculum integrum, ac inceptum perficerè. Sed neque jurarem hoc monstrum esse intrinsecus androgynum: cujusmodi puellæ, ac nuptæ illæ fuere plures, quæ virili membro emisso in ma-

Mulieres ut
in viros mutari queant.

sculos vulgo commutatæ ^a dicuntur: de quibus celeberrimi scriptores luculentissimum testimonium perhibent: siquidem *Plinius* ^b alicubi scribit. *Ex feminis mutari in mares, non est fabulosum. Invenimus in Annalibus P. Licinio Crasso, C. Cassio Longino Coss. Cassini puerum factum ex Virgine sub parentibus, jussuque Aruspicum deportatum in insulam desertam. Licinius Mutianus prodidit, visum à se Argis Arescontem, cui nomen Arescusæ fuisset, nupsisse etiam, mox barbam, & virilitatem provenisse, uxoremque duxisse. Ejusdem sortis & Smyrnæ puerum à se visum. Ipse in Africa vidi mutatum in marem nuptiarum die L. Cossitium Civem Tisdritanum. Plinianum hoc testimonium comprobat Agellius in Noctibus Atticis inquit. ^c Libitum tamen est in loco hoc miraculorum notare id etiam, quod Plinius Secundus, vir in temporibus ætatis suæ, ingenij, dignitatisque gratia, auctoritate magna præditus, non audisse, neque legisse, sed scire sese, atque vidisse, in libro Naturalis historiæ VII. scripsit. Verba igitur hæc, quæ infra posui, ipsius sunt ex eo libro sumptæ; quæ profectò faciunt, ut neque respuenda, neque ridenda sit notissima illa veterum poëtarum de Cæneida & Cæneo cantilena. refertque statim verba Plinij nuper allata, sed posteriora parum immutata sic, Ejusdem sortis & Smyrnæ puerum à se visum. Ipse in Africa vidi mutatum in marem die nuptiarum L. Cof-*

fitium civem Tisdritanum: vivebatque quum proderem hæc. Hunc locum Plinij confirmat in suis Annotationibus Dalechampius ita, Pontano Cajetana muliercula piscatoris per annos XIV. uxor, repente vir facta est. Idem contigit Æmiliæ conjugij Antonij Spensæ, civis Ebulani anno XII. postquam nupserat: sexu mutato ea duxit uxorem, & liberos sustulit. Idem & alteri mulierculæ accidit, quum jam semel peperisset, temporibus Ferdinandi primi Neapolitanorum Regis. *Baptista Fulgosius* olim Genuensium Dux inclytus, *Valerij Maximi* clarus æmulator, agens de rebus mirabilibus, infit. *Miranda* quoque res ætate nostra contigit Neapoli, regnante Ferdinando primo: na. n. quum Ludovicus Guarna Salernitanus civis quinque filias suscepisset; quarum natu majoribus duabus, alteri Franciscæ, Carolæ alteri erat nomen: posteaquam ad quintumdecimum annum pervenerunt, ambabus genitalia membra in marium morem erupere: mutatoque habitu pro maribus habiti sunt, Franciscus; & Carolus nuncupati. Item Ebuli sub eodem Rege puella, quæ jam quatuor annos viro tradita, cum eo cubuit, sive ex confricatione, sive ob aliam causam, quæ ignota sit, effractis membranis, quæ ut mulier videretur, efficiebant, virilia membra prodierunt; domumque reversa in judicio dotem repetivit; virorum numero postea habita. Albertus Magnus etiam huic rei fidem facere videtur inquiring, *a* In quodam etiam nostri temporis nato testiculi intra pellem contenti erant superius, ita quod prominentia eorum representabat duolabra vulvæ muliebris; & fissura videbatur esse in medio clausa per pellem; & quum putaretur esse puella à parentibus, & deberet esse fissura ut habitaretur ad coitum, incisione facta, profilierunt testiculi, & virga;

c Lib. r

d 18. de animal. tr. 2. cap

3.

&

.24. cap.
Vetica
f.

& postea duxit uxorem, & genuit ex ea plures filios. Sed hæc non est mutatio sexus feminei in masculinum, qua de agimus; at masculiei latentis explicatio. Volaterranus in *Philologia* e scribit his consentientia. Nos Romæ vidimus Alexandri temporibus infantes geminos simul conjunctos, adversis inter se vultibus ac manibus in eodem corpore; qui tamen parum vixerunt: Nec longè post duo successere prodigia, quæ fidem omnem excedunt. Duarum virginum altera ex canis concubitu semicanem peperit: altera nuptiarum die, subito erupto genitali vir marito apparuit. Uterque igitur casus ad eundem Pontificem expiationis gratia meo fratre Mario conciliante relatus, & Minotaurum quondam monstrum, & Plinij verba credibilia fecere, L. Cossitium in Africa factum ex femina marem in simili die se vidisse testantis.

In Bibliotheca etiam Angelica plures habentur
 ,, Scriptores de mutatione puellarum in masculos, jux-
 ,, ta historiæ naturalis veritatem comprobata, & de
 ,, androgynis, vel hermaphroditis; quorum omnium
 ,, multa recitantur exempla: viget autem nunc ex-
 ,, emplum Romæ ad Turrim Sanguineam, ita vulgò
 ,, vocitatum, de Aromatarij filio, qui ex femina circi-
 ,, ter menstruorum eruptionem anno ætatis XIII. fa-
 ,, ctus est masculus; quum genitalia, quæ in feminis, ut
 ,, ajunt Medici, & Anatomistæ, intus manere solent,
 ,, ordine inverso, exierint, hic in baptisate Anna
 ,, sub nomine femineo nuncupatus, atque ad XIII.
 ,, ætatis usque annum, femineum retinuit vestitum,
 ,, nunc verò masculo vestitu indutus, idem retinet no-
 ,, men, imberbis tamen, ac mirum in modum corpulen-
 ,, tus, & obesus, tertium ac vigesimum annum agens.
 Hunc se vidisse nuper mihi testatus est eruditus.

L. Pi-

L. Pignorius dum Romæ esset annis non ita multis. Ac novissimè legere potui ex *Annalibus Colmariensibus* M CCC XI. mulierem propè *Bernam* in villa decem annis viro cohabitasse; & quum à viro cognosci non posset, iudicio spirituali à conjugè separatam fuisse: quæ, *Romam* proficiscens anno Jubilæi, *Bononiæ* à Chirurgo scinditur in vulva; è quo vulnere virga virilis cum testiculis egreditur: domum revertitur; uxorem ducit; opera rustica facit; cum uxore congregitur legitimè ac sufficienter. Ceterum in proposito vulgari plurium Medicorum sententiæ non subscribo de causâ mirabilis huius mutationis nuper tacta; non enim vulgo assentiri possum asserenti collum uteri foras in virgam profilire, & testes abditos exeri: tum quia collum uteri nullam cum pene habet magnitudinis, aut figuræ proportionem: tum quia collum vesicæ propè vulvam in uteri collo implantatum, non longè à præputio novi masculi conspiceretur: tum quia testes nullo scroto integerentur; quum extra uterum sint, in corpore femineo, quod oculata fide nos docuit anatomes. Quare dicendum, androgynos abditum sexum masculeum per uteri foramen exerentes illo occluso ex feminis in viros vulgo commutari: at nobis occultum sexum exerere, & pristini foramen novo implentes fermè obliterare. Nec alia ratione masculus vicissim femineam naturam induere potuit, quàm quod hermaphroditus occultum femineæ sexum exeruerit, aperto imo ventre: cujus historiam non unicam attulit *Ausonius*. ^c

c Epig. 68

„ Vallebanæ res nota, & vix credenda poëtis;
 „ Sed quæ de vera promitur historia.

„ Fe-

- ” *Femineam in speciem convertit masculus ales.*
” *Pavaque de pavo constitit ante oculos.*
” *Cuncti admirantur monstrum; sed mollior agnæ*
” *Astitit in tenerum de grege versa marem.*
” *Quid stolidi ad speciem notæ novitatis habetis?*
” *An vos Nasonis carmina non legitis?*
” *Cænea convertit proles Saturnia Confus,*
” *Ambiguoque fuit corpore Tiresias:*
” *Vidit semivirum fons Salmacis Hermaphroditum*
” *Vidit nubentum Plinius Androgynum.*
” *Nec satis antiquum quod Campana in Benevento.*
” *Unus Ephëborum virgo repentè fuit.*
” *Nolo tamen veteris documenta arcessere famæ.*
” *Ecce ego sum factus femina de puero,*

C A P L V.

Secunda caussa ejusdem monstri multiformis, & origo excutitur ex defectu seminis masculei.

Idem verò monstrum in eadem specie multiforme fieri quoque potuit ob defectum paterni seminis quoad illam partem, quæ à membris masculeis infra caput existentibus materiam, primamque sui originem sumere consuevit; & ejusdem conditionis, ac naturæ membra in fœtu efformare; quippe semen à solo patris capite materiam, ortumque deducens viribus integris masculeo capiti efformando in conceptu sufficere potuit; sed aliarum partium constitutionem, conformationemve feminei seminis parti spirituosæ relinquens, licet eam in operando gubernet, vel necessariò ei quomodocumque agenti coopere-
tur, ad masculearum tamen partium procreationem

attollere non potest; unde monstrum enascitur, in quo construendo natura masculo capiti bustum muliebri conjunxit, ac tumidas induxit mammas, cunctis emollitis membris inferioribus; ut propterea desierit in feminam masculus barbatus supernè: Consimili planè ratione haud rarò factus fuit opposito modo infans, solo sexu masculus, in corpore molli, ac planè femineo; quia semen masculine è paternis genitalibus primordiale materiam habens, ipsique formandis in foetu destinatum, viribus pollens, conceptui sexum masculine indidit; cui reliquum femineum corpus attexuit, ob imbecillitatem, ac penuriam reliquarum partium feminis, quæ à residuo corpore patris primogeniam naturam obtinere; in quam originem lepidissimè Poëta luffit inquiring,

*Dum dubitat Natura marem, faceret ne puellam,
Factus es ô pulcher penè puella puer.*

C A P. LVI.

Tertia monstri multiformis in eadem specie origo, & causa refertur ad parentum imaginationem.

VEhemens quoque parentum imaginatio multiplici huic in eadem specie monstro causam originis exhibere potest, spectro nimirum monstroso eiusdem speciei phantasiæ parentum altè impactò, & inde spiritibus impresso, quicumque in femine foetum organizaturo comperiuntur; atque animæ feminis, virtutique formatrici communicato; siquidem talis imago facilè corpusculo foetus imprimi poterit, ac monstrum multiforme in humana specie

noc-

constituere: si enim parentum phantasia potest in humano conceptu fructuum, brutorum animantium, vini, & aliorum inanimatorum imagines procreare, quæ tantoperè dissident ab humana substantia; quid ni parentum imaginatio monstrosæ figuræ formam in eadem specie multiplicem, masculeo capiti femineum corpus subjiciens, efformare poterit?

C A P L V I I .

Quarta origo, & causa monstri uniformis in eadem specie ad parentis consimilem naturam attinet.

SI quis autem parentum monstrosam figuram habuerit in eadem specie multiplicem, næ consimile sibi monstrum, si sobolem suscipiat, generare valebit; adeò satagit omnium quarumcumque rerum natura consimilem sibi effectum procreare: ac certè si *Germanicum illud monstrum* quispiam maritus subactum implevisset, nullo negotio monstrum eiusdem naturæ filium suscepisset; haud quidem necessariò; quia si paternum semen validum fuisset, viribusque maternum superasset; masculus perfectus inde genitus videretur; at monstrosæ matris semine masculeo semini prævalente, inde nil nisi monstrum pariter in eadem specie multiforme oriri valeret. Ita ergo pluribus de causis exoriuntur monstra in eadem specie multiformia. Reliquum est modò ut ad multiformia monstra, diversas animalium species referentia, deveniamus, ante omnia illorum realem existentiam ex historicis haurientes.

C A P. LVIII.

Monstra multiformia, diversas animalium species in eodem genere proximo referentia, non esse figmentata, sed in rerum natura reperiri.

MUltò fanè plura leguntur apud auctores monstra in humanorum serie constituta ex partibus mirificè referentibus dissimilia, variaque, nimirum membra viventium diversæ speciei, at ejusdem generis proximi; genus autem idem proximum appellamus animal terrestre gressibile perfectæ naturæ; siquidem ante omnia ^a *Majolus Episcopus* ^a Colloq. 7. lib. 1. in opere suo *Dierum Canicularium*, & ante illum *Fulgosius* ille olim *Genuæ Dux* inclytus, asserit *Frusinone* ortum fuisse agnum humano capite *C. Aurelio*, & *P. Sulpitio Coss.* Belluina capita hominibus fuisse confitetur idem ^b *Episcopus*: ac speciatim e- ^b Colloq. 2. t. 1. lib. de mirac. quino capite compertos homines testatur *Arrianus* apud *Ramusium*. Narrat *Petrus Damianus Archiepiscopus Ravennas*, & *Cardinalis*, *Robertum Gallorum Regem* propinquam sibi copulavisse in uxorem; ex eaque suscepisse filium anserinum per omnia collum, & caput habentem. *C. Lycostheni*, in agro *Constantiensi* mulier humano capite leonem peperit. Eidem auctori, in *Germania* propè *Lauffenburgum* oppidum in finibus *Helvetiorum* ad *Rhenum fluvium* situm, natus est infans manibus ac pedibus anserinis, horrendo capite, in has effigies.

spec. na- u. li. 31. ap. 126. *Vincentius* * afferit ætate sua delatum esse Regi *Franciæ Ludovico* monstrum, nempe hominem canino capite. ^d *Majolus Episcopus Iulia Cæsari* fuisse equum humanis anterioribus pedibus; neque alium dorso excepisse legit apud *Suetonium, Plutarchum, Plinium; Solinum*, afferentes mira illum celeritate ex *Italia* in *Belgas* profectum.

C. Lycosthenis relatu, in *Albania* ignobilis muliercula monstrum bis gemini corporis est enixa,
 Z 3. averfis

aversis vultibus, & corporibus sibi cohærens : ante quidem effigies hominis integra, corporisque membrorum constitutione distincta, retrò verò facies canis, similiter corporis, & membrorum proprietate integra.

Anno Dñi.
854.

Gualtherio quoque chronistæ ex *Rubeaquense* circa finem imperij *Lotharij Cesaris*, qui fuit *Saxonie dux*, mulier partum edidit specie hominis, & canis corporibus integerrimè conjunctis, dorso connexis, ac dorsi spina solidissimè conglutinatis.

Porca

e Lib. 24.
cap. 12.

Porca enixa foetum edidit humana facie. Idem 1011.
genus monstri paucos post annos exortum. *Henrico* 1918.
imperante sus foeta porcum peperit humano capite. 1055.
In *Paroecia Legiensi* matre sue natus est porcellus 1109.
habens faciem hominis. *Paræi* e relatu & *Lyco-* 1110.
sthenis in *Eburonum* quodam pago sus nephrendem 1118.
edidit facie, pedibus, manibusque humanis; reli- 1126.
liquo autem corpore suem referentem. In *Gallia*
consimile monstrum enatum.

f. Majol. In f. *Rathstadio* oppido in *Alpibus Noricis*,
colloq. 7. quas *Taurum* incola vocat, infans cornutus na- 1233.
Fulgof. 1. tus est. Monstrum aliud in agro *Veronensi* editum,
de prodig. *Paræi*

Anno Dñi.

1254.

Paræi & etiam observatione: fuit autem equæ par-^{gl.24.c.1.}
 tus quadrupes humano capite, ad cuius murmur, va-
 gitum, & confusum humanæ vocis sonitum accur-
 rens ruris illius accola, & novo attonitus spectaculo,
 execto ingenti gladio monstrum occidit: quam ob
 causam ad iudicium tractus, & de monstrofi partus
 origine, deque occidendi caussis interrogatus, hor-
 1274. rore, atque abominatione rei tantum se fecisse re-
 1297. spondit: quo audito iudices suspicionem omnem de-
 1315. posuerunt. In factis *Dominicanorum Colmarien-*
 1493. *sium*, natus est puer propè *Lauffenberg* habens ma-
 nus & pedes anseris, & caput monstrosum per om-
 nia. Ibidem legitur paullo post in *Columbaria*
 equum fuisse, qui formam in se mulieris, marisque
 comprehendit. *Albertinus Mussatus Patavinus Hi-*
storicus, nuper Mss. Cod. recensitus, & Notis per-
 petuis illustratus ab eruditissimo *Felice Osio* h'ait.
 Per hos dies, (mense scilicet Majo Anni 1315.) in
Porcilio Colonia Veronensi ex equa prodigium insi-
 gne exortum est, foetus scilicet vivus, quadrupes
 equini corporis cum cervice, & capite humanæ figu-
 ræ, quem cum balbutientem horrendo vagitu vir
 agrestis, in cuius tugurio editus erat, conspexisset, rura-
 li simplicitate conterritus harpe continuo mutilavit,
 præfixo capite in pali acie secus accessum tugurij ad
 transeuntium spectaculum: qui insinuatione ali-
 quorum ad curiam evocatus, atque de generatione,
 & singulis inquisitus, curve sic repente ipsum ne-
 verit; nihil præsumptione dignum, nisi quod metus
 solius invasione id fecerit, in illo compertum est.
 amota cujusque alterius delicti suspicione, quod
 sic in patulum monstrum edidisset, cui rem occulta-
 visse tempus, & locus facultatem obtulerant.

h VII. de Ge-
 ftis Italicor-
 um post
 Henricum
 VII. Caf. Ru-
 brica VI.
 pag. 52.

lib. 24. ti. e vesica. . 14. de er. varie. . 64. lib. 24. ap. 12. Romæ puella innupta filium semicanem peperit, qui umbilico sursum versus, humanam, inde verò deorsum canis exquisitam haberet effigiem, id monstrum memorant, ⁱVolaterranus, ^kCardanus, ^lParæus, & alij plures.

Scriptum *Volaterranus* in *Commentarijs Urbanis* reliquit, sub *Pio* hujus nominis III. Pontifice Maximo, in *Hetruria* puellam quamdam, quod cum cane adamato stupri consuetudinem habuisset, gravidam esse factam, ac semicanem foetum edidisse, hoc est pedibus, manibus ac auribus caninis,

A a

cetera

cetera verò hominem; remque expiationis gratia ad Pontificem fuiſſe dalatam.

1543. * *Miscellaneis, Avenione*, anno ſalutis humanæ mil-^{* lib. 1.}
leſimo quingentefimo quadrageſimo tertio ex ſimili^{c. 20.}
concupitu editum eſſe monſtrum, humano quidem
capite præditum, ſed auriculis, collo, brachijs,
manibus, veretro, partibuſque alijs quibuſdam cani-
nis: puerperam verò faſſam eſſe ſe à cane initam,
ideoque mox pridie Calendarum Auguſti juffu *Fran-*
cifici Gallorum Regis unà cum cane amaſio, vindi-
cibus flammis facinus expiaſſe.

1444. *Cracovia* in ſuburbana villa, cui *Nigræ* nomen
eſt, mulier puellum edidit collo, & auribus leporinis:
diducto rictu ſpirantem: uno grandiore inteſtino
totum ventrem occupante: ceteris membris huma-
nam figuram habentibus.

1233. Anno Domini milleſimo ducentefimo trigefimo
tertio ut antea notabamus, in *Rathſtadio oppido* in
Alpibus Noricis, quas *Taurum* incola vocat, infans
cornutus natus eſt; vagitus atque ploratus ejus qua-
tuordecim ante dies quàm ederetur, auditus: Hæc
Lycſthenes. At *Plutarchus Paradoxorum libro ſe-*
cundo refert ex *Ariſtotele*, *Ariſtonymum Ephefium*,
filium *Demoftrati*, mulieres exoſum, afinam iniſſe;
quæ ſuo tempore filiam peperit formoſiſſimam,
Onoſcelim nomine, quod ſonat, afininis cruribus
præditam, in haſ effigies.

Ad oppidum *Bitterfeld* vitulus in agro repertus est oculis, naribus, & auribus humanis: vertice tonso, & miniato; rictu, & pectore vitulino: cruribus anterioribus vitulinis, posterioribus humanis, & brevibus admodum: sed utrisque desinentibus partim in ungulas vitulinas, partim in humanos digitos, qui ungulis suberant, & separatim propendebant. Anno millesimo quingentesimo quinquagesimo primo, in *Marchie* villa *Dammenwalde*, propè *Wistock*, coloni cujusdam conjux monstrum edidit à *Finselio* ita descriptum, infans toto corpore fuit spadiceo colo-

1551.

Anno Dñi.

1554.

re capite cornuto, oculis crassis, prominentibus, carens naso, patulo ore, quod longitudine spithamæ distentum erat; in cujus medio lingua candida emittit & quadrata, colli expers, caput enim scapulis accreverat; corpus totum inflatum, & rugosum; brachia in lumbis hæserunt; pedes longè tenuissimi: ab umbilico autem species laxi intestini dependebat ad pedes. In villa *Pomeraniæ Rehouw*, vicina *Rudio ad ostium Viadri*, equi pullus natus est capite horrendo, oculorum loco maculæ fuere subrufæ; aures pendulæ, quales sunt canum sagacium, infimis auriculis cuti accretis; os erat monstrosum labris inflexis, ut duæ tudiculæ compositæ, unde lactari non poterat: collum erat tortum, & sinuosum, distinctis coloribus veluti catenis variatum; juba implexa, plena plegmatibus: eo hinniente putabatur hinnire magnus caballus: accedentibus nobilibus toto corpore movebatur, terram pulsabat, velut in rabiem versus, & quasi impetum in ipsos factururus, erectus stabat hinnitu terribilis: cives, aut colonos ferre poterat, ijs accessum liberum permittens: cutis erat asperior, & villosa: in locum caudæ alta cristæ erigebatur, etiam mortuo pullo: pes imus anterior unus erat humanus; alter nullus erat, sed tantum tibia manca, pedes posteriores erant equi-

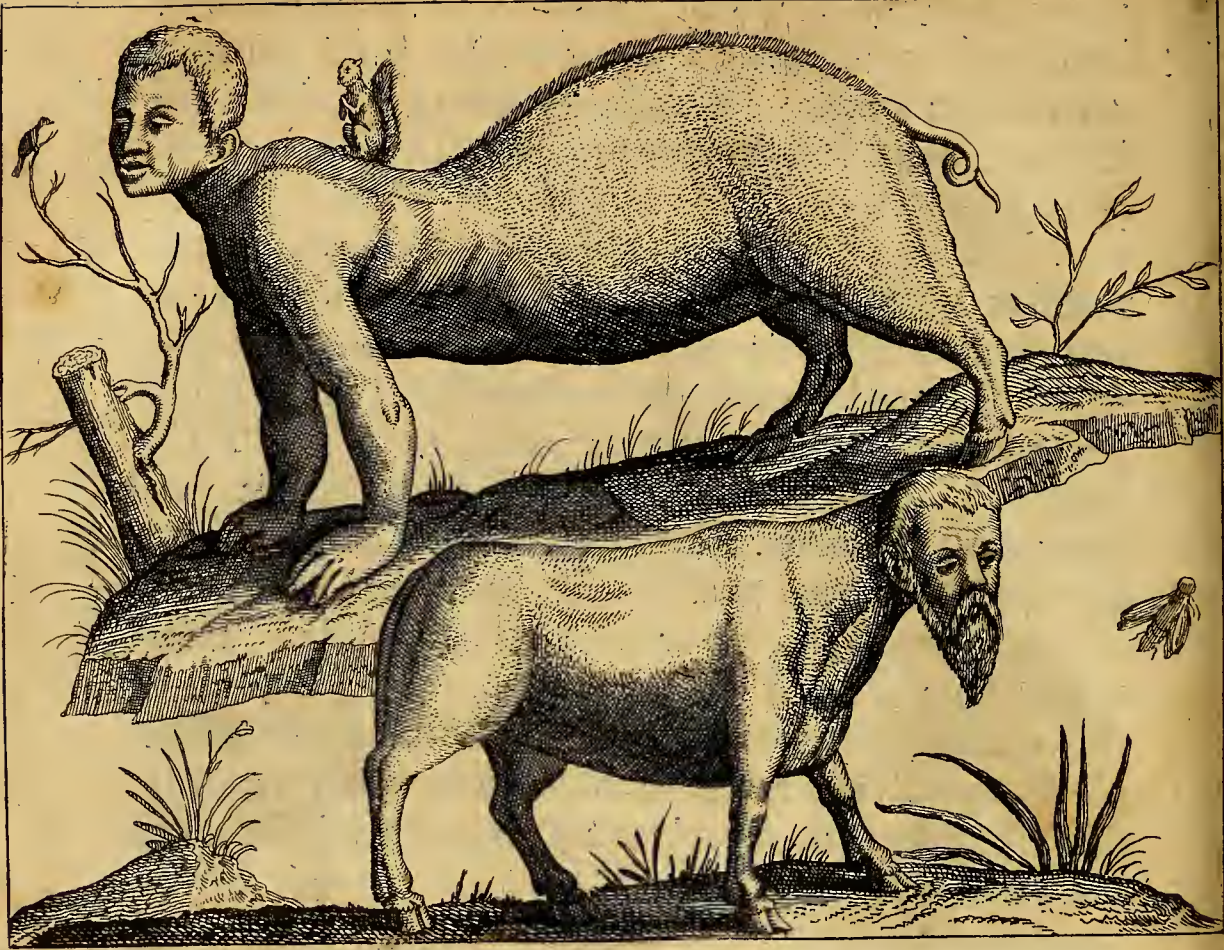
1555. ni: extinctus in trivio sepultus. In *Pomeraniæ villa Rossaw*, propè *Passelwalck* sita, femina monstrum edidit horrendum; corpus erat vitulinum; caput glabrum, ac rotundum instar globi, ad simiæ similitudinem; mentum hirsutum; prominens lingua; pedes anteriores absque unguibus, solis globulis rotundis; posteriores bovilli; cauda sine nodis,

1556. ossæ, & omnino immobilis. *Basileæ Rauracorum*

pullus

pullus natus est crudeli aspectu; corpore quidem satis benè compacto, sed capite hirsuto, canem, aut cattum magis, vel simiam, quàm hominem referente: vixit semihoram circiter. In pago *Cleisdorf*, non procul à *Bamberga*, in prædio viduæ nobilis, *Fincelio* autore, vacca enixa est monstrum pedibus quatuor vitulinis; capite humano, virili, atra barba, geminis auribus humanis, modicis capillis, pectore humano, & mammoso. ^m Paræi quoque testimonio *Bruxellæ* in ædibus *Jodoci Dikpeert*, Vico *Warmoesbroeck* sus sex peperit nephrendes, quorum primus monstrum erat capite, facie, anterioribus pedibus, & omoplatis hominem referens, reliquo toto corpore nephrendem: nam & genitalia feminæ suis habebat; ceterorum more suilla ubera fugebat: sed secundo sui ortus die à plebe monstri diritate incitata cum matre confusus est. Horum monstrorum hujusmodi fuerunt effigies.

Lib. 24
p. 12.

Alberti Magni temporibus in villa quadam vacca vitulum semihominem peperit; pagani concursu facto pastorem quasi tanti sceleris conscium in iudicium rapuerunt mox cum vacca comburendum: sed opportunè adfuit *Magnus Albertus*; cui propter *Astronomicæ* artis multiplicem experientiam crediderunt non humano aliquo scelere, sed stellarum certæ constitutionis efficacia id generis monstrum editum fuisse. ⁿ*Plutarchus* adolescentem pastoralem memorat, qui sibi monstravit equæ partum, supernè ad cervices usque, & manus humana forma; reliquas partes equinas habentem; in morem hominum recens nato-

ⁿ In Sy-
posio.

Parallel. natorum vagientem. Idem in *Aristotelis* *Paradoxorum libro secundo*, quem desideramus, legit asinam peperisse puellam formosissimam, sed asininis cruribus præditam. † *Cælij Rhodigini* observatione apud *Sybarim* capella infantem peperit humana facie, caprinis cruribus, ac veluti satyrum. Ex *Polidoro* † *Virgilio* legimus, ex *Livio*, † *Fabio* consule, ex *Valerio* † *Maximo*, & ex *Rueffo* † puerum natum cum elephanti capite, in hanc effigiem.

Paræi relatu, monstrum in *Italia* peperit mulier *Hebræa*; quod erat infans ore leonino, intusque eodentibus duobus candidioribus, & alio quodam osspectori gallinaceo non absimili, deformatum posterius ad

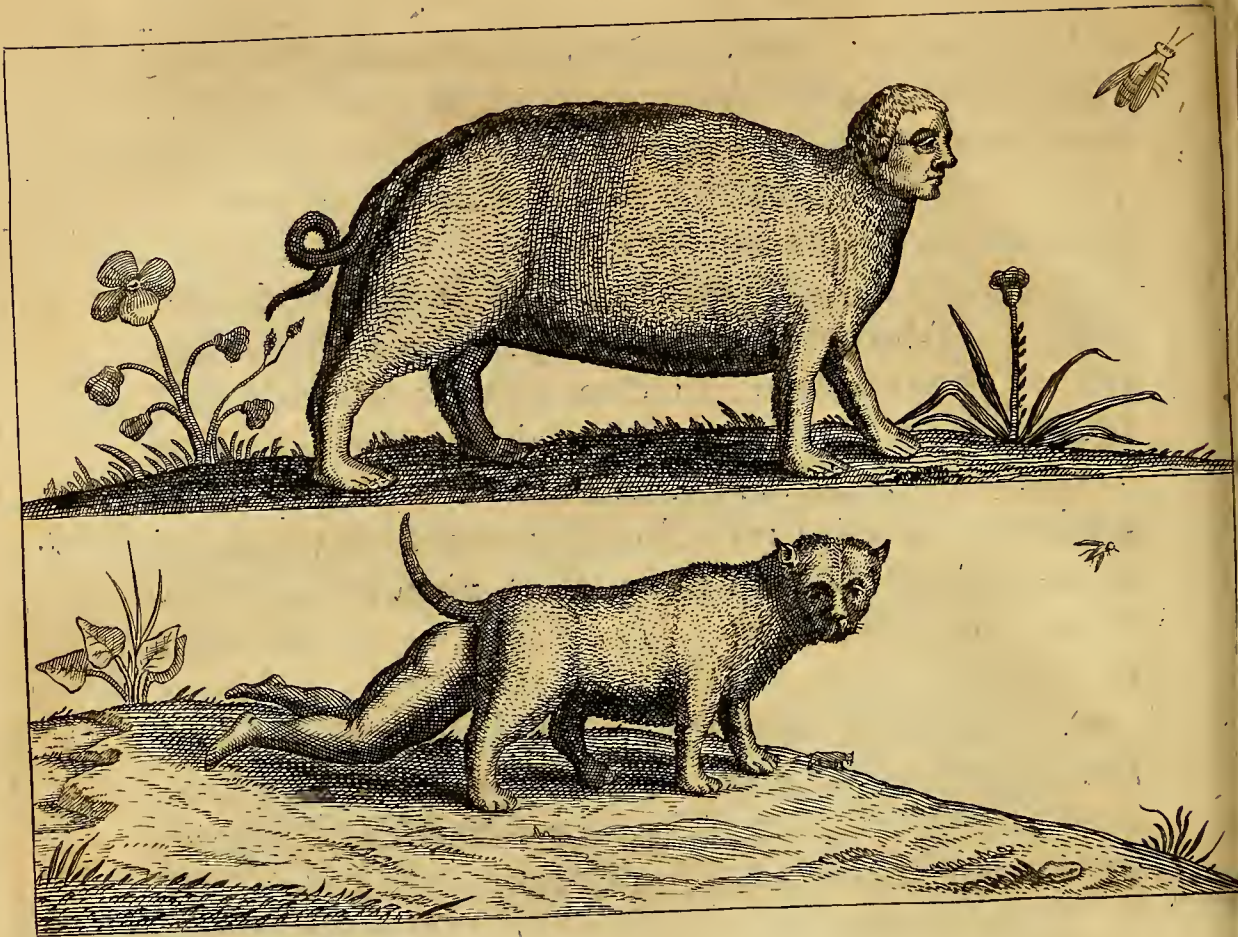
ad regionem, ubi aliàs cauda propendere solet, paulò tamen superius, habebat characterem instar veru-
cæ, ceteris omnibus erat homini ad naturæ leges nato
conforme; vivumque septimanas quinque manebat.

In ditone *Novariensi* ex muliere vetula natum
proditur monstrum cruribus, & pedibus bovinis,
residuo corpore humano; sed septem habens bra-
chia, totidemque capita uni busto affixa; uno capi-
tum auriculas hircinas, & oculum unicum habente,
illumque in medio frontis ad instar Cyclopum. Puel-
lam natam leonina facie testatur *Paræus*.

Herodotus in *Melpomene* scribit, *Herculem* in antro quamdam invenisse virginem ancipitis naturæ, humanæ, ac serpentinæ; supernè quidem femorum tenuis, feminam; inferius autem viperam; eam conspicatum *Herculem*, atque admiratum interrogasse nuncubi suas equas errabundas vidisset; illamque respondisse, se quidem illas habere sed non prius reddituram ei, quàm cum ipsa coivisset; *Herculem* pro ea mercede cum femina concubuisse. Huic simile monstrum natum dicit *Philostratus* ex *Pallade* ac *Vulcano*, *Erichthonium* nomine. Novissimè anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo nono, mense Julio, in ditione *Patavina*, propè oppidum *Montissilicis*, in *Villa*, cui nomen, *Amolara-diema*, uxor bubulci Domini *Bernardi Grifalconi* (ut mihi testatus est in scriptis clarissimus *Laurentius Pignorius*, & voce contestatus eruditione probitateque spectabilis *Martinus Sandellius*) peperit puellam, & exiguo tempore intercedente mox enixa est monstrum, quod erat integer felis, cui à parte postica dependebant duo integra crura cum partibus coxarum hominis; quam humanam appendicem catus retrò post se trahebat: Monstrum hoc in *Urbem Patavinam* delatum, projectum fuit in *fluvium Medoacum*, ibique demersum; cujus ea fuit effigies, juncta cum icone monstri suilli, de quo superius.

Constat igitur revera fieri aliquando in natura partus, membra obtinentes diversarum specierum animalium perfectiorum partes repræsentantia.

C A P. L I X.

Monstri multiformis diversas animalium species in eodem genere proximo caussa, & origo primum depromitur ex apparentia.

AT verò monstri multiformis diversæ speciei animalium perfectorum membra referentis origo est è multiplici caussa; ceterum in primis illud observatum volumus, non omnia, quæcumque in hoc genere monstra videntur, verè monstra existere; siquidem

Monstra non omnia vulgo apparentia.

4 de
n. an.
p. 4.
quidem ut, ^a *Aristotele* doctore, ferarum partus nonnunquam caput habent, haud verè humanum, sed tamen humano simile: sic existimandum est mulieres edere posse foetus, qui capite, aut alia quapiam corporis parte varia brutorum animalium membra referant: Hinc planè, Physiognomi varios hominum mores, & inclinationes conjectantur ijs affectibus, ac passionibus consimiles, quibus ejusmodi bruta obnoxia esse conspiciuntur; quod apertissimè constat ex ipsomet *Aristotele in Physiognomicis*. Verùm ea similitudo, quæ multitudini plerumque de identitate imponere consuevit; virorum doctorum judicio, quorum interest rerum existentiam, non apparentiam solùm internoscere, ab identitate separari debet. Si qua ergo mulier foetum ediderit, cujus caput canis, aut bovis referat imaginem, ille haud protinus inter monstra reponendus est, nec puer dicendus verè cinocephalus, aut bovillo capite, sed humano ad ferini effigiem inclinante. Idem prorsus esto judicium de plerisque belluarum filijs, quorum capita humana, vel alterius speciei esse videntur. Quod enim scribitur ab ^b *Aristotele*, unumquodque generans subcæleste in animantium ferie vivens, generare sobolem sibi consimilem, huic sententiæ minimè refragatur; tum quia id assertum est de similitudine, seu potius identitate speciei essentialis, & formæ interioris, quam substantialem nuncupant; non autem de similitudine speciei accidentalis, exteriorisque formæ, quam figuram dicimus, & imaginem; de qua nunc agimus: quod utrumque legimus ex ^c *Aristotele*: tum quia ibi solis viventibus perfectis, ac non mutilis hoc attribuit ^d *Aristoteles*, ut generent viventia sibi consimilia: Ceterum

Physiognomi unde mores hominum conjectantur. Similitudo vulgò non discernitur ab identitate.

Dubium.

Solutio.

2. de
in. t. 34.
& 35.

c 2. de an.
t. 34.
d 4. de
gen. an.
cap. 3.

quæ sibi dissimilia procreant, id habent ob aliquod impedimentum, quo prohibentur ne possint suum finem integrè consequi; agentia verò impedita referenda sunt ad imperfecta, & mutila; quippe illis deest virtutis robur, quo tale superent impedimentum. Sic ergo pleraque monstris consimilia non benè vulgo inter verè monstra collocantur.

C A P L X.

Secunda causa, & origo monstri multiplicis speciei animalia referentis, ex imbecillitate generantis pendere demonstratur.

Generantis
virtus ut va-
ria sit.

ALtera verò causa monstri partus animalium varias species præferentis in parentibus comprehensa ex ^a *Aristotele* pulchrè haberi potest; cui virtus generantis aliquando robusta est, aliquando autem imbecilla, & secundum varios imbecillitatis gradus differenter affecta: Quum itaque generans homo simul sit vivens, animal, homo, masculus (exempli gratia) *Lucretius*, & tali figura, conformationeque corporis constitutus; ab istis omnibus attributis, & formis essentialibus proprias sigillatim vires obtinentibus in unum junctis conflatur universa vis generantis in se complectens omnium propositorum virtutes omnes; quorum vis etiam singula in actu generationis, alijs quacumque ex causa ociantibus, operari potest. Quamobrem *Lucretius* ille, ubi virtute polleat, optimè subigens materiam feminae, seu foetus, ex ea generat vivens animal, & hominem masculum sibi etiam in exteriori figura consimilem: ubi autem primum gradum imbecillitatis contraxerit in virtute configuratrice, atque adeò

^a 4. de
gen. an.
c. 3.

b cap. de
specie.

adeò virtus individui langueat (individuum hic cum *Porphyrio* ^b sumo ex collectione omnium accidentium) non ita omnino materie dominans hominem masculum procreat, sed tamen in figura non sibi omnino consimilem: ubi verò majorem adhuc obtineat imbecillitatem, & cum individui virtute prostratum sit etiam robur ad sexum attinens, tunc homo *Lucretius* nec sibi similem in figura, nec marem, sed hominem feminam sibi dissimilem procreat: sed ubi cum virtute sexus imbecilla vis individui valida conjungitur, à *Lucretio* gignetur femina sibi consimilis in externa corporis, ac faciei figura: verùm speciatim dejecta in *Lucretiano* semine virtute speciei, foetum constituet ille non homini sed animali consimilem vel in parte aliqua, vel in toto etiam corpore: atque hinc oriuntur ex mulieribus virtute masculi hominis imbecilla monstrosi partus variorum animalium naturam præferentes, modò viliorum, modò nobiliorum, prout virtus generatrix majorem, vel minorem contraxerit imbecillitatem; ac modò in una parte corporis, modò in alia; modò in pluribus, modò in paucioribus; prout modò langueat virtus in una particula seminis determinatum membrum foetus apta constituere, modò in alia; modò in pluribus, modò in paucioribus; undecumque illam imbecillitatem contraxerit, sive ante ortum seminis in ea parte determinata, ex cujus residuo alimento primordiale materiam habet; sive in testibus, dum semen efficitur: sive post seminis ortum in utero mulieris. Insuper autem si adhuc debilior extiterit virtus agentis, eò quod jaceat enervata virtus individui, sexus, speciei, ac proximi generis; ac speciatim si langueat virtus animalis productiva, ab illo

generante nec homo, nec animali simile, sed vivens quoddam generabitur carnis frustum rude, nomine mola: & hac sanè ratione procreatum dixerò monstrum illud, quod hoc anno M DC XXX. die xxv. Maij vespere natum est *Romæ*; ubi proxenetæ cujusdam uxor, in *Platea Sciarre* nuncupata, quum duas edidisset molas, peperit magno cruciatu animal, cujus caput, & pedes anteriores bufonem referebant, reliqua pars corporis repræsentabat piscem illum, quem *Festus* Lingulacam, *Plinius* * Soleam, *Venetus* Passerem, * lib. 9 cap. 20. vel Folium nominat, quam historiam ex *Urbe Roma* nuper habitam mihi communicavit eruditus *Pignori*. Sin ulterius etiam *Lucretij* virtus generatrix in debilitate provehitur, jam nihil omnino generat ille homo, sed infœcundum semen sterilis effundit. Monstra itaque varia generantur in humana specie variorum brutorum effigiem habentia, ob generantis feminis imbecillitatem dejecta virtute speciei, quæ infirma non potest partum parenti similem effingere; quum illi adjuncta virtus animalis vivida conceptui figuram animalis imperfectioris indere valeat; siquidem omne agens *Aristotele* c doctore agit quatenus c 3. Phys. t. 17. est actu: agens autem imbecillum quum se habeat ad validum ut id quod potentia est, ad id quod est actu; quippe robur omne agendi est ab actu; propterea debile agens robusto cedit in operando. Propositam verò theoriam insinuavit apertè nobis d *Aristoteles* d 4. sectio. probl. 13 & 14. alicubi dicens monstra exoriri à semine corrupto in utero; corruptum autem semen alienam habere naturam à generante; ac proinde illius feminis opera non gigni similia ei animanti, à quo effluxit: corruptum autem semen non intelligit putrefactum; sed illud, in quo langueat virtus speciei, vigeat sola generica:

Robur omne
agendi ab
actu est.

nerica: licet ex corrupto per putrefactionem semine in utero spontè nascantur aliquando ranæ, ac serpentes; quas à mulieribus partu editas monstra vulgus appellat. Generans igitur homo vi sui feminis quomodocumque corrupti monstrosos partus, eos non ut suam prolem agnoscit; sed ut alienam repudiat; quia genericam naturam, ut puta non sibi propriam, sed alijs communem animalibus, alienam sibi opinatur. Ita ergo causa monstri partus plerumque una est imbecillitas virtutis generantis in masculeo semine residentis: quæ quidem imbecillitas, ut frequentissimè provenit ab exilitate caloris naturalis in semine degentis; quam solam respexisse videtur ibi *Aristoteles*, hujusmodi semen, à quo monstra producuntur, corruptum appellans, atque putrescens; quum putredo, & misti corruptio sit extinctio caloris interni apud eundem autorem: ita pendere potest ab ejusdem feminis quacumque intemperie: siquidem virium robur qualitas est, naturale temperamentum consequens; quam eo quomodocumque vitiato labefactari necesse est.

Ex corrupto
semine quid
enascatur.

e. 4. Merco.
cap. 2.

Virium robor
quid sit.

C A P. LXI.

*Tertia causa & origo monstri multiformi animalium
specie elicitur ex degenerata feminis ani-
ma in naturam alienans:*

UBi autem feminis robur non solum remitti contigerit, sed essentiam, ac formam variari, & in aliam speciem vel secundum totum, vel secundum partes degenerare; hinc nullo negotio monstri partus, & varias animalium species referentia

tia monstra contingere valebunt. Ac sanè posse in alienam speciem femina mutari, apertissimè constat in stirpibus, nam haud semel fata frumenta in lolium degenerarunt, & frequentissimè in filiginem, ac vicissim filigo in frumentum commutatur ^a *Columella*, ^b *Plinio*, ac ^c *Portæ*: sic lolium vicissim fatam vertitur in triticum; & linum in lolium; lolium itidem in hordeum ^d *Theophrasto* autore, ac *Portæ* ^e observatione. Quod autem stirpium seminibus in terra contingit, id ipsum animalium spermatibus in utero feminarum contingere posse probabile est; nam *Aristoteleo* ^f decreto, & ^g *Platonico* theoremate, utero, & matre animal utitur, ut humo planta: quinimmo terra non mulierem conceptu, partuque; sed terram mulier vicissim imitatur, utpote natura priorem. Ubi ergo masculi semen in utero feminæ quavis de causâ degeneraverit à pristina natura, ejus anima in aliam speciem commutata: siquidem totum semen hujusmodi mutationem perpeffum fuerit, homo integrum animal diversæ speciei, non monstrum, sed veluti monstrum, ut ait *Plato* in *Cratylo*, monstrosa generatione procreabit: sic mulier illa ex legitimo concubitu simium, sic altera suem; sic alia ursum, sic alia leporem parere potuit. Sin autem feminis aliqua portio tantum degeneraverit in viliores naturas, ac omnino mutata fuerit in alienam speciem; siquidem à reliquo spermate segregata fuerit, duo animalia diversæ speciei ex eo femina pariet: ita mulier illa post humanum caput membranis involutum parere potuit serpentem, ac tertio suem: quantò enim propinquior est ^b suilli corporis natura corporeæ humanum substantiæ, tantò minus difficilis est hujus in

eam

^a 2. de rer.
rust. c. 9.
^b lib. 18
c. 8.
^c lib. 11
vill. c. 18
^d lib. 8. c. 1
^e lib. 11
vill. c. 17

^f 2. de ge.
an. cap. 4.
2. meta.
r. 30.
^g in Me.
nedemo.

^b Gal. 10.
de simpl.
med. fac.

eam commutatio: ita etiam altera infantem parere quivit, cujus dorso inhærebat homicida serpens: ex *Rubeaquense* siquidem habemus anno Domini M C D X C I V. *Cracoviæ* mulierem quamdam in platea, quæ à S. Spiritu nomen habet, infantem exanimem peperisse, cujus dorso serpens vivens inhærebet arrodens, ac depascens cadaver infantis. At verò si feminis mutata portio in dissimilem speciem adhæserit immutatae planè, ab utrisque una junctis monstrum fieri valebit, partes habens varia diversorum animalium membra referentes; sic mulier infantem parere potuit canino, bovillo, ac elephantino capite: sic mulier quævis alia citra crimen nefariæ veneris monstrum varias animalium diversæ speciei partes referens partu edere valuit: Id ipsum asseras de monstro ex feminis brutorum animantium orto, cui caput, aliave pars aliqua diversæ speciei animalium membra æmularetur. Ceterum de hac viventium degenerandi potestate in aliam speciem à nobis agitur in opere ^b *De spontaneo viventium ortu*. Ita ergo monstra multiformia, ex partibus diversæ speciei animalium membra referentibus constituta, originis suæ causam in paterno semine habere possunt, cujus aliqua, vel plures partes degeneraverint à natura pristina, & in alienam speciem commutatae fuerint; undecumque illis advenerit commutationis occasio; partes inquam illæ feminis degenerant determinatæ, quibus à consimili parte parentis originalem materiam habentibus decreta erat à natura certarum illarum partium procreatio in foetu, quæ monstrosam naturam partui formaliter induunt. Non alia fanè ratione in artibus ob artificis imperitiam peccata, & monstra fieri observabat *Aristoteles*:

les; i quæ contingere novimus etiam vitio instru-^{i 2. Physic.}
 menti, quo artifex indiget, ac utitur ad operandum: ^{t. 82.}
 est autem artifex imperitus à perito artifice degene-
 rans; est item instrumentum ineptum à propria in-
 strumenti natura degenerans.

C A P. LXII.

*Quarta monstri multiformis varias animalium
 species referentis origo; & caussa eruitur
 ex materiali fœtus principio.*

MOnstrosi ejusdem partus varias animalium
 species diversis partibus referentis alia caussa
 itidem in parentibus sine culpa existens doctore ^{a 4. de} *A-*
ristotele una est materiei mala dispositio, quam ^{gen. an.} *A-*
verroës materię inobedientiam appellavit: quum ^{c. 3. & 4.}
 enim absolutè actus activorum non fiant perfectè ni-
 si in patientè benè disposito ^{b 2. de an.} *Aristotelis* observa-
 tione; quumque omne quod recipitur per modum ^{t. 24. & 26.}
 recipientis recipiatur; proculdubio ubi agens vali-
 dum, minimèque à natura pristina degenerans, ma-
 teriam optimè dispositam sortitum fuerit; ex illa ef-
 fectum sibi numeris omnibus quàm simillimum ef-
 formabit secundùm naturæ tum genericæ, tum speci-
 ficæ, tum etiam individualis attributa omnia: sin au-
 tem idem agens materiam ineptam aliqua ratione
 offenderit, ac speciatim susceptioni accidentium in-
 dividualium; nec eam omnino subigere valeat; ex ea
 generabit quid sibi simile in essentia specifica, non au-
 tem in figura exterioris individui. Si verò major
 adhuc extiterit materię ineptitudo; masculus ex eo
 feminam constituet. Ex materia verò adhuc ineptio-
 ri, non habente dispositiones exactas ad attributa
 naturæ

naturæ specificæ; si quidem tota materiæ moles hujusmodi fuerit, ea non apta recipere parentum imaginem specificam, alienam induet; sic femina ex masculo ejusdem speciei monstroso partu edere poterit animal integrum diversæ speciei, ut mulier elephantum, serpentem, simium, & id generis: sin' autem aliqua tantum materiæ portio caruerit ea dispositione, qua opus est ad formam hominis subeundam; habuerit autem eam, quæ sufficit ad induendam speciem animalis; prout majorem, aut minorem eam dispositionem nacta fuerit; eo vel perfectioris, vel imperfectioris animalis naturam, & speciem induet illud membrum, quod ex ea portione materiæ determinatè fiet; sic homo capite anubidis, sic infans ore leporino enasci poterit. At si multiplices sint in materia conceptus portiones varijs membris constitutendis à natura destinatæ, quæ non habeant dispositionem proximam ad formam speciei ejusdem cum generante, sed tantum remotam ad naturam animalis, eamque multiplicem; ex ea massa monstrum exorietur multas partes habens variorum generum animalium membra referentes; unaquaque portione materiæ pro varia sui dispositione ab eodem agente varias formas in se recipiente; quod frequentissimum est in natura: nam simul ab eodem calore Solis lutum induratur, cera liquefcit, capilli dealbantur, & carnes mulierum denigrantur, ob unam materiæ variam dispositionem *Aristotele* ^c doctore. Sic ortum esse potuit *Romanum monstrum* superius tactum, cujus nuperrimè distinctiorem habuimus historiam hujusmodi, nimirum hoc anno M DC XXX. die xxv. Maij. hora diei xxii. transacta, in platea *Sciarræ* nuncupata, conjux proxenetæ cujusdam, mulier non

c 4. sectio.
probl. 8.
10.

deformis, mariti benè formati, quæ pridem duos filios ediderat nunc optima sanitate fruentes, post unius aut alterius molæ partum acerbissimis doloribus cruciata, bolis quibusdam theriacæ ac hyacinthi à Medico refecta, monstrum peperit multiformem ab humana speciem referens; nimirum capite canino, cum ore, ac pedibus anterioribus bufonis; coxis, ac tibijs in unum unitis seu colligatis veluti quadam cauda *piscis Rajæ*; color totius corporis infra colulum fuit veluti *piscis Lingulacæ*, quam *Soleam* vel *Passerem Plinius* appellat: corporis massa multum confusa terminabatur quadam divisione, copulabaturque prædicta cauda; in cujus fine aderat oculus veluti *Torpedinis*, positum hoc monstrum in catino aqua tepenti pleno, pedibus anterioribus motabatur, ac si salvari natando niteretur; domesticæ mulieres quibusdam bacillis acutis monstrum pungentes submergentesque suffocarunt. Ceterum ex materia, quæ majorem quoque prædictis obtineat ineptitudinem ad subeundam parentum speciem, semen vividum molam efformabit, rude carnis frustum, nullius animalis effigiem referens. Ex ineptissima denique materia efficiens causa quantumvis robusta nullum vivens procreare poterit; unde sterilis femina conjugium reddet infœcundum; materia namque foetui maximè à matre inest. Ineptitudo igitur materiei, quam agens haud potest ad libitum formare, causa est etiam ut ab hominibus generentur infantes monstrosi, varias partes ferinis similes habentes: Sic planè idem artifex in materiam dispositam pulchrè formam simillimam ei, quam mente gerit, procreabit; sed ex materia contumaci, atque inepta, ut ex porphyrite, figuras rudes non effingere non poterit. Ad

hanc

d lib. 24.
cap 1.
e lib. 4.
cap. 5.

hanc sanè caussam retulisse monstra videntur etiam sacrae paginæ; quandoquidem vel *Paræus* d nobiscum apud *Esdram* e *Prophetam* legit mulieres quæ fluentibus mensibus viro se commiscuerunt, monstra parituras.

C A P. LXIII.

Quinta monstri humani brutalem effigiem habentis origo, & causa ex virtutis alentis vitio elicitur.

* 4. e. gen.
an. cap. 3.

PROPOSITÆ monstrorum humanorum ferinam imaginem habentium caussæ in aliquo parentum vitio consistunt, ceterum aliam eorundem caussam ex vitio nutritionis in ipsis monstris existente cognoscimus; quæ potis est monstrum constituere non solum in utero conceptum humanum deformans, verum etiam jam natos homines antea perfectos in ferinam effigiem conformans. Si enim vis alens, cujus proprium est assimilare alimentum concoctum, & partibus humanis jam applicatum, suo munere hoc speciali fungi non valeat; procul dubio membrorum humanam formam prius habentium constitutionem vitiabit, inducta quomodocumque ferina effigie: quam theoriam docuit apertissimè nos * *Aristoteles*. Et revera quæ superius de vi formatrice conceptus ratio allata est, locum habet eundem in vi assimilatrice nutrimenti, seu conciliatrice nutrimento formam humanam; si enim ob debilitatem vis formativa conceptus humanam effigiem in aliqua materiæ parte moliri non valens, alterius animalis figuram cogitur efficere; quid ni languida etiam vis in nutritione assimilatrix alimenti, quæ figuram partitis præexistentis nutrimento communicare deberet,

suum munus perficere non valens, animalis alterius vilioris in aliquibus partibus hominis enutriti effingat, & hac ratione monstrum humanum ferinas partes habens in esse constituat?

C A P. LXIV.

Sexta hominis monstruosè ferinas partes habentis origo, & causa in alimentaris materiæ vitio reperitur.

E Idem monstrorum generi causam, & originem præbet cum in utero, tum etiam extra uterum materiæ alimentaris ineptitudo ad humanam formam alicujus partis recipiendam; nullo existente vitio in facultate nutriente; quippe quum omnis forma recipi debeat in materia ^a disposita, & omne quod recipitur haud nisi permodum recipientis recipiatur; sanè si quædam portio alimenti jam alicui parti humanæ agglutinata dispositionem non habeat ad subeundam naturalem illius particulæ figuram, ab agente anima nutritiva caloris naturalis usa ministerio figuram animalis alterius, ad quam obtinuerit majorem propensionem, obtinebit; unde fiet monstrum humanum ferina membra obtinens, in utero quidem, si tale quid eveniat in nutricatu embryonis. extra uterum verò, si contigerit hoc homini adulto, quæ duæ monstrorum causæ si quando concurrant: in aliquo, tunc promptius monstrum, quo de agimus efficient. Ac sanè talium monstrorum originem retulit *Aristoteles* in duas causas novissimè allatas, nempe in debilitatem virtutis nutrientis foetum, quæ appositum alimentum nequeat ita benè speciei, ac naturæ humanæ assimilare; atque in materiæ alimentaris ineptitudinem, quæ ad amissim nequeat à virtute

^a 2. de an.
t. 24. &
26.

tute nutritiva foetus in humanam effigiem conformari; de quibus simul edisserit in hanc sententiam *Aristoteles*, ^b *Degenerat autem quod patitur nec superatur, aut defectu facultatis ejus, quod coquit, & movet; aut copia, frigiditateque ejus, quod concoquitur, & distinguitur: Quum enim partim superet, partim non superet, facit multiforme quod constituitur; ut athletarum nonnullis per usum cibi nimium accidit; quum enim per copiam pastus natura nequeat superare, ut proportione augeat, formamque servet eandem, diversae efficiuntur partes, & adeo interdum, ut nihilo ferè similes primis evadant. Ita ergo geniti in utero foetus primum parenti similis, ob nutrimenti nimiam abundantiam, vel etiam ineptitudinem, nequeunte nutritoria virtute illud exactè subigere, vitiatur figura pristina; unde monstrum enascitur. Quod etenim ortis extra uterum degentibus, & adultis hominibus aliquando ab alimento evenit; id ipsum intra uterum viventibus, & recens natis multò molliorem substantiam habentibus, ab eodem posse contingere probabile est. Porro in adultis mutata nimium ratione victus, mutari etiam effigiem faciei ex humana in monstrosam ferinæ similem, testatur & *Aristoteles* in *Athletis*, ut nuper vidimus, & *Marcus Polus* in seipso, patruo, & patre; nam ex ejus *historiæ Scythicæ præfatione*, à *Io. Baptista Ramusio* descripta, collegimus *Nicolaum, Maffeum, & Marcum Polos nobiles Venetos* diu apud *Scythas* commoratos, eorumque victui assuetos, domum denique reversos *Tartarica* facie, non multùm à ferina dissimili, parum, aut nihil humanæ consimili, à nemine suorum cognitos fuisse. Sed & ratio huic sententiæ adstipulatur evidenter; quum enim certo experimento constet*

puel-

b 4. de gen. an. cap. 3.

c Navig. eo. 2. init.

puellos altos lacte bovillo, aut equino, aut canino, mores, ac propensiones animo consimiles induere affectionibus animalis nutrientis; quumque alimentum longè magis immutare valeat corpus nutriti, quàm illius animum; quid ni ex alimenti conditione jugiter in tenellum corpus embryonis agente, fœtus aliqua parte adeò mutetur, ut ferinam effigiem sensim adeptus monstrosam induat imaginem? Culpa igitur alimenti seu quantitate, seu qualitate peccantis, monstra multiformia effici potuerunt.

C A P. LXV.

Septima caussa, & origo monstri humani ferinam effigiem habentis ex morbo elicitur.

IN humano etiam genere monstrosæ figuræ variorum animalium effigiem varijs partibus referentes nulla parentum, aut nutritionis culpa, sed sola vi morbi aliquando exoriuntur; materia morbifica faciem, manus, pedesve infantis etiamnum in utero degentis in turpem belluæ figuram deformante. Quod vitium adultis etiam hominibus contingere posse novit *Aristoteles*, docuit experimentum, confirmavit ratio; *Aristoteles* quidem apertè asserens in proposito, ^a *Proximum huic est morbus, quem satyriam appellamus; etenim in eo præ abundantia fluxionis, aut flatu crudi in partes faciei decumbentis, facies animalis diversi, & satyri apparet.* Experimentum verò, quia passim à Medicis observatum habemus, elephantiasi morbo correptis hominibus faciem ex humana in ferinam mirè deformari. Ratio demum, quia manuum, pedumque digiti tenerrimi puellorum in utero degentium humore aliquo exedente possunt

^a 4. de gen. an. cap. 3.

possunt excoriari, ac in unum jungi, & contracta cicatrice in formam anserini pedis, anatinæve manus, cohærente membranula, deformari: sic in ambustis adultis aliquando videmus mentum cum pectore membranosa substantia turpiter copulari. Quid ni ergo etiam infantis in alvo materna commorantis mollissimum corpus habentis, ob morbum aliquem elephantiasi, ac satyriasi consimilem, facies in ferinam deformari potuerit ob materiam præter naturam ad vultum transmissam, vel sola quantitate peccantem? hujusmodi autem figuram semper deinde retinent infantes etiam ab eo morbo liberati, tum ea materia nutrimenti instar illis partibus agglutinata; tum quia figuræ ab ortu partibus altè defixæ, sunt indelebiles: quamobrem puelli postea enascuntur facie caninæ, vitulinæ, aut equinæ consimili: sed speciatim os leporinum in fœtu effingitur fisso sive ab erodentibus humoribus, sive aliunde labro superiori, & citra unionem utraque parte cicatricem induente. Poterunt autem hujuscemodi monstra sic & in utero primùm gigni, & extra uterum prostremò fieri; utrobique urgente causa eorum procreatrice.

C A P. LXVI.

Octava causa, & origo monstri humani, brutorum effigiem in membris habentis, ex imaginatione parentum desumitur.

Vulgata præterea est hominum, multa variorum animalium membra in suo corpore monstrosè à natura referentium, causa parentum imaginatio, non vulgato ab alijs modo, quo talis imaginatio ea monstra pariat; quem nos fusè alibi ^a explicavimus,

^a De Perf. hom. constitit. in uter. c. 26.

hic nobis minimè rescribendum, tibi verò maximè relegendum. Profectò quemadmodum plerumque usu venit, ut quæ gravida vehementius concupiverit, vel etiam timuerit, exhorrueritve, illorum signa, & imagines apertissimè in foetu conspiciantur; sic planè fieri potest (quod Pater etiam observavit in suo Dialogo *De præstantia, & usu genitalium*) ut mater utero gerens vitulinum caput, aut pedes edere desideraverit vehementi appetitu, & natura ejus effigiem puero latenter impresserit, qui proinde homo nascatur capite anubidis, aut vitulins pedibus. Ac veluti mulier alba venerem agens sub albo viro magna sui verecundia ab Æthiope procul iridente visa foetum nigerrimum de candido conjugè substulit; quemadmodum & illa, quæ cum viro candido juncta Æthiopis imaginem intuendo Æthiopem alba concepisse, & peperisse dicitur *b Hippocratis* ingenio à crimine adulterij liberata, cui crediderunt sola imaginationis vi ex albis ortum fuisse nigrum. Nec non vicissim sicuti mulier nigra de nigro in Æthiopia concipiens albam hominis imaginem sæpius intuens, partum candidum edere potuit. Quin etiam ut oves *Iacob* inspectu virgarum sub aquis demersarum foetus modò unicolores, modò discolores pro virgarum imagine parturiebant: ac demum ut mulier adultero subdita, viri adventum anxie timens, filios adulterinos marito simillimos procreare solet; quidni ob imagines variarum ferarum, monstroque idola parentum phantasiæ quavis de causa sive in vigilia, sive in somnis obversantes nascantur pueri ferinis partibus deformati? quidni similiter ob imaginem humanam brutorum phantasiæ præsertim veneris, conceptusve, aut formationis tempore obversantem,

ani-

b Paræus
lib. 27.
cap. 7.

animamque seu timore, seu spe, seu odio, seu quavis virtute imaginationis parere feræ possint etiam fœtus partes animalium alterius speciei, atque hominis etiam figuram præferentes? Porro si verum fuisset *Apuleium*, & ante illum *Lucianum* præstigijs in asini formam commutatos, sub ea specie cum muliere venerem exercuisse; uxoremque *Milonis Hypatini Pamphilen* in avem præstigijs itidem efformatam ad amasios transvolasse; ut verum esse testatur acutissimus *Cæsalpinus*, & ex *Vincentio Majolus*, mulierem veneficam in quadam insula unum è nautis illuc appulsis in asinum mirè deformasse; quo interdiu ad vehenda onera, noctu verò ad libidinem abuteretur; quid ni ex tali concubitu mulier concipiens fœtum edere posset monstrificum ex humanis, & ferinis membris fœdè confarcinatum, alterius, vel utriusque coëuntis phantasia spectro ferino altè depicta? etsi verò utriusque parentis phantasia monstroso partui causam exhibere valet; hoc tamen magis maternæ, quàm paternæ phantasiæ adscribendum est, tum quia pater in actu veneris id solùm præstare potest; femina verò etiam post congressum toto conceptionis, & formationis tempore; tum quia mulieres vehementiores habent imaginationes; ut bellè haud minus quàm verè vulgò dici consueverit, mulieres aut efflictim amare, aut crudeliter odisse, mediocriter non affici; sed quia potest hæc imaginatio vehemens in somno fieri, nulla parentum animadvertione: propterea evenit ut ab imagine objecti nimium phantasiam parentis laceßente monstrum exoriatur, nec parens sciat se unquam hujusmodi spectrum in memoria habuisse: & quia quæ in somnis phantasiæ obversantur spectra, plerumque chimerica sunt ex di-

Mulier aut odit, aut amat efflictim, nil medium.

versiffimorum animalium partibus turpiter conficta: proinde nullum est tam horribile, ac multiforme monstrum, cui sola imaginatio cauffam suppeditare nequeat: sed monstra brutali figura horrida gignere parereque mulieres, ex eventu compertiffimum esse potest, quo superioribus annis matrona *Sicula* quum utero gerens mirabunda conspexisset in manu piscatoris ingentem astacum nuper è mari captum; tempore partus cum humano foetu simul & astacum marinum peperit, marino nil prorsus dissimilem; quam historiam testis oculatus non ita pridem mihi retulit *D. Franciscus Maria Delmonaco, Siculus Drepanitanus Clericus Regularis*, vir spectatæ doctrinæ, ac integerrimæ fidei; qui & mulierem novit, & ex ea natum astacum perspexit.

C A P. LXVII.

Nona caussa, & origo monstri varias animalium effigies habentis agnoscitur ex parentibus monstrosis.

SI qui verò monstrosi homines in hoc genere plura membra brutorum partibus similia obtinentes ita conformati fuerint, ut cum muliere seu pariter monstrosa, seu non monstrosa congredi valeant, & eam implere: profectò ex eo congressu mulier monstrum consimile partu edere valebit; adeò natura gestit sibi similem essentiam procreare: atque hujusmodi monstra plurima nasci, hac ratione dicuntur in *Africa*, & in *India*: talia certè sunt ea, quæ tum *Beatus Odoricus* se vidisse testatur plura in viridario ab *Indis* pasci humana facie bruta: tum ab *Olyssipponensibus* in *Insula ad meridiem* conspecti *Cinocephali*: ^a *Aristoteles* enim confitetur ex diversis specie-

a 2. de
gen. an.
cap. 5.

bus exorta monstra posse sibi consimilem, atque adeò monstrosam procreare sobolem.

C A P. LXVIII.

Decima caussa, & origo monstri partes habentis brutorum membra, & humana referentes explicatur ex seminum mistione, ac nefaria venere.

INsuper autem quum ex historijs, & ex *Aristotele* ipso habeamus mulieres bestijs nonnunquam coëuntibus succumbere; masculosque homines cum belluis corpore miscere: hinc sanè fieri potest ut à mulieribus infantes edantur ferino capite, alijsque membris belluam referentes; & bestiarum hinnuli nascantur humanis partibus monstrosi, non aliunde quàm à parentibus suorum membrorum figuras adepti; & ex variæ speciei seminum commistione ortum habentes. Ac sanè testimonio *Aristotelis*, ^a *coëunt animalia generis ejusdem secundum naturam; sed ea etiam quorum genus diversum quidem sed natura non multum distet; si modò par magnitudo sit, & tempora æquent graviditatis: rarò id fit, sed tamen fieri & in canibus, & in vulpibus, & in lupis certum est: canes etiam Indici ex bellua quadam simili, & cane generantur: nec non in avibus salacioribus idem fieri visum est, ut perdicibus, & gallinis. Quin etiam aduncorum accipitres specie diversi coire putantur: idemque in nonnullis alijs avibus evenire animadversum est. In marinis nihil adhuc exploratum habemus dignum memoratu; qui tamen Phinobati appellantur, gigni creduntur ex *squatina*, & *raja*. Ad hæc quod de Africa in proverbio est, semper aliquid novi Africam afferre, propterea dicitur quod diversa etiam genera coëant:*

nam ob aquæ penuriam terræ illius, vel etiam alienigena libidine copulantur, quum in loca paucissima rigua congregentur. Sed quum cetera sic orta rursus inter se coëant, generareque possint: genus unum mulorum sterile est; quippe quod neque secum, neque cum alijs junctum generet. Hæc Aristoteles. Qui quum statuat diversi generis animalia coire, ac prolem fuscipere; dummodo nec eorum natura multum distet, nec magnitudo sit valdè dispar, nec tempus graviditatis inæquale admodum: non de monstroso partu; sed de novis animalium speciebus, ut de Mulis edisserit: sin autem natura coëuntium animalium valdè diffideat, & magnitudo sit non parum dispar, graviditatisque tempus evidentur inæquale; rarò quidem prolem fuscipient, sed eam frequentissimè fuscipient monstrosam varijs partibus diversitatem naturæ parentum referentem: dixi frequentissimè, quia nonnunquam secus evenisse suspicamur ex eo quod asserit Cælius In Cò insula, rarum dictu, apud veterem autorem fidei integræ se legisse de grege oviario Nicippi ovem non ritu naturæ agnum, sed leonem peperisse; nimirum antea compressam à leone, stimulis veneris velut furioso primam sibi obviam feminam feram insiliente: si enim canes cum lupis, vulpibus, & tygride coeunt Aristotele autore, ^b Oppiani, & ^c Porta observatione; ut latius in opere *De perfecta constitutione hominis in utero demonstravimus*; cur non possit leo cum ove, turgente materia, commisceri? sed frequentissimè ex tam dissimilium coitu monstra nascuntur variorum animalium partes habentia. Id quod ex ipsomet Aristotele *Paradoxorum secundo* ^d Plutarchus se didicisse asserit, Aristonymum scilicet Ephesium filium *Demonstrati* mulieres

^b 8. hist. cap. 28.
^c 2. de gen. an. c. 4. 5.
^c 2. mag. nat. cap. 6.
 cap. 17.
 lib. 13.
 cap. 14.

^d Parallel. 29.

mulieres exosum asinam inijsse; quæ suo tempore filiam peperit formosissimam, *Onoscelin* nomine, quod sonat asininis cruribus præditam. At ex proprio penu depromit e alibi *Plutarchus* pastorem ex equa centaurum sustulisse in hanc sententiam, *Secundum hæc famulus accedens, iubet, inquit, Perian- der te unà cum Thalete venire visum quid rei sit quod modò est ad eum allatum; temerène sit natum, an monstrum sit, atque prodigium; ipse enim valdè videtur perturbatus, contaminari ac pollui eo sacrificium censens. Hæc locutus in domum quandam nos deduxit, unam ex his quæ circa hortum erant: ibi adolescens quidam pastoralis, ut videbatur imberbis adhuc, forma non contemnenda alioqui, explicato scorteo sacculo, monstravit nobis infantem equæ, ut agebat, partu editum: supernè ad cervices usque & manus humana forma, reliquas partes equinas habentem; ceterum in morem hominum recens natorum vagientem. Ac Niloxenus quidem, *Dij averruncent vociferatus, oculos avertit. Thales autem aliquamdiu in adolescentem intuitus, deinde subridens, ut solebat identidem de arte mecum joculari: Numnam (inquit) Diocles lustrationem aliquam molieris, negociumque Dijs malorum profligatoribus facesses, re terribili scilicet atque magna oblata? Quid ni, inquam ego? certè enim, Thales, portenditur seditio, atque dissidium, metuoque ne malum in ipsum penetraret matrimonium, ac posteros, quum Dea priore nondum expiata, alteram hanc, ut cernis iræ significationem edat. Ad hæc nihil respondens Thales, sed ridens discessit, ac Periandro apud fores obviam facto nobis, scitatoque quid videretur de spectaculo isto, omisso me; manum ejus præbendit, & quæ, inquit Diocles mandavit, ea tu per ocium perages. Ego autem**

e In con-
viv. fe-
prem fa-
pientum.

autem tibi consulo ut equarum pastoribus non utaris, aut eis des mulieres: visus est mihi Periander his verbis auditis majorem in modum delectari; nam & risum tollebat, & Thaletem amplexus osculabatur. Ita ergo Plutarcho sub persona Thaletis ortus est ille centaurus ex equa, cum qua pastor ille adolescens libidine percitus, ob inopiam mulierum, corpus miscuerat.

Delrius f item, quæ in Saxonie sylvis semihumana facie capta sunt monstra anno Domini MCCXL. ex nefario hominum, ac bestiarum coitu nata suspicatur; quam monstrorum plurimorum originem censeat indubitatum, cui tamen haud assentior. Sic olim bello Marsico ex Alcippe muliere natum elephantum; quia elephantiam esse pudicitiam novimus ex historijs, ut cum matre coire nulla ratione adigi valeat; & semel deceptum cum cooperta matre corpus miscuisse, qua detecta ita exhorruit facinus, ut seipsum exanimavit: quin & agens venerem occultissime latet; quomodo ergo unquam mulierem comprimat? quomodo tam vastum animal cum muliere rem possit habere? quomodo mulier tam immani feræ se subjicere audeat? quomodo compressa pondere molis non suffocetur? minus illi consentiam mulierem Helvetiam ex leone masculo leonem peperisse; qua fiducia mulier se leoni supponere audeat? Idipsum dicas de muliere Papiensi, quæ cattum edidisse dicitur; quomodo enim felis exillimum genitale mulierem in venerem pellicere potuit? Sed horum origo in superius allatas causas, ac præcipuè in parentum imaginationem referenda est: Illi autem damus mulieres se canibus supposuisse, & inde monstrum parere potuisse; quod Romæ contigisse testatur & Volaterranus ^b Langius, & ⁱ Polydorus Virgilius mulieri

f tom.
mag. dif.
li.2.q.14

g lib. 24
h 2. epist
med c. 9
i 3. de
Prodigijs

k Lemn.
de oc. nat.
miraculis.

lieri cuidam innuptæ. In hanc sententiam faciunt, quæ ^k *Castanenda* retulit in *Annalibus Lusitaniae* de filijs ex muliere, ac simio natis, mulierem nempe ob quoddam crimen in insulam desertam navi deportatam, quum ibi exposita fuisset, eam simiorum, quibus fertilis locus erat, agmen circumstetisse fremebundum; supervenisse unum grandiozem, cui reliqui loco cesserint: hunc mulierem blandè manu captam in antrum ingens abduxisse, eique cum ipsum tum ceteros copiam pomorum, nucum, radicumque variarum apposuisse; & nutu ut vesceretur invitasse; tandem à fera coactam ad stuprum; facinus hoc multis diebus continuatum adeò, ut duos ex fera liberos pepererit: ita miseram (quanto mors optabilior!) vitasse per annos aliquot; donec Deus misertus navim eò *Lusitanam* detulisset; quumque milites in terram aequatum ex proximo ad antrum fonte exscendissent: abessetque fortè fortuna simius; feminam ad invisos diu mortales accurrissè, & occidentem ad pedes supplicasse, uti se facinore, & calamitosissima servitute irent ereptum; adsentientibusque, & casum miserantibus illis, eam cum ipsis navim adscendisse. Sed ecce tibi simium supervenientem inconditis gestibus, & fremitibus conjugem non conjugem revocantem: ut vidit vela ventis data, concito cursu de liberis unum matri ostentat, minatur, ni redeat, in mare præcipitaturum; nec segniter fecit, quod minatus: tum recurrit ad antrum, & eadem velocitate ad litus rediens ostentat alterum, minatur, & demergit: subsequitur, donec undæ natantem vicere. Rem totam *Lusitania* teste notissimam, & à Rege mulierem *Vlyssipone* addictam ignibus, quorumdam precibus vita impetrata, lethum cum claustro perpetuo com-

Mira historia
mulieris à Si-
mio com-
pressæ.

mutasse. ^l *Ælianus*, ^m *Plinius* & ⁿ *Majolus Episcopus* asserit homines cum feris coire, atque inde generare monstra. *Saxo* etiam *Grammaticus*, & *Ioannes*, atque *Olaus Magnus*, duo fratres, ijdemque deinceps *Episcopi Upsalenses* narrant in *Suecia* puellam ab urso raptam, constupratam ferino concubitu gestasse uterum, & puellum infantem pilosum membris humanis partu edidisse; qui adolescens ex accepta uxore filium genuit nomine *Tregellum Sprachaleg*; à quo *Ulfo* genitus est *Suenonis Danorum Regis pater*; quam historiam fusè superius: fuit autem urfi filio natura humana, & figura, maximè superante vi materni feminis; & imagine concupiti hominis paternam animam vehementissimè percellente. Sic etiam relatu *Delrij* sacerdotis *Ioannes de Barro Pegusianos*, & *Sianitas Indiæ gentes* originem trahere scribit à *p* cane, qui cum muliere corpus miscuerat. Quod autem ipse addit ex diversæ speciei animalibus semper tertiæ speciei animal nasci, non recipio, tum quia ratio dictat si alterius parentis semen longè prævaluerit, foetum suæ speciei generare similem in essentia, cum accidentibus tamen alterius: si autem apta proportione citra ullius magnum excessum jungantur femina, tertia species enascitur; aliàs quidem monstrosa, si parentum essentia maximè dissideant, ut homo, & canis, alias verò non monstrosa, si non multum sit discriminis inter parentes, ut inter equum & asinam, ex quibus enascitur mulus; lupum, & canem, ex quibus *Lycisca*. Quam sententiam apprimè comprobant experimenta, & speciatim narratio, quam verissimam se *Delrius* adjungere superioribus profitetur inquiring, *In hoc ipso Belgio fuit nefarius quidam, qui vacca*

ⁱ li. 6. c. 41.
^m lib. 7.
^{c.} 2.
ⁿ colloq.
^{2.}
^o lib. 18.
cap. 75.

Delrius notatus.

^p D. Aug.
de Civit.
Dei.
Torquemad.
Horti florid. dial. 1.

Vacca hominem peperit.

se

se commiscuit: post visa vacca prægnans, & post aliquot menses edere masculum fætum, non vitulum, sed puerum: adfuere non unus, deque matris vaccæ cadentem utero adspexerunt: levatumque de terra nutrici mulieri tradiderunt: adolevit puer, baptizatus, & institutus Christianæ vitæ præceptis, pietati se addixit; & pro patre serio pœnitentiæ vacat operibus: homo quidem perfectus, sed qui sentiat in animo propensiones vaccinas, pascendi prata, & herbas ruminandi. Hæc ille: quibus suam sententiam destruit, statuens ex animalibus diversæ speciei nunquam gigni perfectum animal tertiæ speciei cum alterutro parentum: sed semper novum animal tertiæ speciei: nam verè hominem vacca ex homine peperit: quam historiam citat etiam

cap. 7. *Riolanus* 9 inquit. *Ex vacca quidam nebulo in Germania genuit filium formosum, qui vivit omnino addictus pietati ad expiationem sui ortus: verùm stupet illi animus, & belluinum quiddam redolet. Quod enim ad cacodæmonis astum refert vir insignis; id voluntarium est ejus assertum, nulla comprobatione munitum: sed hac de re mox. His verisimile redditur, quod vetustiores historiæ testantur, Attilam Hunnorum Regem, vulgò flagellum Dei nuncupatum, ex muliere ortum à cane constuprata: humano spermate ferinum viribus superante: secus ubi æquipolleant, monstrosa ex utroque parente species enascetur; hac enim ratione verisimile redditur, quod vulgò fabulosum existimatur, Pasiphaën olim Cretensium Reginam insano amore percitam intra Dædaleam vaccam tauro se supposuisse, indeque minotauri monstrum conceptum peperisse. Denique verò & pleraque monstra, quæ nova semper affert Africa, ex variæ speciei animalium congressu exo-*

riri, atque adeò nonnunquam ex hominum cum belluis nefaria mixtura, id mihi planè persuadet, quod ea regio tum ob aëris calidiorem constitutionem valdè prona est in Venerem; tum ob sordidæ sectæ licentiam, homines à nefario belluarum congressu non abstinere; quod nobis non semel testati sunt insignes viri, qui apud illas gentes plurimos annos vixerunt. *Ælianus* etiam observavit mulieres iniri à cinocephalis, hircis & canibus. Ceterum in animalium genere variarum specierum commistionem veneream esse prolificam (quod plerique negare audent absolutè) præter experimenta, & *Aristotelea* decreta superius allata, una jam ratio è stirpibus deprompta planè demonstrat; quum enim vis generandi communis insit apud *Aristotelem* omnibus viventibus nostratibus, hominibus, brutis, ac stirpibus ab una, & eadem anima vegetali; profectò si diversarum specierum plantæ coïre quoquo pacto invicem possunt ad novorum fructuum propagationem; eadem planè ratione diversis animalibus convenientibus in unum, prolem monstrosam procreari continget vel *Aristotelis* observatione: At verò certò constat insitione, quæ congressus est, ac veluti venus arborea, plantas vel natura steriles, alienos tamen à sua natura fructus procreare; de qua pulchrè *Propertius*,

*Insitor hic solvit pomosa vota corona,
Quum pyrus in viso stipite mala tulit.*

pulchrius *Ovidius*,

*Venerit insitio, fac ramum ramus adoptet,
Stetque peregrinis arbor aperta comis:
Cultus & in primis succos emendat acerbos,
Fissaque adoptivas accipit arbor opes.*

Plantarum
venus insitio
est.

r 7. de ani-
mal. c. 19.

f 2. de an.
t. 34. & 35

t 2. phys.
t. 83.
4. de gen.
an. c. 4.

pul-

v 2. Geor. pulcherrimè omnium Syrenophœnix ille v *Virgilius*,
 Verfu 32. *Et sæpe alterius ramos impune videmus*
Vertere in alterius, mutatamque insita mala
Ferre pyrum, & prunis lapidosa rubescere corna.

Verfu 69. & paullò post,
Inseritur vero ex fœtu nucis arbutus horrida :
Et steriles platani malos gessere valentes,
Castaneæ fagos, ornusque incanuit albo,
Flore pyri: glandemque sues fregere sub ulmis.

Si ergo ex tam diversi generis plantarum commistione fructus enascitur; quinimmo si arbor sua natura sterilis, accepto in se fœcundæ stirpis seminario principio per insitionem, fructus ex eo producit, quidni ex animalium diversæ speciei congressu fœtus edantur?

Arbor sua natura sterilis ut fructus edat

C A P. LXIX.

Dubitationes propositam theoriam urgentes diluuntur,
& primò educta ex Aristotele alicubi negante
monstrum fieri ex animalibus diversæ speciei.

SEd hic nos urgent viri Clarissimi, quorum objectiones præterire, nec ulterius differre possumus ad propositæ monstrorum causæ confirmationem; ajunt autem plerique ^a *Aristotelem* apertè negare monstra fieri posse ex animalibus diversæ speciei, quod unicuique animali suum sit nascendi tempus distinctum: sed revera hoc dubium solvit *Aristoteles* multò ^b prius asserens animalia diversæ speciei habentia tempus graviditatis quoquo pacto æquale coëuntia generare; licet quæ valdè inæquale tempus nascendi obtinent, aut nunquam, aut rarò admodum, simul congregientia procreent. Nobis deinde hic

Animali cuique suum esse nascendi tempus.

Animalia diversæ speciei quæ coëant ad prolem.

a 4. de gen. an. cap. 4.

b 2. de gen. an. cap. 5.

de monſtrorum natura tractantibus, quorum procreatio rara eſt, non officit eo loco *Ariſtoteles* ea proponens, quæ ſemper eodem modo, vel ut plurimum eveniunt. Deinceps autem obſervamus ibi *Ariſtotelem* negare Phyſiognomis duorum aut trium animalium formas in unum monſtrum commiſceri, quaſi plura animalia ſeorſum concepta in unum monſtrum confunderentur; eaque potiffimum, quæ diverſa nimium tempora naſcendi obtinuerunt; ac hoc non tollit quominus ex duorum animalium diverſæ ſpeciei coëuntium feminibus; quorum tempora naſcendi poſſint eadem eſſe, tertium monſtroſum procreetur, ut homo cinocephalus, centaurus, minotaurus, & id generis: quippe hominem novit idem *Ariſtoteles* ^c habere tempus uterum ferendi ſatis enorme; quum enim alijs animalibus ſingulis unicum ſit pariendi tempus; homini uni quamplura ſunt; quippe quum & ſeptimo menſe (quod mihi contingiſſe à parentibus audivi ſæpius) & decimo naſcatur; atque etiam inter ſeptimum, & decimum poſitis; qui enim menſe octavo naſcuntur, etſi minus, tamen vivere poſſunt: quin & ſapientiffimus Præceptor *Coſtæus* inſigni edito libello ^d *De tempore partus* docuit homines etiam undecimo, ac duodecimo menſe natos; ut propterea homo cum animalibus variorum generum diverſa geſtationis tempora obtinentibus, æquale tempus graviditatis habere valeat; & proinde ferina venere abutentes homines generare queant.

Ex pluribus ſpeciebus ut nequeat unum animal conſtare.

Monſtrum ex coïtu animalium diverſæ ſpeciei ut oriatur.

Hominiſ natiſvitas ut ſit enormis.

Quibus unicum ſit graviditatis tempus.

Autor ſeptimæſtri partu editus.

Homo æquale tempus graviditatis habet cum animalibus inæqualia tempora uteri obtinentibus.

^e 4. de gen. an. cap. 4. inf.

^d cap. 10. 27. 28.

C A P. L X X.

Altera dubitatio Maniliana, & Lucretiana diluitur, negans quid esse nobis commune cum feris, & plantis ad invicem.

O Bijiunt alii nihil gigni posse ex animalibus brutis, & homine; nihilque ex plantis diversæ speciei; quippe concurrentia animantia ad communis sobolis propagationem communem aliquam naturam obtinere debent; attamen & *Manilius* negat nobis esse quid commune cum feris, & ^a *Lucretius* inficiatur è pluribus plantis commistis tertium gigni,

*Propterea quia quæ de terris nunc quoque abundant
Herbarum genera, fruges, arbustaque læta;
Non tamen inter se possunt complexa creari.*

cui assentiri videtur apertissimè alicubi ^b *Aristoteles* inquiring non fieri vitem oleoproram, nec oleam vitiproram. Sed hæc refellit ratio, qua primò contra *Manilium* constat apertissimè nobis cum feris esse communem animalis naturam, & animam sensualem, ac vegetatricem, cujus munus proprium est vel *Aristoteleo* ^c decreto generare sobolem. Deinde contra *Lucretium* liquet factum sæpenumero fuisse ut arbor una ramos aleret alios ferentes pyra, nuces alios, & alios poma: quin ut arbor eadem ex malo citrio, aurantioque, ac limonis ramis constitueretur. Certè natura sola non efficit vitem oleoproram, nec oleam vitiproram, ut ait ^d *Aristoteles*; id tamen facit ars, vel natura arti unita in insitione, ars etenim plerumque naturam perficit *Aristotelis* observatione. Sed quid ni dixero sine artis auxilio à natura.

^a lib. 5.

^b 2. Phys. t. 83.

^c 2. de an. t. 34.

^d 2. Phys. t. 7.

Homini cum feris quid commune sit.

Ex pluribus plantis commistis tertium gigni. Ut fiat vitis oleoprora & olea vitiproram. In arboribus nata frumenta.

tura talia in plantis fieri? legimus enim apud *Plinium* ^{e lib. 18. c. 18.} in arboribus nata frumenta; quin ex eadem radice germinasse oleam, & ilicem apud *Pausaniam* ^{f cap. 5.} in *Arcadicis*: sed hac de re fusè superius; quæ hic nobis frustra repetenda non sunt. Immò verò si vitis, & olea sunt adeò diversæ naturæ, ut in unum jungi nequeant ad tertij constitutionem; sic non omnia possunt omnibus animalia jungi promiscuè ad sobolis procreationem: sed tamen diversæ speciei copulari possunt in venerem, unde sobolem suscipiant, aliàs monstrosè utrosque parentes varijs partibus referentem in substantia, & aliàs citra monstri deformitatem uni parentum in substantia similem, alterius tantum nonnulla retinens accidentia.

Non omne animal cuique junctum prolem procreare.

C A P. L X X I.

Tertia dubitatio viri eximii negantis ex variis speciebus posse quid uni tantum parenti congenuum nasci: exercitatio cum acutissimo Delrio.

ARdua sanè tertia difficultas est, quam vir egregius objicit, negans ex congressu hominis cum bellua aut purum hominem, aut puram belluam ejusdem cum altero tantum parente speciei exoriri, asserens citatis verbis, ^{a Delr. t. 1. mag. dif. lib. 2. q. 14. pag. 331.} *Nam ut verus homo ex seminis vaccini materia nascatur, & organica illa dispositio perfecta humani corporis in vacca utero & vaccinae animæ calore, ac virtute perficiatur: id Philosophos omnes mecum arbitror inter ἀδύνατα computaturos.* Ceterum ego Philosophorum minimus, doctissimi viri sententiam hac in re accipere non possum; in primis enim sensuum evidentia comprobatum est post nefariam hominis cum vacca venerem, bovis uterum

intu-

Parall. 29.

intumuisse, ac ex juvene alvo exivisse puerum in omnibus hominem perfectum referentem, qui vaccinas propensiones haberet colendi prata, & herbas ruminandi. Philosophi autem omnes in rebus naturalibus, iisdemque sensui subjectis, à sensuum iudicio non discedunt: Quocirca *Plutarchus* Philosophus minimè vulgaris assentit *Agésilao*, cui tertio Italicorum *Fulvius Stellus* à mulieribus animo alieno cum equa rem habuit: quæ suo tempore filiam edidit perpulchram; cui pater *Eponæ* nomen indidit: atque hæc Ethnicis Dea est, equorum procuracionem gerens. Deinde verum hominem ex feminis vaccini sola materia non nasci dabimus viro egregio; at si cum vaccini feminis materia permixtum fuerit humanum sperma; indidem nasci posse verum hominem non diffitebimur: haud enim magis mihi distant specie homines à canibus, urfis, equis, asinis, ac simijs; quàm platani à malis, castaneæ à fagis, orni à pyris, ulmi à quercubus, arbuti à nucibus, & corna à prunis: si ergo ex materia redundante nutritui platani, virtute principij feminarij malorum per insitionem platano impacti, possunt mala vera generari: si ex materia orni, virtute principij feminarij pyrorum ornis insiti, pyri flores, ac fructus enascuntur: si ex materia horridæ arbuti, vi principij feminarij nucis insiti, nuces exoriuntur: si ex materia ulmi per insitionem feminarij principij roboris glandes producuntur; ut supra ex *Virgilio* ^b legimus, comprobante experimento: quidni Philosophi omnes arbitrentur ex vaccino femine virtute spermatis virilis illud optimè subigenti posse verum hominem physicè procreari? Immo quum experimento comprobatum sit pueros ab ortu ferino lacte altos in perfectos

Philosophi qua in re à sensuum iudicio non discedant.

Homo ut ex vaccino femine gigni valeat.

Ornus ut pyra producat.

^b cap. 68

fectos homines adolevisse : atque in *Gallia* speciatim recens natos infantes lacte vaccino pasci ; quumque *Aristotele* ^c doctore ex iisdem alatur ex quibus constamus, & quæ materia est nutritionis, eadem sit quæ prius fuit constitutionis : quidni ex vaccino semine, ac sanguine, qui ex utero ad mammas delatus in lac transmutatur, infans humanus vi feminis virilis effici potuerit ? deinceps autem organicam illam dispositionem perfectam humani corporis in vaccæ utero fieri posse nil mirum : quia vaccinus uterus aptus locus esse potest, in quo foetus humanus conservetur, & cujus calore tepido foveatur, & cujus tegmento procul arceantur omnes injuriæ exteriores ; aliasque functiones, & usus omnes erga semen, ac embryum humanum edere valeat, nihilominus quàm humanus ; ut patet ex iis, ^d quæ alibi de functionibus, & usibus uteri promulgavimus. Demum verò concedentes viro eximio verum hominem in utero vaccino, ex vaccini feminis materia, solo calore animæ vaccinæ, ac virtute non perfici ; negamus verum hominem in alvo bovilla ex juvencæ materia seminali, virtute feminis humani, & caloris in ejus portione spirituosæ vigentis haud posse constitui ; cooperatur quidem virtus vaccinæ animæ virtuti animæ in semine humano existentis ; sed tanquam agens secundarium agenti primario : & calor, non quidem animæ vaccinæ ; anima enim vel brutalis incorporea substantia est, nulli corporeæ qualitati subdita ; sed calor vaccini corporis fovere potest calorem humani feminis, & virtuti formatrici humano semini insidenti ceu instrumentum deservire ad organizandas coporis humani partes, non secus atque calor plantæ ceu organum deservit virtuti formatrici

^c 2. de
ge. t. 50.

^d De perf.
const. ho-
minis in
utero cap.
23. 24.

Anima incor-
porea est.

alie-

alienorum fructuum insitæ particulæ stirpis diversæ speciei. Et sanè ubi virtute humani seminis ex materia vaccina, seu verius ex mole compacta ex humano semine, ac vaccino tum semine, tum sanguine, conformatum fuerit corpus omnibus membris humanis; quidni dispositæ huic materiei, conceptuique à parente vegetalem, ac sentientem animam sortito, vel *Aristotelis* e decreto, extrinsecus adveniat rationalis anima, quibus prius vegetans, deinde animal, demum efficiatur homo? Hæc ea sunt, quibus à viri doctissimi sententia discedere cogor in proposito.

e 3. de
gen. an.
cap. 3.

C A P. LXXII.

*Distinctè magis explicatur origo humani
monstri ex fera nascentis.*

QUum possit igitur ex hominis, & feræ nefario congressu foetus exoriri, ut nuper ostendimus: quia non semper hic foetus uniusmodi nascitur, sed aliquando solam obtinet patris essentiam; aliquando solam maternam; aliquando utramque simul in monstrosam naturam consarcinatam; & qui masculus homo cum fera femina commisceri potest, & vicissim mulier à bestia masculo subigi; operæ pretium est de horum singulo distinctè agere. Siquidem nefarius homo bestiam compresserit, triplex inde partus enasci potest, unus quidem homo perfectus, & hoc ubi masculi semen exactè femineo dominetur, ac illud ex toto subigat; sic puerum ex vacca genitum nuperrimè vidimus: alter est brutum exquisitè matrem referens, ac nulla ex parte patrem; atque hoc fiet duplici ratione, una est ubi materna

Ex homine
feram subi-
gente triplex
partus edi
potest.

Recipitur o-
mne per mo-
dum reci-
pientis.

Agens mate-
riæ quam
formam tri-
buat.
Efficiens ut
sibi dissimile
producat.

Ut homo ex
fera femina
belluam gi-
gnat.

Ex homine
ac fera ut
monstrum
fiat.

materia inepta sit, quæ ab humano semine humano-
rum membrorum figuram, & naturam recipiat; sem-
per enim quodcumque recipitur per modum reci-
pientis recipitur; & ab eodem agente variæ materiæ
varijs decorantur formis, vilior quidem viliori, &
præstantior perfectiori; tribuit enim agens materiei
non nisi formam quam suscipere potest: ac efficiens
caussa licet formam sua præstantiorem nunquam effi-
cere valeat; & in materia disposita suæ consimilem
formam producat; impedita tamen à materiæ ine-
ptitudine formam sua viliozem in ea progignit: qua-
re semen masculi hominis ex materia brutali, quæ ad
humanos artus induendos, & ad animam vegeta-
lem, ac sentientem humanæ partem, ac rationali as-
sociabilem subeundas inepta sit, ferina membra
maternis consimilia, potissimum cooperante anima
feræ, format, illisque indit vegetalem, ac sentien-
tem animam, quæ imperfectioris notæ est, quàm ut
possit rationali subjici, sed specificæ brutali subjici-
bilem. Altera vero ratio, qua ex humano semine in
utero feræ fera matri similis ex toto constituitur, ac
patri dissimilis, est paterni feminis imbecillitas, quæ
quum nequeat subditam sibi materiam perfectè su-
bigere, cui non indit formam humanam, illi formam
conciliat animalis, & speciatim matri similis; quia
in efformando foetu sibi maternum semen coopera-
tur, quod natura studet constituere quid ei simile, à
quo exivit. Sed hi duo partus licet monstrosam ha-
beant generationem, verè tamen monstra non sunt;
quocirca eos appellat ^a *Plato* veluti monstra. Ter-
tius verò partus ex homine ac fera genitus, qui utri-
usque parentis effigiem habet in varijs partibus, mon-
strosus est, ut centaurus ille ortus ex equa à pastore
subacta;

^a In Cra-
tylo.

b 7. Sa-
pient.con-
viv.
Paral 29.

subacta; & puella illa cruribus asininis prædita ex
 asina compressa ab *Aristonymo Ephesio* nata *b Plu-*
tarchi testimonio, naturæ suæ causam habet utrius-
 que feminis in varijs partibus efformandis prædomi-
 nium, ac materiæ in varijs partibus variam disposi-
 tionem; in allatis enim exemplis paternum semen
 partibus supernis efformandis à natura dicatum ro-
 bur habuit, & subditam materiam dispositam ad hu-
 manas partes induendas; contra partibus inferiori-
 bus fingendis destinatum, aut materiam ineptam hu-
 manæ formæ suscipiendæ reperijt, aut robur non ha-
 buit, quo illam exactè subigeret; unde animalis
 membra effinxit, & cooperante matre matri similia.
 Sin autem mulier aut spontè se belluæ masculo sup-
 posuerit, aut vim à bellua patiatur; trium formarum
 partus edere poterit; nempe vel perfectum hominem,
 ut virgo illa in *Suevia* ab urso compressa; vel puram
 belluam pariet, ut *Lusitana* mulier à simio vim pas-
 sa; vel tertio monstrum utriusque parentis formam
 retinens, ut mulier cani se turpiter subjiciens, quæ
 puerum semicanem peperit. Porro mulier ex fera
 feram patri similem nullo negotio concipere, ac pa-
 rere poterit; masculeo semine optimè femineam ma-
 teriam subigente. At difficilius est mulierem ex ur-
 so, aut cane hominem integrum parere; id autem
 fieri poterit, si muliebris materia exactissimas habens
 ad humanam formam propensiones, & muliebris se-
 minis pars spirituosa, in qua vis activa residet, robu-
 stior fuerit, quàm semen masculeum tunc enim con-
 juncti ex masculeo, & femineo semine pars spirituo-
 sa ob prædominium virtutis humanæ hominem po-
 terit efformare; quod facilius adhuc efficietur, si pa-
 ter concumbens alta imaginatione defixam habuerit

Mulier ex fe-
ra triplicem
partum edere
potest.

Mulier ex fe-
ra masculo
ut feram con-
cipiat.
Mulier ex fe-
ra ut homi-
nem conci-
piat.

hominis effigiem ; ut par est feras habuisse , quæ quasi naturali feritate deposita mulierum , earumdemque formasarum amplexus expetiverunt , & exercuerunt.

Mulier ex fera ut monstrum utriusque parentis effigiem habens pariat.

At verò mulierem ex fera monstrum in se humanas , & ferinas partes obtinens concipere , ac parere ideo contingit , quia in quibusdam partibus efformandis maternum semen paterno prævaleat ; in aliis vicissim paternum materno prædominetur in materia subigenda : sic planè in semicane mulieris , & canis filio : partes supra umbilicum humanæ , inferiores caninæ fuere , quia feminis portio supernis partibus efformandis dicata materiam habuit digniorem , & partem spirituosam , in qua vis activa residet , magis robustam , quæ à materno semine defluxit , patrisque coëuntis imaginatio à subditæ feminæ vultu , ac membrorum superiorum vehementius imagine commovebatur : ex adverso spermatis portio partibus infernis constituendis inserviens inepta fuit , quæ formam humanorum membrorum indueret , habuitque paterni feminis substantiam spirituosam robustiori vi præditam , quàm materni. Idemque iudicium feras de aliis in eodem genere monstris variarum specierum animalia referentibus. Ceterum fieri etiam potest ut femina bellua ex homine puerum , & ex fera super incubante hinnulum concipiat ; qui duo foetus ob uteri angustiam in unum monstrum copulentur : Id ipsum statuas de muliere , quæ humanum , & ferinum concubitus passa sit ; ex homine siquidem hominem concipiens , & ex fera belluam , utroque foetu ob angustiam uteri in unum coagmentato , monstrum denique pariet ; ita profectò genitus esse potuit partus ille monstrosus , quem anno Domini DCCCLIV mulier edidit , specie videlicet hominis , & canis integerrimè

Mulier ut monstrum ferinum pariat.

tegerimè corporibus conjunctis, dorso connexis ac dorsi spina solidissimè conglutinatis. Sed & hac ratione gigni etiam poterit citra gemellorum copulationem monstrum quibusdam partibus humanis ab hominis masculi femine constitutis; & quibusdam ferinis à bruti masculi spermate formatis, sive in utero mulieris, sive in alvo belluæ feminæ; quando & mulier, & bestia femina seorsum possunt deinceps hominis masculi, & bruti animalis venerem perpeti. Tot ergo modis contingit ex variæ speciei feminum commistione monstra variorum animalium partes habentium physicè procreari.

Iterata variorum venerem ut monstra fiant.

C. A. P. LXXIII.

Undecima caussa, & origo monstri, variæ speciei animalium partes habentis, ex Cacadæmonis opera elicitur.

UNdecimam, & postremam caussam originis humani monstri varias brutorum figuras variis partibus æmulantis in Cacadæmonem referre voluimus cum viris egregiis; at verò multò plures modos quàm illi pronunciauerunt esse censemus, quibus vi Dæmonum monstra contingant: in primis enim potest perfectus foetus à parentibus ortus vi Dæmonis illudentis conspicientium sensus monstrosus apparere ut enim præstigiis homo videbatur sibi, & aliis figuram ^a asini induisse; sic nullo negotio potest infans variorum animalium membris compaginatus apparere, malo Dæmone aspicientium sensus illudente. Deinde potest Dæmon idem malus aliunde sublatum monstrum aliqua ex propositis caussis enatum

Dæmonis actu multifariam possunt monstra fieri. Homo præstigiis in asinum mutatus.

^a Maiol. colloq. 2.

Monstrum
suppositum.

Monstrum
ut constitui
physicè queat
opera Dæmo-
nis.

tum parturienti clandestinè supponere, vero partu ablato, aut ficta graviditate. Deinceps potest Dæmon monstri constitutionem promovere applicando, ut dici consuevit, activa passivis, nempe singulas antea propositas monstrorum caussas in uterum afferendo; nam vi Dæmonis, permittente Deo, potest tum generatrix, ac efformatrix virtus in semine degens adeò in quibusdam partibus enervari, ut similem parentibus foetum constituere nequeat: tum feminis natura aliqua ex parte in viliorem essentiam deturbari, quæ non nisi animantis imperfectioris membra constituere apta sit: tum materiæ foetus partes aliquæ ineptæ reddi formæ ejusdem speciei cum parentibus: tum virtus foetus altrix labefactari ne possit alimento partibus applicato earum figuram conciliare: tum materies alimentaris iis dispositionibus aliqua in parte privari, quæ necessariae sunt ad induendam effigiem membrorum, quibus applicatur: tum in corpore foetus morbus induci, quo ejus effigies in ferinam deformatur: tum imaginationi parentum ejusmodi spectrum altè infigi, quo monstrosus foetus enascatur: tum in uterum feminæ variorum animalium semen prolificum latenter infundi, quorum missionem nuper novimus hujusmodi monstrorum caussam existere: tum etiam in alvo gravidæ animantis semiformato foetui adjungi aliunde susceptum ex utero feræ semi effectum catulum, & humano conceptui conglutinari in monstri constitutionem. Cujus quidam monstri caussa efficiens propriè physica est; Dæmon autem minister est, atque artifex apponens activa passivis, ingerens dispositionem, removens, aut adducens impedimenta, solum motu locali monstrorum caussas agitans. Tot ergo sunt Monstrorum

Monstra pro-
gignit Dæmo
solo motu lo-
cali caussarū
physicarum.

ex varijs partibus diversa diffimilium animalium in eodem genere membra referentibus origines, & cauffæ phyficæ.

C A P. LXXIV.

Monstra multiformia fuiſſe conſtructa ex partibus referentibus animantia diverſi generis.

REperiri etiam in rerum natura monstra, quæ partes habeant referentes membra animalium diverſi generis, ex ijsdem historicis manifestè conſtat: voco autem animalia diverſi generis, quæ non communicant eodem genere proximo: & ſunt in quatuor claſſes diſtributa, aves, piſces, terreſtria perfectæ, & infecta. Nam apud * *Ælianum* legimus, *Sphingem*, quicumque vel picturæ vel plasticæ operam dant, fingere alatum ſolent. Ceterum apud *Clazomenios* ſuam alatum exortum fuiſſe auditum eſt, qui *Clazomenios agros* vaſtaret: quod quidem ipſum in libro de *Clazomeniorum* finibus *Artemon* confirmavit; unde illic locus decantatus, *Sus alatus* nominatur. Id quod ſi cuiſpiam fabula videatur, non prohibeo: ego quod de animali dictum ab alijs non ignorabam, non invitus retuli. Sic ad verbum *Ælianus*. Multò poſt *Gualtherius* cum *Rubeaquenſe* fatetur in *Thracia* ex muliere natum eſſe puerum, qui oculis, palpebris, & ſupercilijs caruit; manibus inſuper, & brachijs; cui ad coxendices cauda piſcis innata dependeret: quod monſtrum ubi *Mauritius Imperator* vidit, interfici juſſit, gladiumque ſtatim eſt oſculatus; mater autem monſtri, quia nihil in eo gignendo peccaverat, absoluta eſt. Me-

* 12. de
2r.im.cap.
38.

Anno Dñi.

601.

minit hujus monstri etiam ^a Riolanus. In Germania propè Lauffenburgum oppidum in finibus Hel- ^a De
7. ^{monf. cap.}

1274. *vetiorum* ad Rhenum fluvium situm, natus est infans manibus, & pedibus anserenis, horrendo capite.

1512. *Ravennæ*, quod observat etiam ^b *Paræus*, & *Ruef-* ^b Lib. 24.
fus, ^c natum est monstrum cornu in summo capite ^c cap. 1.
gerens, duabus alis instructum, carens brachijs, uni- ^c lib. 5. de
co insiftens pede rapacium avium simillimo, in ge- ^{conceptu}
nu oculum habens, duplici sexu præditum, ceteris ^{cap. 3.}
membris homo: hujus meminere quoque *Ioannes*
Multivallius, & *Gaspar Hedionus*.

Licet huic monstro duo fuisse capita scripserit *Mar-*
Hoc

* Lib. 2. *cellus Palonius * Romanus*, agens de clade *Ravennæ* his versiculis.

„ *Hoc fama horrendum, sed re deformius ipsa*
„ *Monstrum erat, ab nimium, quod te pernicibus alis*
„ *Aggreditur, cornuque solo prosternit, itemque*
„ *Bina tuæ excidia hæc cervici imponit; & ecce*
„ *In tua supremas convertit funera flammæ.*
„ *Nec generi ferro indulget, ruit omnis ab uno*
„ *Sexus, & Emathios cognato sanguine campos*
„ *Strata virum, pelagus transmissa cadavera complent.*
„ *More ratum, humano saturatos funere pisces*
„ *Cana Thetis, nantesque horrent Nereides undis.*
„ *Hæc Divum monitu fuerunt documenta ruinæ*
„ *Monstra Ravenna tuæ; quam nunc tu mæsta dolensque*
„ *Præsentem defles, quondam decorata triumphis.*

Ubi in margine Libri hæc leguntur.

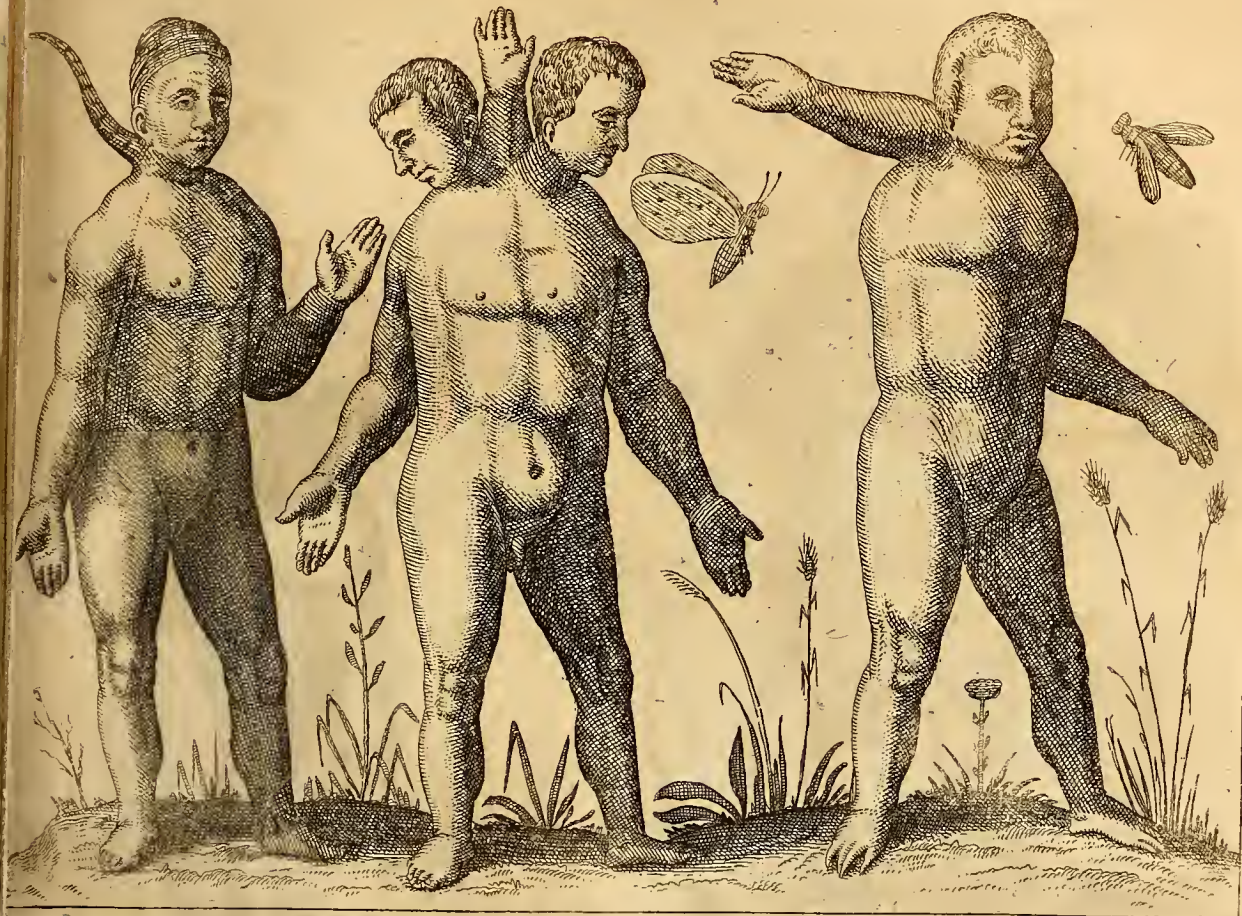
„ *Explanatio monstri Ravennatis, alis, cornu, ge-*
„ *mino capite, flammis, utroque sexu, & hominis*
„ *piscisque forma insigniti.*

d lib. 24.
cap. 7.

Paræi ^d testimonio in Bosci Regis Paroecia, in Biera sylva via ad fontem *Bellæ aquæ* natus est puer 1517. faciem ranæ obtinens: Visus est *Ioanni Bellangerio Machinariæ Regiæ Chirurgo*, coram *Harmoj* oppidi Iustitiæ custodibus, ac in primis *Ioanne Bribono* ejus loci procuratore regio: monstri pater fuit *Amadæus Parvus*, mater *Magdalena Sarbucata*.

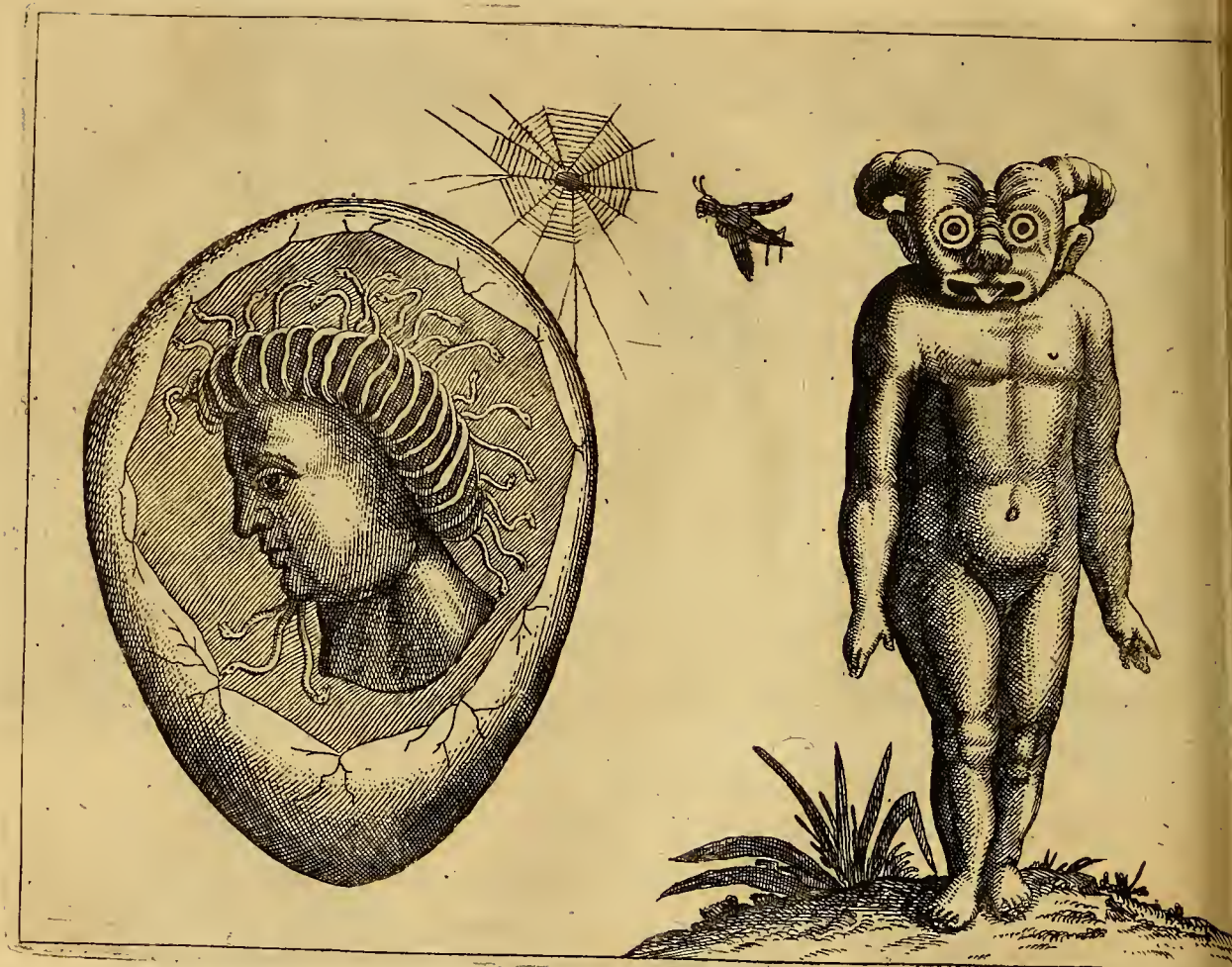
1544. Sed *Argentinae* nobilis *Alsatie* metropoli orta est puella horrendo, atque in superiori parte aperto planè capite, lato ore, bovinis oculis, & naribus aquilinis. *Stetini* ortus est infans habens in vertice mafsam carnis referentem imaginem testudinis rufæ; in cervice caudam carnosam instar muris, sed albescentem, qualis erat cutis sine pilis; capite fuit *Thersitico*; ejus meminit etiam *Fincelius*. Et prima harum figurarum exprimitur.

e lib. 24. cap. 2. *Paræo* autore *Antverpiæ* uxor *Michaëlis* cuiusdam, qui operam *Chalcographo* locabat, commorantis apud *Ioannem Molinum* sculptorem, ad insigne pedis aurei, monstrum peperit canis prorsum effigie, nisi quod cervice esset brevior, capite verò avis, sed implumi: vitæ exors fuit, quòd mater ante tempus peperisset. *1571.* Ejusdem *f* relatione aliud monstrum medio, intimoque in ovo compertum est, caput nempe facie humana, sed capillitio colubris undique horrente; mentum ipsi tribus aliis colubris vibratis veluti barba germinabat: conspectum est *Augustoduni* in ædibus *Bancheronis* caufidici, dum ancilla ova

f lib. 24. 1. 2.

multa frangeret butyro incoquenda: ovi illius albumen feli exhibitum repentinam mortem intulit: Id monstrum in manus *Baronis Senecij* quum venisset, ad *Carolus nonum Regem, Metis* agentem, perlatum est.

Ad hoc genus monstri refertur & illa mulier *Aretij*, è cujus naso spicæ farris natæ sunt & *Iulij* De Prodig. cap. 109. *Obsequentis* testimonio.

Dantur itaque monstra ex membris diversi generis animalium partes æmulantibus constituta.

C A P. LXXV.

Monstri humani membra viliorum animalium habentis origo, & causa prima in apparentiam refertur.

AT verò monstrum illud longè turpius, quod ex membris animalium diversi generis, perfectorum scilicet ac imperfectorum; sive aëreorum, ac terrestrium; sive aquatiliū, ac terrenorum, ab iisdem ferè causis exoriri posse videtur; quæ sigillatim breviter sunt percurrendæ. Profectò ex Physiognomicis habemus plerosque homines nasci capite, ac facie, ac unguibus avium consimiles partes referentibus; quorum meminit *Aristoteles in Physiognomicis*, & post eum ejus disciplinæ cultor eximius *Joannes Baptista Porta*: quorum sanè hominum partes allatæ aliquando adeò distant ab humana figura, & adeò ad volucrum imaginem accedunt, ut vulgo, res non ita subtiliter intuenti monstra esse putentur, ac prædicentur. Monstra vulgi. Quin & Historici superioris ætatis hac in re vel vulgi famam secuti, vel cum vulgo non ita diligenter hominum membra dispicientes, quod primo aspectu sibi monstrum visum est, posteritati scribentes, verè monstrum esse traderunt; quod tamen vulgi placitum viris clarissimis Historici qui vulgares opiniones hausserint. de rei natura imponere non debet.

C A P. LXXVI.

Secunda monstri diversi generis origo, & causa ex imbecillitate virtutis generantis colligitur.

SEd veri monstri diverso genere contentorum animalium partes habentis altera causa est imbecil-

Seminis virtus foetum constituens triplex.

Vis generatrix imbecilla ut monstrum pariat.

Homines insignes pediculis eneati.

Ortus Erichthonij.

becillitas virtutis efficientis foetum, quæ in parte feminis spirituosâ degit; quum autem triplex sit hujusmodi virtus, generativa, quæ materiæ conceptus tribuit esse specificum, separativa, quæ partes materiæ conceptus varijs membris constituendis destinata prius absque ordine in unum confusas segregat, & suis quasque locis collocat; & formativa, quæ singulis partibus materiæ ritè collocatis propriam determinatorum membrorum figuram impertitur: sanè quæcumque harum virtutum adeò imbecilla fuerit in aliqua parte conceptus, ut perfecti animalis attributa illi nequeat impertiri, ei conditiones partis animalis imperfecti communicare cogitur. Ac ut speciatim primo loco de vi generante agamus; proculdubio quemadmodum in quibusdam viris principibus vi morbi adeò labefactata est virtus illa, cujus est in nutritu alimento formam substantialem partis alendæ communicare, atque adeò ex alimento carnem generare; ut alimentum etsi suapte natura probum in vermes, ac pediculos convertere cogatur miserè hominem enecantes; quod accidisse legimus apud ^a Aristotelem, & ^b Plinium Alcmani Poëtæ, Pherecidi Syro, & Syllæ Dictatori; eadem ratione in foetu contingere potest, ut virtus generativa crurum, exempli gratia, adeò langueat, ut eam materiam in humana crura convertere non valens, in serpentum, aut anguillarum, aut piscium extremitatem convertere potuerit; cujusmodi originem habere potuit monstrum *Erichthonio* simile, cui ortum asserunt antiqui ex *Vulcano*, & *Minerva*; & certè quum claudus esset *Vulcanus*, pars feminis crurum genitrix ab ejus cruribus originem trahens, adeò imbecillis esse potuit, ut citra figmentum *Erichthonium*

a 5. Hist. cap. 31.
b Lib. 7. cap. 43. & lib. 11. cap. 33.

pro-

procreare valuerit: licet non negem prisci illius *Erichthonii* ortum esse potuisse figmentum.

C A P. LXXVII.

Tertia monstri diversigeni origo, & causa in debilitate formatricis reponitur.

SIn autem ea virtus in parentum femine debilis extiterit, ad quam ex officio pertinet determinantum membrorum configuratio; & ita debilis, ut materiæ certis membris constituendis destinatæ conformationem perfecti animalis tribuere non possit; efficiens quod potest imperfectioris animantis figuram illis partibus impertitur: atque hac sanè ratione mulier illa *Thraciæ* anno Domini DC I. puerum generare potuit adeò monstrosum, ut ei oculis, & brachijs carenti, ad coxendices cauda piscis innata dependeret: quod monstrum *Mauritius Imperator* interfici jussit, matre nullius criminis reatum habente nihil molestata.

Vis formativa debilis ut monstra constituat.

C A P. LXXVIII.

Quarta causa, & origo monstri multigeni ex imbecillitate virtutis separatricis deducitur.

QUotiescumque verò contigerit in spirituosa parte feminis eam virtutem languidam esse, quæ discernendis portionibus materiæ, variorum membrorum formam accepturis dicata est à natura; separatrix illa vis suo munere in quibusdam partibus non functa, ut puta in digitis aut manuum, aut pedum, foetum humanum producit pedibus anserinis, ac manibus anatinos pedes referentibus: cujusmodi

Vis discretiva debilis ut monstra efficiat.

monstrum enatum scimus Anno Domini MCC LXIV. propè *Lauffenburgum*. Sin autem tres istæ virtutes simul imbecillitatem contraxerint ; omnes opus suum non integrè obeuntes, monstri deformioris caussa esse poterint, ac sanè ob harum omnium virtutum imbecillitatem genitum esse potuit, quod natum est Anno Domini M D XI, monstrum *Ravennæ*, puer scilicet alas brachiorum loco habens, oculum in genu, uno pede nixus, eoque avium rapacium ; & cornu habens in fronte ;

Monstri Ravennatis origo explicatur

Nam vis generatrix imbecilla humani cruris, ac pedis loco, avis pedem construxit : vis formativa debilis

bilis alarum figuram brachijs dedit, vis discretiva, & ordinativa languida materiam pedum in duos finire non potuit; oculorum materiæ partem in genu delapsam ad suum locum in capite transferre nequivit; & osseam materiam alteri cruri necessariam de capite ad inferiora trahere non valens, ibi in cornu concrefcere sivit.

C A P. LXXIX.

Quinta caussa, & origo monstri multigenij refertur ad seminis degenerationem.

CETERUM quacumque de caussa semen parentum aliqua sui portione à natura pristina nimium degeneraverit; multæ siquidem hujus rei caussæ afferri possunt; tantusque sit à pristino statu lapsus, ut ex subdita sibi materia foetum congenium omnino constituere nequeat; cogitur aliquas in foetu partes, quibus construendis portio seminis degener speciatim dicata est, efformare in speciem diversissimi animalis. Sic genita esse potuit femina illa *Argentinae* in *Alsatia*, cui os latissimum fuit, & nares ad instar aquilæ.

C A P. LXXX.

Sexta caussa monstri poligenij materiæ ineptitudo esse ostenditur.

AT si ceteris caussis benè se habentibus; materiale principium foetus aliquas portiones habuerit adeò malè dispositas, ut ineptæ omnino sint recipiendæ naturæ aliis congenæ; quam possunt re-

cipientes, diversi generis monstrum constituunt; hac ratione ex heterogenea, & contumaci materia gigni potuit monstrum illud *Stetini* ortum in suburbio, anno Domini M D L I V. cui, præter alia multa horribilia, pedes fuere similes unguibus curvis, & aduncis lutræ; & ocelli vitrei, ac renidentes, splendentisque, ut ova lucij piscis; ac loco faciei cincin- nus similis pilis felinis.

C A P. LXXXI.

Septima caussa, & origo monstri diversigeni desumitur ex debilitate virtutis alentis fœtum.

QUin etiam ubi aliqua in parte corporis embryonis vis alens adeò labefactata fuerit, ut alimentum membro agglutinatum in substantiam illius plenè commutare nequeat, ex eo jam ad naturam viventis induendam ultimas dispositiones adepto, præ imbecillitate imperfectissimum genus animalium procreat, vermes videlicet, ac serpentes, lumbricosve, qui crescentes, & altera parte fœtui adhærentes, monstrum diversigenium constituere possunt, puerum scilicet anguibus hirtum, aut capite *Medusæ* instar, aut alia corporis parte: si namque in alvo puelli jam nati vermes longiores exoriuntur nonnumquam ex non maligna materia, nec putri, nec ortu spontaneo: quod ex eo patere potest unicuique, quia non rarò scatentes in alvo vermibus homines nihil perpetiuntur, non tormina, non febres, non alia symptomata, quæ vermes è putri excrementorum colluvie sponte genitos consequi consuevere; si inquam in partibus internis humani corporis ex benigna materia oriuntur vermes; quia nutri-

Puer *Medusæ*
capite ut gi-
gni vaieat.

trientis

trientis animæ vis assimilatrix nimium languida præparato alimento nequit formam perfectioris animalis impertiri; sed infecti naturam indere cogitur innoxios vermes procreans: quid ni ejusdem generis vermes producere valeat in substantia carniū ad corporis superficiem positarum? quod ubi contingat, exertis capitibus ex cute serpentibus, residui corporis extrema parte carniū substantiæ conglutinatis, & nutritione adauctis, monstrum diversigeneum exorietur.

C A P. LXX XII.

Octava causa, & origo monstri diversigenij ex inepto partium alimento educitur.

AT verò si alimentum, quo foetus enutritur in utero, sive ob permissionem tetri alicujus vaporis, humorisve, sive ob propriam intemperiem, ineptum sit, cui ab alente anima, quamvis robore polleat, perfecti viventis natura concilietur; ab ea imperfecti animalis, ad quam solam propensum est, naturam suscipit; quod animal si quapiam ex parte corpori foetus adhæreat, monstrum constituet diversi generis animalium membra turpiter obtinens. Non Sillarum vita, & mors miserima. alia sanè ratione ^a Strabonis, ac ^b Diodori ^b Siculi testimonio *Æthiopes*, qui *Silli* appellantur, locustis viventes à pravo alimento id patiuntur, ut ex eorum corporibus erumpant vermes, à quibus ij miserè depascuntur, infelicem vitam infelicissima nece terminantes

C A P. LXXXIII.

Nona caussa, & origo monstri multigenij ex morbo fœtus adducitur.

Sponte orta
semigenita.

PUellos in utero multa morborum genera perpetuum notum est; Si ergo aliqua portio carnosæ embryi putredine concepta occasionem det ortui serpentis, aut ranæ, aut cujusvis alterius animalium, quæ inter insecta numerantur, & spontaneam generationem habere possunt; quemadmodum fit ut quæ spontè nascuntur non rarò unam partem solam animalis absolutam obtineant hærentem alteri materiæ nondum mutata; ut de *Niloticis muribus* observat alicubi ^a *Plinius* asserens in *Ægypto*, decresciente *Nilo*, (quod stato quodam tempore fit) exiguos mures reperiri, inchoato opere, genitalis aquæ terræque, jam parte corporis viventes, novissima effigie etiamnum terrena: Quod suavissimè describit ^b *Ovidius* ^a lib. 9. c. 68. ^b 1. meta.

*Sic ubi deseruit madidos septemfluvius agros
Nilus, & antiquo sua flumina reddidit alveo,
Æthereoque recens exarsit sidere limus,
Plurima cultores versis animalia glebis
Inveniunt; & in his quædammodo cœpta per ipsum
Nascendi spatium; quædam imperfecta, suisque
Trunca vident humeris & eodem corpore sæpe
Alter pars vivit, rudis est pars altera tellus.*

Infans cauda-
tus ut oriatur.

Ita profectò contingere potest ut in corpore fœtus generentur in varijs partibus capita ranarum, caudæ murium, semilumbrici, cohærentes puello in formam horribiliter monstrosam. Hac planè ratione ortum esse potuit monstrum ex puero & serpente com-

compaginatum anno Domini M. CD XCIV. à muliere *Cracoviæ* partu editum; ea etenim foetum enixa est, qui affixum dorso serpentem vivum gestabat, qui mortuum puellum ardebat.

C A P. LXXXIV.

Decima caussa, & origo monstri multigenij ex parentum imaginatione hauritur.

CEterum in hoc monstrorum, varia diversi generis animalium membra obtinentium ortu, primas tenet parentum vehemens phantasia; si enim matre valdè appetente, aut exhorrente aliquod inanimatum, foetus plerumque nascitur illius rei simulachrum evidentissimum in corpore gestans: quid ni ex parentum, ac matris potissimum affectu vehementi, ac imagine alicujus monstri, aut variorum animalium seu in vigilia, seu in somno visa, occasio tribuatur virtuti formatrici monstrum efformandi varias diversorum animalium partes in corpore gestans? sic planè cum *Paræo, & Bellangerio* putamus *Magdalenam Sarbucatam* (dum febre divexata, mulierculæ Infans ranali facie ut genitus. cujusdam consilio ranam vivam manus palmæ affixerat tamdiu detinendam quamdiu immoraretur parti; ac eo habitu in viri amplexus venerat, atque inde conceperat) suo tempore peperisse puerum facie ranali.

C A P. LXXXV.

Undecima caussa, & origo monstri diversi generis ad parentes monstrosos refertur.

N Emini dubium arbitror ex traditis, si puer hic ranali facie ad ætatem adultam pervenisset, mulierisque conjugio usus fuisset, ex ea, licet integra forma, illum consimile sibi monstrum suscipere potuisse: siquidem partes feminis à paterna facie primordiale originem habentes, quum natura semper sibi simile in omnibus procreare gestiat in mate-

Natura semper gestit sibi simile generare.

ria,

ria, ex qua filioli facies constitui debet, facilè confimilem ranæ imaginem delinearent: id tamen necessarium non ponimus; quia materni feminis portio spirituosa, & prolifica, deformitatem paternam corrigere poterit, si vires validas obtinuerit; ac eò magis, quò natura, si non sit impedita, semper de possibilibus efficit quod melius est, ^a Aristotelis observatione.

* de. an.
incef. c. 10
i. polit.
cap. 5.

C A P. LXXXVI.

Duodecima causa, & origo monstri polygenij habetur in seminum permistione.

QUUM inter animantia, quæcumque genere proximo ab homine dissident, præter imperfecta terrestria, volucres sint, & aquatilia bruta; ut nullum fuisse reor unquam veneris congressum ulli hominum cum terrestribus insectis; ita cum marinis animalibus, & pennatorum genere coitum hominibus esse produnt Historici; nam quum *Venetis* essem (inquit *Gillius*) quidam *Dalmatæ*, spectata fide viri mihi religiosè testati sunt, se ad oppidum *Dalmatiæ*, *Spalatum* nuncupatum, vidisse marinum hominem, qui se spectantibus summum terrorem iniecit, quum se in terram incitavisset, ut mulierem quæ circum littus tum versabatur, corriperet; verùm ubi eam fugere perspexit, statim ad mare regressus imam maris sedem petivit: eundem mihi descripserunt hominis omnino speciem, similitudinemque gerere. Itemque magna fide homines, qui ad mare rubrum per multum temporis versati essent, sanctissima assevera-

Homines cū
marinis bel-
luis coivisse.
Marini ho-
minis histo-
ria.

Pisces huma-
na facie.

tione mihi affirmarunt illic marinos homines sæpe capi solere; quorum durissimis pellibus calceamenta tam robusta conficiant; ut ad quindecim annos durent. In navigatione *Hamburgensis* cujusdam, peracta anno Domini M D XLIX. è *Portugalia* meridiem versus in orbem novum, legitur reperiri pisces in aquis humana specie in utroque sexu, cauda tamen oblonga squamis piscium obfita, cruribus brevibus juxta caudam prominentibus, faciem ab humana parum deflectere. *Ioannes Baptista Ramusius* ^a in præfatione ad navigationem *Hannonis Cartaginiensis* testatur in *Africano* littore à *Lusitanis* inventum fuisse cadaver magnum ab undis ejectum, manibus, pedibus, totoque corpore homini omnino simile, nisi quod totum squamis tegebatur, capilli ut filamenta subtilia summam ob duritiem rigeabant. ^b *Alexander* item *ab alexandro* quum hominis marini, & *Nereidum* mirabiles historias exposuisset, subdit, sed super omnia nostro ævo haud ab simile factum comperimus in *Epiro*, profectò exemplum inter pauca memorabile, quod nonnulli prodendum posteris putarunt, & actis quoque publicis testatum est: Ad fontem jugis aquæ, ad quem mulieres ex oppidulo aquatam ventitabant, *Tritonem*, seu marinum hominem è spelunca; quam fortè ibi nactus fuerat, observare solitum si quando solam ad aquas accedentem, aut per littus ambulantiem mulierem videret, ipsum ex undis, & spelunca leni gressu, tacitisque vestigiis desilire, & à tergo accedere, ac vi compressam mulierem ex insidiis adoriri, & ad mare concubitus causa arripere, arreptamque sub undis deferre consuevisse: quod quum apud loci incolas percrebuisset, diligentius

Tritonis historia.

^a t. i. na
vi. q. 114

^b 38. ge.
ni. di. er.

tius marinum hominem observasse; & quum diutule laqueos illi intendissent, haud multo post dolo captum, & laqueis vinctum cepisse: quumque cibo abstineret, extra aquas diutius vivere nequisset; squaloreque tandem, ac tædio ad extremam tabem venisse. Tenet fama venereos eos, & flagrantissimè mulierum amafios esse: propterea oppidi incolas edicto inhibuisse ne qua deinceps ad fontem mulier nisi viris comitata accederet. Hæc nos, & hujusmodi ab his, qui diversa maria pererrarant, & eadem monstra placidis aquis colludentia vidissent, & in occursum nautis exertis capitibus ab undis accurrisse, & voces audisse referebant, plerumque accepimus. *Baptistæ* quoque *Fulgosii* relatu *Eugenio IV.* Pontifice apud urbem *Sebenicum* in *Illyrico* captus est marinus homo, qui ad mare puerum trahebat: is à currentibus, qui rem aspexerant, lapidibus, fustibusque vulneratus in siccum retractus est, hujus effigies penè humana, nisi quod cutis anguillæ similis erat, & in capite duo parva habebat cornua; manus quoque duorum tantum digitorum formam exprimebant: pedes autem in duas veluti caudas finiebantur, à quibus ad brachia alæ, ut in vespertione, extendebantur. Denique *Bellonii*, *Cardani*, & aliorum relatione in lacum quemdam *de Purmer* per inundationes maximas (post sævas maris tempestates) delatum piscem mulierem, captumque, & ad *Edam* ejus regionis urbem deportatum *Cornelius Amstelodamensis* scripsit; cui ad muliebria munera exequenda promptitudinem quamdam fuisse recenset (mutam, & salacissimam fuisse *Cardanus* asserit) atque aliquot post annos cum ejus loci mulieribus vixisse; sed nunquam loqui potuisse. Næ si hanc

Hominis marini cornuti historia.

Piscis mulieris historia.

c De varic.

marinam feminam ab homine impleri aut à Tritone supradicto mulierem aliquam gravidam fieri contigisset; monstrum humanum marinas partes, piscisque membra obtinens oriri potuisset.

C A P. LXXXVII.

Decima tertia caussa originis Medusæi capitis in ovo gallinæ.

Difficillimam explicatu fateor originem *Medusæi* capitis, adeoque monstri ex humano capite undique capillorum loco, & barbæ anguibus horrente, quod in ovo gallinæ compertum legimus ex *Paræo*; nisi enim hominem ad eam dementiam pervenisse dicamus; qui gallinæ venere abusus fuerit; humano semine partim corruptione venenatorum animalium naturam adepto, partim viribus integris in capitis humani formam efformato: scimus enim venenum fieri semen retentum; & ex eo putrido, ac veneni naturam quoquo pacto habente serpentes fieri mirum non est: venenatam verò substantiam in ovo illo inclusam fuisse docuit experimentum, quo constat ovi ejus albumen feli exhibitum repentnam mortem intulisse. Dicere poterimus gallinam, quippe animans est ejus conditionis, ut fœda quæque in terra comperta devoret, nec ab anguibus vivis abstineat; gallinam inquam fortè alicubi terræ nuper impactum virile semen devorasse, menstruum sanguinem, ac serpentis ova comedisse, gallove rabido succubuisse; quo factum est ut inter cetera ovum genuerit, in quo fœda hæc omnia contenta caussa *Medusæi* capitis extiterint; à virili semine capite formato; à muliebri sanguine venenato

Medusæi capitis in ovo comperti generatio.

Semen retentum venenum fieri. E putrido semine serpentes fieri.

Gallinæ res fœdas & venenatas devorant.

nato albumine ; & ab ovis serpentinis anguibus effectis ; galli semine generationem adjuvante , quo basiliscum fieri fama est. Ac certè tale quid contingere potuisse in gallina non negasset ^a *Averroës* asseverans mulierem balneum ingressam , in quo masculus homo semen effuderat, eo intra uterum attracto , sine coïtu gravidam evasisse : nec alter ille Doctor inquiring filiam cum patre dormientem, illius semine, nocturna pollutione latenter effuso in alvum à matrice attracto, nullo crimine gravidam fuisse : mira sunt hæc, fateor, & rara; sed de monstris agimus, quorum naturam, & miram, & raram esse ^b dudum ostendimus. Monstra enim non essent, si facilè, si frequenter, si citra admirationem exorirentur. Fieri quoque potuit id monstrum à Gallina, quæ semen humanum, menstruumque devoraverit, & serpenti succubuerit; nam gallinas cum viperis, & aspibus coïre, testata mihi fuit *Iulia* famula; quæ dum apud suos degeret, non semel observavit gallinam ab aspide comprimi; cujus ova fota, non pullos, sed parvos excluderent serpentes: eam diluculo egredi è domo ad radicem quercus; ibi crocitu maritum aspidem vocare; totam diem cum eo commorari; frequenter illi succumbere; ac non nisi sero ad tugurium regredi: seque, ac parentem hujus historiæ testem profiteri. Gallinam ego domi alui quinque digitos habentem in utroque pede quæ post ova multa mediocria, pusillum edidit, infra columbaceum, sine luteo, in cuius albumine serpens, ac veluti vermis erat; in quem luteum mutatum fuisse suspicor; etenim novi Clarissimum virum *Fabricium* ab *Aquapendente* in ovi luteo vermem satis magnum inter comedendum com-

Averroës mulier ut sine coïtu gravida fuerit.

^a 2 collig. cap. 10.

^b lib. 1. 1. & seq.

perisse; quo mirè stomachatus ovorum esum dilectissimum diutius intermisit.

C A P. LXXXVIII.

Decima quarta caussa, & origo monstri multigenij ad vim mali Dæmonis refertur.

IN his etiam monstribus, membra ex distantissimo animalium genere obtinentibus, procreandis malos Dæmones, Deo summo permittente, caussæ rationem habere posse probabile est; nam eorum opera possunt variorum animalium tum semina prolifica, tum etiam foetus in unum uterum comportari, ac turpiter invicem copulari; tum partes variæ configurari; tum caussæ singulæ dudum à nobis propositæ ad monstri generationem accommodari, non quidem è sua substantia quidpiam admiscentes; sed solum applicando naturalibus passivis activa physica, & procul arcendo quæcumque horum actionem: & illorum passionem impedire possent in proposito, sic fortasse ^a *Iuppiter* olim, qui Dæmon fuit, *Cycni* formam indutus *Lædam* compressit; unde orta *Helena* guttur olorum habuisse dicitur.

Dæmon
monstrum
procreans de
sua substantia
nihil admiscet
foetui.

^a 2. Boc.
ge. Deor.
li. II. c. 7.
& 8.

C A P. LXXXIX.

*Monstri Cacodæmonis effigiem referentis
existentia patet.*

DEnique verò aliquando etiam extitisse monstra adeò dira, ut teterrimam Cacodæmonis imaginem præferrent, litterarum monumentis consignatum est à variis autoribus; in primis enim *Cornelius* ^a *Gemma*, observatione quoque ^b *Riolani*,

^a 1. Cosmo crit. 6.
^b cap 4.

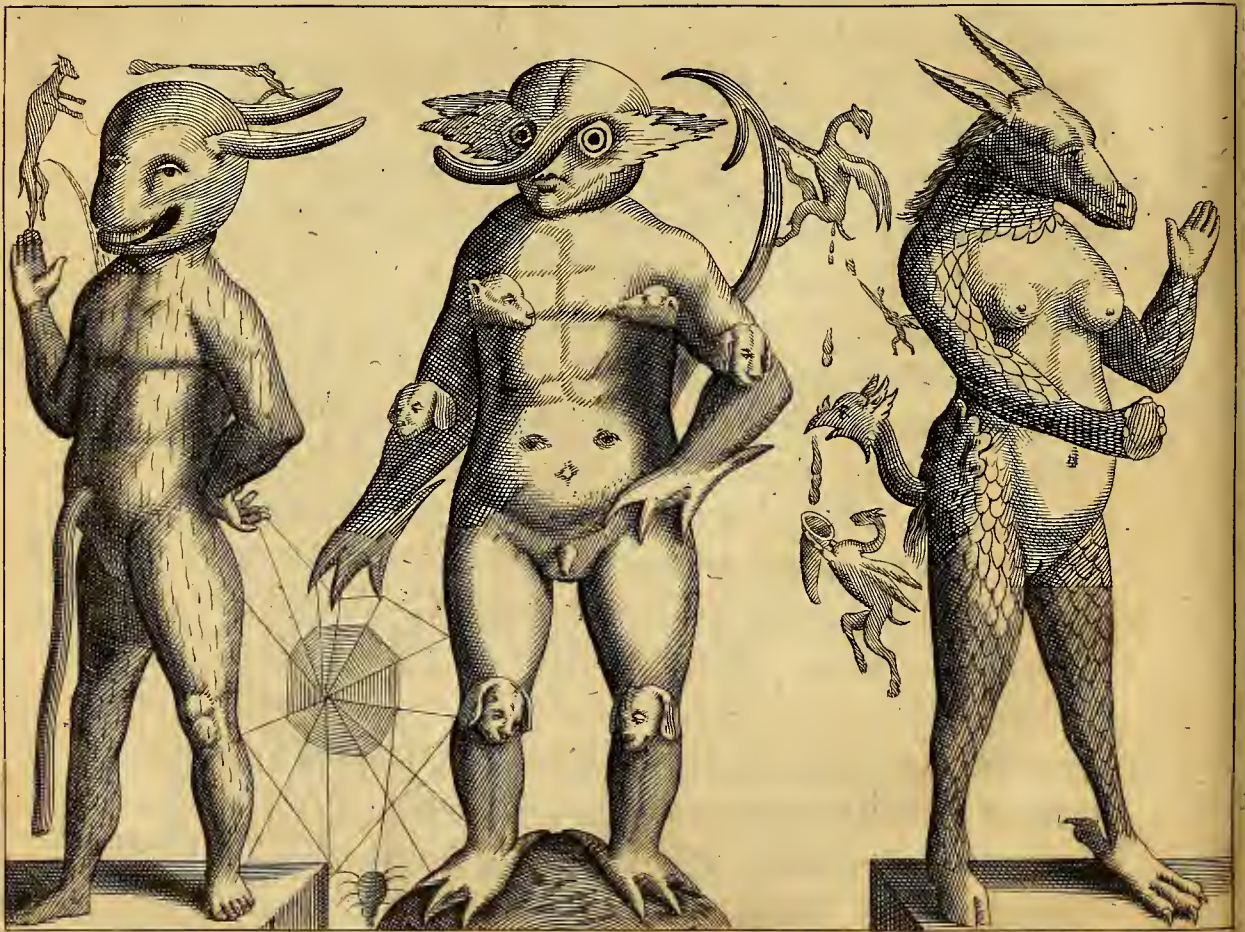
lani, testatur in Urbe *Brabantie Buscumducenti* monstrum ex muliere natum horribilem *Cacodæmonis* effigiem retulisse. In *Belgio*, ait *Gualtherius* cum *Rubeaquense*, infans natus est ex honestis, & nobilibus parentibus teter admodum, & horribilis aspectu; flammeis, & radiantibus oculis; ore, nari-
 busque bovinis, cornu figura exertis, ac prominentibus, dorso pilis caninis hispido; simiarum faciebus, in pectore extantibus qua mammaram locus, oculis felium subtus umbilicum hipogastrio affixis, tetrus, ac minacibus canum capitibus ad utrumque cubitum, & pedis utriusque patellam antrorsum spectantibus; figura pedum cycni; cauda sursum reflexa, & recurva, longitudine ulnæ dimidiæ; qua-
 tuor horas ab ortu vixit. Aliud monstrum parum huic dissimile postea in *Cracovia* natum ^e *Munsterus*, ^d *Cardanus*, & ^e *Rueffus* asseverant, infantem scilicet promuscidem nasi locogentem; oculis rotundis, & alatis; auribus asininis; alijs duobus oculis supra umbilicum; cauda muris, sed bifida, & adeò longa, ut caput super excederet; manus, pedesque quaternis digitis ad unguem accipitris similimis; sed tres membrana, velut anserini colligabantur: sub alis, & intra cubitos, & supra genua singula capita canum prominebant, ut essent numero sex; supervixisse fertur tribus horis. *C. Lycostheni*, in *Marchia* villa *Dammenwalde* propè *Witstock*, coloni cujusdam conjunx monstrum quod describit *Fincelius*, edidit: Infans toto corpore fuit spadiceo colore, capite cornuto, oculis crassis, prominentibus, absque naso, patulo ore, quod longitudine spithamæ distentum fuit, in cujus medio lingua candida eminuit, & quadrata; colli expers; caput enim
 scapu-

Anno Dñi.
1543.

1547.

^a Cosmog.
^d 12. de subtilit.
^e 5. de conceptu. cap. 3.

ſcapulis accreuit; corpus totum inflatum, & rugoſum, brachia in lumbis hæſerunt, pedes longè tenuiſſimi: ab umbilico autem ſpecies laxi intetini dependit ad pedes cacodæmonem referens, ut harum prima figura refert, non minus quàm ſecunda, quæ primum monſtrum præſefert, ac tertia, quæ deſignat monſtrum *Romæ* in *amne Tyberino* inventum M CD XCVI. corpore humano, capite aſinino, cujus manus una humanæ, altera verò elephantino pedi ſimilis erat: pedum alter aquilinos ungues, alter calceum corneum bovinum exprimebat ventrem habuit feminine, mammis egregiè ornatum

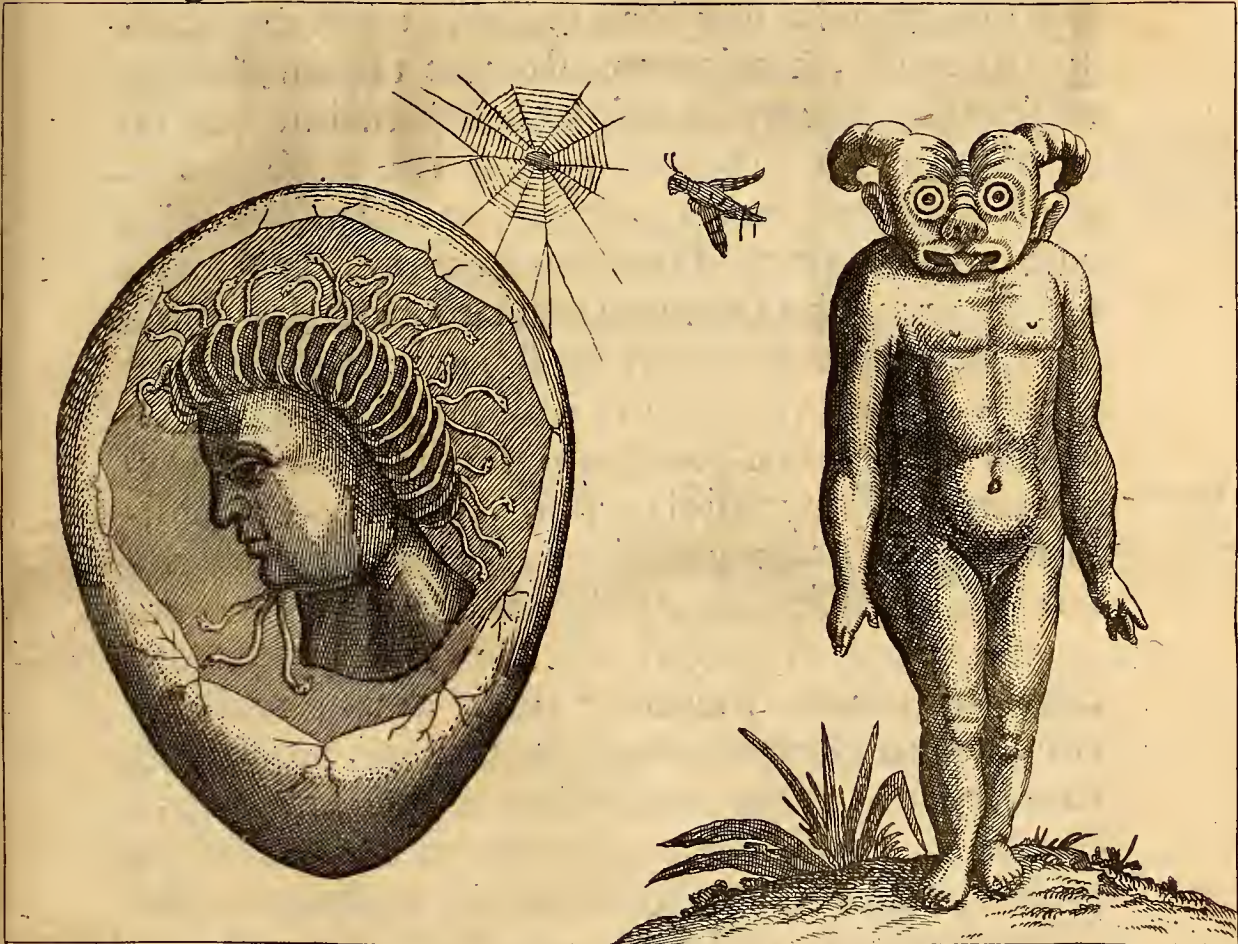

totum corpus autem squamis erat undique obdu-
ctum, excepto ventre ac pectore, circa posteriora
habens caput senile barbatum, & aliud præterea in-
star draconis flammæ expuentis. Ita *Lycosthenes*. In
eadem serie monstrorum poni debet aliud à *f Pa-*
ræo descriptum, dum ait, apud *Subalpinos* in *Quie-* 1578.
ro, decem à *Taurino* miliaribus posito oppidulo,
Matrona honesta foetum peperit, cornua quinque
sibi adversa, & arietinis similia, capite gerentem; cui
præterea à summa fronte ad occiput in dorsum ferè
totum prælongum carneum frustum pendeat, ca-
pitii muliebris instar habens: circum collum verò
alia caro duplex adolvebatur, tanquam collare
subuculæ: extrema utriusque manus digitorum un-
cos rapacium avium referebant; genua tanquam in
poplitibus erant: crus dextrum, pesque item dexter
rubro colore præfulgebant: reliquum corpus bæti-
co erat colore: magno cum clamore in lucem pro-
diisse dicitur; quo sic obstetrices consternatæ fue-
runt, & reliquæ mulieres clinicæ, ut è vestigio ab
ædibus puerperæ se in fugam dederint. De eo mon-
stro quum *Subalpinorum Princeps* rescivisset, jussit
id ad se adduci; nec dici potest quàm varia fuerint
aulicorum de ipso judicia.

Ad idem genus monstri dæmoniformis referendum videtur illud terribile, tum quod C. *Lycosthenes* vitulo monachum appellat, natum Anno M D XXII. Waltersdorf, uno à *Fribergo* lapide, pago ditionis *Cellensis*, villa rustici cognomento *Steckeri*, de quo monstro *Martinus Lutherus*, d. m. libro edito, suam exposuit sententiam: tum quod huic valdè simile *Paræus* ait natum in *Secker Saxonie* pago, quaternis pedibus bubulis, oculis, ore, & naribus vitulinis, carneo rubro & rotundo in vertice tuberculo, carnea præterea ex collo in dorsum velut cuculla pendente, lacerisque & discissis femoribus deforme:

forme: tum demum illud, quod corpori muliebri caput horribile habuit cornibus duobus arietinis deformatum, vertice concavo, oculis grandioribus, absque palpebris prominentibus, naso leonino, ore patulo, ac largiter hiante, indeque lingua, auribus magnis ac sine collo, in has effigies.

Re vera igitur in natura compertæ sunt decem à nobis antea ex monstri forma essentiali deductæ monstrorum differentia, quæ sunt *monstrum mutilum, excedens, ancipitis naturæ, difforme, informe, enorme, multiplex in una specie, multiformis speciei, multigenium, & diversigenium.*

C A P. X C.

Monstri Cacodæmonis effigiem habentis origo, & caussa prima desumitur ex parentum imaginatione.

Postremo in hoc loco se nobis offert explicanda caussa, & origo monstrorum tetram, & horribilem Cacodæmonis effigiem obtinentium. Et sanè illorum duas arbitror physicas esse caussas; una quidem est imaginatio parentis; nam si mulier coëat cum viro personato Dæmonis imagine; aut si malefica sit ab incubo Dæmone pati assueta sub horrenda illa specie; sciatque, ac putet se cum malo Dæmone corpus miscere; nil mirum si aliquando inde concipiens, monstrum Cacodæmonis effigie pariat: Dæmon enim assumpto sibi corpore, quo venerem sensibilem agat, semen prolificum alicujus hominis defert in uterum feminæ, unde illa vi feminis hominem concipit; sed vi spectri alta imaginatione reposti Dæmoniformem parturit: posse autem mulieres cum incubo Dæmone modò humanam, modò ferinam, modò etiam horribiliorem formam induto congregi, & inde concipere, ac parere vi feminis prolifici aliunde in uterum feminæ comportati, fuffissimè probavit *a Delrius*, non reclamante *Platone* in *Cratylo*. Immò verò etiam hujusmodi spectrum animo mulieris insculpi potest ex solo auditu, lectuve de natura, & deformitate Dæmonis; quin & somnians talem imaginem concipere potest animo, quâ uteri conceptus deformetur in Dæmonem. Audivi enim à disertissimo *Julio Guastavino Genuense*, *Torquatam Tassum*, *Etruscam* illam *Phœnicem*

Monstri Dæmoniformis
duæ caussæ
physicæ.

Dæmon ut
venerem
cum muliere
exerceat.

*a mag.
disquis.
to 1. li. 2.
q. 15.*

nicem, quo ipse familiariter utebatur, post concilium illud horrendum Cacodæmonum tam bellè descriptum, habuisse in phantasia monstrosas Dæmonum formas tam altè defixas, ut eas ex animo depellere non posset, sed vel invitus in earum recordationem trahebatur, unde tristis etiam incedebat; hincque melancholia illi aut orta, aut certè adaucta est, qua miserè torquebatur nobilis Poëta, certè si femina, ut *Sappho*, extitisset, eaque imaginatione concepisset; vel si vir mulierem implevisset; monstrum Dæmoniforme generare potuisset. Tale quit fortè à tetro somnio contigit honestæ illi matronæ, quæ apud *Subalpinos* monstrum Dæmoniforme peperit; ut supra vidimus apud *Paræum*.

Tassus unde melancholicus.

b lib. 25.
c. 2.

C A P. XCI.

Monstri Dæminiformis altera caussa, & origo explicatur ex caussis prius adductis.

ALtera verò caussa monstri Cacodæmonis effigiem habentis est, quia Dei permisso malus Dæmon in alvo gravidæ partus conceptus transformet in horrendam imaginem, adjectis cornibus, cauda, rapacibus unguibus, & aliis id generis; atque id ut sæpenumero diximus, applicando activa naturalia physicis passivis, ac removendo cuncta impedimenta, quæ intentum sibi opus prohibere valerent: Qua quidem in re nihil ipse de suo ponit; quum sit substantia incorporea, & nullum obtineat accidens materiale; quum tota monstri natura sita sit in corpore materialibus accidentibus affecto: sed solùm naturalia corpora movet de loco ad locum;

Dæmon ut monstra efficiat.

qui motus eſt illa applicatio actiuonum paſſiuis de qua nuper. Et fanè Intelligentiis ab omni materiæ noſtratis commerico ſeparatis nullam aliam vim tribuit *Ariſtoteles*, qua immeditatè agant in ſubſtantia corporea, niſi loco motricem.

P E R O R A T I O.

C A P. XCII.

H*Æc de phyſica monſtroſi hominis conſtitutione; immò verò de monſtrorum cauſſis, natura, & differentiis dicta ſint: In quibus conſcribendis ſi quid a S. R. E. improbatum effluxit è calamo, id etiam nunc expungo, & non ſcriptum volo; ſin autem quid probis, doctiſque viris, ac veritati conſentaneum protuli, hoc ſummo Deo bonorum omnium largitori acceptum referatur: cui decus, & honor ſit in perpetuum.*

F I N I S.

A P P E N D I X
M O N S T R A

Quædam,

NOVA, & RARIORA,

C U M

*Satyro Indico, & Muliere Cornuta,
proponens.*

MEMORANDUM
FOR THE RECORD

DATE: 1900

BY: [Signature]

A P P E N D I X M O N S T R A

Quædam
NOVA, & RARIORA,

C U M

Satyro Indico, & Muliere Cornuta,
proponens.

Complementi loco unum atque alterum operi præcedenti addere dum animus, summa cura fuit, ea seligere, quæ novitate, maximè autem raritate se commendarent, sive ab iis quæ Clarissimus Licetus magno numero proponit, omni modo diversa fuerint, qualis est historia Satyri Indici, & Mulieris cornutæ ad monstra propriè non pertinentium, sive ad eorum quæ exhibet pleniorè declarationem atque illustrationem fecerint. Subministrarunt ea nobis, non quæ per plateas circumferuntur mendaciis refertæ schedulæ, sed virorum in arte Medica clarissimorum opera, de quibus ut certior esset benevolus Lector, non inconueniens censuimus nomina eorum, & scripta, unde hæc nostra additamenta desumpsimus, præfatione nostrâ operi huic præfixâ in antecessum exhibere. Procedemus itaque eo ordine quo loco dicto eadem proposuimus.

NICOLAUS TULPIUS

Observat. Medic. Lib. 3. Cap. xxxvij. ita differit.

Partus mon-
stri bicipitis.

INter partus vitia, sicuti grave, infans in pedes conversus; ἀγριππαι vocant *Græci*: sic gravissimum eisdem pedes esse, vel plures duobus; vel situ dispares. Quam deformitatis speciem obtulit nobis aliquando sutoris uxor, quæ paritura biceps monstrum, enixa fuit primùm duos pedes: sed tertius, præter omnem naturæ legem, natibus innatus injecit tantum moræ partioni, ut necesse habuerit, præter obstetrices, implorare opem chirurgicam, quò, unco ferreo extraheretur è vulvâ renitens hocce monstrum.

Erat autem id (uti etiã proponit schema æri incisum) biceps, cum tribus brachiis, totidem pedibus, quatuor manibus, & duabus papillis, natibus utrinque impositis, deforme profectò spectaculum, attamen obstetricibus insigne documentum, opitulandum cuicunque partui, & deficiente manus auxilio, confugiendum maturè ad uncum ferreum, ceu sacram anchoram, & ultimum difficilis partùs remedium. Velut præter *Hippocratem* planius liquet ex latino ipsius genio a *Cornelio Celso*.

Idem Observat. Medic. lib. ij. cap. xxxvij.

Sed quid omitterem hîc simillimum monstrum, Dissectio infantis bicipitis. Scoram Magistratu in curiã à nobis dissectum? puellam videlicet bicipitem, cum tribus pedibus,

lib. 3.
cap. 38.

sed brachiis quatuor, artubus verò ac capitibus ut separatis à se invicem, sic ventribus contrà ac thoracibus, tam arctè in unum coalitis, ut ne lynceis quidem oculis ullum in illis observasses discrimen. Dissectâ autem monstri hujus cute, apparuit conspicuè (licet pridè ejus diei lucem primùm adspexisset) sub illa plurimum albicantis adipis. Jecur erat ipsi duplex, cum duplici fellis vesiculâ, & venæ ipsius tam perplexo errore inter se intricatæ ac confusæ, ut non licuerit quicquam distinctè saltem in illis notare. Thoraci erant duo corda sejugata, inclusa tamen uno involucro, & innatantia eidem aquæ, sed cuilibet suus erat pulmo, at in ventre una duntaxat vulva, unusque lien, sed is adeò rubicundus & floridus, ut videretur accedere ad naturam jecinoris. Vasa autem umbilicalia desinere hinc in diffissam jecinoris portam, illinc verò bifido ductu in arteriæ iliacas & vesicæ fundum.

Idem *Observat. Medic. lib. 3. cap. 56.* Satyrum
Indicum curiosè describit his verbis:

Satyrum
Indicum.

QUamvis extra forum medicum, attexam tamen huic telæ, *Satyrum Indicum*; nostrâ memoriâ, ex *Angolâ* delatum, & *Frederico Henrico Arausionensium Principi* dono datum. Erat autem hic satyrus quadrupès: sed ab humanâ specie quam præ se fert, vocatur *Indis Ourang-outang*: sive homo sylvestris uti *Africanis, quoniam morrou*. Expri- mens longitudine puerum trimum, ut crassitie sexennem.

Corpore erat nec obeso, nec gracili, sed quadrato: habilissimo tamen, ac perniciosissimo. Artubus
verò

verò tam strictis, & musculis adeò vastis, ut quidvis & auderet, & posset. Anteriùs undique glaber: at ponè hirsutus, ac nigris crinibus obsitus,

facies mentiebatur hominem: sed nares simæ, & aduncæ, rugosam, & edentulam anum.

Aures verò nihil discrepare, ab humanâ formâ, uti neque pectus; ornatum utrimque mammâ præ-tumidâ (erat enim sexus foeminini) venter habebat umbilicum profundiolem; & artus, cum superiores, tum inferiores, tam exactam cum homine similitudinem: ut vix ovum ovo videris similis.

Nec cubito defuit requisita commissura: nec manibus digitorum ordo: nedum pollicis figura humana: vel cruribus suræ: vel pedi calcis fulcrum. Quæ concinna, ac decens membrorum forma, in causâ fuit, quod multoties incederet erectus: neque attolleret minùs gravatè, quàm transferret facilè, quaecunque, gravissimi oneris, pondus.

Bibiturus prehendebat canthari ansam, manu alterâ; alteram verò vasis fundo supponens, abstergebat deinde madorem labiis relictum, non minùs adpositè, acsi delicatissimum vidisses aulicum. Quam eandem dexteritatem observabat utique cubitum iturus, inclinans quippe caput in pulvinar: & corpus stragulis convenienter operiens, velabat se haud aliter, acsi vel mollissimus illic decubuisset homo.

Quin imò narravit aliquando affini nostro, *Samueli Blomartio, Rex Sambacensis*, Satyros hosce, præsertim mares, in *Insulâ Bornæo*; tantam habere animi confidentiam: & tam validam musculorum compagem: ut non semel impetum fecerint, in viros armatos: nedum in imbellem foeminarum, puellarumve sexum, quarum interdum tam ardenti flagrant desiderio: ut raptas non semel constuprarint. Summè quippe in Venerem sunt proclives (quod ipsis, cum libidinosis veterum Satyris commune) imò interdum
adeò

adeò protervi, ac salaces: ut mulieres *Indicæ*, propterea vitent, cane pejus & angue saltus, ac lustra: in quibus delitescunt impudica hæc animalia.

Quæ omnia ut verissimè referuntur de hocce Satyro, sic sanè nihil verissimiliùs, quàm ad ejus imitationem, effectum fuisse Satyrum veterum. Satyrus Veterum. Quem lib. 7. cap. 3. lectoribus suis delineaturus ^a *Plinius*, scribit expressè, animal esse quadrupes, in *subsolanis Indorum montibus*, perniciosissimum; humanâ effigie, sed pedibus caprinis; & toto corpore villosum; nihil habens moris humani; gaudens sylvarum latebris; & fugiens hominum commercia.

A quibus notis, licet aliquantisper discrepet Satyrus B. Hieronymi. Satyrus beati *Hieronimi*: convenit tamen utcunque, cum figmentis Poëtarum. Erat, inquit, homo naribus aduncis, & fronte cornubus asperâ; desinentibus corporis extremis, in caprarum pedes. Quam eandem formam, expressuri dilucidius Poëtæ, appellant Satyros suos lascivos, impudicos, biformes, bicornes, & interdùm, petulantia sylvarum numina.

Quæ veterum epitheta, siquidem ad veritatis explores amussim, videbis ipsos non planè errasse. Reperitur quippe etiamnum lascivum hoc animal, in *subsolanis Indiæ montibus*: uti quoque in *Africâ* intra *Sierram Lionam*, & promontorium montis, lib. 5. cap. 5. ubi fortè illa loca, quæ ^b *Plinius* asserit noctibus micare crebris ignibus *Ægipanum*, Satyrorumque lasciviâ, gaudet confragosis recessibus: fugit humana consortia, neque audit immeritò falax, villosum, quadrupes, speciem humanam præferens: & præditum naribus aduncis.

Sed nec pes ipsius habet ungulas: nec frons caprarum:

prarum cornua, nedum corpus ubique pilos, sed duntaxat caput, humerus, ac dorsum. Reliqua ut sunt glabra, sic aures nequaquam acutæ, velut perperam finxit *Horatius*, verùm flexuosæ, &, ut verbo dicam, verè humanæ. In summâ, vel nullus est in rerum naturâ Satyrus: vel si quis est, erit procul dubio illud animal, quod in tabellâ hîc à nobis depictum.

JACOBUS BONTIUS

*Histor. natur. & Medic. lib. v. similis Satyri
historiam hanc proponit:*

Satyra
Bontij.

VIdi ego Satyros aliquot utriusque sexus erectè incedentes, imprimis Satyram fœmellam, tanta verecundia ab ignotis sibi hominibus occultentem, tum quoque faciem manibus (liceat ita dicere) tegentem, ubertimque lacrymantem, gemitus cientem, & cæteros humanos actus exprimentem, ut nihil ei humani deesse diceres præter loquelam. Loqui verò eos easque posse, *Javani* ajunt, sed non velle, ne ad labores cogerentur, ridiculè me hercules. Nomen ei induunt *Ourang Outang* quod hominem sylvæ significat, eosque nasci affirmant è libidine mulierum *Indarum*, quæ se *Simiis*, & *Cercopithecis* detestanda libidine miscent.

T H O-

THOMAS BARTHOLINUS

Historiarum anatomicarum variorum centurijs monstra varia proponit, quorum præcipua sunt

MONSTRUM YSTADIENSE.

Centuria
1. histor.
8.

HOnesta matrona *Maria Jacobi*, uxor *Jani Jacobi*, *Istadi Scanorum* enixa est III. Decembris Anni M DC XLIX. puellam monstrosâ facie. Corona caput cingebat carnea, sanguine plena, in cirrhos intorta, in summo capite clausa mitræ instar. Ex sinistrâ genâ propendebat congeries flavorum pilorum. Aures latæ sed triangulares. In occipite alia corona eminebat huc illuc moveri apta. Frons nulla. Oculi nuces juglandes æquabant, ut à ciliis legi nequiverint. Incurvus nasus, & ad latus alterum intortus. Os rotundum semperque hians, duobus dentibus molaribus ornatum. Vagitu horrendo grandiozem mentiebatur ætatem. Cætera optimè conformata. Testabantur præterea domestici, ante partum vagitum ter edidisse, modò submissò, modò elato sono. Postridie nativitatis exspiravit. De horum fide M. *Andreas Nicolai Istadiensis pastor*, & Dn. *Jacobus Jani* conceptis verbis testantur. 1649.

FRATER FRATRI ADNATUS.

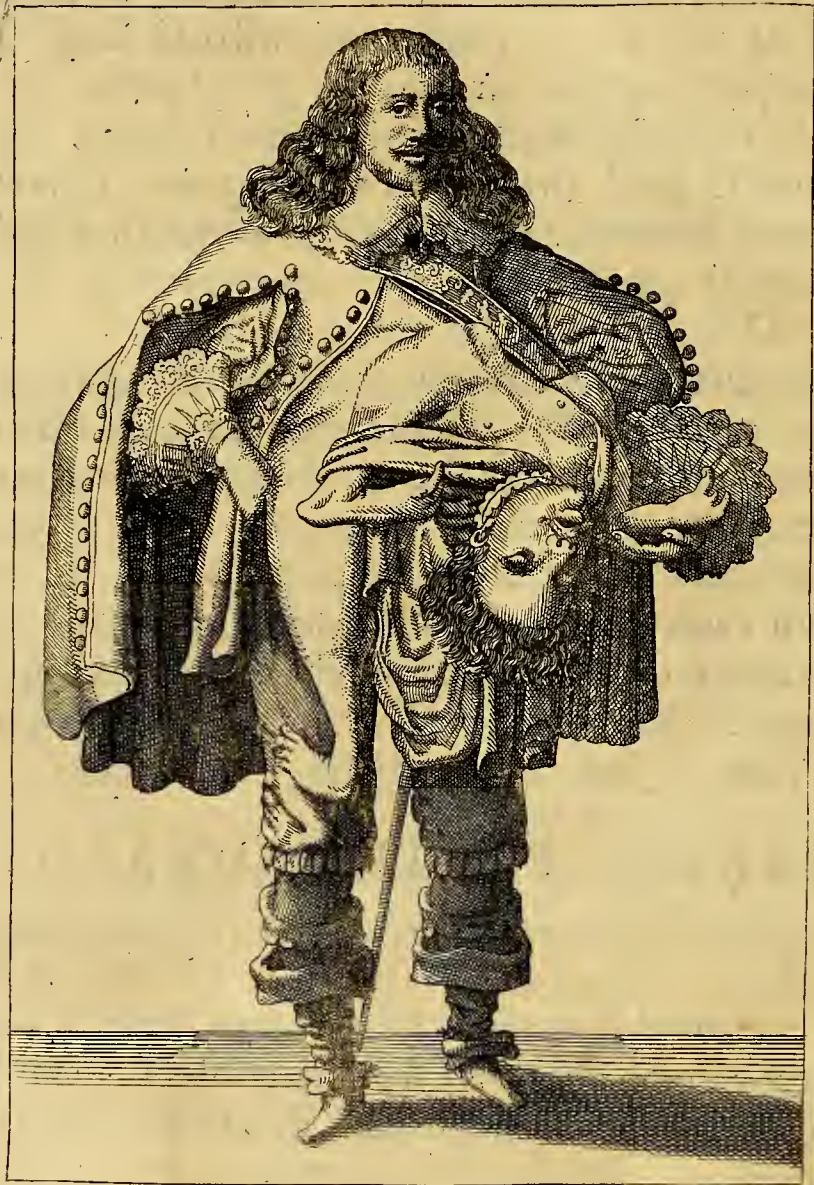
Centuria
1. histor.
66.

Lazarum Colloredo Genuensem, *Hafniæ* primùm vidi, deindè *Basileæ* xxviii annos natum, sed utrobique cum stupore. Fraterculus huic *Lazaro* in pectore erat adnatus, si rectè conjeci, osse Xyphoide utriusque cohærente. Pes sinister solus illi dependebat, duo brachia, tres in manibus singulis tantum digiti. Vestigia pudendarum partium

M m

appa-

apparebant. Manus, aures, labia movebat, in thora-
ce pulsus. Excrementa nulla minor frater excer-
nit nisi per os, nares, & aures, nutriturque eo
quod major assumit. Unde partes animales & vita-
les distinctas habebit, quum & dormiat, fudet, mo-
veatur, quando major vel vigilet, vel quiescat,

vel siccus est. Uterque etiam suo nomine ad baptismatis fontem insignitus fuit, major *Lazari*, minor *Joannis Baptistæ*. Naturalia verò viscera ut hepar, lien &c. utrique communia erant. Oculi clausi ferè *Ioanni Baptistæ*, respiratio minor, admota enim plumâ parum movebatur, admotâ verò manu exilem habitum calentem deprehendimus. Patulum ferè illi & hians os, dentibus prominulis, saliva perpetuò ferè madens, caput videbatur solùm omne alimentum in sui augmentum absumere. Prægrande enim & majus quam *Lazaro*, sed deforme, capillis supino situ dependentibus. Barba utrique crevit, sed *Baptistæ* neglecta, *Lazaro* compta. Erat autem *Lazarus* justæ staturæ, corpore decenti, moribus humanis, & ad aulæ morem ornatus. Inducto pallio fratris tegebat corpus fovebatque, nec monstrum intus condi primo alloquio diceres. Animo ubique præsentem videbatur, nisi quod de facto subinde sollicitus, mortem fratris timebat, quod se foetore & putredine extinguendum quoque præfagiret, hinc magis in curando fratre quàm se laborabat. Rarissimi monstri effigiem à vero haud abluentem lectorum oculis sisto.

MULIER CORNUTA.

Cent. 1:
hister. 78. *Purmerenti* in septentrionali *Hollandia* pauper-
culi mulier *Margaretha Mainers* degit, quæ viginti retrò annis, ex mœrore prodigi filii tumorem primo in dextra capitis parte supra musculum temporalem observavit, qui in cornu tandem excrevit digitos xii. longum, caprini cornu crassitie, duritie, & similitudine. Ex temporum ferè regione seu

1646. *fincipite emergens reflectitur, incurvaturque, sursumque summum caput petit, cui se mobile applicat, ut commodè vittâ tegi possit & occultari. Ad radicem rubet cutis, & prurit, sique rudius tractetur sanguinem prolicat. Inter caput & cornu olim vix digitus inferebatur, nunc totam manum admittit, quia continuò crescit. Invisi eam & studiosè lustravi, hancque feminæ grandævæ imaginem per pictorem expressi.*

VARIA

VARIA MONSTRA HUMANA

moderna passim observata.

Centuria
2. Histo-
ria 44.

Hafniæ natum monstrum loco brachii dextri manusque pedem habebat informem, duabus eminentiis donatum instar lunæ corniculatæ, in calceis Gallicis conspicuæ. Puellæ *ibidem* prope hortum soceri mei à primis incunabulis unicus est pes, in altero crus deest, quod artificiali pede supplet. 1650.

Vidi alium hîc puerum digitis in dextra manu carentem, loco digitorum carneæ aderant portiunculæ exiguæ, unguiculis ornatæ, insensiles. Pollex longior in omnes partes mobilis. 1651.

Messanæ in *Sicilia* occurrebat mihi vir consistente ætate, cui brachii deficientis loco solum os cubiti cum appensâ manu hærebat. 1644.

Romæ juvenis mihi visus, cui labium superius ad dextrum latus instar longi rostri dependebat.

Ibidem cuidam nasus adeò fuit magnus & pendulus, ut velut proboscis Africani Galli, hinc inde cum corporis motu commoveretur.

Neapoli mentum dextrum viro adeò tumebat, ut os in medio faciei situm videretur.

Ibidem senex nobis notus, cui manus dextra digitis æqualibus rotunda & globosa erat.

Florentiæ sinistrum brachium homini deerat, cujus locum occupabant tres tantum digiti ex scapulis dependentes. Similis *Neapoli* mihi visus, qui unicum solum digitum vice brachii monstrabat, pro arbitrio ejus mobilem. *Ibidem* in *Hetruria* rustico in occipite bursa carnosa capax enata.

Romæ homini palpebræ inversæ apparebant.

Ateſtæ cuidam manibus deficientibus unguës ex brachio immediatè excreverant.

Enchuyſæ naſutum vidi, cui ex dextra nare propendebat caro magnum polypum ſuperans.

1645. *Parifis* die *S. Benedicti* mulier ſexto menſe gravidamarem enixa eſt, capite ferè piſcis carpionis, quanquam lingua major, & reliqua in facie plana. A ſummo capite dependebant moles utrinque à lateribus carneæ, ſimiles hepatis piſcis.

1642. *Patavii* in nundinis *S. Antonii*, vidi infantem duorum annorum, femoribus carentem, qui trunco corporis incedebat. Ex utroque tamen ſtipite parvus *digitus* emergebat, veſtigium nempe pedum abſentium. Brachia quoque mutila erant ſine manibus.

Ibidem ruſticæ puellæ in indice digito unguis adverſa parte accreverat.

Venetiis in alia puella obſervavi carneam molem utrinque loco crurum productam, quæ manibus alioquin, pedibus & cruribus erat mutilata.

Ibidem mulieri labia oris ita intumuerant, ut os videri non potuerit.

Hafniæ memini me vidiffè puerum ſex in manu digitis, ſextus ſuas articulationes, ut reliqui, expreſſas gerebat.

1638. *Lugduni Batavorum* femina vulgaris conditionis propè templum *D. Petri* enixa eſt foetum capite felino, cætera elegantem. Monſtri occaſionem imaginatio dederat, prægnans enim felem in lecto ſuo cum horrore viderat.

1637. *Amſtelodami* nata in platea vitulina futoris uxori filia capite equino grandi. *Ibidem* alia ferebatur capite ſuillo edita, ſed incertâ famâ.

Lugduni Batavorum vir degebat annorum xxvi. literis deditus, qui in manibus duos tantum habebat digitos, eosque crassissimos, cum parvâ appendice indicis. Elegantissima literarum elementa istis digitis pingebat, & quævis munia angustâ manu obibat. Talem & in oppido vicino vidimus.

Patavii, Helveto duo pedis digiti connati erant.

Venetiis puer sine brachiis omnia pedibus ex terra elevavit, in crumenam stipem reposuit, & pileo obvios salutaturus facilè caput detexit.

Hafniæ alius aridâ manu pedibus cuncta peragebat, securi artificiosè utebatur, & natura defectum supplente, manibus commodè carere videbatur.

HOMINES PETRIFICATI.

Prima nobis nascendi initia lapides dederunt, si fabuloso credimus seculo, qui tanquam ossa terræ à *Deucalione* post tergum jacti paulatim animâ caluerunt. Ut repetant ortum, nonnullos in lapidem accepimus conversos. De *Lydiæ* Metallurgis refert *Aristoteles* obstructo ostio, interclusoque spiritu suffocatis, post longi temporis intervallum in lapides mutatos cum vasis, amphoris & liquore in illis contento fuisse extractos. Cui metamorphosi similem narrat *Historia Bavarica*, de qua disserunt *Parens b. m, Sennertus*, aliique. Uxori *Lothi Sodomis* egredienti idem contigisse, sacro credimus Codici. Quod per insitum salem procurasse edicti sui vindicem Jehovam B. *Augustinus* divinavit. Idem seculo nostro in *Africa* propè *Tripolin* evenit, ubi certo iræ divinæ argumento oppidum subitanea transmutatione in saxeam duritiem fuit conversum.

Centuria
2. historia
100.

a De adm.
aud.

b De Mixt.
e. 6.

versum, ex quo puer petrificatus, ad *Cardinalem Richelium* transmissus fertur. Ego ligni frustulum in eadem civitate petrefactum in Musæo *Jo. Fr. Habelæ, ordinis Hierosolymitani Vice Cancellarij*, cùm in *Insula Melita* degerem benevolè ab illo exceptus, conspexi. Vidimus *Romæ* in Palatio *Ludovisiorum*, hominem in substantiam lapideam concretum, cujus argumentum ipsa ossa præbent, & costæ, suam adhuc servantes formam. ^c *Panarolus* cranium humanum in mari petræ soliditatem acquisivisse nuper scripsit. ^c in Fasc. Arcan.

Hæc extra uterum à spiritu quocunque lapidifico sive in terra, sive aquis, sive aëre transmutata facilè assequimur. At in utero foetum solum solidescere, salvis aliis visceribus, omnem fidem superaret, nisi hi oculi vidissent, hæc manus palpasset. De *Lithopædio* loquor, seu infante petrefacto, qui *Agendicæ Senonum* post 28. annorum moram ex utero matris *Columbæ Chatry* fuit exsectus. De historiæ fide testantur ^d *Thuanus*, ^e *Paræus*, *Albosius* & *Simon Provancherius* ambo in sectione præsentis, ^f *Licetus*, ^g *L. Bourgesia* obstetrix Reg. Franc. quæ vidit exsectum. Data verò industria descripsit *Albosius* singulari Diatriba, & ^h *Thuanus* gravissimus Historicus, quem solum hîc loquentem introducam. ^d lib. 17. hist.
^e lib. 25. de monstr.
^f lib. 2. Monstr. cap. 11.
^g In obs. cap. 52.
^h Lib. 17. hist.

1582.

Anno millesimo quingentesimo octuagesimo secundo, res incidit quò magis mira, eò minus fidei apud posteros habitura, nisi certissimis veritatis testimoniis niteretur; quam quia pro comperto habemus, hoc loco, ne in dubium olim revocetur, amplius asseri officij nostri & instituti esse duxi. Mulier quædam *Agendicæ Senonum*, quæ *Celticæ* nostræ est metropolis Archiepiscopali dignitate ornata

Columba

Columba Charria nomine, *Ludovico Caritati* factori nupta, quum ad annum xxxviii. valetudine integra pervenisset, neque adhuc uterum gestasset, certissima habuit concepti foetus indicia, menstruis purgationibus non jam ut antea statis temporibus erumpentibus, & frequenti uteri motu jam manifesto, ac tumore lumborum & abdominis paullatim succrescente, mammisque lacte turgentibus: tandem decurso statæ gestationis curriculo, graveis puerperii labores, & alvi tormina experiri cœpit, urina ad aliquot dies suppressa, quæ postea currente veluti alveo magna vi erupit, profuso illo ichore non tam ex vesicæ meatu, quàm ex muliebribus oculis scaturiente, & tunica disrupta unà cum serosis recrementis sanguinis coacti quasi rhombus emerfit: ex eo mammæ concidere visæ, & motus infantis aut ignavus, aut nullus, ac labores mulieris tolerabiliores fuere, quæ à ludibrio illius foeturae totum triennium in lecto decubuit, semper de valetudine adversa, de duritie, de tumore, de torminibus alvi, ac de inutili illo pondere, quod per se mobile pro vario gestantis motu, modò in hanc, modò in illam partem procumbebat, quamdiu vixit, conquesta. Fato post vigesimum octavum gestationis illius annum functæ dissecto abdomine, uterus rugosus apparuit, & versicolor, tactu durus, ac veluti testaceus; sectoque rursus eo vix tandem renitente ad novaculæ aciem, portentosa mole gypsea eductus foetus benè conformatis membris, ac eodem prorsus quo cæteri positu, cor, cerebrum naturalem habitum servabant, nisi quod ultra modum induruerant, non tamen ut externæ. Hodie adhuc corpusculum illud *Agendici* à prætereuntibus miraculi instar visitur, expers putredinis & teredinis.

Fusioem actæ rei historiam pertexit *Albosius* qui dextram manum ad carpum inadvertenter abstractam addit, & in alvo matris relictam, præterea dentem inopinanter à quodam contrectante exemptum. Transiit deinde mirandus hic foetus ad *Parisiensem* mercatorem primarium *Preteseigle*, curiosum rerum rariorum, apud quem vidit obstetrix *Bourgesia*: Hinc ab aurifabro & gemmario *Giliberto Vautron Venetias* adsportatus, ubi eadem facie integrum vidi, & contrectavi. Tandem ex *Italia* migravit ad serenissimum Regem *Danorum* Dn. FRIDERICUM III. Dominum nostrum Clementissimum, qui iterato mihi subjectissimo clementer & videndum, & accuratius examinandum concessit. Ne verò dubitemus eundem foetum esse petrificatum, quem enixa est *Agendici* nominata mulier, in rei certissimæ fide tabulæ, & instrumenta contractuum de Lithopædio transmissa fuerunt ad Augustum Regem nostrum, quorum hic summam Regio indultu transcribam.

Ego infra scriptus *Stephanus Carteron* Aurifaber *Parisiensis* fidem facio, transegisse me cum Dn. *Giliberto Voder* de puero petrefacto quem possideo, qui in *Senonibus* erat, & postea visus in Technicotheca defuncti Dni *Preteseigle* inter rarissima musæi, quem infantem promitto me traditurum nominato *Giliberto* aut cuicumque id dederit negotii, cum attestatione sex hominum fide dignorum in Musæo ejusdem *Preteseigle* inventa, & plenè satisfactum mihi esse à laudato Domino pro foetu isto, sicut inter nos convenerat. *Venetis. XII. Februarij. MDCXXVIII.*

STEPHANUS CARTERON.

Ego Julius Cæsar de Filippis fui præsens, ut supra.

Nos

Nos infra signati Cives *Parisienses* testamur & fidem omnibus facimus quorum interest, quod infans petrificatus, quem nunc possidet *Maria Charpentaria*, uxor *Stephani Carteron Aurifabri Parisiensis* &c. sit idem foetus quem mulier *Senonensis* in *Burgundia* utero gestavit per plusculos annos, sicut à defuncto *Ambrosio Paræo* descriptus fuit, sitque idem foetus petrificatus, quem in Musæo suo defunctus *Predefeigle* inter rarissima sua servaverat. *Parisiis* xxiv. *Martij*, anno millesimo sexcentesimo vigesimo octavo. 1628.

*N. de Collemont**S. Chancer.**Sacanes Pindamouch.**Du Mouff.**Pierre de Couvoust.**FF. le Proulx*

In oper.
Gall. lib.
25. de
Monstr.
cap. 11.

Figuram Lithopædii *Albosi Hæduus* addidit, sed contractam & in utero adhuc convolutam. *Paræus* majorem dedit propius ad naturam accedentem & extensam. Ego accuratissimam iconem hic substitui ad Regii foetus exemplum effictam, quam Augusto Regi nostro subjectissimè acceptam refero. In nonnullis enim immutatus fuit foetus & temporis diuturnitate, & itinerum varietate. Universum corpus justii foetus magnitudinem, externaque formâ humanum foetum accuratè exprimit. Ossa hinc inde denudata solida & dura. Interjectæ carnes velut gypseæ & induratae calci similes. Cutis lacera, dura & nigricans, quæ partem abdominis, thoracis & caput hinc inde tegit. Oculorum orbitæ vacuæ eminentibus ossibus. Maxillæ superioris & inferioris pars dextra ablata, & dentium alveoli vacui, uno solo relicto dente. Humeri os dextrum appen-

sum corpori nudum, manu deficiente. Sinistrum brachium à corpore solutum, digitos manus complicatos exhibet. Pedes leviter diducti, junctis digitis & concretis, relicto tamen illorum vestigio.

HERMAPHRODITUS
sine cute.

Christiani Cerdonis Hafniensis uxor, consueto partu termino exspirante, facili partu enixa est hermaphro-

Centuria
3. histo-
ria 5.

maphroditum, muliebri natura loco solito, virili verò membro supra in pube conspicuo. Alebat præterea infans extremis artubus aliquid monstri. Loco manus extremæ pedes erant, & locum pedis occupabant manus. Adhæc nuda caro comparebat sine cute, cujus ne vestigium quidem in universo corpore conspiciebatur.

MONSTRUM SINE CRANIO.

In *Cimbriæ* oppido *Bryns*, territorij *Haderslebenensis*, natum monstrum sexus masculini, primis conjugii parentum annis, in quo nullum cranium visebatur, sed inversum caput, oculis posticam partem occupantibus, lingua exerta. In occipite tamen os triangulare supererat. Nullum collum. Intra oculos posticos carnis cruentæ portio propendebat, ex qua sanguis stillabat. Sinistra manus ad superiora protendebatur exerta, quam si vi deprimeres, sua sponte ad superiora erigebatur. Sex digitis eadem manus ornabatur, ut & sinister pes. Dextra manus retrorsum à corpore flectebatur, quæ vi reducta, ad exteriora sua sponte redibat. In utriusque manus carpo dura adnata erat caro. Corpus reliquum per artus aut ventres distinctum non erat, sed æqualiter sine ullo discrimine à superioribus ad inferiora informe protendebatur. Rubra tamen lineola baltei, seu cinguli instar, medium corpus dividebat.

Centuria
3. Histo-
ria 7.

HERMAPHRODITUS

pariens.

Ancilla utriusque sexûs, licet de ambigûâ naturâ Centuria 3. Histo-
ria 12. varii rumores spargerentur, nupsit tamen viro plebejo, & tandem gravida, amisit in pestilentia illâ magna 1654. maritum. Post computum decem & tres hebdomades effluxerant, antequam verum pariendi tempus affulgeret. Interea in tantum tumorem aqualiculus est distentus, ut se gemellos parituram crederet. Tandem puerum grandiusculum enixa est, sed in partu extinctum. Ipsa mater superstes & sana funus infantis sui procurat.

MONSTRUM INTESTINIS

exertis.

In *Selandiæ* civitate *Coagio*, nativitate *Brochmannorum* clarâ, natum pridem monstrum humanum, Centuria 3. Histo-
ria 32. cujus superior capitis pars, futuris solutis, ut in alijs nuper natis usu venit, moveri, & à vicinis separari potuit. Sinistri brachij loco truncus erat duabus appendicibus digitorum vice distentus. Tres digiti in manu dextrâ, quartus referebat granum hordei cum appendiculâ infra cubitum. Cor in hypochondrijs situm. Intestina extra umbilicum prominebant nuda, colore rubicundo. Digiti dextri pedis connati, quibus prorsus sinister pes carebat. Uterque pes rotundus instar unguis, calcibus introrsum versis.

I N F A N S H I R S U T U S .

& rugosus.

Centuria
3. Histo-
ria 38.

Hospita *Hamburgensis* contumaci febrē malignā laborans, dolores partūs sæpius perpeſſa, tandem infantem enixa eſt toto corpore hirsutum, pilis digi- tum longis, rugosâ facie. Triduo elapſo omnes pili deciderunt, nec ullæ in facie rugæ comparuerunt.

M O N S T R U M S I N E O C U L I S .

Centuria
5. Histo-
ria 47.

In oppido *Scaniae* noſtræ *Væ*, natum eſt monſtrum parentibus honeſtis. Rectè omnia in partu ſucceſſerant, ſed infanti nulli oculi erant. Bregma apertum colore rubicundo patulum. Naſus latus oblongus- que, ex quo tumor protendebatur unâ parte oſſeus, alterâ carneus, cute tectus, ſine foraminibus narium. Os latum & deforme. Maxilla ſuperior unico oſſe conſtare videbatur. Utraque manus ſex digitis aucta, ut & pes ſiniſter. Miſerando continuoque ejulatu omnium in ſe miſericordiam vertit donec expiraret.

D U P L E X P E N I S .

Centuria
4. Histo-
ria 22.Lib. 1.
iſtit.
Anat. cap.
24.

Duplex. Colis in homine, cætera ſimplici & perfecto, rariffimè obſervatus. Quidam tamen *Bononiae* aliquando diſſectus, duplicem penem habuit, ut narrat meus *¶ Parens*. Nuper admodum in *Belgio* puer bimulus publicè ſpectabatur, optimi habitūs, cui penis geminus erat ſtatim circa primum exortum è pube

pube divisus, magnitudine pro istâ ætate justâ, & sibi prorsus similis, per vices etiam per utrumque, interdum simul urinam reddebat. Testes, scrotum, & cætera omnia nihil à consueto naturæ tenore recessere. Vidit hunc *Priapi* nepotulum eruditissimus *Petrus Schumacherus*, amicus noster, ut in literis ad me testatur.

P U D E N D I M U L I E B R I S

monstruosa conformatio.

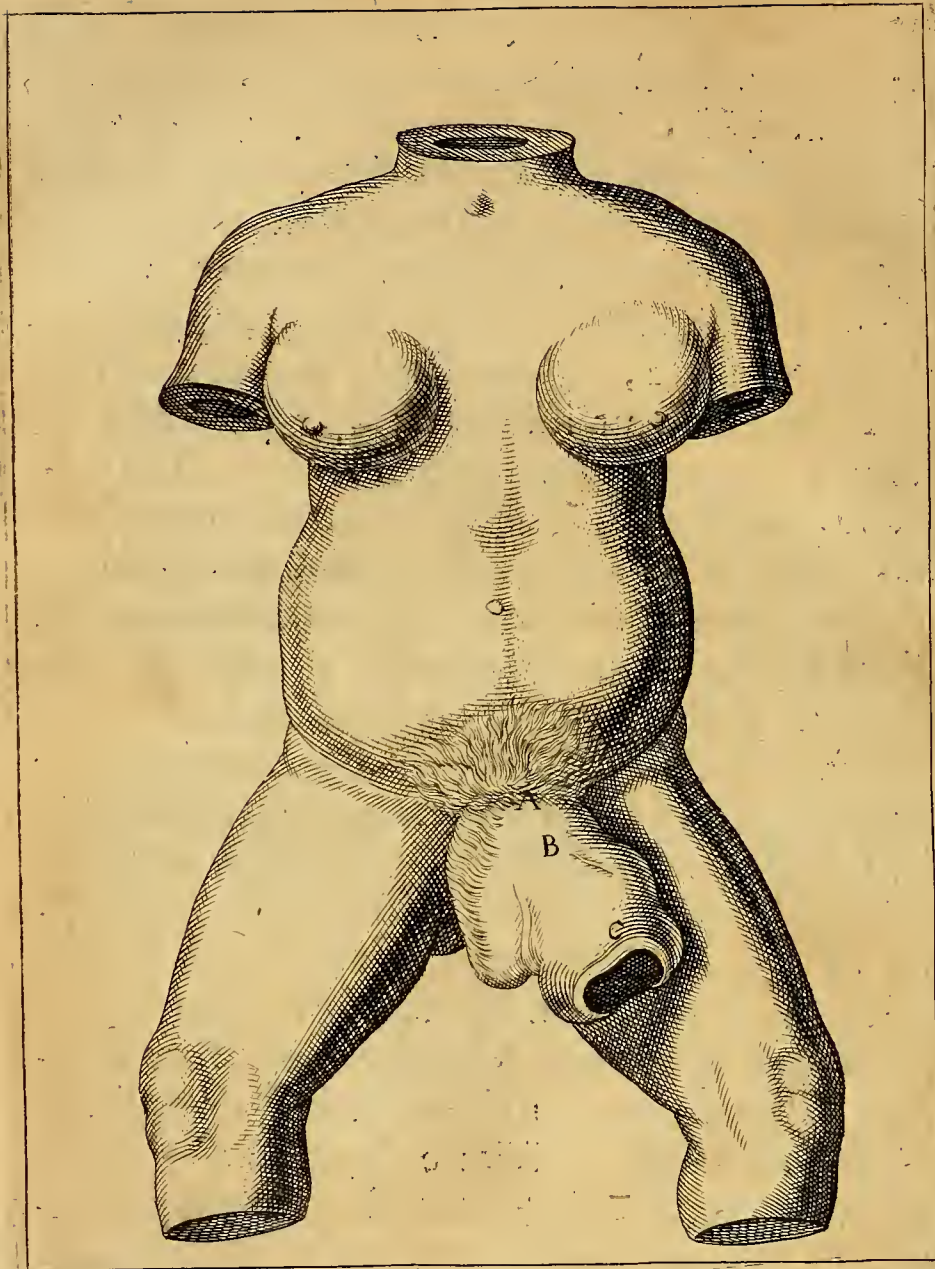
Uxor mercatoris *Bergensis* honesta, annorum triginta sex, primo post celebratas nuptias anno, qui
 1652. erat millesimus sexcentessimus quinquagesimus se-
 1653. cundus, abortum paritur, & sequenti anno fœtum mortuum edit. Anno millesimo sexcentesimo quin-
 1655. quagesimo quinto tertium imprægnata, eodem infelici successu præsentem Medico *D. Job. Frid. Treublero*, amico nostro, cujus fide hæc referuntur, in lucem edit infantem mortuum ferèque putridum, debita tamen lochiorum purgatione sequente. Admonuit maritum vir laudatus, ut à veneris conflictu tam diu abstineret, donec ab omnibus impuritatibus salutari medicamentorum usu liberaretur uxoris uterus. Sed postposito sano consilio, quartum gravida
 1657. x. April. M D C L V I I. eadem difficultate, parique miseria infantem enixa est mortuum, capite compresso, & putredine in vertice infantis apparente, unde summus fœtor assidentium nares feriebat. Lochia ritè fluxere: sed secunda post partum die, forsan diætæ errore, in febrem incidit, moriturque. Quærit ex obstetrice *D. Treublerus*, an nihil memoriâ dignum in partium genitalium structura observavit.

Centuria
5. hist. 9.

Negat

Negat obstetrix se quicquam revelaturam contra datam denatæ fidem. Tandem quum acrius instaret, ecce monstrat cadaver, monstrosa partium genitalium conformatione stupendum, cujus figuram celerrimè expressam hanc obtinuit, mihiq̃ue Vir curiosus cum historiæ enarratione transmisit. (a) Nempe ex vulva membrana carnosâ, vulvæ labiis internè undique adnata, imò pudendo muliebri circum circa ita connexa, ut instar marsupii propenderet. Foramen in principio conspiciebatur amplius. In congressu, ne marito monstrosa pars innotesceret, duobus digitis mulier intrudebat sine molestia ulla, ad corporis autem vehementiorem commotionem, aut frequentem deambulationem, longius extra prominebat. Instante partu ab obstetrice interioribus vulvæ parietibus tam aptè affigebatur; ut ne minimum in fœtus egressione impedimentum objiceret; foramen enim hujus marsupii post intrusionem ossi pubis adsociatum, tam concinnè dividebatur, ut duabus obstetricis manibus satis amplum relinqueret spatium. Non esse uteri prolapsum, crebri conceptus testantur. Verosimilius diceres vaginæ esse dilatationem, nisi frequentes abortus dissuaderent. Forsan à nativitate superflua membrana, sensim deinde affluentibus humiditatibus intumuit.

(a) Figuram sequens pagina exhibet.

FIGURÆ EXPLICATIO

A *Pudendum muliebre.*

B *Membrana carnosae*, pudendo muliebri firmiter undique adnexa, in nimia corporis commotione instar marsupii propendens flaccida, iterumque in coïtu partuve ad intrusionem apta.

C *Fora-*

C *Foramen*, quod ad egressionem infantis ampliatur, & duabus obstetricis manibus spatium satis amplum relinquit.

MONSTRUM SINE BRACHIIS.

Centuria
6. Histo-
ria 39.

Pulcherrimis parentibus deformis proles nata *Hafniae* meâ memoriâ. Carebat brachiis, quorum locum solus digitus supplebat. Pedes sine digitorum discrimine solidi & carnosî. Oculi ex fronte eminebant. Statim à nativitate natum monstrum morte & terrâ expiabatur.

MONSTRUM TRICEPS.

Centuria
6 Histo-
ria 49.

Publica fama ad nos pertulit, natum in *Silesiæ* urbe *Drachenberg* A. C. MDC LII. die 22. Aprilis 1652. monstrum horrendum capite triplici, cujus pater fertur futor, nomine *Joannis Stein*, mater verò *Catharina*. Medium caput lupinum erat, lingua exerta sursum spectans. Dextrum rubicundum, sineque cute cruentum, humano quidem simile, sed sceleto similis. In sinistro facies humana clarius emicuit, sed occipiti & reliquo capiti adnata erat carnea massa, rotunda & dura, qua sursum elata, in fronte ossicula cernebantur, veluti in coronis thori, eminentia. Medium caput naturali consuetoque loco situm, dextrum verò sinisterumque sui lateris axillæ inhærebat, vultibus ad se conversis invicem. Manus cute denudatæ viscebantur cruentæ; & hinc inde crucis signaturæ rubicundæ pectori femorique adpersæ. Præsente urbis Senatu fertur *Væ* clamasse, futuras mortes prædixisse & cœli tempestates, moxque expirasse.

MONSTROSA CARO

capiti adnata.

1660. Duæ monstroforum infantum in *Dania* nostra
 A. C. MDC LX. natorum historię ad me pervene-
 runt. Suis quidem provinciis distincta sunt mon-
 stra, sed in figurâ ferè conveniunt. Primum in
Cimbriæ Diœcesi *Ripensi* ad me detulit Episcopus
 ibidem vigilantissimus *D. Petrus Kragelund*, in-
 signi eruditione & humanitate inclytus. Alterius in
Selandia nostra nati descriptionem mihi communi-
 cavit Vir Clarissimus *M. Martinus Cheitomæus* Ec-
 clesiastes *Wensloviensis* & *Hyllestedensis*, amicitia mi-
 hi & affinitate junctus. Elegans primi monstri est fi-
 gura, sed in capite deformitas quædam notatur, à
 superciliis enim ad verticem usque caro cruenta vi-
 situr, figuram phaseoli seu renum humanorum exactè
 referens, convexa parte frontem spectante. Utrin-
 que ad tempora crinium cirrhi dependent. Tribus
 suspiriis editis nuper natum exspiravit. Altera se-
 quioris sexus in pago *Bisserup*, filia *Christiærni Ivari*,
 magnitudine vix xx. hebdomadarum abortum æqua-
 bat. Oculi tamen juglandibus æquales, Frons exi-
 gua, & ferè nulla, quam supernè instar cincinno-
 rum hinc indè tenelli cingebant capilli. Imprimis
 verò horrendum adspectu erat occiput, additamen-
 to carneo deforme, quod speciem corollarum refe-
 rabat, quibus comæ defectum mulieres elegantiores
 refarciunt, intus cruore refertum. Os patulum u-
 tramque dentium seriem in gingivis ostendebat.
 Caro adnata materiæ indicat ubertatem. Cætera ab-
 ordinario naturæ cursu vix aberrant.

Centuria
6. histo-
ria 90.

P E T R U S B O R E L L U S

monstrum singulare hoc modo proponit.

Histor. Anno M DC XXVIII. Martii die XII. natum est 1628.
 Medico-Physic. monstrum biceps in urbe *Villefrancæ Albigenſium*,
 Centuria quod ego nunc in muſæo meo inter alia multa cu-
 2. Obſerv. rioſa à me curioſius aſſervata habeo. Inter duo ca-
 57. pita habet manum probè efformatam, ut & capita,
 quæ ſeparata omninò ſunt. Ab uxore autem *Mau-
 relli* enixum fuit, poſt novem menſium geſtatio-
 nem ſolitam, mortuum natum eſt, & in ejus diſ-
 ſeſtione corda duo reperta ſunt; apertum autem fuit
 in domo *Boneſouſſij* Chirurghi *Albigenſis*, viſumque
 fuit ab Illuſtriſſimo *Principe Condæo*, & ab innume-
 ris magnatibus. Omnia reliqua parenchymata & par-
 tes probè conformatæ fuerunt, exceptâ ſpinâ dorſi
 quæ duplex fuit in ſuperiori parte, craſſiſque intelli-
 nis, quæ ſolitam conformationem non habuerunt,
 caruit etiam foramine in podice, & pubis loco cau-
 dulam digiti tranſverſi longitudinis habuit.

A L U D O V I C O D E B I L S

Diſſectum monstrum literis ad *Dn. Ab. Parent*
 ſic exhibet *Franciſcus de Raedt* M. D.

Hiſce Foëtus monſtroſi deſcriptionem à Nobiliff.
D^{no}. Ludovico de Bils præſentibus *DD. Moermanno*
 & *me*, Doctõribus, *Ippone Sixto* & *Cornelio de Co-
 ning* Chirurghis, diſſecti tibi mitto.

Anno M DC LVII. Novemb. XXVII. natus eſt in 1657.
 propugnaculo quodam, non procul ab *Ardenburgo*,
 dicto de *Elderschans*, foëtus quidam monſtroſus, vel

potiùs duo in unum combinati, patri quidem nomine *Lieven Wesselinck*, sub signis Centurionis Dⁿⁱ. *Leonardi Mogge* militanti, matri vero *Jaquemijntje Al-de-wereelt*, quem nos ut & Nobiliss: *D. de Bils* hujus comperimus fuisse constitutionis, nempe: Capitibus duobus eorumque collis octavam circiter ulnæ partem inter se disjunctis: cujus altera erat formosâ specie facies, omni ex parte æquali proportione constans; altera autem omnino deformis, duobus oculis contingentibus se in ipso quasi oris rictu, sine palpebris, superciliis verò bicoloribus, ubi aliàs oculi locum obtinent. Inter oculos superciliaque virile membrum erat quantitate corporis debitâ proportione. Desiderabantur & nasus & os, verùm sub mento hiatus exiguus. Caput utrumque hirsutum capillis.

Porro manus quatuor, totidemque brachia comperimus, duo ab altero & altero latere dependentia, duo decussatim à collo inter se implicita, altera manu pronâ, alterâ verò supinâ. Corpus superius duplici erat latitudine infernè decrescens propè umbilicum, unde convenientem deprehendebamus latitudinem, tres de hinc mammillas, utrimque unam loco solito, tertiam autem superiùs inter caput utrumque, unumque umbilicum cum suo ligamine, duobus cruribus, totidemque pedibus, quorum sinister intortus, cæterum parte sua feminei sexûs erat, altitudo semi-ulnæ: verùm ut Clarissimus Vir constitutionem ejus rectius discat, hisce & iconem ^a subjunxi.

^a Geminam
hujus monstri
figuram da-
mus pag. 296
& 298.

Quod interiorem attinet constitutionem, ventre aperto, reperimus omentum duobus ventriculis, totidemque intestinis junctum; unum à dexterâ, eratque femellæ, alterum verò à sinistrâ, eratque masculi; intestinum femellæ rectum solitâ ad anum perge-

pergebat viâ ; masculi autem spinas dorsi intercedebat , atque perforans diaphragma , juxta spinæ vertebrae , quod sub mento , petebat foramen.

Oesophagi tam masculi , quam femellæ idem diaphragmatis foramen penetrabant , alter os femellæ versus , alter hiatum illum sub mento masculi tendentes ; ubi œsophagus rectumque intestinum crassâ membranâ inter se distinguebantur , ita ut natura istud foramen duobus usibus crearet : scilicet , ut per œsophagum ventriculo cibum ingereret , indeque trajecto ventriculo , se ipsum eâdem viâ ab excrementis exoneraret.

Reperimus quoque ingentem pulmonem , cum venâ portæ , fellis folliculo , lobisque quinque , at lienem unum , duos renes , cæterum reliquas partes femellæ.

In pectore offendimus corda duo cum pericardiis suis , utrobique pulmonem cum duobus lobis , asperisque arteriis : ex ventriculo cordis sinistro tendebat ramus arteriæ magnæ tum femellæ , tum masculi inferius ; ac ubi accedebant diaphragma , quâ illud perforabant , in unum commiscebantur , deorsum porrecti.

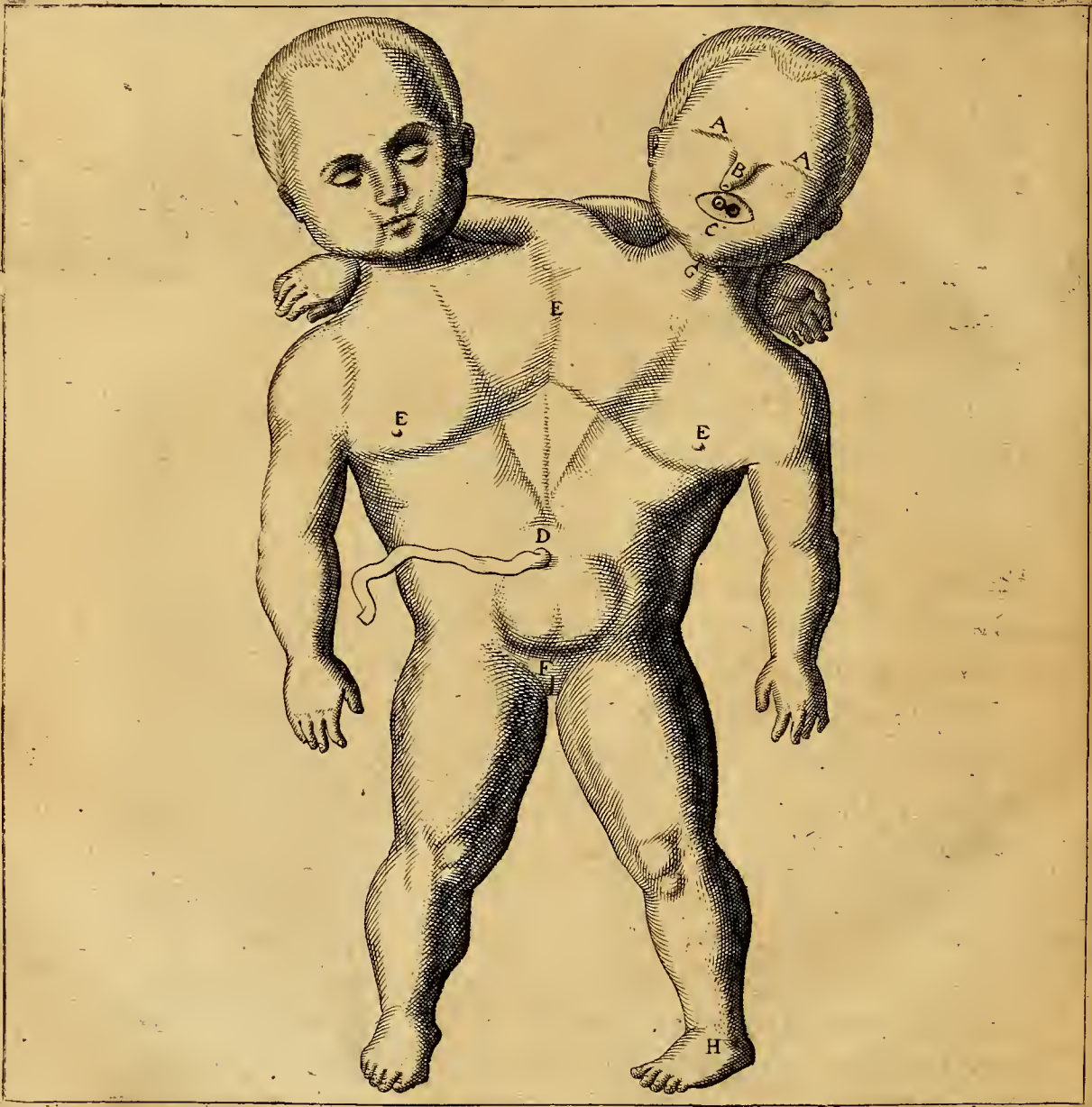
Cava tam masculi quam femellæ vena ex dextero cordis prodiens ventriculo , diaphragmate perforato coibat , inque eundem coalescens ductum jecur accedebat.

Cæteri ramusculi assurgentes cum reliquis partibus corporis naturalis constituebant formam.

Aperto masculi capite , obliquam deprehendebamus separationem , parum utrobique cerebri ; in medio supra utrius nervos oculi , ingentem aquæ copiam , nullos tamen ureteres , aut testiculos ,
vasaye.

vasave spermatica ; solummodò in membro virili ductum aliquem cerebrum usque ingredientem valvulâ quâdam ab aquâ distinctum , quæ stylo virili membro infixo illo ipso effluebat.

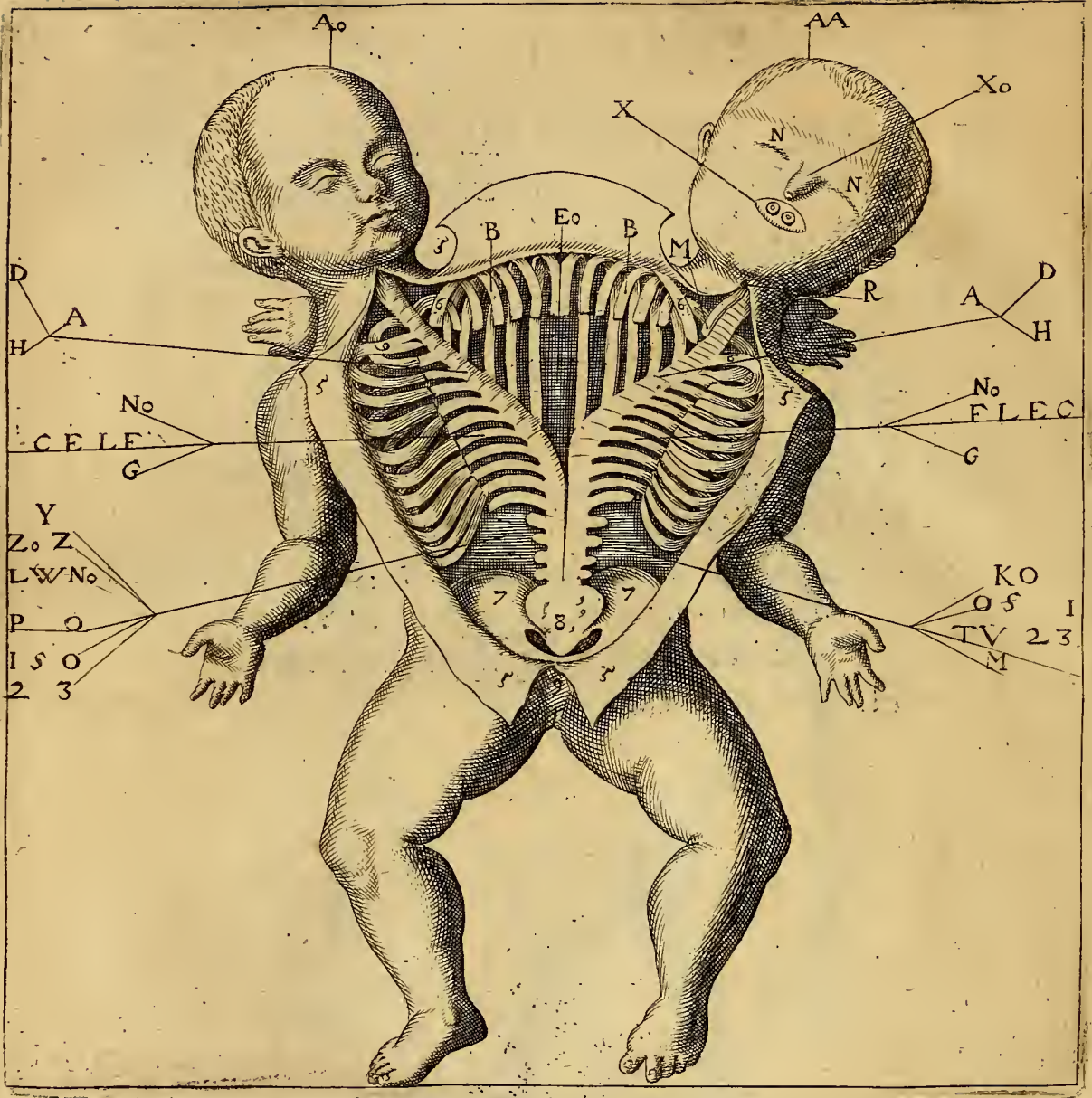
Cæterùm quod thoracem spectat, in eo quatuorprehendimus claviculas, costas quatuor & triginta, dorsi spinas duas, os sacrum unum.

Explicatio I. Tabulæ.

Figura hæc anteriorem *Monstrosi Fætüs* partem cute vestiti exhibet, literæque exteriores notatu dignas partes declarant.

- A. A. *Supercilia.*
- B. *Membrum virile.*
- C. *Oculi.*
- D. *Umbilicus.*
- E. E. E. *Mammæ.*
- F. *Muliebria.*
- G. *Anus, vel potius foramen, quo œsophagus rectumque intestinum terminantur, quod videri nequit, quippe sub mento.*
- H. *Pes intortus.*

Explicatio secundæ Tabulæ.

Figura hæc *Monstruosum Fœtum* apertum atque omnem omninò evisceratum exhibet. Literæ lineæque interiorum loca partium in supremis cavitatibus, ventreque repertarum, ut & claviculas duplices.

Ao. Ca-

- Ao. *Caput femellæ.*
- A. A. *Caput masculi.*
- N. N. *Supercilia.*
- Xo. *Membrum virile.*
- X. *Oculi.*
- R. *Anus.*
- M. *Intestinum rectum abscissum.*
- G. *Claviculæ duplices.*

Nota. Quæ sequuntur partes binis insignitæ literis inventæ sunt duplices, earumque loca in Figurâ hac utrimque eâdem declarantur literâ.

D. D. 2°	<i>Oesophagi, duæque arteriæ asperæ.</i>	
Eo.	2 ^{um} <i>Spinarum dorsi separatio.</i>	
A. A. 2 ^x	<i>Vertebræ spinæ.</i>	F. F. 2° <i>Corda.</i>
H. H. 2°	<i>Mediastina.</i>	No. No. 2 ^x <i>Arteriæ magnæ.</i>
B. B. 12	<i>Costæ superiores.</i>	L. L. 2 ^x <i>Venæ cavæ.</i>
C. C. 24	<i>Costæ utrimque.</i>	G. G. 2° <i>Pericardia.</i>
E. E. 2°	<i>Pulmones.</i>	Y. <i>Diaphragma.</i>

Partes sequentes in ventre repertæ sunt simplices, duos præter ventriculos, intestinaque duplicia.

Zo. <i>Hepar.</i>	1. 1. <i>Ureteres.</i>
Z. <i>Folliculus fellis.</i>	T. <i>Vesica urinaria.</i>
L. <i>Vena cava.</i>	2. 2. <i>Vasa spermatica.</i>
W. <i>Vena portæ.</i>	3. 3. <i>Testiculi.</i>
No. <i>Arteria Magna.</i>	V. <i>Uterus.</i>
O. O. <i>Duo Ventriculi.</i>	M. <i>Intestinum rectum.</i>
Q. Q. <i>Intestina duplicia.</i>	5. <i>Cutis.</i>
P. <i>Lien.</i>	7. <i>Os Ilium.</i>
K. <i>Omentum.</i>	8. <i>Os Sacrum.</i>
S. S. <i>Renes.</i>	9. <i>Muliebria.</i>

ANTHONIUS EVERARDUS

*Monströsi foetus historiam admirandam
ita pertexit.*

1663. **V**Ocatus cum essem hujus anni Februariô mense, quò mulieri gravidæ, partus dolores atroces tunc temporis sustinenti, manus conferrem auxiliares, utique validâ naturâ promovente partum, filium primò sextimestrem, postea masculum alterum, solummodò medium, ab eâdem illa in lucem ante meum adventum paulò editum, reliquæ mihi feminæ præsentés obtulerunt.

Illectus rei novitate contrecto manibus monströsum hunc foetum, ab adstantibus pro carneâ mole duntaxat habitum. Sed quibus, ob indecentem utriusque cruris ad decussim inflexum, omnis adimebatur hujus spectaculi cognitio, iis ad posituram debitam retractis cruribus, hócque modò virili se denu-dante membrò, rei præbui notitiam.

Conspiciendus autem exteriùs erat is foetus, habitâ ratione partium sese in aspectum offerentium, ejusdem cum Germano fratre magnitudinis, ast sine capite, collo, pectore, brachiis; instructum solummodo lumbis atque natibus, quas exceperere femora, crura, pedesque; quorum dexter tribus tantum munitus digitis, ac œdematosus admodum ob umbilicum supra genu femur validè comprimentem; sinister autem quatuor digitis confitus, ambodecussatim excurrabant. Aderant etiam podex membrumque virile, ac umbilicalia vasa longò fatis itinere placentam uterinam subeuntia, quibus glan-

glandula quædam incubuit. Nullum ullibi os, nasus, vel oculi comparuere; ultima verò lumborum vertebra desit in apicem: quæ cuncta feminas simul & amicos ad tantam naturæ insolentiam tantoperè commoverunt, ut iis præsentibus interna lustrarem viscera me sollicitarent.

Et ecce, dissecto corpusculo, neque cor, multo minus pulmones, neque lienem, neque renes, neque vesicam urinariam, neque intestina obtegens omentum reperire licuit. Unicum hepar vasis suis instructum, & ratione corpusculi, mole vastissimum, ac intestina pauca, vacua, brevissimaque, suo colligata mesenterio, pluresque glandulæ pancreas Asellij referentes, in peritonæo fuere recondita. Ventriculus nisi superioris intestini pars quædam expansior crassiorque apparuit. Cæcum intestinum non aderat. Colon ob incisuras facilimè distingui potuit. Rectum imperforatum existit. Jecur vesiculâ felleâ poroque bilario caruit. Quæ cuncta figuris sequentibus demonstrare curavimus.

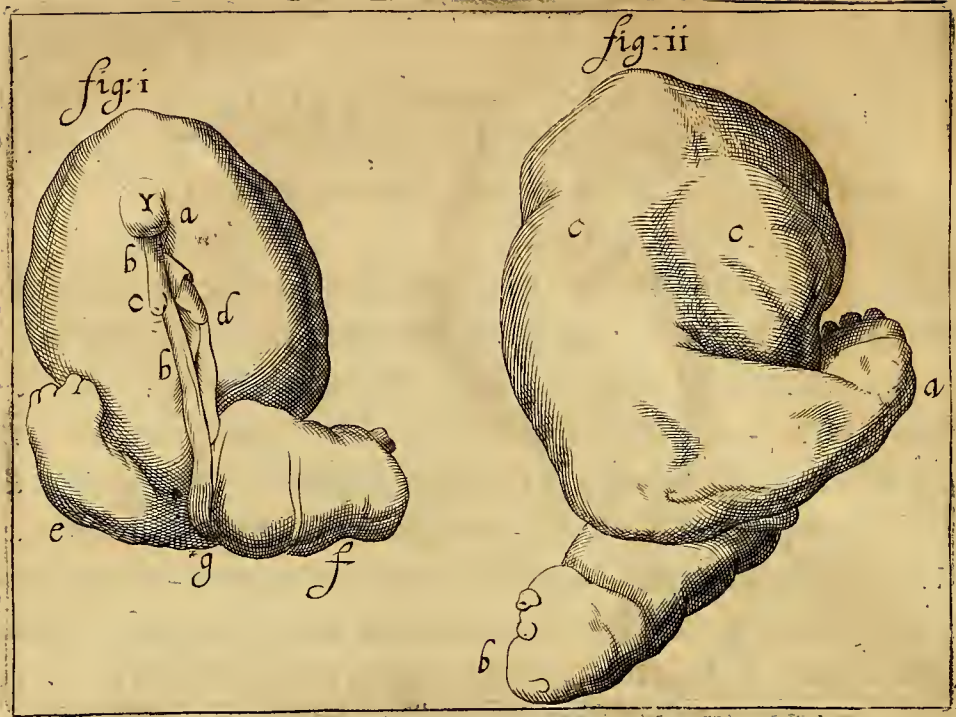

Figura prima foetum ostendit in situ suo naturali.

- A. Glandula magna vasis incumbens umbilicalibus.
- B. B. Vasa umbilicalia.
- C. Alia glandula parva dictis vasis adhaerens.
- D. Membrum virile.
- E. Pes sinister quatuor digitis instructus.
- F. Pes dexter cum tribus suis digitis.
- G. Umbilicalia vasa dextri pedis femur supra genu fortiter comprimentia.

Figura secunda corpus à tergo conspiciendum præbet.

- A. Pes sinister ut à tergo visitur.
- B. Pes dexter, ejusque tres digiti.
- C. C. Ambæ nates.

Figura tertia pedes distractos & ad situm naturalem compositos exhibet.

- A. *Lumborum apex.*
- B. B. *Abdominis cavitas ac capacitas.*
- C. C. *Lumborum vertebrae.*
- D. *Membrum virile.*
- E. *Pes dexter, œdematosus admodum.*
- F. *Pes sinister.*

Figura quarta interna viscera demonstrat.

- A. *Corpus hepatis integrum.*
- B. B. *Arteriæ duæ.*
- C. C. *Duæ venæ.*
- D. *Ligamentum umbilicale.*
- E. *Progressus vasorum umbilicalium per mesenterium ad placentam uterinam.*
- F. F. *Intestina cuncta.*
- G. *Glandulæ mesenterii magnæ.*

H. H. *Aliæ.*

H. H. *Aliæ glandulæ vasa recipientes umbilicalia.*

I. I. *Umbilicus inque eo contenta vasa ut extra abdomen feruntur ad placentam uterinam.*

L. L. *Hepatis duo circumscripti ventriculi, ceu cornicula.*

Monstrorum autem origo aliquando Deo, nonnunquam malis angelis, quandoque cœlo, interdum uteri conformationi pravæ, aliquoties disproportioni feminum, non rarò imaginationi vehementi feminarum adscribitur. Sed missis his, ut considerationem peculiarem desiderantibus, quid hoc casu circa mulierem nostram tempore graviditatis acciderit, quæsò videamus.

Hæc igitur, quæ in urbe nostrâ singulis Saturni diebus, carnes in foro vendendas unâ cum maritò laniò (ut hic moris est) exponere solet, postquam mendicum quendam prono capite dorsoque super manus & genua incedentem, eum in modum, ut à tergo nil nisi lumbi, clunes, pedesque, ad decussim inflexi viderentur, aliquoties invitâque minervâ conspicata fuisset, post sex mensium prægnationis suæ decursum, ex præposterò lapsu, primò pueri ritè formati, postea verò monstri, ad commemorati mendici formam externam, passa est abortum. E quibus sanè colligere liceret, hujus monstri fœtus generationi mendicum citatum præbuisse causam, cum pluries gravidæ sese obtulerit in aspectum, ejusque imaginationem iteratò conturbando, sui causarit aversionem, eoque modò terrorem sæpius incusserit.

Terrorem autem circa prægnantes esse summæ efficacix, non est quod dubitemus, siquidem inter affectus

fectus animi facilè prædominetur, ac spiritus & humores validè concitando, gravissima symptomata, cordis palpitationem, sensus motusque suspensionem, animi deliquium, epilepsiam, mortemque inopinatam inducat. Hujus ergò passionis vehementis cùm gravida prædicta tulerit impetum, quis mentem ejusque phantasiam exinde summoperè exagitatam non concipiet? id quod demum pro verâ omnis monstrositatis occasione est admittendum; ni enim passionibus animi fortes admodum & intensæ, ac ex improvise subortæ fuerint, monstrum generari, vel signaturam qualemcunque imprimi foetui vix audies. Felices itaque mulieres animosæ, circumspectæ, robustæ, magnanimæ, quæ nec à rebus vilibus nulliusque momenti deterritæ, nec in rerum quarumcunque faciliùs ac minùs consideratè tractæ desiderium, nec depravatis appetitibus detentæ, prædictis incommodis infestari non solent, malumque aliàs plus quàm satis obvium è suis familiis prudenter arcere norunt.

Sed signat imaginatio nuda sæpissimè, absque ullâ ad rem oblatam reflexione, conceptoque terrore, scilicet nobis non attendentibus, imo quandoque invitis, ubi turbatâ phantasiâ turbantur è consequenti humores & spiritus, qui lege circulationis ad partes quaslibet, ac itidem delati versùs uterum, adque receptarum specierum determinationem subacti, formatricem dirigendo, vel seducendo potiùs, ad admittæ speciei normam ipsum foetum constituunt.

Simile, crediderim, citatæ mulieri, gravida cùm esset, accidit, quando post primogenitum, etiam secundum ex annunciatione obstetricis expectaret, ipsi denunciaretur, filium secundogenitum, jam mortuum,

tuum, aspectuique minùs acceptum, indecentem proculdubio ex insoliti cujuspiam & rei deformis oblatione induisse formam, ipsa puerpera responderet, mendicum jam dictum se quidem aliquoties cum averfatione quâdam aspexisse, sed non (prout ipsi videbatur) turbatâ phantasiâ, neque metu quocumque, ut inde foetui detrimenti quid accideret.

EVERARDUS à SYPESTEYN

Monstri rarissimi ULTRAJECTINENSIS descriptionem hanc per literas communicat.

AD ædes viri cujusdam honesti, tabaci mercaturam inter cives *Ultrajectinenses* exercentis, statua quædam in signum venalis herbæ, ut ferè jam ordinarium est fieri, collocata erat; repræsentabat hæc *Æthiopem* pilis crispis brevioribus, labijs crassis rubicundis, oculis magnis, nasoque complanato præditum, pede uno incurvato supposito cuidam ligno innitentem, pudenda loca velamento quodam tecta habentem. Adspexerat hanc sæpius mulier quædam gravida, *Margaretha van den Berg*, uxor *Adami van Kesteren*, sartoris, at non nisi undecim septimanarum spatio ante partum, imo eandem videndi desiderio summo ducta. Tandem justo tempore, quod fuit III. Octobris Anni M DC LXIII. obstetrice *Agnetha van Gameren* opem ferente parturienti, peperit monstrosum hominem, ad aliquot horas à partu aurâ vitali usum, in templo majore baptizatum, *Elizabethæque* nomine insignitum. Color huic ex flavo nigricans, qualis solet esse eorum, qui ex nigritæ & albicantis congressu generantur, major tamen

tamen nigredo in partibus corporis superioribus quam inferioribus. Facie tota, labiis, oculis, naribus, *Æthiopi* omnimodo similis erat, nisi quod anteriora versus, massa quædam carnea sese exhiberet, protuberantiis variis sinubusque valdè inæqualis. A vertice ad radicem narium, supercilia, & tempora se extendens. Occipite ob summam depressionem carere videbatur. Massa similis & in regione hypogastricâ occurrebat, quæ etiam impediisset pudenda adspicere, siquidem adfuissent, jam absentia. Pes sinister incurvatus quoque & quasi luxatus. Antequam verò moreretur hic infans, carnosa utraque massa rubedinem summam contraxit, humiditatem copiosam semper de se emittens. Eandem hanc historiam literis ad affinem *D. Andream Frisium* operis hujuseditorem xix. Septemb. M DC LXIV. datis confirmat *D. Joachimus van Schulperoort*, Chirurgus *Ultrajectinensis* experientissimus, ex ore *D. Joannis van Rinckenraat*, Chirurgi itidem in eadem Republica *Ultrajectina* dexterrimi, qui quamdiu in vivis monstrum hoc fuit, carneæ massæ medicamenta convenientia applicavit.

LECTOR AMICE.

AD finem jam perductum opus cum ejusdem Editori literis offertur duplicis Monstri descriptio, utrumque ob singularem raritatem & excellentiam dignum omni modo visum fuit prægressis adjicere. Primum exhibuit Vir Clarissimus & Excellentissimus Dn^{us} Michaël Heiland, Philos. & Med. Doct. & in Academiâ Giffensi Professor ordinarius, editâ disquisitione Medicâ Monstri Hassiaci. Alterum ex Angliâ communicavit Vir quidam curiosus, natione Anglus, editoris amicus, qui id ipsum se vidisse sanctè testatus est.

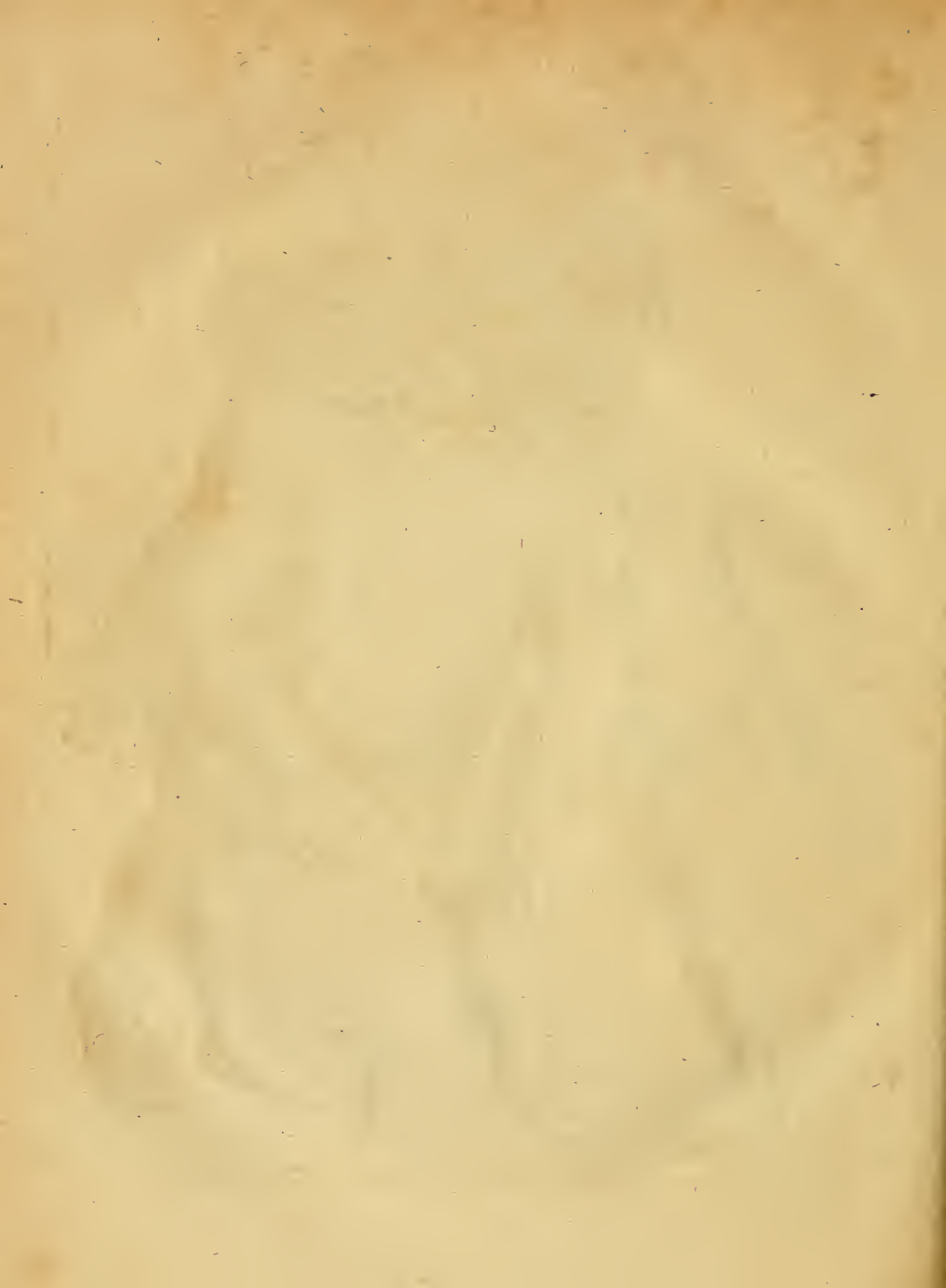
MONSTRUM HASSIACUM.

*Describit hoc Cl. HEILAND his verbis,
Disquisitionis dictæ Cap. I.*

DIE 15 Martii 1664. nascitur in pago *Ulf* propè *Niddam* in *Wedderavia* sito, Patre *Joanne Eysern* viginti quinque circiter annorum, ejusque uxore primipara ejusdem ferè ætatis ob paucitatem sanguinis, aliaque signa relata ad frigidum & siccum tendente temperamento, octavo post factam conceptionem mense infans magnitudinis ulnæ dimidiæ, uno capite, uno trunco, sed quatuor brachiis totidemque cruribus præditus. Caput in calva, capillis atris, digiti articulum circiter longis hirsutum, mole insigni, prominentiis in utroque latere conspicuè protuberantibus. Facies anterior glabra, quoad suas partes sic satis concinna, nisi quod aures externæ antrorsum versus essent nonnihil depressæ. Huic faciei quæ opponebatur Capitis regio, & ipsa quoque ad planitiem aliqualem subsidens, capil-

lis non ita spiffis ornabatur, circa flexuram priori jugulo, è diametro oppositam binas exhibens auriculas sibi mutuo oppositas, ita ut helices quidem exteriora, tragi verò interiora respicerent, missis deorsum lobis utrisque. - Ad latitudinem digiti transversi superiora versùs observabatur oculus, cum sua palpebra dextra & sinistra. Dextra inquam & sinistra. Efformabant enim ambæ, cætera debitè efformatæ rimam in longitudinem protensam, ita ut alter angulorum, major videlicet, deorsum vergeret, alter verò sursum spectaret. Huic super eminebat exigua distantia exilis quædam verruca pensilis. Inter hanc quasi faciem & oppositam veram interjecta duo occipitia, quibus substratæ diversæ duæ spinæ dorsi, quarum quævis terminabat ad suum os sacrum clunibus hinc inde stipatum. Porro & quælibet facies subjecto suo gaudebat pectore, nec non hoc subsequente abdomine. Atque sic truncus hic ex duobus quasi coagmentatus, unica eaque continua tegebatur cute, nisi quod infra cartilaginem ensi formem utramque retrocedens, cum musculis abdominis admodum exilibus cutis versus dorsum, nudum ostenderet peritonæum, ad cuius superficiem reprobant vasa umbilicalia, à minus curiosa obstetrice, vel ruptura vel sectione profundius à corpore divisa. Nullum in abdomine evidens signum differentis sexûs, sed ad utramque saltem pubis regionem, leviusculæ aliquæ protuberantiæ externa uteri labia ruditer exprimebant; in altero præterea perinæo foramen quoddam, stylum mediocrem admittens, cunnum quodammodo repræsentabat. Clunes inter, instar cicatricum aliquarum vestigia quædam foraminibus destituta, podices exprimebant. Extra truncum suo quilibet loco propendebant artus, benè formati, exceptis pedibus qui circa malleolos interiora

teriora versus distorquebantur. Brachia verò ad summum humerum nigris pilis aliquo modo vestita. Ungues ubivis perfecti.

Peritonæo aperto mox in conspectum se offerebant viscera; Epata nimirum bina, totidemque Lienes. Epate singulo inserta erat sua vena umbilicalis loco debito; quemadmodum & arteriarum Umbilicalium insertio in iliacas erat consuetæ similis. Quodlibet Epate sua gaudebat cysti, fellea, familiari humore referta. Locus in Hypochondriis naturalis, ob magnitudinem tamen, locique angustiam umbilicalem simul regionem occupabant. Magnitudo diversa & Jecinorum & Lienum, ita ut majori Epate qui appositus erat Lien minor esset alteri qui minori Epate ad latus sinistrum adstabat. Quaterna hæc viscera vasis suis debite donata, medium complectebantur. Ventriculum unicum, eumque angustiolem, cui substratum Pancreas itidem unicum, illudque satis exile, affixum tenuissima membrana fundo ventriculi subnexa, Omentum mentiente; Continua ventriculo Intestina excrementis ferè destituta brevissima, utpote quæ ne quidem longitudinem corpusculi exæquabant; unico anfractu ad inferiora ducebantur, ad pelvim alteram, ubi sine nexu cum partibus vicinis hiabant. in ipsa verò pelvi intestinorum conglomerati gyri, vix tamen longitudinem digiti æquantium hærebant, sine perceptibili itidem connectione cum superioribus.

Crassorum & tenuium differentia minus conspicua: Nexus eorum cum mesenterio tenuissimo. Renes in altero quidem corpore bini, loco naturali siti, succenturiatis suis renibus substrati, secundum leges naturæ ritè efformati, deorsum ad pelvim mittentes ureteres, desinentes in substantiam quandam carnosa mem-

brana constantem, magnitudine pisi oblongati, mucilaginem aliquam candicantem in sua cavitate continentem, quam aperta eructabat: Vesicæ urinariæ respondere eam diceres, cum & ad illius fundum urachi vestigium appositum observaretur. In altero verò corpore unicus saltem Ren, isque dexter cum suo succenturiato quoad omnia perfectus, itidem emittens ureterem inferiora versus, qui propè pelvim quadantenus in aliquam cavitatem ichorem serosum continentem, expandebatur, atque desinebat in corpus exangue ad instar alicujus verrucæ, manifesta cavitate destitutum. Sinister Ren deficiebat, ejusque locum occupaverat succenturiatus justo nonnihil major, vasis ex utroque trunco gaudens. Vasorum spermaticorum nullum vestigium, hinc neque reliquæ partes Generationi inservientes conspiciantur, nisi quod in altero corpore caruncula quædam ad modum verrucæ pensilis, circa regionem pubis deprehenderetur, ad quam terminabat foramen, ad Perinæum alterum superius descriptum, atque sic uterum aliquem mentiri videbatur. Diaphragmate unum quidem corpus cingebatur, alterum verò eodem destituebatur.

Thorax cavitate unica, duobus sternis, duobus dorsis diametraliter sibi oppositis, atque his ipsis interjectis quatuor costarum seriebus efformatus, duplex continebat Cor, Majus alterum, alterum Minus; Quodlibet suam accipiens venam cavam à sibi substrato epate; Quodlibet propria gaudens arteria aorta, quarum trunci ascendentes seorsim, nulla intercedente combinatione collum petebant utrumque. Descendentes utriusque aortæ trunci, postquam sese mutuo excepissent, in duos dispescebantur ramos, inferioribus partibus sanguinem à cordibus deferentes. Reliqua utriusque

que cordis structura naturali ex amissim conformis. Quin & quodlibet cor propriis circumvallatum erat Pulmonibus in duas partes more solito divisis, quarum quælibet in tres distincta erat lobos, atque de cætero ritè erant illi efformati, nisi quod majus qui cingebant Cor lobis essent oblongioribus, iisque manifesto & profundius divisis.

Larynges duos duplici Arteriæ asperæ superpositos, glandulosa Thymi corpora duo, eaque non contemnendæ quantitatis stipabant, ad jugulum sita, suaque mole thoracis cavitatem occupantia, desinentia verò ad latera faucium. Iisdem laryngibus imminebat utrinque uvula ab extremo palato propendens. Inter ambos larynges ferebatur Oesophagus, cui iidem ad latus dextrum atque sinistrum erant appositi.

Ad regionem auricularum posteriorum incisione facta, retro fauces exigua quædam cavitas occurrebat, in quam meatus auricularum dictarum in principio quidem divisi, mox tamen in unum coëuntes desuisse videbantur. Continebat illa Linguam substantia alteri similem, magnitudine verò & figura admodum differentem; Pisum enim majus ea exprimebat; Cui tamen os Hyoïdes proportionem quantitati linguæ respondens substernebatur. Oculi ad unum omnes unà cum palpebris ritè efformati, nisi quod posterioris musculis nulla observato digna pinguedo interjecta. Sed & ejusdem nervus opticus ad latus dextrum deorsum versus vergebat.

Cerebri conformationem deprehendere non licuit, ob summam ejus flacciditatem, & jam incipientem corruptionem, nisi quòd duplex observaretur glandula pituitaria, foramen occupans, quod à binis ossibus Cuneiformibus, ossaque Cribriformi constituebatur,

faucibus ferè imminens. Duplex nervorum principium fuisse ex duplicitate spinalis medullæ facilè colligitur. Num verò & Cerebellum duplex fuerit, non potuit observari.

Ossea compages, nonnullas quoque exhibuit singulares observationes præsertim circa caput, ubi latera apposita Bregmatis ossa naturali modo se habebant, nisi quod protenderent magis ad utrumque latus extrorsum, ibique dextrorsum pariter & sinistrorsum, ad fundum cranii cum duobus ossibus Occipitis necebantur, versus anteriora verò cum Temporum ossibus, quæ & ipsa ad anteriora nonnihil deorsum declinabant. A Bregmate porrò eadem Syncipitis ossa, recto tramite in utroque latere ad angulum usque superiorem utriusque futuræ Lambdoidææ jungebantur, cum aliis itidem Syncipitis ossibus, ad posteriora spectantibus, quæ & ipsa necebantur iisdem ossibus Occipitis, ab altero latere inferius, superius verò atque è diametro ferè ossium frontaliū suscipiebant unicum os, ad bregmatis regionem pollicem transversum latum, aut inferiora versus nonnihil angustatum. Tribus hisce ossibus nonnihil depressis, subjectum erat aliud os, ossi petroso forsan respondens, figura ad triangularem accedens, cujus longius latus superiora spectabat, coarctando sese inferiora versus ad meatus usque auricularum appositarum, quæ utut membranaceæ inferiorem angulum quasi diffecabant. Idem os in medio ferè sui exhibebat processum exilem styli formem, sursum versus tendentem: Huic ossi unà cum duobus syncipitis & uno frontis ossè, insculpta erat oculi posterioris orbita, à supernis deorsum ad interiora vergens. Ossa duo Cuneiformia ad interiora porrecta, cum ossè Cribriformi foramen rotundum ad magnitudinem pisi minoris.

noris constituebant, vertici diametraliter oppositum. Cuneiformium ossium alterum quidem processibus Pterygoidibus gaudebat, alterum iisdem destituebatur. Os cribriforme unum, quemadmodum & utriusque Maxilla ossa singula. Reliqua verò ossa substrata Capiti ad unum omnia duplicia, Spina dorsi duplex sibi opposita. Utriusque porro spinæ Vertebra prima destituebatur portione sui corporis, quod à tuberculo sinuato occiput suscipiente, hinc quidem sinistro, illinc verò dextro ad posteriora dirigitur; atque sic neutra integrum constituebat circulum. Thoracis vertebræ in altero quidem corpore numerabantur undecim, in altero duodecim. Lumbalium vertebrarum ultima insigni foramine patebat, ipsius processu spinoso dehiscente. Quemadmodum & iidem ossis Sacri processus amplè distabant, ita ut medulla spinalis huc terminans, desinebat in abscessum aliquem sanguine ichoroso perfusum. Ossa pubis & ipsa in utroque sceleto, ad latitudinem digiti minimi transversè hiabant. Costarum prima & secunda, dextra unius corporis in medio sui per coalitum junctæ, utrisque tamen extremitatibus separatis, & hinc quidem vertebris suis, illinc verò Sterno nexis. Costæ trium serierum undenæ: Quarta verò lateris sinistri duodenæ. Sternum utrumque cartilagineum, excepto unico officulo prope jugulum, quod in altero quidem lentis, in altero verò sesami feminis magnitudinem exæquabat.

Ulteriorem in Monstri hujus causas inquisitionem exhibet Tractatus jam nominatus.

MONSTRUM ANGLICUM.

Anglico stylo exhibitam Monstri hujus historiam sic Latino proponimus. Die Mercurij, xxvi. Octobr. Anni M. DC. LXIV. Uxor cujusdam Rustici *Joannis Waterman*, habitantis in parochiâ *Fischer-ton Anger*, vicinâ *Salisburij* Monstrum peperit, cujus hæc descriptio.

Duplici præditum erat capite, brachiis quatuor, sed pedibus duobus. Capita sibi è directo erant obversa, sic ut unum caput pedum locum occuparet. Capiti utriusque subjectum corpus in omnibus benè se habebat, usque ad regionem umbilicalem, ubi coalitus utriusque. Lumbi, femora, pedesque è latere, illic loci, ubi duo illa corpora unita prodibant; quo loco & discrimen sexus, muliebrè pudendum annotabatur.

Apertum Monstrum exhibebat cor, hepar, omniaque viscera, quæ capiti aliàs & umbilico interjacent, duplicata, excepto eo quod Renes tantum duo adessent. Per biduum in vivis erat, alimentoque utebatur duplici ore, lac sugere omninò respuens, plorante uno plorabat & alter, imò actiones omnes unius alter imitabatur. Viderunt Monstrum hoc, novitate rei ducti, plurimi homines non solùm in viciniâ, sed & locis remotioribus degentes.

Eodem partu, quo edidit Mater monstrum hocce, peperit & puellam primò prodeuntem in omnibus benè conformatam, quæ adhuc aurâ vitali utitur.

I N D E X S C R I P T O R U M

Veterum, & Recentiorum qui in hoc tractatu de

M O N S T R I S

Citantur, & illustrantur.

A.

	<i>Chilles. Statius.</i> 153	
	<i>Ælianus.</i> 13, 15, 18, 148, 156, 218, 220, 233.	
	<i>Agellius.</i> 173	
	<i>Albertinus Mussatus.</i> 184	
	<i>Albertus Magnus.</i> 15, 47, 156, 174, 190.	
	<i>Alexander ab Alexandro.</i> 250	
	<i>Alexandrinus Medicus.</i> 161	
	<i>Albofius vid. (Joannes)</i>	
	<i>Andreas Nicolai.</i> 273	
	<i>Annales Colmarienses.</i> 19, 76, 57, 176, 184.	
	<i>Antonius Everardi.</i> 300, & seq.	
	<i>Apion.</i> 15	
	<i>Apulejus.</i> 160	
	<i>Arantius.</i> 137	
	<i>Aristoteles.</i> 5, 6, 14, 15, 17, 23, 26, 28, 30, & seqq. 36 & seqq. 42, 43, 47, 53, 61, 92, 102, 128, 143, 148, 157, 163, 168, 191, 195, 205, 212, 220, 239,	

240, 262, 279.

<i>Artemon.</i>	233
<i>D. Augustinus.</i> 10, 44, 75, 93, 142, 279.	
<i>Arrianus.</i>	180
<i>Averroës.</i>	202, 253
<i>Avicenna.</i>	115, 156
<i>Ausonius.</i>	176

B.

B <i>Artholomeus Turrianus.</i>	166
<i>Bartholinus (Gasparus)</i>	279, 287.
<i>Bartholinus (Thomas)</i>	273. & seqq.
<i>Beatus Odoricus.</i>	212
<i>Boccatius.</i>	154, 254
<i>Bellonius.</i>	251
<i>Bonamicus.</i>	152, 163, 167
<i>Borellus (Petrus)</i>	293
<i>Buchananus (Georgius.)</i>	87

C.

C <i>Ælius Rhodiginus.</i>	43, 127 156, 157, 160, 164, 191, 214
<i>Cæsalpinus.</i>	211

Qq 3

Carda-

I N D E X

<i>Cardanus.</i> 47. 85. 93. 105. & seqq.		<i>Fincelius. (Jobus)</i> 56 & seqq.	
148. 160. 185. 251. 255.		83, 130, 189, 236, 255.	
<i>Castanenda.</i>	217	<i>Fontanus Agenensis.</i>	131
<i>Cicero.</i>	5	<i>Francisc. Maria Delmonaco.</i>	212
<i>Columella.</i>	200	<i>Fulgosius. (Baptista)</i> 174. 180.	
<i>Cornelius Amstelodamensis.</i>	251	251.	
<i>Cornelius Gemma.</i>	254	G.	
<i>Cornelius Celsus.</i>	267	G <i>Abriel Cuneus.</i>	85. 96
<i>Costæus.</i>	222	<i>Galenus.</i>	156
<i>Ctesias Gnidius.</i>	54	<i>Gaspar Hedionus.</i>	234
<i>Cuspinianus.</i>	126	<i>Gillius.</i>	249
D.		<i>Guastavinus. (Julius)</i>	260
D <i>Alechampius.</i>	174	<i>Gualtherus Rhaleg.</i>	45
<i>Damascenus.</i>	149. 152	H.	
<i>Damianus. (Petrus)</i>	180	H <i>Eliodorus.</i>	152, 153
<i>Daniel Propheta.</i>	47. 51	<i>Herodotus.</i>	193
<i>Delrio.</i> 56. 150. 165. 218. 260		<i>Hesiodus.</i>	159
<i>Democritus Physicus.</i>	147	<i>D. Hieronymus.</i>	154, 271
<i>Diodorus Siculus.</i>	245	<i>Hippocrates.</i> 48. 61. 73. 110. 141	
<i>Diogenes Laërtius.</i>	148	153. 210. 267.	
<i>Dorotheus Medicus.</i>	171	<i>Horatius.</i>	272
E.		I.	
E <i>Mpedocles.</i>	6. 15	J <i>Jacobus Bontius.</i>	272
<i>Esdras Propheta.</i>	147. 205	<i>Jacobus Fani.</i>	273
<i>Everardus à Sypesteyn.</i>	306	<i>Jacobus Zabarella.</i>	171
F.		<i>Janus Vitalis Panormitanus.</i>	81
F <i>Abricius ab Aquapendente.</i>		<i>Joachinus Fortius Ringelber-</i>	
253.		<i>gius.</i>	160
<i>Felix Osius.</i>	184	<i>Iodocus Hondius.</i>	44
<i>Ferrantes Imperatus.</i>	24	<i>Ioannes Alibosius.</i> 151. 167. 280	
		<i>Ioannes Altinus.</i>	131
		<i>Ioannes Baptista Ramusius.</i>	207
		<i>Ioann. Bellangerius.</i> 22. 235. 247	
		<i>Ioan</i>	

SCRIPTORUM.

Joannes Fridericus Treublerus.

288.

Ioannes Grammaticus. 41

Ioannes Gualtherius. 10,

13, 18, 24, 54, 75, 111, 127,

141, 142, 149, 182, 233,

255.

Ioannes Magnus. 150, 165

Ioannes Multivallius. 234

Iordanes. 126

Iulius Obsequens. 11, 12

K K.
Ornmannus. 78

L.

L *Angius.* 216

Laurentius Anatomicus. 151

Laurentius Pignorius. 19, 133,

176, 193.

Levinus Hulsius. 45

Levinus Lemnius. 63

Licetus. in tractatu de perfecta

constitutione hominis in ute-

ro. 2, 51, 64, 96, 104, 107,

125, 139.

Idem, in opere de Vita. 45, 104

Licetus, Auctoris Pater. 210

Livius. 24, 191

Lucretius. 223

Ludovicus de Bils. 293. & seqq.

Lycosthenes. (Conradus) 16, 25,

88, 89, 180, 183, 186, 255,

257.

M.

M *Acrobius.* 169

Magius. (Hieronymus) 186

Majolus. 156, 159, 180, 211, 218

Marcellus Palonius. 234, 235

Martinus Cheitomæus. 292

Manilius. 153, 223

Martinus Sandellius. 193

Matthæus Palmerius. 76

Montuus. 169

Munsterus. 81, 85, 255

N.

N *icolaus Tulpius.* 266. & seq.

O.

O *ctavius Riparolia.* 132, 133

Olaus Magnus. 150, 165, 218

Oppianus. 214

Ovidius. 154, 220, 246

P.

P *Anarolus.* 280

Paræus. (Ambrosius) 21, 55,

56, 59, 63, 66, 71, 78, 79,

81, 87, 90, 93, 106, 111, 118,

120, 131, 138, 144, 147, 152,

183, 185, 191, 192, 205, 210,

234, 235, 237, 247, 257, 261,

280, 283.

Petrarcha. 77, 154

Petrus Iustinianus. 127

Petrus Lupius. 162

Philostratus. 157, 193

Philal-

INDEX SCRIPTORUM.

<p><i>Philaltheus.</i> 161</p> <p><i>Phlegon Trallianus.</i> 10, 132, 171</p> <p><i>Pincetus (Augustinus)</i> 114</p> <p><i>Petrus Borellus.</i> 293</p> <p><i>Petrus Lupius.</i> 162</p> <p><i>Petrus Kragelund.</i> 292</p> <p><i>Plato.</i> 4, 47, 153, 159, 200, 228, 260.</p> <p><i>Plinius.</i> 24, 44, 154, 156, 164, 169, 173, 181, 198, 200, 218, 240, 246, 271.</p> <p><i>Plutarchus.</i> 14, 26, 162, 164, 181, 186, 190, 214, 215, 225, 229.</p> <p><i>Polydorus Virgilius.</i> 9. 15. 191. 216.</p> <p><i>Pomponius.</i> 154. 156</p> <p><i>Pontanus (Jovianus)</i> 19. 83</p> <p><i>Porphyrus.</i> 28. 41. 197</p> <p><i>Porta. (Joannes Baptista)</i> 14. 26. 200. 214. 239.</p> <p><i>Propertius.</i> 220</p> <p><i>Prosper Alpinus.</i> 24</p>	<p><i>Renatus Ciretus.</i> 118</p> <p><i>Riolanus. (Joannes)</i> 78. 87. 91. 98. 100. 115. 152. 219. 234.</p> <p><i>Rubeaquensis.</i> 10. 24. 54. 127. 129. 141. 149. 182. 201. 233. 255.</p> <p><i>Rueffus. (Jacobus)</i> 8. 14. 18. 81. 83. 91. 112. 117. 120. 141. 144. 148. 191. 234. 255.</p> <p style="text-align: center;">S.</p> <p>S <i>Amuel Blomartius.</i> 270</p> <p><i>Saxo Grammaticus.</i> 165. 218</p> <p><i>Scaliger.</i> 18. 26. 106, 107</p> <p><i>Sennertus.</i> 279</p> <p><i>Simon Provencherius.</i> 151. 280</p> <p><i>Solinus.</i> 147. 154. 156. 181</p> <p><i>Strabo.</i> 245</p> <p><i>Stumpfius.</i> 85</p> <p><i>Suetonius.</i> 181</p> <p style="text-align: center;">T.</p> <p>T <i>Aliacotius.</i> 108. 126</p> <p><i>Tulpius (Nicol.)</i> 266. & seqq.</p> <p><i>Theophrastus.</i> 26. 200</p> <p><i>Thuanus (Augustus)</i> 150. 152. 280.</p> <p><i>Torquatus Tassus.</i> 155. 260</p> <p><i>Trithemius.</i> 76</p> <p style="text-align: center;">V.</p> <p>V <i>Alerius Maximus.</i> 160. 191</p> <p><i>Virgilius.</i> 160. 221. 225</p> <p><i>Vincentius.</i> 76. 181. 211</p> <p><i>Volaterranus.</i> 13. 175. 185. 216</p>
<p style="text-align: center;">Q.</p> <p>Q <i>Uercetanus.</i> 152</p> <p style="text-align: center;">R.</p> <p>R <i>Abbi Moyses.</i> 14</p> <p><i>Ramusius. (Joannes Baptista)</i> 180. 207. 250</p> <p><i>Realdus Columbus.</i> 9. 149. 170. 172.</p>	

I N D E X

A L P H A B E T I C U S

Rerum notabilium locupletissimus,

Ad paginas accommodatus.

A.		
	Accipiter ternis pedibus. pag. 15	
	Acephali monstri origo explicata. 138	
	Acephali qui monstra non sint 4	
	Acephalos pectore oculato non esse monstra. 44	
	Actio physica est cum motu. 53	
	Actio physica tactu fit. 6	
	Actus activorum in patiente disposito fieri. 69	
	Actus distinguit qui, & quomodo. 48	
	Actus est ratio cognoscendi. 35	
	Actus qui specificas differentias constituat. 48	
	Admirabilia quæ sint, quæ non sint. 40	
	Admirabilia rapiunt homines ad sui meditationem. 1	
	Admiranda historia foetus monstri Me-dioburgi nati. 300. & seqq.	
	Adultera cur pariat filios marito simili-les. 210	
	Adulter qui non sit, licet adulterium commiserit, sciens cum qua rem habuerit. 157.	
	Adultos homines monstrosam naturam induere. 206. 207	
	Ægrotantes ut sibi causa evadant figuræ monstrosæ. 124	
	Æthiopes vi phantasiæ filios albos procreare posse. 153	
	Æthiopia feminæ qua forma sint. 155	
	Æthiopiam veteres India nomine appellabant. 154	
	Æthiopum more nigri filii ex candidis parentibus orti non sunt monstra. 152	
	<i>Africa</i> ut semper aliquid novi afferat. 219, 220.	
	Agens agit quatenus est actu. 198	
	Agens imbecillum se habet ad validum ut id quod potentia est, ad id quod est actu. <i>ibid.</i>	
	Agens materie quam formam tribuat. 228.	
	Agens omne gestit sibi simile constituere. 94	
	Agens ut formam suam viliores procreet. 228.	
	Agentia pure physica, ut ex necessitate operentur. 140	
	Agentium cunctorum naturalium finis. 43.	
	Agni equinis pedibus. 18	
	Agnus humano capite. 180	
	Agnus fiminino capite. 18	
	Agnus triceps. 22	
	Albos filios <i>Æthiopum</i> non esse monstra. 152.	
	Alens vis ut monstra efficiat. 205	
	Alimentum ut sit monstorum causa. 206.	
	Alimur iisdem, ex quibus constamus. 226.	
	Amaranthi monstrum. 24	
	Ambusti monstri. 209	
	Analogatum primum cetera patefacit. 46	
	Anaticula uno crure nixa. 18	
	Anceps monstrum quodnam sit. 48	
	Ancipitis monstri causa ut sit parentum imaginatio. 125	
	Ancipitis monstri causa prima quæ sit. 119.	

I N D E X

Androgyni qui monstra sint.	169. 170	<i>Aristotelis</i> locus illustratus.	43
Androgyni utroque sexu utentes.	<i>ibid.</i>	Arquati morbi natura mirabilis in <i>Pythagora</i> .	162
Androgynum monstrum quale sit.	170	Ars monstra efficit non sine opera naturæ.	126
<i>Andromeda Æthiops</i> .	154. 155	Ars naturam perficit.	223
Angustantia uterum plura.	68	Ars naturæ juncta facit oleam vitiporam.	<i>ibid.</i>
Angustia uteri ex quibus caussis pendeat	100.	Ars non potens facere quod vellet, efficit quod potest.	41
Angustia uteri procreat monstra informia.	<i>ibid.</i>	Ars non semper assequitur intentam formam.	27
Angustia uteri ut caussa sit monstri excedentis.	<i>ibid.</i>	Ars ut efficiat monstra.	126
Animalia diversæ speciei quæ coëant ad prolem.	221	Arte monstra effici posse.	<i>ibid.</i>
Animali cuique suum esse nascendi tempus.	<i>ibid.</i>	Artifex imperitus ut se habeat ad periculum.	202
Animal non omne cuique junctum procreare sobolem.	224	Artis operatio unde denominetur.	27
Animal non semper tertiæ speciei nasci ex parentibus diversæ naturæ.	219	Artis peccata ut eveniant.	201. 202
Animal unum ut constare nequeat ex pluribus speciebus.	222	<i>Ascanii</i> de vertice flamma erumpens.	160. 161.
Anima est vitæ caussa.	33	Assuetorum adjumentorum privatio morbos, & mortem inducit.	107
Anima incorporea est.	226	Astacus partu editus à matrona <i>Sicula</i> .	212.
Animam esse monstri formam remotam.	31.	Athletas in monstra degenerasse.	47
Anima nulli est corporeæ qualitati subdita.	226	<i>Attila</i> ex muliere, & cane ut ortus.	219
Animæ partes viliores in actionibus suis à nobilioribus gubernari.	104	<i>Averroï</i> mulier ut sine coïtu gravida fuerit.	253
Anima ut sit una.	31	Auræ glandes ut è palma physicè defluerint.	162
Anser biceps, uno collo, quaternis pedibus, cum gemino pedice.	20	Aurei cruris allegoria.	158 & seqq.
Anser duplici collo, quaternis alis, & pedibus.	18	Aurei cruris <i>Pythagoræ</i> origo explicata.	<i>ibid.</i>
Anserinis pedibus, & manibus puer enatus.	180. 234	Aurei cur dicti sint primi homines.	159
<i>Antoni Cianfi</i> è dorso brachiisque flammæ erupisse crepitantes.	161	Aurerum femur <i>Pythagoræ</i> .	158. & seqq.
Apparentia monstra.	239	Aures curtæ ut insitione reficiantur.	126
Arbor una fructus diversarum specierum proferens.	223	Auctores alii de monstris ut egerint.	1
Arborea venus quæ sit.	220	Auctor septimestri partu editus.	222
Arbores variæ ut in unum coëant.	109	B.	
Arbutus ut nuces ferat.	221. 225	scantur.	
<i>Aristomenis</i> cor pilosum.	164	B Arbati pueri ut na <i>i laus</i> .	163
<i>Aristomenis</i> fortitudo.	<i>ibid.</i>	<i>Bartholomæi Turrian</i> ria.	166
		<i>Basileensis</i> monstri histo	143
		Basiliscus usitat.	253
		Bellæ marinæ coïtus cum homine.	249
		Bel-	

R E R U M N O T A B I L .

Belluæ femina ut hominem concipiat
monstrosum. 227. 228
Belluam ut gignat homo ex fera femina.
ibid.
Bellua ut ex homine, ac bruto monstra
concipiat. *ibidem*
Bestiæ quæ diversi generis coëuntes ge-
nerent. 213
Bestias ab hominibus nequam subactas
monstra parere. 218. & seqq.
Biceps homo. 8. 11
Biceps infans carens altero brachio. 8.
111, 112.
Biceps infans tertiam manum habens in
collo. 128, 129
Biceps puella cujus materiei excessu ge-
nita. 94
Bicorporeus homo ab umbilico sursum.
75. 77.
Bliti monstrum. 24
Bonamicus notatus. 167
Bos biceps. 18
Bos quinque pedibus. 15. 18
Bos ex equa bovem genuit equinis pedi-
bus. 18
Brachiorum expertis origo. 8, 55, 62
Brachiorum expers homo à nativitate. 8,
55, 291.
Brutis unicum est pariendo tempus. 221
Brutorum monstra varia. 15, 16. & seqq.

C.

CAcodæmonis effigie monstrum mu-
lier peperit. 254, 255
Cælo nulla deformitas inest. 42
Cælum non agit sine motu. 53
Cælum non est generabile, & corrupti-
bile. 34
Cælum ut sit nostratium causa. 37
Cælum ut sit monstrorum causa. 53
Calceamenta quindecim annos durantia.
250.
Caliditas regionis venerem acuit. 220
Calor excedens ut lapides in corpore
creet. 166

Caloris excessus, & defectus ut monstra
pariat. 143
Calor idem colliquat ceram, & indurat
lutum. 203
Calor idem dealbat capillos, denigrat car-
nes. *ibid.*
Calor maternus qui sit instrumentum vir-
tutis formatricis. 104
Calvariaë deaurataë sunt *Scytharum* po-
cula. 159
Canes cum lupis, vulpibus, ac tygride
coïre. 213
Canis biceps. 18
Canis capite avis. 237
Canis triceps. 18
Canis castratus venerem exercuit. 72
Capite carens orta puella. 131
Capite *Medusæ* puer ut gigni valeat. 244
Capitis materni violenta concussio cur
monstrum efficiat magis quàm dorsi,
aut ventris. 109
Capitis *Medusæ* comperti in ovo gene-
ratio. 252
Capra cornu habens in crure. 17
Caput exerens se ex umbilico hominis.
81.
Caput habens puer è sinistro enatum hu-
mero. 10
Caput humanum partu editum. 56. 57
Caput insolitæ magnitudinis. 102. 103
Caput *Medusæ* in ovo compertum.
252.
Caput membranis involutum ut mulier
parere potuerit. 62
Caput qua ratione materia nimium af-
fluat. 103
Caput sine busto diu non vivit, nec in u-
tero. 62
Cardanus notatus. 47, 106
Carduus monstruosus. 24
Carmelita monachus ut habuerit capillos
flammigeros. 160
Cassianus à Puteo eques laudatus. 133,
134.
Castratum animal ut coïre, & generare
possit. 72

I N D E X

Caudam è sylvestri victu homini erumpere non est probabile.	47	Centaurus ut oriatur.	222
Caudatus infans ut oriatur.	246	Cervus habens posteriores partes equinas.	18
Causse duæ physicæ monstri dæmoniformis.	260	Chirurgorum imperitia ut efficiat monstra.	127
Causse uterum angustantes.	68	Ciceronis opinio de monstri etymologia exploditur.	5
Causse communes non sunt in definitione ponendæ.	39	Cinædus qui parere potuerit.	171
Causse variæ ineptitudinis materiæ foetus.	68, 69	Cinocephali meridionales.	212
Causse naturales aurei femoris <i>Pythagora</i> .	160. & seqq.	Cinocephalos non esse monstra.	44
Causa efficiens formam suâ digniorem efficere non potest.	228	Cinocephalus homo ut nascatur.	222
Causa efficiens una communis esse potest omnibus monstribus.	52	Claudi à nativitate monstra non sunt.	4
Causa finalis ob quam placenta in utero gignatur.	137	Colores partium foetus variare potest parentum imaginatio.	74
Causa finalis omnium monstrorum non una.	52	Columbarum pulli monstrosi.	16
Causa in quam sunt effectus resolvendi.	61	Columbas sæpe parere.	24
Causa monstrorum ut sit ineptitudo materiæ.	68, 69	Compositorum essentias manifestant simplicium naturæ.	119
Causa monstrorum rara.	109	Conceptui materiam non detrahit phantasia parentum:	74
Causa monstrorum indeterminata. <i>ibid.</i>		Conceptus secundus ut fiat sine coitu iterato.	100
Causa monstri efficiens primaria, & proxima.	37, 38	Conceptus quando, & quomodo fiat. <i>ibid.</i>	
Causa monstri formalis quoduplex, quæque sit.	30, 31	Confusa theoria vitanda.	48
Causse monstri ancipitis variæ. 122. & seqq.		Constitutionis, & nutritionis materia eadem.	226
Causse monstrorum quatuor sunt generum.	52	<i>Contareni</i> Comites <i>Foppe</i> ut primùm creati.	154
Causse monstrorum effectrices remotæ quæ.	37	Corde piloso qui fuerint homines.	164
Causse proximæ, ac remotæ discrimen.	30.	Corna ut prunis sint matres.	221
Causa proxima quid habeat essentialia. <i>ibid.</i>		Cornutum infantem matrona peperit.	254, 255. 257
Causse quæ non pariant scientiam.	53	Coxendici è femore ut ignis exiluerit.	161
Causa quæ sit suis effectibus tempore posterior.	6	Cruris aurei <i>Pythagora</i> secunda causa physica.	160
Causa remota quid habeat essentialia.	33	Crusaureum <i>Pythagora</i> .	158
Centaurus.	14	Cucumeris monstrum.	24
Centaurus ex equa, & pastore natus. 216,		Culmus quindecim spicarum absque fatione inventus.	25
		Cyclopes non esse monstra.	44
		D.	
		D æmon ut venerem cum muliere exerceat.	260
		Dæmon assumpto corpore est vivens æquivocè.	49
		Dæmon est substantia incorporea.	261
		Dæmo-	

R E R U M N O T A B I L.

Dæmonis astu multifariam possunt monstra fieri.	231	fectricem.	43
Dæmoniformis monstri duæ causæ physica.	260, 261	Deformitas in Cælo nulla.	42
Dæmonis opera ut monstrum physicè fieri valeat.	232	Degenerare semen faciunt multa.	243
Dæmoniforme monstrum ut vi phantasiæ oriatur.	260	<i>Detrius</i> notatus.	218
Dæmoniformia monstra nata. 254. & seq.		Determinatio materiæ indeterminatæ ut fiat.	69
Dæmon monstra progignit applicando activa passivis, hoc est solo motu locali causarum physicarum.	232	Deo ut similia fiant mortalia.	43
Dæmon ut monstra efficiat.	254, 261	Deum reipsa non efficere omnia monstra proximè.	7
Dæmon monstorum causa primaria non est, sed minister.	232	Deum solum posse omnia monstra efficere.	<i>ibid.</i>
Dæmon monstrum procreans de sua substantia nihil admiscet.	254, 261	Deus cur agat non physicè, sed eminenter.	53
Dæmon ut queat monstra generare.	51	Deus ubi sit <i>Aristoteli</i> .	52
Dæmon qua forma <i>Ladam</i> compresserit.	254.	Deus ut sit monstorum causa.	<i>ibid.</i>
<i>Danorum Rex</i> ut ab urso originem duxerit.	165	Differentia monstri specifica à forma deducta.	42
Debile agens cur cedat robusto in operando.	198	Difficilis <i>Petrarcha</i> locus explicatus.	154, 155.
Debilitas formatricis ut efficiat monstra mutila.	143	Difficilius cur sit naturam errare in plantis formandis, quàm in animalibus.	23
Debilitatis formatricis multæ causæ enumeratæ.	<i>ibid.</i>	Difforme monstrum quod sit.	48
Debilitas virtutis nutrientis ut monstrum efficiat.	206	Difforme monstrum ut constituatur à placenta.	137
Debilis vis generatrix ut monstra constituat.	240	Difforme monstrum ut à motu fiat.	138
Debilis vis formatrix ut monstra constituat.	241	Difforme monstrum ut fiat à mola.	<i>ibid.</i>
Deficientis monstri causæ.	119, 120	Difforme monstrum ut oriatur à materiæ visciditate.	140
Definitionis officium.	39	Difforme monstrum ut fiat à facultate discretiva feminis.	139
Definitio ex quibus rexi debeat.	<i>ibid.</i>	Difformis monstri variæ historiæ.	127.
Definitio monstri ut sit investiganda.	<i>ibid.</i>	& seqq.	
Definitio monstorum affertur.	41	Difformis monstri originès, & causæ variæ.	136. & seqq.
Definitio non traditur per causas communes.	39	Digitus vice brachii.	277
Definitionis perfectæ munus.	43	Digitus duo pedis connati.	279
Definitio monstri ut exprimat causam finalem.	<i>ibid.</i>	Diluvio antiquior <i>Foppe</i> .	154
Definitio monstri ex quibus texenda sit. <i>ib.</i>		Discreticis virtutis in semine necessitas.	139.
Definitio monstri ut explicet causam efficiatricem.		Discretiva debilis ut monstra efficiat.	241
		Discrimen causæ proximæ à remota.	30
		Diffimile sibi ut producat efficiens.	228
		Diffimilia sibi quæ, & cur generent.	195, 196.
		Distortis mirè manibus, ac pedibus puer ut ortus.	144.

I N D E X

Divisio materialis monstri secunda rejicitur.	46
Divisio monstri à materia duplex.	<i>ibid.</i>
Divisio monstri mutili.	61
Divisio quarta monstri recipitur à varietate formæ.	48
Divisio tertia monstri quæ.	46, 47
Divisio ut conferat definitioni.	39
Duodecimo mense nati homines.	222
Duplici capite natus homo.	75, 76, 128

E.

E ffectio rerum mutatio est.	27
Effectrices monstri causæ remotæ.	37
Effectus quam causam sui tempore præcedant.	6
Effectus in quam causam sint resolvendi.	61
Efficiens causâ una communis esse potest omnibus monstris.	52
Efficiens monstrorum secundarium.	37
Efficiens monstri primarium duplex.	<i>ibid.</i>
Efficientis proximi varias esse species.	<i>ibid.</i>
Efficiens proximum ejusdem rei multiplex.	<i>ibid.</i>
Efficiens monstrorum immediatum, & principale.	38
Efficiens ut sibi dissimile producat.	228
Elephanti cum muliere nulla venus.	216
Elephantino capite puer.	199, 201
Elephanti pudicitia.	216
Enorme monstrum quod sit.	48, 148
Enormis monstri tres differentiæ.	<i>ibid.</i>
Enormis ut sit hominis nativitas.	222
Enormium monstrorum causæ, ac originis variæ explicatæ.	158. & seqq.
<i>Epona</i> mulier ex equa, & homine orta.	225.
Equæ pullus bos fuit equinis tantum pedibus.	18
Equicervus.	<i>ibid.</i>
Equi collum manu confricatum scintillas ignium emittens.	160
Equuleus quinis pedibus.	18, 21
Equus mirè monstrosus humanis pedibus.	181.

Equus humano capite.	184
Equus <i>Tiberij</i> ore flammigerabat.	160
Errores naturæ varii in monstri origine.	32
Error naturæ monstrum generantis in quo sit.	<i>ibid.</i>
<i>Erichthonij</i> ortus.	240
<i>Esau</i> pilosus homo.	150
Excedens calor ut lapides in corpore faciat.	166
Excedens monstrum quodnam sit.	48, 93
Excedens monstrum ut fiat ex morbo foetus.	110
Excedens monstrum ut fiat ob uteri angustiam.	100
Excedens monstrum ex parente monstroso.	101
Excedens monstrum ut fiat ex vitio nutritionis.	102
Excedens monstrum & in utero, & extra uterum fieri posse.	103
Excedens monstrum quæ materia constituat.	94, 95
Excedens monstrum ex materiæ penuria ut oriatur.	<i>ibid.</i>
Excedentia monstra duum generum.	75
Excedentia monstra quæ sint.	<i>ibid.</i>
Excedentis monstri plurimæ historiæ.	<i>ib.</i>
& seqq.	
Excedentis monstri causæ plures.	93. & seqq.
Excedentis monstri origo varia.	107
Existentia rerum ut comprobetur.	8
Exos infans unde genitus.	61

F.

F Actum nullum caret causa effectricæ.	27
Facultas discretiva seminis ut monstra difformia producat.	139
Fagi ut ferant castaneas.	225
Felem cum muliere non coivisse.	216
Felium monstra varia.	17, 193
Femineum semen à masculeo gubernari in operando.	177, 178
Femina cur possit omnem defectum masculi supplere.	73

Femina

R E R U M N O T A B I L .

Femina ut in masculum mutari potuerit.		Finis monstri remotus, & communis.	28
172. & seqq.		Finis cunctorum agentium naturalium.	43
Femur aureum <i>Pythagora.</i>	148	Finis cujus gratia placenta in utero gignitur.	137
Feræ caput habentes humano simile.	189	Finis perficit.	6
Feræ mulierum amplexus expetentes, & exercentes.	229, 270	Flammæ erumpentes è corporibus equorum, & hominum viventium.	160. & seqq.
Feræ quid habeant commune cum homine.	223	Fœcunditas unde infit semini.	38
Fera ex homine triplicem partum edere potest.	227	Fœtum constituens virtus feminis triplex.	240
Feram ut mulier ex fera masculo concipiat.	229	Fœtum exoriri posse ex bruti, & hominis congressu.	224. & seqq.
Ferinam effigiem ut induant homines extra uterum.	206, 207	Fœtus biceps.	8
Ferina venere abutentes homines generare posse.	221, 222	Fœtus lapideus in utero.	151. 284
Ferinum monstrum ut mulier edat.	227, 228.	Fœtus ortus rotundæ figuræ.	141
Ferreum genus hominum quodnam sit.	159.	Fœtus in utero à magno morbo cur raro convalescat.	73
Ferro candenti confumitur malignitas.	106.	Fœtus capite felino 278. capite equino.	<i>ibid.</i>
Ficum monstra.	24	<i>ibid.</i> capite suillo.	<i>ibid.</i>
Figura omnium monstrorum non una.	52	Fœtus monstri à <i>Ludovico de Bils</i> dissecti historia.	293. & seqq.
Figura est forma accidentalis.	39	Forma omnis in qua materia recipatur.	206.
Figuræ membrorum à qua virtute formentur.	143	Forma essentialis monstri quæ.	31
Figuras partium fœtus variare potest parentum imaginatio.	74	Forma ut in materia sit.	35
Figuræ indelebiles quæ.	209	Forma cum fine coïncidit.	30
Filii monstri cur, & quando fiant ex parentibus monstrosis.	70	Forma monstri duplex.	<i>ibid.</i>
Filios adultera cur marito similes efficiat.	210.	Forma monstrorum remota quæ.	31
Filios albos ex <i>Æthiopicis</i> ortos non esse monstra.	152	Forma perficiens materiam remotam quæ fit.	31
Filius urfi qualis fuerit ex muliere.	165	Forma specifica monstri.	<i>ibid.</i>
Finalis causa omnium monstrorum non una.	52	Formatricem vim quæ debilem reddant.	143.
Finalis causa monstri ut in definitione exprimenda.	43	Formatrix virtus imbecilla ut monstra in forma efficiat.	<i>ibid.</i>
Finis animantium perfectorum proprius.	29.	Formatrix virtus in semine ut operetur.	104
Finis monstri proprius.	<i>ibid.</i>	Formatrix virtus est agens merè naturale.	140
Finis monstri in quo differat à fine viventis perfecti.	<i>ibid.</i>	Formatrix debilis ut monstra constituat.	241.
		<i>Franciscus Barberinus</i> Cardinalis laudatus.	133, 134.
		<i>Franciscus Guidus</i> memoriæ monstrum.	161.

I N D E X

<i>Francisci Guidi</i> brachia frictione lævigata flamas halare consueviffe. <i>ibid.</i>	malibus. 220
Frater fratri adnatus. 273. & seq.	Generandi vis solis perfectis viventibus ineft. 169
<i>Franciscus Habelæ</i> laudatus. 280	Generans ut sobolem fibi fimilem pro- creet. 195
Frequentia non pariunt admirationem 40. non mira fed rara. <i>ibid.</i>	Generans quam fpeciem intendat. 29
Frigore lapides ut fiant in humano corpo- re. 166	Generantis primarium institutum quid fit. 43
Fronte connexæ puellæ. 81	Generantis virtus ex quot, & quibus con- flata fit. 196, 197
Frumenta nata in arboribus. 24. & 224	Generare fibi fimile effe opus naturæ per- fectiffimum. 169
Frumenta in lolium degenerare. 200	Generatio monftrorum triplex eft abfo- lutè. 51
Frufta nihil effe. 27	Generatio cur dicatur natura. 27
Fulmine tacti duo viri ut monfrosè con- juncti fint in unum. 126	Generatio prolis cujus animæ officium fit. 223
Fungi ex lapide nati. 26	Generatrix virtus imbecilla, ut monftra pariat. 240
Fungi infimum obtinent vegetalium gra- dum. 25	Generis effentialia fingulæ fpeciei adfunt. 28.
Fungi in ramos divifi. 26	Generis monftrorum amplitudo. 42
Fungi turiones ut afparagi. <i>ibid.</i>	Genitale puer habuit in vertice. 127
Fungorum monftra. <i>ibid.</i>	Genus in definitione fubftantiæ quid ex- plicet. 41
Fungos lapidefcere. 162	Genus proximum monftri. <i>ibid.</i>
Fur qui non fit, licet furatus fit. 157	Gibbi homines non funt monftra. 4
Futura mala cur non fint fines monftrorum. 6	Gigantes non effe monftra. 44
G.	Gigantes cur monftra non fint. <i>ibid.</i> & 92
G Allinacei tripedes. 18	Glandes aureæ, ut phyficè defluserint è palma. 162
G allinaceus quadrupes. <i>ibid.</i>	Glandes ortæ ex ulmo. 221
Gallinæ cur ceteris animalibus fint magis monftrificæ. 24	Glandes ut fiant ab ulmo. 225
Gallinæ res foedas, & venenatas devo- rant. 252	<i>Glauci</i> marini fabula. 47
Gallarum pulli monftrifici. 16	Gravida mulier fine coitu. 253
Gallus quinque pedibus. 22, 253	Graviditatis figna certiffima. 150
Gemelli pectore cohærentes. 80	Graviditatis tempus æquale ut habeat ho- mo cum animalibus habentibus inæ- qualia uteri tempora. 222
Gemelli unum caput habentes commu- ne. 108	Graviditatis tempus quibus fit unicum. <i>ibid.</i>
Gemelli in utero formati ut copulentur. <i>ibid.</i>	<i>Guiljelmus Pifo</i> laudatus. vide præf. <i>Blafij.</i>
Gemelli fimul concepti æqualem habent molem corporis. 97	H.
Gemellæ ad nates junctæ. 90	H elena unde guttur olorum habue- rit. 254
Gemelli nati variis membris conjuncti. 75.	<i>Helio-</i>
Gemini fupra umbilicum infra unum corpus habentes. <i>ibid.</i>	
Generandi vis communis plantis, & ani-	

R E R U M N O T A B I L.

Heliodorus non est historicus, sed Poëta. 153.
Herculeæ monstra, quæ fuerint. 35
 Hermaphroditos omnes monstra non esse. 169
 Hermaphroditus ex viro concipiens & mulieres gravidas efficiens. 169, 170. 286.
Hermogeni cor pilosum fuisse. 164
 Hermaphroditus sine cute. 284
 Hircus ortus absque posterioribus pedibus, mirè gradiens folis anterioribus. 15.
 Historia infantis petrificati. 279. & seqq.
 Historia canis castrati venerem exercentis. 72
 Historia marini hominis. 249, 250
 Historia tauri castrati vaccam implentis. 72.
 Historia *Tritonis*. 250
 Historia marini hominis cornuti. 251
 Historia mira urfi puellam constuprantis, & gravidam efficientis. 165
 Historici qui vulgares opiniones hauserint. 239
 Hominem ut mulier ex fera concipiat. 227. & seqq.
 Homines belluino capite. 180
 Homines cum feris coire, & monstra procreare. 213. & seqq.
 Homines cum marinis belluis coivisse. 249.
 Homines duo fulmine tacti concrevere monstrosè in unum. 126
 Homines è suo corpore ignium scintillas excutere soliti. 160, 162
 Homines ex cane & muliere nati. 216
 Homines ferina venere abutentes generare posse. 223
 Homines insignes pediculis enecti. 240
 Homines optimi qui sint apud *Scythas*. 159.
 Homines primi cur dicti sint aurei. *ibid.*
 Homines quadrupedes quid fuerint. 47
 Homines undecimo mense nati. 222
 Homines petrificati. 279. & seqq.

Homini caudam è victu silvestri exoriri non est probabile. 47
 Homini cum feris quid commune sit. 223
 Hominis conditio peculiaris est enormia ceteris monstrare. 7
 Hominis cum insectis nulla venus. 249
 Hominis marini historia. 250
 Hominis nativitas ut sit enormis. 222
 Hominis venus cum pennatis. 249
 Hominum corpora in lapides mutata. 166. 167
 Hominum monstrosè mutilorum historiae variae. 54. & seqq.
 Homo æquale tempus graviditatis ut habeat cum animalibus inæqualia uteri tempora obtinentibus. 222
 Homo canino capite. 182
 Homo capite anubidis ut oriatur. 203
 Homo capite, colloque anseris. 180, 181
 Homo cornua gerens, carens naso, lingua quadrata, sine collo. 187, 188
 Homo cui ex ventre alter propendebat collotenus. 14
 Homo cui puer ex pectore visus exiens propendebat. *ibid.* & 81
 Homo equino capite. 180
 Homo ex fera femina ut belluam gignat. 228.
 Homo habens auriculas brutales. 9
 Homo habens caput bovis. 14
 Homo lunatas habens manus, & plantas. 142.
 Homo marinus captus in *Illyrico*. 250
 Homo præstigiis in asinum mutatus. 231
 Homo quadrimanus. 11
 Homo quatuor pedes habens. *ibid.*
 Homo qui, & quomodo in asini formam mutatus. 211
 Homo rerum omnium scientiam desiderat. 1
 Homo sine brachiis natus. 8. 55
 Homo vaccæ filius. 218, 219
 Homo urfi filius. 217, 218
 Homo ut ex vaccino femine gigni valeat. 225.
 Homo ut sit rerum omnium mensura. 46

I N D E X

<p>Humana monstra in se habere quæcunque brutalibus, & plantalibus convenire possunt. 2</p> <p>Humana monstra sunt præcipuum analogatum. 46</p> <p>Humana monstra ut arte efficiantur. 125</p> <p>Humanorum monstrorum differentia. 51.</p> <p>Humanorum monstrorum historiae miræ 54. & sequentibus.</p> <p>Humanorum monstrorum origo generatim affertur. 37</p> <p style="text-align: center;">I.</p> <p>Iacuum referens infans. 134. 135</p> <p>Icteria mirabilis <i>Pythagora</i>. 162</p> <p>Jecur uteri quid sit. 137</p> <p>Ignes ex humano corpore mirè profilientes. 160</p> <p>Ignis adurendo ut monstra efficiat. 126</p> <p>Ignis fatuus quid. 160</p> <p>Ignis non urens qui. <i>ibid.</i></p> <p>Ilex, & olea, ex eadem radice orta. 26</p> <p>Imaginatio matris non potest augere, nec minuere materiam foetus. 74</p> <p>Imaginatio parentum sine eorum animadversione ut sit monstrorum causa. 211.</p> <p>Imaginatio parentum cur non sit causa monstri mutili. 74</p> <p>Imaginatio parentum ut efficere valeat monstra excedentia. 104</p> <p>Imaginatio parentum ut efficiat monstrum informe. 146</p> <p>Imaginatio parentum quando nequeat gemellos conglutinare. 108. & seqq.</p> <p>Imaginatio parentum ut efficiat monstra multiformia. 159. 178</p> <p>Imaginatio parentum ut sit monstrorum causa. 209. & seqq.</p> <p>Inanimata non esse verè monstra. 42</p> <p>Indici frumenti monstrum. 24</p> <p>Ineptitudinis materiae foetus causæ varia. 68</p> <p>Ineptitudo materiae ut sit causa monstri. 68. 202.</p>	<p>Infans auribus, oculis, & naribus carens. 57.</p> <p>Infans barbatus natus est. 149</p> <p>Infans capite anubidis. 10</p> <p>Infans caput habens enatum ex humero sinistro. <i>ibid.</i></p> <p>Infans caudatus ut oriatur. 246</p> <p>Infans cornutus. 183</p> <p>Infans in feram verti non potest. 47</p> <p>Infans natus canino capite. 201</p> <p>Infans ortus absque capite. 54</p> <p>Infans ortus absque manibus & pedibus. 9</p> <p>Infans duplici capite. 75</p> <p>Infans manibus ac pedibus anferinis. 180.</p> <p>Infans hirsutus. 287</p> <p>Infans promuscidem loco nasi gerens. 255.</p> <p>Infans rotundus. 48</p> <p>Infans solo sexu masculus corpore muliebri. 168. 177, 178</p> <p>Infantes duo ab uno capite pendent. 95.</p> <p>Infantis pilosi origo. 163</p> <p>Infans quadriceps. 10</p> <p>Informe monstrum quid sit 48. 141, & 142.</p> <p>Informe monstrum ut fiat à motu. 144</p> <p>Informe monstrum ut fiat ob uteri angustiam. <i>ibid.</i></p> <p>Informia monstra ut fiant ob venerem menstruatam. 147</p> <p>Informitati unius parentis alter ut consulere valeat. <i>ibid.</i></p> <p>Injustus non est omnis injustè agens. 157</p> <p>Insitio ut sit plantarum Venus. 220</p> <p>Instrumenti inepti ratio. 202</p> <p>Intelligentia ut sit monstrorum causa. 53.</p> <p>Intelligentiis vim solam loco motricem dat <i>Aristoteles</i>. 262</p> <p><i>Foppe</i> Civitates duæ. 154</p> <p><i>Foppe</i> quæ sit antiquior diluvio. <i>ibid.</i></p> <p><i>Foppe Contarenorum</i> comitatus ut primùm facta. <i>ibid.</i></p> <p style="text-align: right;">Labia</p>
---	--

L.

L Abia curta ut infitione reficiantur. 108. 126.	
Labium instar rostri dependens.	277
<i>Ladam</i> compressit dæmon.	254
Læsi parentes cur interdum læsos, interdum non læsos filios procreent.	70,
<i>& seqq.</i>	
Lapidescentia varia.	166, 167, 280
Lapides fungiferi.	26
Lapidescentis pueri origo.	166
Lapidescentis pueri historia.	280
Lapidescere fungos.	162
Lapidescere frondes.	<i>ibid.</i>
Lapidescere fructus.	<i>ibid.</i>
Lapides in corpore ut à colore fiant.	166
Lapides in homine ut à frigore fiant.	<i>ibid.</i>
Lapideus foetus in utero.	151. 280
Lapidosam materia in genu mulieris.	166
Latro manibus à nativitate carens.	55
<i>Lavinia</i> de capite flamma erumpens.	161
Laurus ficum germinavit.	26
Laurus platanum germinavit.	<i>ibid.</i>
Laurus palmam germinavit.	<i>ibid.</i>
Laurus orta in platano.	<i>ibid.</i>
Laurus orta in quercu.	<i>ibid.</i>
Laurus orta in ceraso.	<i>ibid.</i>
<i>Leonardus Vinci</i> pictor celeberrimus. 134.	
Leonem cum muliere non coivisse, quæ leonem peperit.	216
Leo ex ove ut nasci potuerit.	214
<i>Leonida</i> cor pilosum.	164
<i>Leonida</i> fortitudo.	<i>ibid.</i>
Leporino ore ut oriatur infans.	203
Lepus ex muliere ortus.	200
Lepus quatuor auribus, & octo pedibus. 20.	
Lycisca quid sit.	218
Limones monstrosi.	24
Lingua fissâ exerta ex ore distorto puelli. 130.	
Linum vertitur in lolium.	200
Lolium vertitur in triticum.	<i>ibid.</i>

Luporum, & canum coitus. 213

M.

M Acrocephali monstra non sunt.	4
Mala non sunt monstrorum fines. 5, 6.	
Mala futura cur non sint fines monstrorum.	5
Malus ut pyra ferat.	221
<i>Marci Poli</i> effigies mira.	207
Manus puelli exerta ex collo.	128, 129
Manus rotunda & globosa.	277
Manus inter duo brachia efformata.	292
Manus arida.	279
Manûs loco pedes, & pedum loco manus. 285.	
Manus cute denudatæ.	291
Marini hominis historia.	250
Mas capite piscis carpionis.	278
Masculi semen gubernat femineum. 178.	
Masculo mulier.	48
<i>Mates</i> centaurus.	13
Mater cur possit omnem patris defectum supplere.	73
Materia essentialem habitudinem habet ad formam.	32
Materiæ ineptitudo ut sit causa monstri. 69. 123.	
Materia est potentia.	35
Materiæ visciditas ut monstrum difforme constituat.	140
Materia ex se indeterminata ut determinetur.	69
Materia non una omnium monstrorum. 52.	
Materia proxima monstri quæ sit.	33.
36.	
Materia monstri proxima non est corpus vivens quoad animam.	35
Materia monstri remota, quæ.	33
Materia proxima generis remota est speciei.	<i>ibid.</i>
Materia quæ immediatè sibi uniri formam postulet.	42
Materia subcælestium duplex.	32

I N D E X

Materia ut à physico noscatur propriè. 34	Monstra in quo genere sint. 30
Materni capitis potius, quàm dorfi aut ventris violenta concussio, cur mon- strum efficiat. 109	Monstra metaphoricè quæ sint. 3
Maternus calor, qui sit instrumentum de- serviens virtuti formatrici. 104	Monstra mutila quæ sint. 61
Matrona cornutum monstrum peperit. 257.	Monstra nil monstrant futurum. 5
<i>Maximi Aquilani</i> Medici corpus flammi- gerare consuevit. 162	Monstra non esse accidentia. 39
Medicus ut plagas debeat infligeræ. 106	Monstra non esse causas futurorum. 6
<i>Medusæ</i> capitis in ovo comperti genera- tio. 252	Monstra non nisi malorum signa esse va- lere. 5
Membra sunt partes corporis viventis. 38	Monstra non esse pygmæos. 44
Membrorum figuræ qua virtute formen- tur. 143	Monstra non esse præter naturam. 41
Membrum virile loco nasi. 294. ejus fi- gura. 135. 296	Monstra non fieri ex primario naturæ in- stituto. 40
Menstruatæ mulieres monstra pariunt. 147.	Monstra non indicant, futura quia sint futurorum effectus. 6
Menstrua ut monstrum producere va- leant. <i>ibid.</i>	Monstra non sunt omnia vulgo apparen- tia. 44. 194
Menstruum alimentare quando permi- stum sit feminario. <i>ibid.</i>	Monstra non omnia sunt uniformia. 52
Militis servus ut concipere, ac parere po- tuerit. 171	Monstra sunt oblæsiones naturæ. 44
Minotauri ortus. 49. 215	Monstra pariunt admirationem videnti- bus. 40
<i>Moguntini</i> monstri mira historia. 105	Monstra fiunt in utero plura quàm extra. 36.
Mola miræ formæ. 64	Monstra propriè dicta. 4
Mola in utero quid sit. 138	Monstra quæ fiunt in utero, & quæ ex- tra. 36
Mola ut efficiat monstrum difforme. <i>ibid.</i>	Monstra quæ sibi similia generent. 212
Moles carneæ utrinque à lateribus capitis dependentes. 278	Monstra quæ non sint, licet malè constru- cta, & parentibus dissimilia in essen- tia. 42
Mollia quæ in aëre durefcant. 167. 280	Monstra quatuor habere causas. 26
Monoculi qui monstra non sint. 4	Monstra quid sint. 92
Monopodes non esse monstra. 44	Monstra sunt absoluta, non relativa. 153
Monstra cur non perficiantur eventis. 6	Monstra sunt errata naturæ. 5
Monstra extra matris uterum facta. 47	Monstra sunt effectus naturæ. 28
Monstra fieri in solis viventibus. 33	Monstra sunt ortui & interitui obnoxia. 34.
Monstra fieri ex secundario naturæ insti- tuto. 40	Monstra sunt substantiæ non ratione for- mæ. 39, 40
Monstra <i>Herculi</i> domita quid fuerint. 35	Monstra sunt dissimilia naturæ parentum & imperfecta. 40
Monstra horribilia. 9	Monstra verè quæ sint. 4
Monstra in brutis. 34	Monstra verè non sunt inanimata. 42
Monstra in stirpibus. <i>ibid.</i>	Monstra ut differant ab ostentis. 4
Monstra in quibus frequentiora. 24.	Monstra ut differant à prodigiis. <i>ibid.</i>
	Monstra ut sint in genere bonorum. 4
	Monstra vulgi quæ sint. 4. 239
	Monstra

R E R U M N O T A B I L.

Monstra, vide excedentia.		Monstrosa origo non monstri:	43
Monstri causæ remotæ quæ.	37	Monstrosa caro capiti adnata.	292
Monstri causa formalis explicata.	30, 31	Monstrorum physicè descriptio.	4
Monstri communis descriptio.	4, 5	Monstrorum procreatio rara.	40. 109
Monstri definitio, ex quibus texenda.		Monstrorum quatuor causarum genera.	
41.		52.	
Monstri definitio ut sit indaganda.	<i>ibid.</i>	Monstrorum species omnes ad decem re-	
Monstri dæmoniformis duæ causæ phy-		ductæ.	49
ficæ.	260	Monstrorum theoria specialis.	45
Monstri efficiens proximum.	37, 38	Monstrosè genita non monstra.	228
Monstri finis remotus, & communis.	28	Monstrum anceps. vide anceps.	
Monstri forma specifica.	31	Monstrum difforme. vide difforme.	
Monstri generatio infra naturam quæ.	51	Monstrum enorme. vide enorme.	
Monstri generatio supernaturalis quæ.		Monstrum ex animalibus diversæ speciei	
<i>ibid.</i>		ut oriatur.	222
Monstri materia proxima quæ.	33. 36	Monstrum excedens. vide excedens.	
Monstri perfecta definitio.	45	Monstrum excedens, ut ex angustia uteri	
Monstri prima divisio exploditur.	46	proveniat.	100
Monstris similia sunt ostenta, non verè		Monstrum informe. vide informe.	
monstra.	34	Monstrum multiforme in eadem specie.	
Monstris similia sunt prodigia, non verè		48, 49.	
monstra.	<i>ibid.</i>	Monstrum multiforme in diversa specie.	
Monstris similia sunt portentata non verè		<i>ibid.</i>	
monstra.	<i>ibid.</i>	Monstrum multi generis.	46, 47
Monstri specifica differentia à forma de-		Monstrum mutilum.	48
ducta.	42	Monstrum mutilum vide truncum.	
Monstri vera etymologia explicatur.	7	Monstrum suppositum.	232
Monstrorum causa coadjuvans.	37	Monstrum non semper est id cuius origo	
Monstrorum causa finalis explicata.	28,	est monstrosa.	153
29.		Monstrum uniforme. vide uniforme.	
Monstrorum causa indeterminata.	109	Monstrum <i>Ystadiensè.</i>	273
Monstrorum descriptio.	4. 5	Monstrum sine cranio.	285
Monstrorum divisio è triplici fonte.	46	Monstrum intestinis exertis.	286
Monstrorum efficiens causa quæ fit.	37	Monstrum sine oculis.	287
Monstrorum efficiens instrumentale.	<i>ibid.</i>	Monstrum triceps.	291
Monstrorum efficiens causa, quas habeat		Monstrum sine corde, pulmonibus, lie-	
differentias.	<i>ibid.</i>	ne, renibus, intestinis, vesica, oculis,	
Monstrorum exacta cognitio quæ fit.	1, 2	ore, naso.	300. 301
Monstrorum forma specifica quid fit.	32	Monstrum <i>Ultrajectinense.</i>	306
Monstrorum generis amplitudo.	42	Morbi regii vis in femore <i>Pythagora.</i>	162.
Monstrorum genus proximum.	<i>ibid.</i>	Morborum medicatrix natura.	110
Monstrorum humanorum historiarum miræ.		Morbus monstrorum causa.	73
vide caput. libri primi tertium, & libri		Morbus ut efficiat monstra excedentia.	
secundi cap. 2. 10. 22. 30. 37. 45. 53.		110.	
58. 74. 89.		Mores hominum unde conjectentur Phy-	
Monstrorum mutilorum historiarum variæ.		siognomi.	195
54. & seqq.		Sf 3	Morta-

I N D E X

Mortalia ut æternitatem assequantur. 44.
 Motor quid sit. 27
 Motus ut efficiat monstrum informe. 144.
 Mulier *Averroï* citra coïtum gravida. 253.
 Mulier Cornuta. 275
 Mulier aut odit aut amat efflictim, nil medium. 211
 Mulier brachiis à nativitate carens. 56
 Mulier elephantum ut parere valeat. 216.
 Mulier ex fera masculo ut feram concipiat. 229
 Mulier ex fera triplicem partum edere potest. *ibid*
 Mulier ex homine, ac bruto deinde coëuntibus ut monstra pariat. 231
 Mulier habens crura asinina. 14
 Mulier in avem efformari solita. 211
 Mulier menstruata concipiens monstra facile parit. 147
 Mulier sine coïtu quomodo possit in se ipsam semen effundere. 99
 Mulier ut monstrum ferinum pariat. 230.
 Mulierem cum elephanto non coïvisse. 216.
 Mulierem cum leone non coïvisse. *ibid.*
 Mulierem ex fele non peperisse. *ibid.*
 Mulieres barbato capite. 178
 Mulieres bestiis succumbentes monstra parere. 213. & seqq.
 Mulieres ex cane peperisse. 216
 Mulieres ut in viros mutari possint. 173.
 Mulieres quæ bestiis succubuerint. 213. 217.
 Mulieris piscis historia. 251
 Mulorum genus sterile est. 214
 Multiforme monstrum. 48, 49
 Multiformia monstra quæ sint. 168
 Mulus tripes genitus. 15. 18
 Mutatio nulla est sine motore. 27
 Mures *Nilotici* semiformati. 246

N.

N *Abuchodonosor* ut induerit feram. 47.
 Nares præcisæ ut infitione reficiantur. 108. & 126.
 Nascendi tempus suum esse cuique animali. 221
 Nasus pendulus. 277
 Nasus proboscidem referens in dorso pupellæ. 131
 Nativitas hominis ut sit enormis. 222
 Natura cur difficilius erret in pangendis plantis quàm in constituendis animalibus. 23
 Natura de possibilibus quando efficiat quod melius est. 249
 Naturæ monstra generantis error in quo consistat. 29
 Naturæ opus perfectissimum quod sit. 169.
 Naturæ opera omnia formam habent. 26
 Naturæ prævaricationes cur monstra dicantur. 31
 Naturæ institutum in procreatione monstri. 43
 Naturæ varii errores in monstri origine. 32.
 Natura generans quid primariò intendat. 40.
 Natura gestit sibi similem essentiam procreare. 179. 212. 248
 Natura hominis gestit quod rarum novit alteri monstrare. 7
 Natura in monstri procreatione ut suo sine frustretur. 29, 30
 Natura mirè pertinax est in generanda sobole quàm simillima parenti. 147
 Natura morborum medicatrix. 110
 Natura nihil agit frustra. 27
 Natura non peccat in forma monstri remota. 31
 Natura non potens facere quod veller, efficit quod potest. 40, 41
 Natura nostratis rei cujuslibet satagit seipsam in specie perpetuare. 43, 44
 Natura omnia efficit ex materia. 26
 Natu-

R E R U M N O T A B I L.

Natura quæ faciat ex secundo suo instituto.	40, 41
Natura præcipua est forma.	27
Natura semper agit propter finem.	<i>ibid.</i>
Natura semper efficit de possibilibus quod melius est.	62
Natura semper formam consequitur.	27.
<i>& seqq.</i>	
Natura sola non facit vitem oleoproram, sed artis ministerio usa.	223
Naturale agens ut ex necessitate operetur.	140
Naturalia signa sunt dum generum.	5
Nessus fluvius.	148
Northumbria monstrum mirabile.	87
Nursia monstrum.	12
Nutricationis, & constitutionis materia eadem.	226
Nutricatio sola ut efficiat monstra.	102
Nutrimtum ut sit monstrorum causa.	206. & seqq.

O.

O ctimestres partus vivere posse.	222
Oculi in humeris puellæ acephalæ.	131.
Oculus anima carens est æquivocè oculus.	35
Occipiti bursa carnosæ adnata.	277
Olea, & ilex ex eadem radice germinant.	26. 223
Onocelis puella ut ortum duxerit ex asina.	186. 215
Opinio vulgaris de Monstri etymologia convellitur.	3. & seqq.
Organizatio disponit corpus ad animam.	29.
Organizatio fit post conceptionem.	33
Organizatio hominis fieri potest in utero vaccino.	225, 226
Organizatio in quo subjecto fit.	35
Organizatio non est in corpore ut est quid ab anima contra distinctum.	<i>ibid.</i>
Organizatio ut fiat etiam in adulto vivente extra uterum.	36

Orientia ex secundo naturæ instituto quæ sint.	40
Origo monstri ex animalibus diversæ speciei explicatur.	221. & seqq.
Origo monstri <i>Ravennatis</i> .	242
Origo monstrorum naturalis.	51
Origo monstrosa eorum, quæ monstra non sunt.	42. 153
Origo mulieris virile caput habentis.	172
Origo puelli ranali facie.	247
Origo pueri lapidescentis.	166
Origo pueri semipiscis.	240
Ornus ut pyra producat.	225
Orta ex parentibus diversi generis quæ fœcunda sint.	213
Ortus <i>Erichthonii</i> .	240
Ostenta fiunt in rebus inanimis.	34
Ostenta ut à monstris differant.	4
Ossa ceti <i>Andromedæ, Romam</i> translata.	156
Ovis leonem ut parere potuerit.	214
Ovis nata capite bovis.	16
<i>Ourang-outang</i> quid.	268. 272

P.

P alma ferens aureas glandes.	162
Palma ut aureas glandes physicè tulerit.	<i>ibid.</i>
Palpebræ homini inversæ.	277
<i>Paras</i> notatus.	106
Parentes læsi filios interdum læsos interdum non læsos generant.	102
Parentes monstri cur, & quando filios monstrosos generent.	70
Parentes monstri cur, & quando generent filios monstrosos.	<i>ibid.</i>
Parentes monstri ut possint procreare filios monstrosos.	101. 146
Parentum imaginatio ut efficere valeat monstra excedentia.	74
Parentum phantasia quando nequeat gemellos conglutinare.	108
Pariendi tempus unicum brutis.	221
Partu septimestri editus <i>Licetus</i> .	222
Partus triplex edi potest ex homine feram subigente.	227
	<i>Pasi-</i>

I N D E X

<i>Pasphaës</i> venus nefaria.	219	Pilosum cor ut esse potuerit.	163
<i>Patawini</i> monstri natura.	102	Pisces humana facie.	250
Paternum semen quando supplere nequeat defectum maternæ materiæ.	72	Pisces qui ex diversi generis parentibus oriantur.	213
Pater vi phantasiæ ut monstra efficiat.	209	Piscis mulieris historia.	251
<i>& seqq.</i>		Placenta cujus finis gratia in utero generetur.	137
Peccata in arte ut fiant.	201	Placenta est uteri jecur.	<i>ibid.</i>
Peccata naturæ cur monstra dicantur.	44	Placenta ubi sita sit in utero.	<i>ibid.</i>
Peccatum naturæ monstra generantis in quo consistat.	29	Placenta ut constituat monstra difformia.	<i>ibid.</i>
Pectoribus conjuncti gemelli.	80	Placenta ut generetur in utero.	<i>ibid.</i>
Pedes sine digitorum discrimine solidi & carnosi.	291	Plagæ quæ malignæ non sunt.	106
Pediculis enecti homines insignes.	240	Plagæ ut à Medico infligi debeant ægrotis.	<i>ibid.</i>
Penis duplex in homine.	287	Plantæ natura steriles ut fructus edant.	220.
Peponis monstrum.	24	Plantæ ut simplicio rem naturam habeant quàm animalia.	23
<i>Petrarchæ</i> locus difficilis.	154	Plantarum varia monstra.	24
Phantasia materna ut sit monstri causa.	247.	Plantarum monstra cur sint rariora quàm animalium.	23
Phantasia non potest materiam augere.	93. & 104.	Plantarum partes lapidescere.	162
Phantasia non potest materiam minuere.	<i>ibid.</i>	Plantarum venus quæ sit.	220
Phantasia parentis quid possit, & quid non possit in foetus constitutione.	93	Plantis è pluribus commissis tertium fieri.	223
Phantasia parentum alborum potest foetus nigros efficere.	152. <i>& seqq.</i>	Platani ut ferant mala.	225
Phantasia parentum cujus monstri causa esse nequeat.	74	<i>Platoni</i> fabula fuit familiaris.	47
Phantasia parentum non potest conceptui materiam detrahere.	<i>ibid.</i>	Podex sine foramine.	293
Phantasia parentum ut efficiat monstrum informe.	146	Porcellus à muliere partu editus.	56.200
Phantasia quæ monstra parere possit.	93	Porcus capite, omoplatis, ac pedibus anterioribus humanis.	189
Phantasia ut sit causa monstri Dæmoniformis.	260	Porcus facie, pedibus, ac manibus humanis.	183
Phantasia parentum quantum possit in foetum.	178. <i>& seqq.</i>	Porcus ore, & capite humano.	13
Philosophi qua in re à sensuum judicio non discedant.	225	Porcus uno capite, quatuor auribus, duabus linguis, octo pedibus, infra umbilicum geminus.	20. 21
Physicum quæ deceat contemplari.	125	Porcus. vide Sus.	
Physiognomi unde conjectentur mores hominum.	195	Portenta fiunt in inanimis.	34
<i>Piceni</i> monstri delineatio.	141	Portenta ut à monstris differant.	4
Pilosa virgo.	149	Potentia noscitur habitu.	34
Pilosi pueri origo.	165	Præter naturam orientia quot, quæque sint.	40
		Privatio assuetorum adjumentorum inducit morbos, & mortem.	107
			Prôdi-

R E R U M N O T A B I L .

Prodigia contingunt in rebus inanimis. 34.
 Prodigia ut à monftris diffideant. 4
 Pruna monftrōfa. 24
 Pubis loco caudula enata. 293
 Pudendum muliebri monftrōfum 288.
 ejus figura. 290
 Puella ab urfo compreffa ut pilofum infantem pepererit. 165
 Puella carens altera manu ab ortu. 9
 Puella cruribus afininis ut orta. 229
 Puella biceps cujus materiei exceffu genita. 94
 Puella biceps, quatuor pedibus totidemque manibus. 12
 Puella fine capite, habens aures in fcapulis retro, nafum inter eas in fpina, & oculos in humeris. 131
 Puellæ bicorporeæ ufque ad umbilicum. 91.
 Puella naribus aquilinis, & oculis bovinis. 236
 Puella obtinens aures in fcapulis. 131
 Puella femicanem peperit. 185
 Puella fine cōxis, & cruribus orta. 60.
 62.
 Puella villofa. 149
 Puella unimana orta. 11
 Puella ut in virum mutari potuerit. 172.
 208. & feqq.
 Puelli nutricum mores, feu propenfiones cum lacte bibunt. 208
 Puelli vaccino lacte nutriti. 226
 Puellus quatuor manus, pedes, aures, & oculos habens. 12
 Puellus tripes. *ibid.*
 Puer alatus abfque brachiis. 234
 Puer à pectore infra unus, fupra duplex. 75.
 Puer biceps. 10
 Puer caudam habens in cervice. 236
 Puer cornu in fummo capite habens. 234
 Puer collo, & auribus leporinis. 186
 Puer faciem habens ranæ. 235
 Pueri ferinas partes habentes ut vi phantafixæ nafcantur. 209

Puer genitale habens vertici adnatum. 127. 134, 135.
 Puer habens caput arietis. 14
 Puer oculum habens in genu. 242
 Pueri lapidescentis origo. 166. 279
 Pueri nati fine oculis, & abfque nafo. 10,
 11.
 Puer manibus, & pedibus anferinis. 234
 Puer meatum veficæ non habens in extremitate penis, fed propè anum. 14
 Puer *Medufæ* capite ut gigni valeat. 244
 Puer natus abfque foramine veficæ. 11
 Puer natus abfque offibus. 141
 Puer natus bovillo capite. 201
 Puer ore leonino. 191
 Puer ortus abfque pedibus. 11
 Puer podicem ab origine habens in anteriori parte transpofitum. 12. 170
 Puer quatuor manus, totidemque pedes habens. 11
 Puer femipifcis ex muliere natus. 233
 Puer femicanis ortus. 185
 Puer fine capite ortus. 54
 Puer fine manibus ortus. 11
 Puer fine pedibus ortus. *ibid.*
 Puer umbilicum habens in tibia. 129
 Puer unimanus tripes. 12
 Puer unimanus. 9. 11
 Puer unico pede avium nixus. 234
 Pulli gallinæ quatuor alis, & totidem pedibus. 16
 Putredo quid. 198
 Putridum femen in ferpentes abire. 252
 Pygmæi monftra non funt. 44
 Pygmæi cur non fint monftra. 60
 Pyramidalis figuræ homo ut fieri potuerit. 145
 Pyra ut producantur ab orno. 225
Pythagora crus aureum. 148. 158. & feqq.
Pythagora femoris aurei cauffæ naturales. *ibid.* & feqq.
Pythagoras Apollo Hyperboreus cognominatus. 148

I N D E X

Q uadrupes puella. 12	Satyros non esse monstra. 44
Q uarta monstrorum divisio recipitur à varietate formæ. 48	Satyros ex capella ortus. 191
Quasi monstra non monstra quæ sint. 4	<i>Saxoniæ</i> monstrum valdè informe. 141
Quatuor pedes habens puer. 75	<i>Scythæ</i> cur bibant ex calvariis deauratis. 159.
Quatuor pedes, & totidem manus habens puer. 11	<i>Scytharum</i> facies ferinæ similis. 206
Qui aliena manu cibum porrigente comedit, raro nutrimenti copia suffocatur. 98	Semen corruptum quid sit <i>Aristoteli</i> . 198
Quinque pedes habens equus. 18	Semen corruptum habere naturam diffimilem generanti. <i>ibid.</i>
<i>Quojas morron</i> quid. 268	Semen femineum in operando gubernari à masculeo. 178
R.	Semen paternum quando supplere nequeat defectum maternæ materiæ. 72
R adice ex eadem Olea germinavit & Ilex. 224	Semen unde foecunditatem habeat. 65
Ranæ partu editæ à mulieribus. 199	Semen retentum fieri venenum. 252
Ranali facie puer. 235	Semen unius parentis corrigere posse vitium alterius. 66
Raritas sola non constituit monstrum. 153.	Semen ut in seipsam effundere possit mulier sine coitu. 99
<i>Ravenna</i> monstrum horrendum. 234	Semicanis origo patefit. 230
<i>Ravennatis</i> monstri origo explicatur. 242	Semidæmon. 49
Recipitur omne quod recipitur per modum recipientis. 228	Semine corrupto quid oriatur. 199
Relativa esse paria. 32	Semine corrupto ut monstra gignantur. <i>ibid.</i>
Repetitio inutilis vitanda est in scientiis. 46.	Semina mutari posse in alienam speciem. 199.
Rerum existentia ut comprobetur. 8	Semina parentum in utero simul permisceri. 198.
Rex <i>Dania</i> : ut ab urso puellam subigente ortum traxerit. 165	Semini necessaria est virtus discretiva. 139.
Robur virium quid sit. 199	Semini foecunditas unde. 38
Robur omne agendi ab actu est. 198	Seminis determinata portio cur deficere possit. 61
Rosæ monstrum. 24	Seminis, aut menstrui quæcunque portio, non potest quamcunque foetus partem constituere. 64
Rotundus infans. 48	Seminis virtus foetum constituens triplex. 240
<i>Rueffi</i> . monstrum ut genitum sit. 148	Seminum commistio quæ monstra producat. 213. & seqq.
S.	Sensuum judicio qua in re non reluctentur Philosophi. 225
S alix cerasum edidit. 26	Septimestri partu editus. <i>Author</i> . 222
S alix juglandem edidit. <i>ibid.</i>	Serpens duorum capitum. 17. 21
Sambuci monstrum uvas ferens. 24	Serpens homicida ex muliere cum puero natus. 201.
<i>Sarzani</i> monstri generatio explicata. 127	Ser-
128. 140.	
Satyria morbus. 208	
Satyri <i>Indici</i> descriptio. 268. & seqq.	
Satyros veterum. 271	

R E R U M N O T A B I L .

Serpentes fieri è putrido femine.	252	Superfoetatio quando fieri valeat.	<i>ibid.</i>
Serpentes in uterò mulieris ut gignantur.	63	Superfoetatio quomodo fieri valeat.	<i>ibid.</i>
Serpentem peperit mulier.	64. 201	Superfoetatio non fit sine coïtu iterato.	99.
<i>Servio Tullio</i> dormienti flamma circa verticem emicuit.	160	Sues nati sine auribus.	15
Servus militis ut concipere, & parere potuerit.	171	Sus alatus.	<i>ibid.</i> & 233
Sicarius brachiis ab origine carens.	55	Sus humanas manus, & pedes habens.	13
Signa graviditatis certissima.	150	Sus humano capite natus.	183
Signa physica sunt duum generum.	5	Sus octonis pedibus, quaternis auribus, canino capite.	21
Siligo in frumentum mutatur.	200	Sus ortus anferinis pedibus.	20
<i>Sillorum</i> vita, & mors miserrima.	245	Sus. vide Porcus.	
Simiæ quædam mirè hominem referunt.	47.	Syrenas non esse monstra.	44
Similitudo vulgo non discernitur ab indentitate.	195	<i>Syriaca Ioppe</i> civitatum omnium antiquissima.	154
Simium ut valeat parere mulier.	203	T.	
Simius ex muliere ortus.	200	T aurus castratus quomodo vaccam gravidam reddere potuerit.	72
Simius mulierem gravidam ut fecerit.	217.	Tempus graviditatis quibus fit unicum.	222.
Simplices naturæ manifestant essentiam compositi.	119	Tempus pariendi unicum brutis.	<i>ibid.</i>
Simplicia cur non admittant errorem in sui ortu.	23	Terra uterus, & mater.	200
Somniorum spectra chimærica.	211	Terebinthus in Olea natus.	26
Species à generante intenta quotuplex.	28.	Tergoribus conjuncti puelli.	80
Species à generante intenta quæ fit.	<i>ibid.</i>	Terror summæ efficaciam in prægnantibus.	304
Species exterior quæ.	195	Trachelii monstrem.	24
Species interior quæ fit.	<i>ibid.</i>	<i>Theodorici</i> pater ex toto corpore scintillas ignium profudit.	160
Species monstorum supremæ decem.	49.	<i>Thoma Contareni</i> comitis <i>Joppe</i> laus.	154
Spontè orta semigenita.	246	<i>Tiberii</i> equus ore flammam emittebat.	160
<i>Stetini</i> monstri origo.	244	<i>Tregelus</i> ursi nepos.	165
<i>Stetini</i> monstrem mirabile.	130	Trimanus puer.	12
Stirpes habere monstra.	24	Tripes homo, & terna brachia gerens ortus.	83, 84
Stirpium monstra ut arte efficiantur.	126	Tripes mulus.	15
Substantiæ corporeæ omnes sunt compositæ.	39	Tripes unimanus puer.	12
Substantiæ purè quæ sint.	<i>ibid.</i>	Triticum in siliginem mutari.	200
Substantiæ quæ sint ex parte materiæ solidius, non ex parte formæ.	<i>ibid.</i>	Tritones non esse monstra.	44
Superfoetatio ut monstrem efficiat.	97	Tritones mulierum amafiose esse.	250, 251.
122.		Tritonis historia.	<i>ibid.</i>
Superfoetatio rara.	<i>ibid.</i>	Trunca monstra cur non orientur ex imaginatione parentum.	74
		Trunca monstra fieri ob uteri angustiam.	67.

I N D E X

Trunca monstra quæ fiant ex defectu materiae. 61	Virtus discretiva feminis ut monstra pro- ducat. 139
Trunca monstra ut nascantur ex defectu materiae. <i>ibid.</i>	Virtutis discretrici in femine necessitas. <i>ibid.</i>
Trunca monstra quæ sint. <i>ibid.</i>	Virtus generantis ex quot facultatibus conflata. 196
Trunca monstra ut vi morbi oriantur. 73.	Virtus generantis ex quibus fit facultati- bus conflata. <i>ibid.</i>
Trunci monstri divisio. 61	Virtus generantis ut varia fit. <i>ibid.</i>
Trunci monstri origo ex debilitate vir- tutis formatricis. 65	Virtus quæ formet membrorum figuras. 143.
Tundorfi monstrum horrendum. 141	Visciditas materiae ut constituat monstra difformia. 140
Tygridis, & canis coïtus. 214	Vis discretiva debilis ut monstra efficiat. 241.
V.	
V Accæ filius pedibus vitulinis, capite humano barbato, & pectore hu- mano. 190	Vis formativa debilis ut monstra consti- tuat. <i>ibid.</i>
Vacca hominem peperit. 218, 219	Vis formatrix membrorum est agens merè naturale. 140
Vacca podicem habens in meatu vesicæ. 18. & 171.	Vitis ut fiat oleoprora. 223
Vaccino è femine ut homo possit exoriri. 225.	Vitulus biceps. 16
Vaccinus uterus aptus est, in quo fiat fœ- tus humanus. 226	Vitulus duo habuit capita canina cum dentibus, & septem pedes. 18
Varia monstra moderna passim observa- ta. 277. & seqq.	Vitulus caninum caput habens ad cau- dam. 18, 19
Vejentini monstri origo explicata. 120	Vitulus habens caput pueri. 14
Venenum fieri semen retentum. 252	Vitulus semihomo. 190
Venerem Dæmon ut exerceat cum mu- liere. 260	Vitulus oculis, naso, auribus, cruribus, & digitis humanis. 187
Venere variorum iterata ut monstra fi- ant. 227. & seqq.	Vitulus sextipes. 20
Venus barbata. 169	Viventia omnia substantias esse. 39
Venus plantarum quæ fit. 220	Viventia quæ generent sibi simile. 195
Venus varii generis animantium prolifi- ca est. <i>ibid.</i>	Viventis nostratis supremæ species quot sint. 46
Ventre imo conjuncti puelli. 113	Viventis nostratis supremæ species quæ sint. <i>ibid.</i>
Vermes quando non ex putri materia fiant in alvo puelli. 244	Viventis triplex consideratio. 35
Vermes in alvo. <i>ibid.</i>	Viventium forma est substantia, & ani- ma. 30, 31
Vermes ut ex benigna materia in alvo puelli oriantur. <i>ibid.</i>	Ulmi monstrum. 24
Villosus puer natus. 149	Ulmi ut glandes edant. 221, 225
Virium robur quid sit. 196, 197	Umbilicus puero exiens è tibia. 129, 130.
Virgæ aureæ monstrum. 24	Ungues ex brachio excrecentes. 278
Viro mulier. 48, 49	Ungues adversa parte digitis accrescen- tes. <i>ibid.</i>
	Uni-

R E R U M N O T A B I L .

8

Uniforme monstrum quod sit.	48	Uteri collum non esse peni omnino con-	
Uniformium monstrorum excedentium		simile.	176
realis existentia.	75. & seqq.	Uteri mala conformatio quæ monstra ef-	
Unipedes qui monstra non sint.	4	ficiat.	136
Unimanus tripes puer.	12	Uteri mola unde oriatur.	138
Volucrum coïtus cum homine.	249	Uteri jecur quid sit.	137
Ursi filius homo.	165	Uva barbata.	24 & 25
Ursus ex muliere quem filium suscepe-		Vulgi monstra quæ:	44. 239
rit.	<i>ibid.</i>	Vulgi monstra non esse verè monstra.	
Uterum angustantia.	68	42. 44.	
Uteri angustia ex quibus causis pendeat.		Vulgi opinio de monstri etymologia con-	
100. 144.		futatur.	5
Uteri angustia ut sit causa monstri exce-		Vulgares opiniones qui hauserint histo-	
dentis.	100	rici.	239
Uteri angustia ut pariat monstra infor-		Vulpes cum canibus coïre.	213
mia.	144		

Errata sic restituantur à Lectore benevolo.

Pag.	Linea	Errata	Lege
46	28	metdodo	methodo
91	91. 92	uniformi	uniformia
133	11	possint	possint perspicere
139	11	sanguinus	sanguinis
145	3.	termerè	temerè
151	15	tandam	tandem
200	4	frequentissimè	frequentissimè
209	7	mollissimum	mollissimum
230	ultima	stroum	strorum
232	21	judicum	Judicium

F I N I S .

M. DELACOUR DAMONVILLE

11/11/11 11/11/11

11/11/11 11/11/11

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Another section of faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side.

A final section of faint, illegible text at the bottom of the page, also appearing to be bleed-through.

0/50.

5

1705

h

19

B.L. 3

COUNTWAY LIBRARY OF MEDICINE
QM
699
L69

